

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

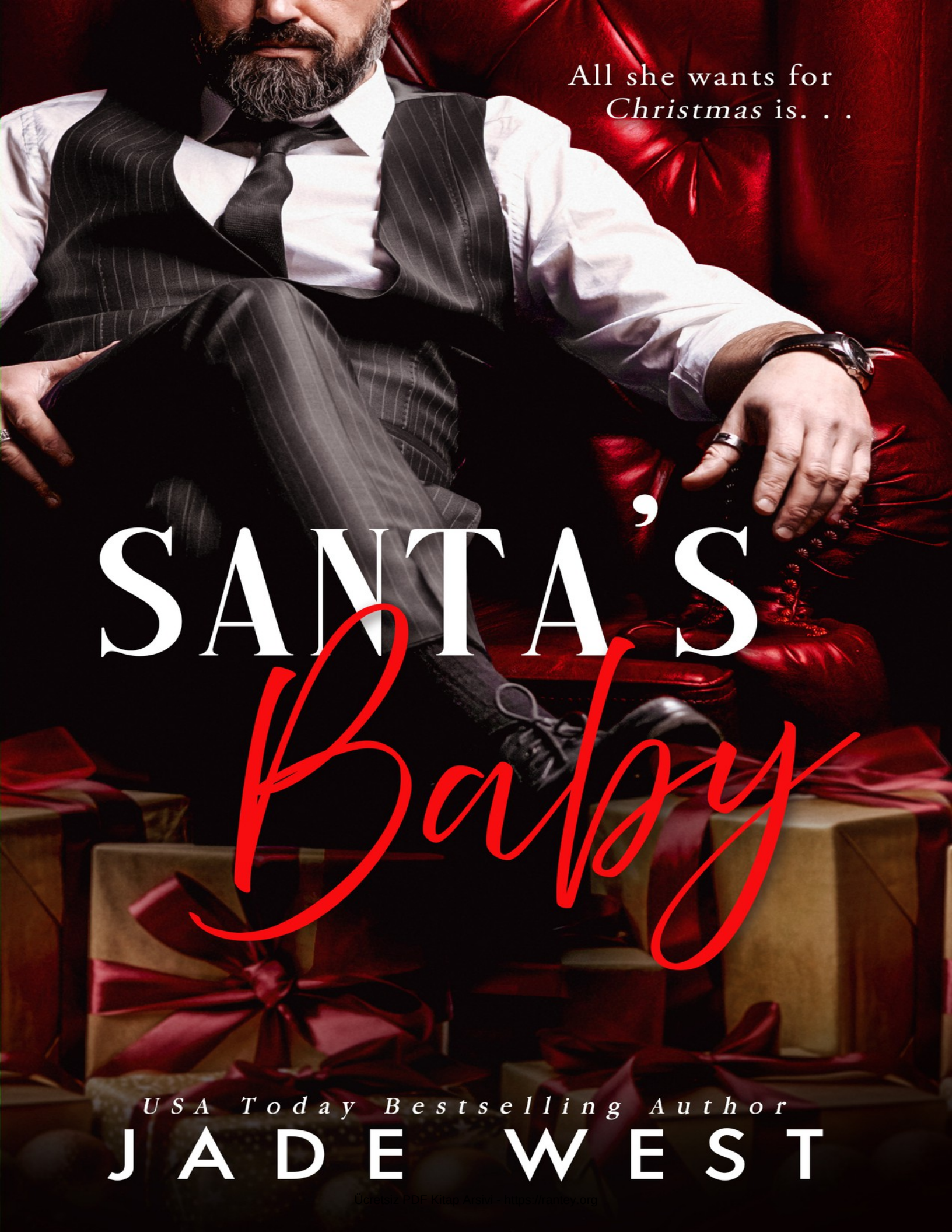
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

All she wants for
Christmas is. . .

SANTA'S *Baby*

USA Today Bestselling Author

J A D E W E S T

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

NOEL BABANIN

BEBEĞİ JADE

WEST

İÇİNDEKİLER

Önsöz __

1. Tiffany.
2. Tiffany.
3. Tiffany.
4. Tiffany.
5. Tiffany.
6. Tiffany.
7. Reuben.
8. Tiffany.
9. Reuben.
10. Tiffany.
11. Reuben.
12. Tiffany.
13. Reuben.
14. Tiffany.
15. Tiffany.
16. Reuben.
17. Tiffany.
18. Reuben.
19. Tiffany.
20. Reuben.
21. Tiffany.
22. Tiffany.
23. Tiffany.
24. Reuben.
25. Tiffany.
26. Tiffany.
27. Reuben.
28. Tiffany.

Sonsöz __

[Yaramazlar Listesi'ne henüz göz atmadınız mı? Teşekkür](#)

[Jade West Hakkında](#)

[Jade'e Sosyal Medyada Katılın](#)

Noel Baba'nın Bebeği telif hakkı© 2024 Jade West

Yazarın manevi hakları ileri sürölmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için yayıncıya "Dikkat: İzinler Koordinatörü" adresine aşağıdaki e-posta adresinden yazabilirsiniz.

Kapak tasarımı RBA Designs'dan Letitia Hasser tarafından yapılmıştır
<http://designs.romanticbookaffairs.com> John Hudspith tarafından düzenlenmiştir
<http://www.johnhudspith.co.uk>

Sammi Bee Designs tarafından iç formatlama
Tüm sorular için pa@jadewestauthor.co.uk

İlk yayın tarihi 2024

Nicole'e.

Bu yıl Noel Baba'nın Bebeği söz konusu olduğunda çok yaramaz bir elf olduğun için teşekkür ederim. Sen bir süperstarsın.

The Naughtier List'i beğenen herkes de size bir alkış borçlu... çünkü The Naughtier List siz olmasaydınız çok daha kısa bir liste olurdu.

Ve Kitty Daddy için. Onun da sana bir borcu var.

TW'lerin tam listesi için lütfen web siteme göz atın, ancak lütfen unutmayın - bu Kitap hamilelik temalı ve bununla ilgili bazı geçmiş travmaları içeriyor.

PROLOGUE

Tiffany

Iswear Noel partileri her yıl daha da erken geliyor. Ne yazık ki bana rezervasyon yapanlar yapmıyor.

Bu üçü neredeyse bir saattir benimle uğraşıyor ve hala klitorisimi bulamadılar. Bileklerime bağlanmış olmasaydım işkenceden kendim kurtulurdum. Bu seans için yedi binden fazla para aldığıma memnunum. Eğer almasaydım, onlara kadın anatomisinin Wikipedia haritasını gösterir ve buradan siktir olup giderdim.

Bir zamanlar bu benim hayalim olurdu - pisliğin kendisi beni çıldırtmaya yeterdi - ama üst sınıf bir 'Ajans' için üst sınıf bir fahişe olarak dört yıla yaklaştıktan sonra ilgimi kaybediyorum. Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama doğru.

Belki zaman kendi akışında ilerliyor, belki de daha önce karnıma bir yumruk gibi inen haberler yüzünden.

En iyi arkadaşımın küçük kız kardeşinin bir bebeği olacak. Josh bu öğleden sonra bana kendisi söyledi.

Caroline - her zaman beni taklit eden, kızdıran ve benden üstün olmak için elinden geleni yapan kıskanç küçük inek - hamile. Sevgi dolu, mutlu ve önümüzdeki Mart ayında doğum yapacak.

Sanırım bir kereliğine benden önce davrandı.

Sikerim böyle işi. Zihnimin saçmalıklarla oynamasını yasaklıyorum ve odağımı tekrar etrafımdaki sahneye yönlendiriyorum. Bu gece kendimi bok çuvalı gibi hissetmem müşterilerimin suçu değil.

Önümdeki çıplak adam içmem için bana bir şişe şampanya uzatıyor. Sevimli biri, kahverengi saçları ve düzgün uzunlukta bir aleti var. Yeterince hoş. Sadece sıkıcı.

İki arkadaşı biraz daha iyi durumda. Çok çalışıyorlar, beni arkamdan pis bir orospu gibi kullanırken küfürler savuruyorlar.

İşte bu, sürtük, diyor içlerinden biri, *iyi bir kız gibi kabul et.* Yardımcısı kıcımı sikerken elini amıma sokmaya başlıyor ve bu üç parmaktan çok daha iyi. Parmak eklemleri rendelerken iyi hissettiriyor, bu yüzden daha derine, daha derine, daha derine gitmesi için ona yalvarıyorum.

Nazikliğin hayatımda yeri yok. Ya sert ol ya da eve git.

Keşke eve dönmek için beni bekleyen biri olsaydı.

Önümdeki adam şampanyayı alıp yerine kendi sikini uzatıyor. İçime çekeceğimden eminim. Ona hayallerimin erkeğiymiş gibi bakıyorum, gülümserken kirpiklerimi kırıştırıyorum. Dilimi çıkarıp sikinin başını tokatlıyorum ve bunu gerçekten isteyen pis bir orospunun inlemelerini çıkarıyorum.

Her zaman lezzetli bir lolipop gibi sakso çekeceğim.

Kıcımın yanakları, kıcıma vuran alete karşı zıplıyor ve bu, hâlâ içeri girmeye çalışan parmak boğumlarının momentumuna hacim katıyor. Konu amıma geldiğinde adamın bu kadar korkak olmamasını dilerdim. Bunu kaldırabilirim.

Her zaman alabilirim.

Ofis masasının üzerinde bacaklarımı olabildiğince açıyorum, kalın kalçalarım onun çabalarıyla kayganlaşıyor. Böyle büyük bir kız olmayı seviyorum. Vurulduğumda etimin çıkardığı tokatın derin sesini seviyorum.

Ağzımdaki aletin etrafında inliyor, bu adamlar için ne kadar iyi olacağıma konsantre oluyorum. Hayatımın sanatçısı. Kirli bir zihne ve azgın bir bedene sahipken, beni umursamayan yabancılar tarafından kullanılırken kendimi en iyi hissediyorum.

Fahişe olmak benim memleketim, şovmen olmak ise benim hayatım.

Yumruğunun yarısı içimde olan adam daha fazla kayganlaştırıcı fışkırtıyor, çok düşünceli, ama ben kayganlaştırıcı istemiyorum. Güç istiyorum. Eziyet. Lanet olası vuruşu. O iğrenç hazzı.

"Güzel ve ıslak," diyor ve arkadaşı homurdanıyor ve kıcını itişini hızlandırıyor. Lanet olsun, evet. Artık boşalmak için klitorisime ihtiyacım yok. Elini içeri sokma şekli ateşi kendi başına yeterince parlak bir şekilde körüklüyor ve minnettarım.

Ben de ona *"siktir, siktir, evet!"* dedim.

Ben yine benim. Creamgirl. Doğru miktarda para karşılığında herkesin en pis ve en sapkın fantezilerine hizmet edecek sapık sürtük.

Tiffany, fahişenin arkasındaki kız, artık Creamgirl. Önemli olan tek şey Creamgirl.

Üç numaralı adam ilk dölünü kıcıma boşaltırken ve geri çekilirken bu hisle havalara uçuyorum. Amımdaki yumruk sonuna kadar battığında gerçekten inliyorum, çünkü evet, adam artık işi kapmış.

Gece daha yeni başladığı için buna şükürler olsun.

Yumruğu beni ısıttıktan sonra her deliğime iki yarak alacağım... sonra sırlıklam amımda üç ıslak ağız. Memelerim plaj topu gibi zıplarken kıvrımlı kız popomun yüzlerine sürülmesini istiyorlar. Adamım, onlar için nasıl zıplayacağım. Bir ikramları var.

Bu düşünce beni sırttırıyor ve bir yudum daha şampanya mutluluğumu pekiştiriyor. Şu anda başka bir şeyi siktir et.

"Tanrım," dedi kıcıma fişkırان adam, "bu inanılmazdı."

"İnanılmaz," diyor yumruğunu amıma sokan adam.

Evet, ben inanılmazım.

Ben harikayım. Carly'yi

sikeyim.

Bebekleri, mutlu aileleri ve asla gerçekleşmeyecek hayalleri sikeyim.
hayat.

Bu gece güzel bir fahişeden başka bir şey değilim, tam da ait olduğum yerdeyim.

1 TIFFANY

Hem akşamdan kalmalığımı hem de topallamamı gerektirecek kadar kötü gerilmiş deliklerimi gizlemekte ustayım. Noel alışverişi için Londra sokaklarını arşınlayan kızlarla kol kola yürürken gülümsemem parlak, kahkahalarım son ses. Birkaç saat önce üç yabancı tarafından dövüldüğümü düşünemezsiniz. Beni iyi hakladılar.

Mağaza girişlerinden birinden Mariah Carey'nin sesini duyduğumuzda, şu anda o iğrenç melodiye dayanamasam da, ağrıyan kıcımı sallıyorum ve bir tezahürat yapıyorum.

Noel için tek istediğim, Noel'in siktir olup gitmesi. Defolup gitsin ve neşeli zillerini de yanında götürsün. Noel süslerine bakmak bile benim için kara tahtaya çivi çakmak gibi.

Genellikle, hayattan daha büyük olan doğam, kucaklanacak neredeyse her şeyi ve daha fazlasını kucaklar, ancak Caroline'ın hamilelik haberi hala içimi bir orospu gibi büküyor. Şeytanlar derinlerde dolaşır ve tüm bu saçmalıklar. Bir kova dolusu terapiden sonra çoktan ölmüş ve gömülmüş olacaklarını sanıyordum, ama hala oradalar, karanlıkta alay ediyorlar ve bundan nefret ediyorum. Kırılганlık beni hasta ediyor.

Ella kolumu sıkarak, "Noel en iyisi," diyor. "Bak, bak!" Bir alışveriş merkezinin önündeki devasa şişme kardan adamı işaret ediyor. "Bu inanılmaz! Ve şuradaki küçük çocuğa bak. Awww. Aman Tanrım. Çok tatlı."

Ella artık teyze olacağı için mega bebekleştii, her iki saniyede bir çocukları, bebekleri ve mutlu ebeveynleri işaret ediyor, ama içimde bilmediği bıçaklar çeviriyor. Bilse çok utanırdı.

Kanlı kardan adama bakmak istemiyorum ve yanında çömelmiş anne babasıyla ona sırttan tatlı küçük çocuğa gerçekten bakmak istemiyorum. Evet, bu *harika*. Ve çok sevimli. O kadar sevimli ki, içime attığı yumruk yüzünden dün geceki şampanyayı kusabilirim ama onun yerine bir kez daha tezahürat yapıyorum.

"Aman Tanrım, ne kadar tatlı!"

Ebony içeri girip alışveriş yapmamızı önerdiğinde kalbim küt küt atıyor. Mutlu ailenin yanından geçmem gerekecek ama siktir et. Tatil sezonu boyunca mutlu ailelerin ve sevimli küçük çocukların içinde yüzeceğim, bu yüzden sineye çekip büyük kız külotumu giysen iyi olacak.

Gülümsememin ikna edici olduğundan emin oluyorum. "Gidelim kızlar! Ho ho ho!"

Dev kardan adamı geçip alışveriş merkezine adım attığımızda Eb de *Noel harika* şakasına katılıyor. Etrafımız alışveriş yapanlarla dolu ve çok kalabalık; hediye alma coşkusuyla dolu bir Cumartesi sabahı olduğu için bu pek de şaşırtıcı değil.

Bugün gündelik kıyafetlerimi giydiğim için mutluyum, botlarım beni sabit tutuyor. En rahat yırtık pırtık siyah kot pantolonumu ve kocaman *Bad Girl* kapüşonumu giydim. Ella her zamanki gibi gotik bir siyah kravat balosuna gidecekmiş gibi giyinmiş ve Ebony *Vogue*'dan yeni çıkmış gibi görünüyor, ama ben değilim. Ben sadece cicili bicili kıyafetler inene kadar muhtemelen tozlanacak olan kartlar ve hediyeler için yarım ağızla alışveriş yapan bir kızım. Saçlarım hala sırtımda uzun dalgalar halinde ve takma kirpiklerim hala dün gecedan kalma. Ayrıca, dürüst olmak gerekirse, evden çıkmadan önce saçımın uyumlu olması için yeni bir kat kırmızı ruj sürdüm, ama hepsi bu. Yatmak istedim, sosyalleşmek değil. Uykusuzluk, çifte delik yanığı ve parasetamol özlemi çekiyorum ama bugün Ells ve Eb ile dışarı çıkacağıma söz vermiştim - şenliklere katılan üç fahişe kız - işte buradayım. Ben asla sözümünden dönmem.

"Bir saniye, burayı biliyorum," diyor Ella, bir dönüş yapmak için benden ayrılıyor. Bir şey ona sertçe çarpıyor ve ayağa kalkarken gotik bir meleğe benziyor. "Olamaz! Ne oluyor be? Buranın Central Parade alışveriş merkezi olduğunu sanmıyordum. Geçen yıl burada bir teklif almıştım. Ben de acemiymen yeni bir müşteri."

İleride bir yardım mağarasının tabelasını gösterdiğimde, onun hassas anını patlatarak gülmekten kendimi alamıyorum.

"Ne oldu? Yirmi bin dolar için Noel Baba'nın çuvalını mı boşalttın?"

Sırıttıyor. "Hayır, hayır. Aslında müşteri Noel Baba'ydı. Ama iş partisi için bir artı-bir istedi. Bir arkadaşına ihtiyacı olduğunu söyledi. Yalnız gitmek istemiyordu."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Doğru... Noel Baba için bir *arkadaş*... masanın altından parmaklayabileceği bir şey olabilir mi? Ona çaresizlik indirimi mi yaptın? Seni kandırmışlar, Ells."

Ebony bana yan gözle bakıyor ve parti kızı maskemin düşmesine izin verdiğimi fark ediyorum. Sesim acı geliyor.

"Kusura bakmayın. Geç yattım," diyorum. "Biraz huysuzum."

"Ah, evet, şimdi hatırladım," diyor Eb Ella'ya ve onun ellerini tutuyor, çok tatlı. "Bu, bir arkadaşına ihtiyacı olduğunu söyleyen ama bunun yerine hayır işi için sana bir miktar para veren müşteri miydi? Bir sürü istek gönderdiğinde ona kimin yardım edeceğini görmek isteyen adam?"

Ella başını sallar. "Otuz sterlin için ona yardım ettiğimi sanıyordum, gerçekten ama hayır. Bana bir ton para verdi. Ben de dağıttım. ATM'den avuç avuç çıkardım ve dışarıdaki insanlara verdim." Nefesi kesildi. "İnanılmaz biriydi."

Lanet olsun. Ella için her şey *harika*. Genelde onun mütevazı, hayırsever ruhuna gülümserdim ama ne yazık ki iki küçük çocuk el ele tutuşmuş yürüyor ve kaşınıyorum. Gelmemeliydim. Henüz hazır değilim.

Eb mağara tabelasını işaret ediyor.

"Gidip Noel Baba'nın bu yıl da Noel Baba'yı oynayıp oynamadığına bakalım mı?"

"Yapmamalıyız," diyor Ella. "Kuralların ne dediğini biliyorsun. Onun hakkında hiç konuşmamalıyım bile."

Ella kurallar söz konusu olduğunda çok tatlı oluyor. Gözlerimi deviriyorum, çünkü biz bunu çoktan aştık. Elbette, kurallar en yüksek maliyetle en katı müşteri gizliliği diyor, ancak hepimiz aynı Ajans için çalışıyoruz ve kullanıcı listesinde aynı müşteri bankası var. İsterse bize geçen yıl Noel Baba ile bir 'teklif' yaptığını söyleyebilir. Bunu hoparlörden söyleyecek değiliz ve Noel Baba'nın seks hizmetleri için kaydolduğunu alışveriş merkezine duyurması da pek mümkün değil.

Eb omuz silkerek, "Herkes gibi senin de mağaraya gitmene izin var," dedi. "Eğlenceli olacak. Onun aletini ya da onu gördüğünü kabul etmene gerek yok."

"Ben görmedim," diyor Ella, şaşırtıcı bir şekilde savunmaya geçerek. "Benden otuz sterlin karşılığında bir yemekte ona eşlik etmemi istedi, yalnız olduğunu düşündüğüm için gittim ve ona yardım etmeye geldiğim için bana otuz bin verdi. Hepsi bu kadar. Hiçbir sikim yok."

"Aletini bile sallamadan sana otuz bin mi verdi? Ne kadar kaba." Gülüyorum, gerçekten mizah yapıyorum. "Hayır işi olsun ya da olmasın, bir iş için yola çıkmış olsaydım en azından Noel Baba'nın çantasını görmek isterdim."

Ella bunalmış görünüyor, gözyaşları hala akıyor. Vay canına, bu Noel Baba denen adam iyi bir izlenim bırakmış olmalı.

"Onu tekrar görmek istiyor musun?" Eb ona soruyor. "Eğer o kadar harika bir adamsa ve sana el işi için para bile vermediyse, eminim uğrayıp bir merhaba demene aldırılmaz."

"Eğer aynı Noel Baba ise onu tekrar görmeyi çok isterim." Ella sırtıyor. "Adil olmak gerekirse, öyle olsa bile beni hatırlamayabilir."

Gülüştüm kocaman bir kıkırdamaya dönüştü. "Seni kim unutabilir ki?! Her zaman onun şaplak bankasına damgalanacaksın."

İş arkadaşım Ella - müşteriler arasında Holly olarak biliniyor - tam anlamıyla bir afet ve en iyi arkadaşım Josh'un kız arkadaşı. Bacaklı, iri memeli, gotik bir güzelliği var ve geçen yıl işe başladığında Ajansımızın basamaklarını o kadar hızlı tırmandı ki on iki aydan kısa bir süre içinde benim bir numaralı liste pozisyonuma rakip oldu. Benim ondan çok daha fazla kıvrımım var - az bile - ama hepsi bu kadar. 'Yaramazlar Listesi' profilindeki her bir madde şu anda kontrol ediliyor. Hiçbir *delik* yasak değil.

Ama tatlı Noel Baba için hayır işlerini yaptığı zamanlar değildi. Kendisi hâlâ küçük bir Noel meleğiymiş ve kirli ipleri öğreniyordu.

Acı akşamdan kalmalığım biraz hafifliyor.

"Hadi," diyorum elini tutarak, çünkü boş ver. Ella'nın Noel Baba'yı görme sevinci daha önemli. "Hadi mağaraya gidelim. Kızım sığarsa ben de kucağına otururum."

Alışveriş merkezinde bir görev için yürürken parmaklarımı kavrayarak önden gitmeme izin veriyor. Onun iyiliği için mutlu çocukların yüzlerini görmezden gelebilirim. Mağaradaki kuyruk o kadar uzun ki, neredeyse onun yerine öğlen kokteyline gitmeyi önereceğim ama bunu yapmıyorum. Etrafımız Noel Baba'yı görmek için yanıp tutuşan çocuklarla dolu ama hiçbirisi Ella kadar umutsuz değil. Noel Baba'nın küçük evine giden, suni çim ve karla kaplı şirin bir yol var ve Ella her adımda neredeyse yerinde zıplıyor. Mağaranın kapısına yaklaştığımızda yüzünü yelpazeliyor ve içeri adım atarken ne kadar gergin olduğunu bize söylüyor. Heyecanı tüm yüzünü aydınlatıyor.

yüz.

Noel Baba'nın onu hatırladığına şüphe yok, çünkü Ebony'nin sırası gelene kadar neredeyse on dakika geçiyor. Noel Baba ile en fazla beş dakika geçirmesi gerekiyordu. Bir kucak oturuşu, hızlı bir sohbet, bir fotoğraf için sarılma ve sonra bir taşıma bandı gibi diğer taraftan çıkma, ama Ella için değil. Hayırsever bir kurtarıcı olsun ya da olmasın, muhtemelen ağzının suyu akıyordur. Eb onu götürürken plastik bir Rudolph figürüne bakıyorum, bağış için paramı hazırlıyorum.

Ama Ebony'ninki özellikle hızlı bir ziyaret olmalı çünkü ben de hemen arkasından içeri çağrılıyorum. Kapıdan geçebilmek için kartonların arasından eğilip ezilerek geçmek zorunda kaldığımda Noel Baba'yı ziyaret etme kararımın pişmanlık duyuyorum. Devasa kıvrımlarımla bu rahat mağaranın tamamını neredeyse dolduruyorum. Dışarıdan görüldüğünden çok daha küçük bir ev.

"Selam Noel Baba!" Kızaklı sandalyede oturan adama gülümsüyorum. Kalın sakalı ve dolgulu kırmızı takım elbisesiyle inandırıcı bir aktör ve benim cüssemden o kadar da korkmuş olamaz, çünkü dizine vurup beni yanına çağırıyor. "Elbette," diyorum. "Israr ediyorsan popomu alabilirsin."

Sırtımdaki tüyler diken diken oluyor - WTF'nin minik fısıltıları kollarımda tüylerimi diken diken ediyor. Kıcımlı *Noel Baba'nın* kalçalarının üzerine bırakıyorum ve onun dizleri benimkilerin arkasına çok unutulmaz bir şekilde giriyor - kot pantolonumun içinden bile. Çok garip. Gerçekten çok garip. Ama hafızamı otomatik pilota bağlayan sadece bu değil, onun yer değiştirme şekli. Ellerini belime koyuşu ve beni kendine doğru çekişi. Çok belirgin... en ufak bir dokunuşa bile.

Hayır.

Olamaz.

"Bu yıl uslu bir kız oldun mu?" *Noel* Baba bana soruyor ve kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki sanki çarpıntı yaşıyormuşum gibi hissediyorum. Terliyor olmalıyım.

Kalçalarının benimkilerin altında hissettirdiği his, ayaklarını sürüyüşü ve ellerinin oturuşu tesadüf diye geçiştirilebilir belki ama bazı şeyler geçiştirilemez...

Sesi yapamaz. Bu tonda olmaz.

O kadar iyi biliyorum ki nefes almakta zorlanıyorum.

Beni geriye doğru çekiyor ve en ufak bir sıçrama, başka bir tanıma çarpması için yeterli oluyor.

Bu mağaranın dışında birçok kez Noel Baba'nın kucağına oturdum... Sadece bilmiyordum...

"Çekingen olma," diye kıkırdıyor. "Bu yıl uslu bir kız mı oldun, yoksa yaramaz mı? Dur tahmin edeyim. Yaramazlık yaptın, değil mi?"

Sesi hafifçe çatlıyor ve bu, bildiğini *bildiğimi* bildiğin o çılgın anlardan biri. Kamera flaşları patlarken ağzım açık kalmış olmalı. Lanet olası kızak koltuğunda dönüyorum ve yolumun asla kesişmemesi gereken sakallı adamın gözlerinin içine bakıyorum. Bu şekilde değil.

Gözleri koyu, maun rengi ve biraz da yeşil. Kaşları çok ağır.

Daha önce hiç görmediğim gözler. Hiç hayran olmadığım kaşlar.

"Haklısın, kesinlikle senin yaramazlar listendeyim," diyorum, mümkün olduğunca soğukkanlı olmaya çalışarak. "Bunu bilmen gerekirdi, Noel Baba. Hangi yaramaz kutularımın işaretli olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Sakin davranıyor. Sakin.

Toparlanmış. "Adın ne?" diye soruyor.

Gözlerim onunkilere dikilmişti, sesim ancak fısıltı halindeydi. "Adımı zaten biliyorsun."

Noel Baba kameranın arkasındaki adama bir *ho, ho, ho* veriyor. Ne kadar uygun bir ifade. Kim bilir fotoğrafçı bu konuda ne düşünüyordur. Ona bir bakış atıyorum, ama sadece telefonuyla ilgilenen bir genç, fotoğrafı gösterdiğinden beri pek ilgilenmiyor. Fotoğrafım hemen yanındaki masanın üzerinde basılı duruyor. Garip bir şekilde, adamın ilgisizliği buradaki samimiyeti daha da artırıyor. Çok sıcak.

"Ho, ho, *hayır*, Cream. Senin *gerçek* adın ne?" Noel Baba bana sordu.

Noel Baba'ya gerçek adımı söyleme düşüncesi bir itiraf gibi geliyor.

"Tiff," diyorum.

"Tiffany?"

"Evet, Tiffany."

"Peki sen Noel için ne istiyorsun Tiffany?"

Bakışları o kadar derin ve sert ki, aptal sakalına rağmen. Doğal enerji içeri doluyor ve aramızda parazit gibi çatırdıyor.

Belki de Mariah'nın şarkısı o kadar da uzak değildi.

Noel için Noel Baba istiyorum. Gerçekten çok kötü. Beni o kadar hırpalayan adamı istiyorum ki, sonrasında zar zor hareket edebiliyorum. Beni sınırlarıma kadar zorlayan yüksek maaşlı canavarı. Güvenli kelimemi dilimin ucuna getiren tek adamı.

"İstiyorum... um..."

Creamgirl'ün küstahlığı gitti. Ben sadece Tiff'im. Gerçek Tiff.

Beni güvende tutacak top duvarları olmayan Tiff.

Dışarıdaki kuyruktan küçük bir kızın çığlığı geldiğinde hala cevabım üzerinde tökezliyorum. Yüksek bir ses, saf bir feryat ve beni bir gümbürtüyle gerçekliğe geri döndürüyor.

Buradan çıkmam lazım. Şimdi. Gerçekten aptalca bir şey söylemeden önce.

Noel Baba'nın kucağından kalktım ve çıkarken bir fotoğrafımı aldım.
Teşekkürler, mutlu Noeller!

Ve sonra ben gidiyorum.

Diğer tarafa geçtiğimde nefes almak için nasıl mücadele ediyorum, Ella ve Eb bana katılmak için adım atarken, ikisi de gülümsüyor. Benim durumumdan habersizler. Kesinlikle habersizler.

"İnanılmaz, değil mi?" Ella diyor ki. "Haklıymışsın Tiff, beni hatırladı. Geçen yıl onu kurtarmaya geldiğim için bana tekrar teşekkür etti."

Eb iç çeker. "Lanet olsun. Keşke aktif bir müşteri olsaydı. Yastık kıyafeti içinde olsa bile, benim için çuvalını boşaltmasını çok isterim. O gözler..."

"Aktif bir müşteri olsaydı ne demek?" diye sordum.

"Geçen yıl acemi olarak kaydoldu," diyor Ella. "Bana müşteri profilini rezervasyonlar için kullanabileceğini söyledi, ama hayır, hiçbir şey yok." Bana telefonunu gösteriyor. Çoktan kayıtlarına bakmaya başlamıştı. Teklif rezervasyonunu olabildiğince hızlı tarıyorum.

Kullanıcı 5639. Erkek. 48.

"Kullanıcı 5639, Ells'le olan olaydan beri hiç rezervasyon yapmamış," diye homurdanıyor Eb. "Az önce forumlarda arattım. Hakkında tek bir kelime bile yok. Hiçbir şey yok. Hiçbir şey yok. Zilch."

Ama Noel Baba Kullanıcı 5639 değil... yanılıyorlar. Geçen Aralık ayında listemizde acemi bir müşteri değildi... numara yapıyor olmalı.

Bilmeliydim, o zamana kadar onu çoktan sıkıştırmıştım. Onu o kadar çok siktim ki, kucağını binlercesinden tanıyabilirim... ama güzel kara gözlerine gelince, onları daha önce hiç görmemişim.

Onu hiç görmedim.

Onun yanında her zaman kapüşonlu bir fahişe olarak mutlak pisliği kabul ettim ve onun hareketleri kesinlikle hayırseverlikten değildi.

"Ne oldu?" Ella soruyor. "İyi misin, Tiff? Tuhaf görünüyorsun?"

Keşke bilseydi - ve bunu ona söylemeyi çok istiyorum... ta ki Noel *Baba* hakkında konuşmanın Ajans kurallarını çiğnemek anlamına geleceğini fark edene kadar. Eğer onun gizlilik seviyesini ihlal edersem başım büyük belaya girer.

Onunla yaptığım rezervasyonlar gözümün önüne geliyor. Çok fazla pislik.

Çok fazla para.

Çok fazla güç.

O ve sınırlarını zorlayan arkadaşları.

"Evet, iyiyim," diye yalan söylüyorum, sahte gülümsememi geri takınarak. "Dediğim gibi, akşamdan kalma bir sidiğim var ve kıcıma bir kazık saplanmış gibi hissediyorum."

koçbaşı. Beni biraz rahat bırak, olur mu?"

Abanoz gülüyor. "Bir koçbaşı, işte bunu görmek isterdim." "Aslında, bire üç hevesliydi, ama ne demek istediğimi anladın." "Ah," diyor, "Bu her şeyi açıklıyor o zaman."

Ella, Ebony kadar ikna olmuş görünmüyor, gözleri neredeyse Noel Baba'nınki kadar sert bir şekilde beni deliyor. Belli ki bir şeyler döndüğünden şüpheleniyor. Ama sırlarımı öğrenmesine izin veremem. Bu adil olmaz. Bebekler hakkında değil, geceleri yalnız kalmak hakkında değil ve kesinlikle, kesinlikle Noel Baba hakkında değil.

Çünkü Noel Baba sadece hareketsiz bir müşteri profili olan hayırsever bir adam değildir.

O bizim patronumuz. Tüm bu lanet teşkilatın kurucularından biri.

Ağzımdan yanlış bir kelime çıkarsa mahvolurum - kelimenin tam anlamıyla.

TIFFANY

Alışveriş gezisinin geri kalanında şaşkınlık içindeyim. Eb ne zaman ateşli bir Noel Baba yorumu yapsa içim burkularak ho ho ho diye bağırıyorum, gözlerinin hatırasını ve aramızda yanan farkındalığı *bildiğimi bildiğini biliyorum* - ama bu kolay değil. İkisi de onun hakkında çenesini kapatmıyor. Ella *muhteşem hayırsever adam* iç çekişlerinden vazgeçmiyor ve Eb çuvalını boşaltmak istiyor ve ben de parıltılı kartlara göz atıp cicili bicili renkleri tartışırken dilimi öyle sert ısırarak zorunda kalıyorum ki canım acıyor. Öğle yemeği kokteyllerini tercih etmediğimize memnunum, çünkü *Sex on the Beach* gevezeliğini tutmama asla yardımcı olmuyor.

Noel Baba'nın ne kadar pis, güçlü bir piç olduğunu söylemek için yanıp tutuşuyorum. Onun fantezileri alışılmışın dışında. Günlük hayatta karşılaşmayı umduğum türden bir figür değil. Hayatta olmaz. Bırakın şirin bir alışveriş merkezi mağarasını, bir gün Ajans paydaşlarından birinin kucağına oturup gözlerimi kocaman açacağım aklımın ucundan bile geçmezdi. Sırf WTAF'ı içimden atmak için gerçeği söylemek istiyorum ama yapamıyorum. Ajans'ın sahipleri gizliliğe son derece önem veriyor ve bizim gibi sıkı şovmenler ne zaman rezervasyon alsak kapüşon takıyor. Tabii rezervasyon alırsak. Çoğu şovmenin kurucuların varlığından bile haberi yok.

Ella ve Ebony onun hakkında karanlıkta kalmak zorunda kalacaklar. Ha. İronik.

Mağaza mağaza dolaşıp bütün o piç mağarayı dolaşıyoruz ve sanki orada bir mıknaş gibi. Beş dakika daha kucakta oturmak için sıranın arkasına geçmeyi çok isterdim ama yapamam. O sınırların dışında. O kadar.

Mağaradan aldığım fotoğrafa bakmaya kıyamıyorum. Ökseotunun altında kollarımı boynuna dolamış, gösterişli bir balo elbisesi içinde değilim. Bol bir kapüşon, eski püskü bir kot pantolon ve dünden kalma takma kirpikler içindeyim, muhtemelen yıldız oyuncularından biri olmaktan çok farlara yakalanmış bir tavşan gibi görünüyorum.

Üçümüzün de bu gece müşterisi olduğu için ben ve kızlar ikiyi biraz geçe alışverişe son veriyoruz. Keşke bazen bu kadar işkolik -ya da sekskolik- olmasaydım, çünkü bu geceki teklif kulüpte dans etmeyi ve dışarıdaki bir ara sokakta bir *sapık* tarafından saldırıya uğrayana kadar kıcımın üzerinde twerk yapmayı içeriyor. Yorgunluktan bitap düştüm, bir darbe daha almaktansa kıvrılıp bir cheesecake ile reality şovları izlemek istiyorum ama tekliflerden asla geri adım atmam - ve bu müşteri benim için yeni bir müşteri.

Yabancılarla oynamayı seviyorum, özellikle de sertleştiğinde. İlginç olmasını sağlıyor.

Bu gece çok sert geçecek.

Kırmızı pullu, Jessica Rabbit tarzı bir elbise seçiyorum, kolay erişim için kalçama kadar yırtmaçlı. Büyük delikli file çoraplar, ince topuklu ayakkabılar ve dirsek hizasında siyah eldivenler klasla fahişeliği bir araya getiriyor. Alametifarikam olan tacımı takmıyorum ama uzun, kızıl buklelerimi bir tarafa doğru süpürmek için ışıltılı bir saç tokası kullanıyorum. Sanırım müşterimin hoşuna gidecek.

Club Revelier'e doğru yola çıkmadan önce teklifini tekrar okudum.

Kullanıcı 2906. Erkek. 35.

Seni bardaki en cesur kıvrımlı sürtük gibi dans ederken izlemek istiyorum. Etrafındaki erkeklerle flört et ve odadaki ödül kraliçesiymişsin gibi davran, çünkü eminim öyle olacaksın. Sikten sonra bir kız gibi performansını izlemek istiyorum ve kim bilir? Belki flört ettiğin erkeklerden biri de ben olurum. Bu güzel bir sürpriz olmaz mıydı? Çünkü gecenin ilerleyen saatlerinde yollarımız kesiştiğinde bunu sen istemiş olacaksın.

Doğru zaman geldiğinde müşteri uygulamanızdan bir bildirim alacaksınız, bu yüzden elinizin altında tutun. Bunu yaptığınızda, sağ taraftaki geçidi geçene kadar eve gitmeye hazır bir şekilde ayrılma zamanınız gelmiş olacak.

Umarım profilinizde belirttiğiniz kadar ele geçirilmekten ve kullanılmaktan hoşlanıyorsunuzdur, çünkü nazik olmayacağım. Ödülün her parçasını talep edeceğim

bir hazineye sahip olmak istiyorum. O güzel kalın kalçalarını açıp hazineye sahip olmak istiyorum. Ve muhteşem balon göğüslerine gelince. Onlardan faydalanacağım, inan bana.

Umarım istediğini elde eden bir sürtük olduğunu anladığında dizlerinin üzerine çöküp daha fazlası için yalvarırsın.

Senin gibi pis kızlar, ne kadar acıtırsa acıtsın, yarak için çaresiz orospular olmalı.

Süre: 4 saat. Teklif Ücreti:
6000 £.

Sözlerine gülümsüyorum ve bu gecenin eğlenceli geçeceğini umuyorum. Her zaman yüzümde bir sırıtış ve banka hesabımda iyi bir miktar parayla uzaklaşan, aşağılanmış, ucuz bir orospu olmayı seviyorum. 6 bin benim zevkime göre biraz düşük ama yeni müşteriler denemekten kendimi alamıyorum. Çeşitlilik sürtüklerin baharatıdır ve son zamanlarda çok sıkıldım.

Evden çıkıyorum ve Josh'a her zamanki mesajımı gönderiyorum. Tekliflerimizi kontrol ediyor ve D&S metinleriyle bitiriyoruz - *tamam ve güvende*. Müşteriler her zaman Ajans tarafından en ince ayrıntısına kadar kontrol edilir ve incelenir. Her ay STI kontrolleri yapmak zorundayız, onlar da öyle ve tekliflerde belirtilenlere her zaman uyulmalıdır, ancak yine de. Bir D&S mesajının arka planda olması her zaman iyi bir şeydir. Josh ona ne zaman ihtiyacım olsa koşarak gelirdi.

Eskiden 7/24 arkadaşlık ve her şey için, hatta o koşu bandındayken dedikodularımı boşaltmak için bile aradığım kişiydi, ama Ella'yla birlikte olduğu için ona biraz alan açtım. En iyi arkadaşımın kaçınılmaz olarak kenara itilmesine katlandım - benim seçimim, onun değil, çünkü ben her zaman hoş karşılanırım - ama geri adım atsam da Josh hala benim bir numaram. Fırtınada yanına koşacağım ve karşılığında hayatım pahasına sığınacağım kişi.

Harika, cevapta öyle yazıyor. Ben ve Ells şimdi yola çıkıyoruz. Çifte rezervasyon. D&S sabah 3'te.

Ona şanslı piç diyorum, iyi eğlenceler ve aferin.

Josh ve Ella Batı Belgravia kulesinde benden sadece birkaç kat yukarıda yaşıyorlar, ancak aylar geçtikçe aradaki fark daha da büyüyor. Bensiz bir yaşamı giderek daha fazla inşa etmeleri çok doğal. Her açıdan *ruh eşi* gibi görünüyorlar. Daha önce hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim, çünkü Josh benim sürekli kankamdı ve başka yerlerden sürekli seks alıyordum, ama şimdi...

Aynaya bakıyorum.

Yirmi yedi yaşına yaklaşıyorum. Her zaman yuva kuracağımı düşündüğüm zaman. Bilmiyorum, ama *neredeyse otuz yaşında gibiyim, hadi ciddileşelim* türünden bir kriter. İstedğim kadar *"peh"* diye geçiştireyim, yine de her gün daha yüksek sesle çalan bir alarm zili gibi orada duruyor.

Birini arzuladığım için acınası bir acı duymak istemiyorum, bu yüzden onu derinlere geri itiyorum. Bu gece her şey Kullanıcı 2906 ile ilgili.

Tottenham'daki Club Revelier'e taksiyle gidiyorum. Buraya daha önce bir ya da iki kez gelmişim ve fena değildi. İyi ve drum n'bass ile biraz çılgın bir yer. Kimse prosecco içip tek başına dans eden ve bana bakan her erkekle flört eden bir kız olduğumu fark etmeden partiye katılanların arasında kaybolabileceğim kadar büyük bir mekan.

İçeri girdiğimde ana dans pistini tarıyorum. Eğer Kullanıcı 2906 benimle flört etmeyi planlıyorsa, yakınlarda olmalı. The Agency uygulamasını açıp *geldi*'ye tıklıyorum ve daha ileri gitmeden önce onay yanıtını bekliyorum.

Evet. Seni görebiliyorum, diyor cevap.

Ben de şüphelenmişim. Gözlerinin üzerimde olduğunu bilmek beni kızartıyor. Etrafta o kadar çok erkek var ki... o kadar çok potansiyel var ki...

İlk prosecco'yu sipariş etmek için yüzümde bir gülümsemeyle bara doğru ilerliyorum. Daha bir yudum almamışım ki yanıma bir adam yaklaşıyor ve bana ukala bir sırıtış atıyor.

"İyi misin?"

Çoğu erkeğin yaptığı gibi göğüslerime bakıyor. Yüzümü ona döndüğümde flört etmeyi çok kolaylaştırıyor. Pislik herif. Umarım müşterimin boncuk gibi gözleri üzerimdedir, kirpiklerimi nasıl kırptığımı izliyordur.

"Harikayım, teşekkürler. Sen nasılsın?"

Bilerek alçak sesle konuşuyorum, bu yüzden adam yaklaşmak zorunda kalıyor, neredeyse yirmi bir yaşında olmalı. Benim zevkim değil ama olsun.

"Ben iyiyim," diyor. "Bir içki ister misin?"

Zavallı adamın sohbeti üzerinde çalışması gerekiyor, çünkü pek orijinal değil. Yine de prosecco'yu bir dikişte içtim ve boş bardağı barın üstüne koydum.

"Elbette."

Bana bir bardak daha getirirken onunla göz göze geliyorum, *şeref*e diyerek uzatırken dudağımı ısıyorum. O da bir bira aldı ve her zamanki sorularına geçmeden önce biraz içti.

Adın ne, nerelisin, burada kiminlesin? Çok sıkıcı. Sormak istediğim şey, baktığı memeleri sikip sikemeyeceği, nezaketin canı cehenneme. Dizlerimin üzerindeyken bir sürtük gibi gırtlığının sıkılmasından hoşlanıp hoşlanmadığımı ve göt deliğime ne kadar dayak yiyebileceğimi sormasını istiyorum.

İkinci kadehimi bitirip *içki için teşekkür* ederek uzaklaştığımda başka bir sıkıcı sorunun ortasındaydı. Onunla flörtüm bitti, açıklamaya gerek yok.

Dans pistine doğru ilerliyorum, kalçalarımı sallarken ritmi buluyorum ve kendimi ritmin içinde kaybediyorum. Etrafımdaki insanlar burayı sıcak yapıyor. Elbisemi kıvrıp ellerimi havaya kaldırırken sarhoş terinin yapışkanlığı hoşuma gidiyor. Dans ediyorum, dönüyorum, zıplıyorum ve dans ediyorum ve insanlar beni fark ediyor. Tabii ki fark ediyorlar. Küçülen bir menekşe ya da mülayim tugaydan biri değilim.

Üzerimdeki gözlerin sıcaklığını, kendi pis dünyamda dans ederken bana bakan insanların bulanıklığını seviyorum - önümde uzanan karanlık oyunu çok iyi biliyorum. Kokuşmuş bir ara sokak ve bana bir çöp parçasıymışım gibi davranacak pis bir herif. Ben de bunu istiyorum. Bu gece çöp olmak istiyorum.

Elbisemi daha yukarı kaldırıyorum, hareket için çaresizmişim gibi zıplayan popomu döndürüyorum. Doğru sinyalleri gönderecek kadar uzun süredir bu oyunun içindeyim ve işe yarıyor. İnsanların yer değiştirdiğini hissediyorum. Kasılan erkekler yaklaşıyor, o kadar ince örtülü ki, gülünç.

İşini kolaylaştırmak için içlerinden birine sırtımı veriyorum, elleri biraz hareket için yaklaşırken kıcımlı kasıklarına sürüyorum, ama o bir bok değil. Bu adam benim müşterim değil, arkadaşlarının ona tezahürat yapmasından anlayabiliyorum, ama benim sürtük şovum için kolay bir hedef. Yüzümü ona dönüyorum ve göğüslerimi göğsüne bastırarak onu kendime doğru çekiyorum. Kıcımlı tutuyor ve yarı düzgün bir sürtünme başlıyor. Bacaklarımı, kalçasının amımı bulacağı kadar açıyorum ama ciddileşmek için çok erken ve hayır, o bu işte berbat. Ortalama, en fazla.

Geri çekilip onu arkamda bırakıyorum, sağ taraftan kurt ısıkları duyana kadar eğlenenlerin arasından geçiyorum. Benden bir parça isteyen iki adam. Bu ikisi aptal, Z-listers için ayrılmış bir tür rahat groove ile dans ediyorlar, ama ben tüm değeri için süt sağıyorum. Belki de on yıl önce bir reality şova katılmışlardır ve hâlâ kazanmak için katıldıklarını düşünüyorlardır. Onların süperstar olduğunu düşünen bir kız gibi davranıyorum, onlarla birlikte dans ederken yaltaklanıyorum, birbiri ardına.

İçlerinden biri beni öpüyor, dili ıslak bir balık gibi ama umurumda değil. En az onun kadar hevesliymişim gibi yüzünü yiyorum, elimi pantolonundaki şişkinliğe doğru götürüp ereksiyonunu inceliyorum.

Eşek bile sayılmaz.

Tekrar. Sıkıcı.

Sıkıcı, sıkıcı, sıkıcı.

Aptallar onları arkamda bıraktığımda itiraz ediyor, ama ben yine de devam ediyorum, başka bir kalabalığın içine doğru ilerliyorum. Bu küçük küme daha sıcak. Bir çift

erkeklerin çoğu uzun ve heybetli. Bazı kızlar erkek arkadaşlarını daha sıkı kavrayıp sahipleniyor, ama uzun boylu adamlardan biri bariz bir şekilde am arıyor. Başından beri gözleri göğüslerimde ve fit olduğunu biliyor. Bu tür bir özgüveni seviyorum.

Daha yakın dans ediyorum, dönerken ve dönerken ona bakıyorum ve o da hemen üzerine atlıyor. Yaklaşıyor.

Bu adam diğerlerinden daha ateşli. Hareketleri daha olgun. Boyu daha zorlu.

Elleri sert, parmakları kıcımlı sıkarken sert.

Bacaklarımı açmaktan ve dans pistinde sulu amımı keşfetmesini sağlamaktan mutlu olurum. Elbisemi aşağı çeker ve göğüslerimi serbest bırakarak onu köleleştirirdim. Ama hayır. Henüz değil.

Daha fazla öpücük, ama bunlar özensiz değil - sadece şiddetli. Beni kendine çekmek için bir elini enseme doluyor ve bunun beni hazırlayan Kullanıcı 2906 olabileceğini düşünüyorum. Bu hoşuma giderdi. Ama hayır.

"Gitmek ister misin, taksiyle benimkine dönelim mi?" diye soruyor. "Buradan çok uzakta yaşıyorum. Takılabiliriz."

Flört oyunuma devam ediyorum.

"Duruma göre değişir..." Gülümsüyorum, ağzım kulağına yakın. "Oraya vardığımızda bana ne yapmak isterdin?"

"Çılgınca bir şey değil. Ben psikopat değilim, merak etme." Buna gülüyorum. "Utanç verici."

"Utanç mı?"

"Evet, utanç verici. Benim gibi kızlar pisliği sever."

İyi görünümlü bir adam. Uzun boylu, kaslı, düzgün bir sakalı ve koyu renk gözleri var. Üzerine tam oturan bir gömlek giymiş ve pantolonunun içinde iri bir alet taşıyor gibi görünüyor.

"Ne kadar pis seviyorsun?" diye soruyor. "Olabilirdiğin pis."

Gülümsemesi iyi. Bir ödül sahibi değil. Kendine güveniyor ama süper ego değil.

"En azından önce sana bir içki getireyim mi?" "Elbette. Prosecco, teşekkürler. Ben burada bekleyeceğim."

Yalan söylüyorum. Gözlerim çoktan bir sonraki ilgi çekici kişi için etrafta dolaşmaya başlamıştı, ama kaynaşmak için o kadar uzun zamanım olmadı. Biri arkamdan bana doğru bastırıyor ve belimdeki elleri son adamın güvenini utandırıyor. Elbisemin üzerinden göğüslerimi okşamak için ellerini yukarı kaldırıyor ve

Kıçıma karşı horoz. Ben de ona karşılık veriyorum, onu teşvik ediyorum ve nefesi boynuma değdiğinde karıncalanıyorum.

Sözlerini sadece müziğin üstünden duyabiliyorum.

"Aşık çocuk ve prosecco'sunun yanına dönsen iyi olur. Bir parça istiyor." "Beni yeterince sert sikmeyecek."

"O bunu bilmiyor. İyi bir sürtük ol ve çabalarını takdir et."

Yabancı beni ileri doğru itiyor ve ben arkamı döndüğümde dans pistindeki cesetlerin arasına karışmış oluyor. Kahretsin, onun kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ve flaşlar kimseyi takip etmeyi kolaylaştırmıyor. Çoktan gitmişti, şüphesiz beni uzaktan izliyordu.

Bana söyleneni yapıyorum, kalabalığın arasından bardan dönen adama doğru dans ediyorum. Elinde benim içkim var, ne kadar tatlı. Ona teşekkür ediyorum ve kadehimi kaldırıyorum, gözlerim bir siren gibi onunkine kilitlenmiş. O benim hedefim. Benim fingerdek tuzağım. İş aksesuarım. Onu o kadar heyecanlandırmak istiyorum ki dans pistinde beni mahvetmeye hazır olsun ve bunu açıkça belli etsin. Önemli olan gölgelerdeki gözcüdür.

"Hadi, nazlanmayı bırakalım," diyorum karşımdaki adama. "Bana neler yapabildiğini göster, o taksiyi almaya bakalım."

Elini bacaklarımın arasına götürüyorum ve etrafımızdaki insanların bunu fark edemeyecek kadar kendi tempolarına dalmış oldukları açık. Işıklar ve gürültü artmış, kulüp gittikçe daha baş döndürücü ve ağır bir hal almıştı.

Bu adamı çok kolay bir şekilde yarım yamalak biri olarak geçiştirdim. Tahmin ettiğimden daha kirli bir özü var ve koşullar farklı olsaydı, parayı ödeyen o olsaydı... ama değil.

Kıvrımlarıma karşı ince ama güçlü. Bana birasını uzatıyor, sonra sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi uzanıp file çoraplarımın ağını yırtarak açıyor. Parmaklarını dantelli tangamın içine sokuyor ve lanet olsun, çok iyi... klitorisimin nerede olduğunu biliyor, kaygan, kabarık am dudaklarımdan geçerek yarığımın içinde aşağı yukarı güzel bir yol çiziyor.

"Seni kılıklı bir kız olarak düşünmüştüm," diye kulağıma bağırıyor ve ben gülüyorum. "Hayır. Tıraşlıyım. Her zaman." Ona birasını geri veriyorum.

"Güzel ve pürüzsüz. Ve ıslak."

"Elbette." Ona arsızca sırtıyorum. "Şuna bir bak."

Stilettolarımın üzerinde bir dokunuşla çömeliyorum, kalçalarımı kılık değiştirerek sallıyorum, çünkü dans pistinde parmaklarını içimde istiyorum. Beni parmak uçlarıma kadar becermesini istiyorum, böylece alaylarımın bir anlamı olacak. Kollarımı boynuna doluyorum, ziyan etmek istemediğim için prosecco'ma dikkat ediyorum.

"Pislik istiyorum, unuttun mu?" Diyorum, ağzım kulağında.

Parmakları amıma doğru kayıyor, klitorisimi makaslıyor. "Bu yeterince iğrenç değil mi?"

"Hayır, yakın bile değil."

"İyi, hadi artıralım."

Dudaklarımdan boğazıma doğru bir yol öpüyor ve üç parmağını sertçe içime sokuyor.

Ritmî bas gitarın gümbürtüsüne uyduğu için elini kendi zevkim için kullanmak çok kolay. Onun açısından iyi iş.

Bir yerlerde kenardan izleyen adamı düşünüyorum. Beden kalabalığının arasından onu hissedebiliyorum. İzliyor. Bekliyor. İnsanlar etrafımda dans ederken beni parmaklanan bir sürtük olarak görüyor. Kulübün neresinde olursa olsun, kızıl saçlarım bariz bir nokta olmalı. Rastgele bir adamın ağzına karşı bir fahişe gibi inleyişim, basların üzerinde sözsüz bir şekilde konuşuyor.

Ama yine de, tüm bunların arasında, el çantamı yanımda sıkıca tutuyorum, içinde telefonum dışında neredeyse hiçbir şey yok - bildirim geldiğinde maksimum titreşime ayarlanmış. Bana burayı terk etmemi ve dışarı çıkmamı söyleyecek olan bildirim.

Acaba ondan önce boşalabilir miyim? Karanlıkta saldırıya uğradığımda doruktan yeni çıkmış olmak günümü gerçekten güzelleştirirdi.

"Daha fazla parmak," diyorum. "Ciddiymişsin gibi sık beni."

Dördüncü kez iterken inliyorum, dün geceki aksiyondan dolayı hâlâ çok ağrım olmasına rağmen esnemeyi seviyorum.

"Buradan çıktığımızda seni çok sert becereceğim," diyor ve bunun bir anlamı olsaydı suçluluk duyardım, ama yok. Eve dönmeden önce bir sürü azgın orospu takılmak isteyecektir. Şansı yaver gidecek.

"Bana ne kadar sert oynayabildiğini göster," diyorum ona, kendimi parmaklarının üzerinde daha da derinleştirerek. "Bana pis bir tadımlık ver."

Toplum içinde oynamayı her zaman sevmişimdir, özellikle de diğer insanlar gözlerinin önünde nasıl pis bir orospu olduğumu görmezken. Dans ederken parmaklarına biniyorum ve müzik bu kadar gürültülü olmasaydı, sırlıslıkla ıslak amımdan gelen gıcırtilar bir mil öteden bile anlaşılabilirdi. Heyecanımın yükseldiğini hissediyor, ben inlerken parmaklarını çeviriyor ve sonra başparmağıyla klitorisimi arıyor, hedef için kedi dudaklarımın arasını kazıyor.

Böyle gelebilirim ve bunu biliyorum. Beklediğimden daha hızlı bir şekilde yoluma devam ediyorum, biz inerken prosecco ve birayla ilgili tüm düşünceler unutuluyor. Temposu bas sesinden daha hızlı olacak şekilde artıyor ve ben o kadar tahrik oluyorum ki

Artık dans etmiyorum bile. O beni boşaltırken topuklu ayakkabılarımın üzerinde çömelıyorum. Kahretsin, neredeyse geldim. Nefeslerim kesiliyor, zihnim bulanıklaşıyor ve müşteri bakarken tıklım tıklım dolu bir dans pistinde boşalmanın başarısıyla havalara uçuyorum.

Beni gördüğüne eminim. Ciddi olduğumu görebildiğinden eminim. Bu orgazm saçma sapan bir sahtekârlık olmayacak -asla olmaz- ve ben hazırım, hem de çok hazırım.

Ta ki elimdeki telefonun vızıltısını hissedene kadar.

Çılgılık atabilirdim. Çok yaklaşmıştım. Çok yaklaştım. Ama kuralları biliyorum. Bu hikayenin nasıl gittiğini biliyorum.

Gıcırdatmayı bıraktım, vurmaya bıraktım, hareket etmeyi bıraktım. Parmak sikicimin bileğini tutup onu itiyorum.

"Buna bakmam gerek, üzgünüm."

Ben el yordamıyla kavramamın içini yoklarken o birasının kalanını deviriyor, aksiyona devam etmeye hazır, ama daha fazla aksiyon olmayacak. Telefonumdaki bildirim yüksek sesle ve net bir şekilde konuşuyor.

Kullanıcı 2906. Hemen kulübü terk et.

Gölgelerdeki adama orta parmağımı verebilirim.

Telefonumu tekrar elime aldım ve prosecco'mun kalanını içtim. Parmaklarımı tepesine kadar soktuktan sonra bardakta nasıl hâlâ bir şey kaldığını ancak Tanrı bilir. Boş bardağımı, beni becermekten hâlâ ıslak olan elime doğru iterken parmak sikicim mahcup görünüyor.

"Gitmem gerek."

"Gitmek mi?"

"Evet, görüşürüz."

Ama'yı ve garip soruları beklemiyorum. Bir görev için oradan çıkıyorum, odanın kenarına gelene kadar diğer dansçıların arasından ite kaka ilerliyorum. Kendimi bestelemeye zahmet etmiyorum. Doğrudan alevlerin içinden çıkıp ateşin içine gireceğim, bu yüzden elbisemi düzeltme zahmetine bile girmeden çıkışa doğru yürüyorum.

Neredeyse kapıya varmıştım ki, duvara yaslanmış bir figür gözüme çarpıyor. İki kez bakmam gerekiyor - omurgamda tanıma hissi uyandıran bir ürperti.

Karıncalanma üstüne karıncalanma yaşıyorum.

Kollarım karıncalanıyor. Hayır. Lanet olsun. Olamaz.

Olamaz.

Olduğum yerde durdum.

Ben bilmesem de içgüdülerim bu adamı tanıyor.

Özel dikim simsiyah bir takım elbise giymiş, elinde kırmızı bir bardak var - ve ışıklar gümüş tilki saçlarında parlarken bana bakıyor. Gözleri... bakışları.

Onu yakından incelemek için yaklaşıyorum, mantığım hala sezgilerimden şüphe ediyor ama oraya vardığımda ne göreceğimi zaten biliyorum. Onların mağarada baktığım gözlerle aynı gözler olduğunu zaten biliyorum. İçgüdüler asla yalan söylemez.

Noel Baba bu gece hiç de Noel Baba gibi görünmüyor. Kırpılmış gri sakalı, rahat gülümsemesini mükemmel bir şekilde tamamlıyor ve ben ona ağzı açık bir WTAF turu daha yaparken başını eğiyor. Ona ne diyeceğim? Ne diyeceğim ki?

Benden önce konuşuyor ve çıkışı işaret ediyor.

"Gitmen gereken bir yer var, değil mi Tiffany? Dışarıda bekleyen biri mi var?"

"Ben, um..."

Düşüncelerim dağıldı. Ona bakıyorum, beynim karmakarışık.

"Gitsen iyi olur," diyor sırtarak. "Kötü bir notun sicilini lekelemesini istemezsin."

Noel Baba Kullanıcı 2906 değil, tabii ki değil. Ama nereye gittiğimi, nerede olduğumu biliyor. *Her şeyi* biliyor, çünkü tüm bu lanet Ajans'ın sahiplerinden biri.

Dans pistinde ne yaptığımın da farkında, bakışlarından anlıyorum.

Muhtemelen dışarıda müvekkilim kadar çok şey görmüştür.

Bunun neden omurgamda bir ürperti daha yarattığını bilmiyorum. Kendimi yıllardır hissetmediğim kadar utangaç hissediyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" Ona sordum.

Kadehini kaldırır. "Bir içkinin tadını çıkarıyorum. Başka

bir şey yok." Başka bir şey yok. Evet, doğru.

İçinde kötü niyet yok, uğursuz bir şey yok. Gülümsemesi karanlık ya da önsezili değil, sadece gerçeküstü - ve bu bana ayakkabımın altında ezmek istediğim türden kelekler veriyor, ama onlar defolup gitmiyorlar. Uzun, çok uzun zamandır tanıdığımdan daha güçlüler.

Noel Baba'nın sesinde içime işleyen tuhaf bir mizah var. Beynimle birlikte midemi de yerinden oynatan türden bir manyetizma bu.

"Ara sokakta iyi eğlenceler," diyor. "Saat işliyor."

Evet, öyle. Kapı aralığına bakıyorum.

Müşterim şu anda dışarıda, her an beni bekliyor ve her ne kadar kendimi ayırmak istemesem de gitmem gerekiyor. Creamgirl her zaman önce gelir.

Ayrılmadan önce Noel Baba'ya gülümsüyorum ama hiçbir şey söylemiyorum çünkü koca, cesur ağzım bir kez olsun tıkanıyor. Kendimi zorlamak için bacaklarıma ve çalışma ahlakıma güveniyorum.

Hâlâ beni izleyip izlemediğini görmek için arkama bakmaya cesaret edemiyorum, çünkü gülümsemesinin bir kez daha parlaması beni ayaklarının dibine yığar ve yığılmam gereken Noel Baba'nın ayakları değil.

İlgilenmem gereken işler var.

3 TIFFANY

Bende savaş ya da kaç tepkisi uyandırması için Kullanıcı 2906'ya ihtiyacım yok. Zaten orada, yüksek sesle ve net. Aman Tanrım. Kafam allak bullak oldu. Kulübün merdivenlerinden caddeye doğru tökezlerken kafam allak bullak oldu.

Gecenin serinliğı yardımcı oluyor, beni biraz olsun kendime getiriyor. Serin havayı ciğerlerime çekiyorum, umutsuzca kendimi tutmaya çalışıyorum. Noel Baba ile ilgili tüm düşünceleri kovuyorum, çünkü geviş getirecek ya da spekülasyon yapacak zamanım yok. Şimdi olmaz. Havaya girmeliyim.

Creamgirl dizginleri ele almalı.

Gölgeli sokak hemen ileride, kulübün yanından aşağıya doğru uzanıyor. Geçerken 'oyalanmam' gerekeceğini anlıyorum, bu yüzden dikkat dağıtmak için debriyajıma uzanıyorum ama buna ihtiyacım yok.

Karanlığın içinden bir kol fırlıyor, vahşi bir yumruk saçlarımı yakalıyor ve ben çığlık atarken beni sokaktan çekiyor. Ciyaklamam ancak bir ciyaklamadan öteye gidemiyor, çünkü gözümü kırpmama fırsat vermeden bir el ağzımı kapatıyor.

Saldırganım dövüş sanatları falan biliyor olmalı, çünkü beni boğazımdan tutup geriye doğru sürüklerken dirseğini nefes boruma dayadı. İnce topuklu ayakkabılarımın üzerinde nasıl dik durabildiğimi bilmiyorum, çünkü ayaklarımızın etrafı çöplerle dolu. Atılan boş şişelerin şangırtısını ve ayakkabılarımın altındaki kâğıtların buruşmasını duyuyorum.

Burası sadece bir ara sokak değil, bir çöp dükkânı ve kokuşmuş bir bok çukuru.

Kullanıcı 2906 seansımız için çoktan hazırlandı, bu çok açık. Beni iki büyük çöp bidonunun arasındaki duvara çarpıyor ve ön kolunu enseme bastırmak için boğazımı sıkıyor. Yüzüm nemli tuğlalara karşı düz ve çakıl dokusu yanağımı kolayca sıyrabilir, ama bu şu anda endişelerimin en küçüğü.

"Sessiz ol, anladın mı?"

Başımı sallamaya çalışıyorum ama beni çok sıkı tutuyor. "Evet."

Baskıyı biraz azaltıyor ve ben de nefes alıyorum. Her zamanki senaryoma sadık kalıyorum.

"Biraz nakit param var, istersen... çok değil ama alabilirsin." Gülüyor, sesi gırtlaktan geliyor.

"Paramı istemiyorum, seni aptal kaltak. Dans pistinde sürdüğünü yaptığın vücudu istiyorum."

"Sadece dans ediyordum."

Alay etmesi bacaklarımın arasında nabız atmasına neden oluyor ve kalçalarımı sıkarak kapatıyorum. Umarım bu adam alçalmayı sonuna kadar seviyordur, çünkü Creamgirl'ün şu anda ihtiyacı olan şey bu. Fahişe tarafımın ön plana çıkması ve önümüzdeki kirli oyunlar dışında her şeyi bloke etmesi gerekiyor.

Şık takım elbiseli adamlar ya da Noel Baba gülümsemeleri istemiyorum. Ucuz bir sürtük gibi kullanılmak ve paramı hak etmek istiyorum.

"Sadece dans mı? Evet, doğru," diyor Kullanıcı 2906. "Oraya geldiğin andan itibaren yarrak için yalvarıyordun. Amcığın neredeyse adamın tüm yumruğunu emiyordu, o kadar çok istiyordun ki. Pis sürtük."

Karakterimin utançtan yanmasını seviyorum. Önceki hayatımda bir aktris olabilirdim, çünkü rollerime çok derinlemesine dalıyorum.

"Bu onun hatasıydı. Beni azdırdı."

"Onun bu işle hiçbir ilgisi yoktu. Müzayede evindeki bir parça sığır eti gibi cüruf gibi davranıyordun. Tek gereken lanet olası bir prosecco'ydu. Sik için yanıp tutuşan sen olduğun için ona da bir tane alabilirdin."

Bu müşteri benim için kesinlikle yeni. Sesinde bir cockney tınısı var. Neye benzediğini merak ediyorum ama kolu boynuma o kadar sıkı yapışmış ki dönüp bakamıyorum.

Hiçbir şey söylemiyorum, sadece nefes alıyorum. Kulüp yanımızda gümbürdüyor ve yoldaki trafiği zar zor duyabiliyorum. Bu bir teklif olmasa bile, onunla buradan kavga etmek anlamsız olurdu.

"Hâlâ yarak için yanıp tutuşuyor musun?" diye soruyor.

"Hayır, yemin ederim! Bırak gideyim, lütfen." Hıçkırığa hıçkırığa ağladım. "Bir sürtük gibi davrandığım için özür dilerim. Kimsenin izlediğini düşünmemiştim."

"Saçmalıyorsun. Yaptığın gibi gösteriş yapamazsın, koca kıcını twerk yaparken göğüslerin ortaya dökülür ve siki olan herkesin seni izlediğini bilemezsin."

"Bazen ilgiden hoşlanıyorum, hepsi bu."

Kahkahası iğrenç, ağırlığı hâlâ boynumda.

"Öyle mi? Bu ilgi senin için yeterli mi?" Boştaki eli elbiseme gidiyor, yırtılacağından emin olduğum bir güçle elbisemi çekiştiriyor. Buluyor

Kalçalarım kapanıyor ve daha sıkı sıkıyorum. Elini kalçalarımın arasına sokmasının imkânı yok. Kalçalarım ağaç gövdesi gibi.

Parmakları amıma ulaşmaya çalışıyor ama hiçbir yere varamıyor.

"Aç şu lanet bacaklarını, sürtük ve istemiyormuş gibi davranmayı bırak."

"Hayır!" Kıpırdanmak için elimden geleni yapıyorum ama o çok güçlü.

"Vazgeç artık, sürtük. Vaktimi boşa harcama."

Beni serbest bırakmak için çekip bıraktığında hazırlıklı değildim, sadece beni tekrar çarpmak için. Kavramam yere yuvarlanıyor ve ellerimle geri itmeye çalışıyorum ama o iri bir adam. Onu hareket ettiremiyorum.

"Sen yarağa ihtiyacı olan pis bir sürtükten başka bir şey değilsin." Bu sefer beni öyle bir sıkıştırıyor ki memelerim duvara yapışıyor. "Sana bacaklarını aç dedim."

"Ve ben hayır dedim!"

Karşı koymaya çalışıyorum ama nafile. Kollarım çırpınıyor ama hiçbir şeye ulaşamıyor ve pislik bu fırsatı beni bir kol barına kilitlemek için kullanıyor. Koluma öyle bir vuruyor ki haykırıyorum, sonra küfrediyorum çünkü onunla dövüşmek için uygun olmadığımı biliyorum. Cesaret etsem kolumu kırabilirdi.

"Ateşli kaltak, değil mi?"

Onun alaycı gülüşünü aynı anda hem seviyorum hem de nefret ediyorum.

İçimdeki ateşli orospu, içimdeki sürtükle savaşıyor, ikisi de kazanmak için. Savaş arayışının kirli, çiğ seks ihtiyacıma yenik düşmek zorunda kaldığı oyunun bu bölümünü her zaman severim, ama ateşli kaltağın bu gece bir kılıcı var. Öfkem mide ekşimesi gibi alevleniyor ve dişlerimi sıkıyorum. Elimden gelse bu adamı yumruklardım. Onunla dövüşür, güreşir ve yüzünü tırmalar, bana sahip olmaya çalıştığı her saniye boyunca onu kışkırtırdım.

"Sen bir amcıksın," dedim ona. "Sikik bir pislik."

"Sikilmeye *ihtiyacı* olan kocaman ıslak bir amın var." Kontrolün kendisinde olduğunu hatırlatmak için kolumu yukarı doğru çekiyor. "Şimdi o sürtük bacaklarını aç ve bana ver."

Hayal kırıklığı içinde inliyorum. Ona küfürler savuruyorum, nasıl olsa beni boşaltamayacak bir pislik olduğunu, çünkü değersiz bir pislik olduğunu söylüyorum.

"Biraz terbiyeli olsaydın o kulüpte kendi seçtiğin bir kadın olurdu," diyorum. "Karanlıkta bir psikopat gibi beni yakalamana gerek kalmazdı."

"Bacaklarını aç da sana ne kadar *terbiyeli* olduğumu göstereyim." Reddettiğimde bana tekrar vuruyor. "Aç şu lanet bacaklarını, kaltak. Artık sabrım tükeniyor."

Bildiğim için tıklıyorum, tecrübelerim bana iyi hizmet ediyor. Adam şu anda kendi bölgesinde, sinirli ve sadist. Onun karakteri benimkiyle buluşuyor.

Benim sürtük ruhum bu güzel ahlaksızlığın içinde onunkine merhaba diyor. Sonunda, bacaklarımı onun için ayırıyorum.

"Daha geniş," diyor.

Ayaklarımı sürüyorum ama o daha da açıyor. Şimdi gerçekten açılmış durumdayım, sarkık kalçalarım ona tam erişim sağlayacak kadar ayrılmış. Yırtık file çoraplar ona giriş izni veriyor. Külotumu yana doğru çekiyor ve sırlıslıkla ıslak kedi dudaklarım bekliyor.

Lezzetli bir utanç duygusu daha yaşıyorum. Sanki sert parmaklarıyla beni keşfederken yemek artıklarını karıştırıyor.

"Bunu istediğini biliyordum," diyor. "Taze ve pürüzsüz. Evet, bu gece biraz almak için dışarıdaydın." Parmaklarını yarığıma sokup ileri geri sürüyor. "Etli bir amcığa bayılırım. Seni takip etmek çok kolay olacak, seni pis güzel. Bir gözünü omzunun üzerinden ayırmasan iyi olur, çünkü bir gün bu amcığı gün ışığında kontrol etmek isteyeceğim."

Am dudaklarımı avucunun içine alıp çekiştiriyor ve klitorisim yeniden canlanırken nasıl inlediğimi sikeyim.

"Pis sürtük," der ve biraz daha çekiştirir. "Hoşuna gitti, değil mi?"

Kahretsin evet, çok hoşuma gitti.

"Hayır," diyorum ona, "Etli amım etli parmakları sever." Elini itiyorum.

Sözlerimden hoşlanıyor. Kalın başparmağı içimde kayıyor ve kasıklarını kıvrımlı kıkırma sürüyor. Sertleştiğini hissedebiliyorum. İyi bir boyut.

"Ne istediğini biliyorum," diyorum başparmağı beni dırterken. "Bu da ne, sürtük?"

"Amımı senin için açtım. Bacaklarım yukarıdayken çok pis görünüyorum."

"Pis sürtük, eminim öyledir." Başparmağını çeker ve dudaklarımı çekirtmeye geri döndüm.

Parmaklarına karşı kendimi sallıyorum ve uçları aç deliğime takılmaya başlıyor.

"Devam et," dedim. "Bana ne kadar iyi olduğunu göster."

"Kulüpteki o otuzbirci seni boşaltacaktı, değil mi?" "Evet, öyleydi."

"Sana kaç parmak veriyordu?" "Dört."

"Acınası." Dördünü tam içine itiyor ve Tanrım, üzerlerine battığımda iyi hissettiriyor. "Benimkini de bunlar gibi alacaksın, kaltak."

Gözüm korkmuş gibi davranıyorum.

Gerildi. "Lütfen, hayır... Yapamam..."

"Hayır, kaltak. Senin gibi bir amcığın neleri kaldırabileceğini biliyorum. Bana aptal bir piçmişim gibi davranma."

Göstermek için başparmağını parmaklarına dayamadan önce bana ısınma fırsatı vermiyor ve lanet olsun, acıtacak. Dün gecedan beri hâlâ ağrıyorum ve gergindim, bu yüzden ağrıyorum - ama içimdeki fahişe Creamgirl kolayca kazanıyor.

Ben istiyorum.

Ona karşı geri çekiliyorum, böylece amımı eline karşı çalıştırıyorum, parmak eklemleri batarken patlamayı bekliyorum. Ve battı da. Aynen böyle.

"Gördün mü?" diyor. "Sen lanet bir yalancısın. Bunu kaldırabilirsin, sorun değil."

Çekip gittiğinde itiraz ederek inliyorum ama kemerinin çözüldüğünü ve kot pantolonunun fermuarının açıldığını duyuyorum. Kolumu bırakıyor ve ben de kendimi pozisyonuma getiriyorum, dövüş bitiyor. Onun için eğilirken avuçlarım duvara dayanıyor. Evet, *etli* amım teklif ediliyor. Benden ne isterse kabul edeceğim.

O yaklaşırken kendimi destekliyorum. Külotumu avucunun içinde sıkıca kavıyor ve kâğıttan yapılmış gibi parçalıyor.

Yırtıldığında nefesim kesiliyor ve açıkta kalan yüzüme tokat attığında tekrar nefesim kesiliyor.

Amcık.

"Al şunu," diyor ve aleti içimde tek seferde kayarken kolayca alıyorum.

Derin ama yeterince kalın değil. Etrafında kenetleniyorum ve biraz kıpırdanıyorum.

"Bundan daha fazlasına ihtiyacın olacak. Amcığının bir vuruşa ihtiyacı var, tatlı küçük bir horozdan bir dürtmeye değil."

"Kapa çenenin ve al şunu." Kalçaları hızla çarpıyor, sertçe sokuyor ama ben gülüyorum.

"Benimki gibi bir amcığın nelere dayanabileceğini bildiğini söylemiştin. Bunun işe yarayacağını düşünüyorsan, asıl yalancı sensin."

Yakınına eğiliyor. "İnan bana kaltak, sana vereceğim. Kıbarca sormalıydın, çünkü şimdi çok acıtacak."

İlk his her zaman bir piç gibi acıtır, ama ben bir bağımlıyım. Pislik herif dört parmağını da içime sokmak için sikini çekerken inliyorum. Onları sikiyle tek bir hamlede takip ediyor.

"Daha iyi," diyorum ve beni tekrar tekrar bıçaklıyor.

Cehennem gibi yanıyor, ama ben ezilerek ve kıvranarak, her şeyi bir

Siktir, siktir, yessss.

Dans pistinde horozla alay ettiğim zamanki azgın kaltağa geri döndüm. Elimi bacaklarımın arasına koyup bana verdiği şeyin azgınlığını kontrol ediyorum ve onu daha derine itmek için bileğini kavıyorum. Taşakları parmaklarıma çarpıyor.

"Bu çok iyi," diyorum ona. "Kulüpteki pislikten çok daha iyisin, çok daha iyi..."

"Senin amına böyle davranmayacaktı. Nasıl oynayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu."

"Nasıl oynanacağını biliyorsun." Nefeslerim hızlanıyor. "Siktir, nasıl oynanacağını biliyorsun. Ve umarım oynarsın. Bana ne yaptığını görebileceğim lanet gün ışığında, çünkü biliyor musun? İzlemeyi seviyorum. Bunun için yalvarmayı seviyorum. Bacaklarımı açıp sikilmek için yalvarmak hoşuma gidiyor."

"Şimdi yalvar, sürtük. Bunun için yalvar."

O bana vururken klitorisimin etrafında dönüyorum.

"Daha hızlı, lütfen. Beni pis bir orospu yap. Bu gece bu yüzden geldim.

Pis bir sürtük gibi kullanılmak istedim."

İtişlerini hızlandırdı ve göğüslerim zıplamaya başladı. Elbisemin yakasından çıkıp serbestçe sallanıyorlar.

"Memelerimi ez," dedim ona. "Beni becerirken oynat. Lütfen."

Bir kolunu altıma sarıyor ve eli beni kavrayıp tutuyor. Çimdikleyip çekiştirirken etim tokatlanıyor.

"Bunları gün ışığında görmeye bayılacağım," diyor bana. "Ama sorumlu ben olacağım, bunu unutma. Ben her zaman yetkiliyim."

"Sorun değil, umurumda değil... sadece bana ver. Ne istersen alacağım, çünkü sen çok iyisin. Tanrım, çok iyisin."

Bu sefer yalan söylemiyorum.

Kullanıcı 2906, parmakları ve horozu amımı sürerken göğüslerimle bir canavar. Klitorisim şimşeklerle kıvılcımlanıyor. Alnımı duvara bastırıyorum, nasıl sıyrılabilceğimi umursamıyorum. Önemli olan tek şey zirveye ulaşmak ve bana bir tane borçlu, çünkü başka bir adamın parmaklarına boşalmak üzereyken onu mahvetti.

Yine de haklıydı. O bundan daha iyi. Birikim beni sadece daha muhtaç hale getirdi, sınıra ulaştığımda inlemelerle doldu.

Zamanlama mükemmel. Sıkışan amım onu benimle senkronize bir şekilde uçuşumun kenarına gönderiyor ve birlikte boşalırken homurdanan bir et karmaşasından başka bir şey değiliz. Dört parmağı hala derinlere gömülüyken amıma boşalıyor ve ben nefesimi geri almaya çalışırken onları orada tutarak dölünün içinde sıkıştırıyor.

Çok iğrenç ama çok ateşli.

"İşte böyle, fahişe," diyor. "Seni bir mil öteden okuyabilirim. Pislik döl kaltağı."

"Siktir git," diyorum. "Amcığının neye ihtiyacı olduğuna yardım edemem. Buna biyoloji denir."

"Buna büyük ıslak bir amcığı olan çaresiz bir fahişe olmak deniyor ve bir dahaki sefere kadar bekle. O zaman benden çok daha fazlasını isteyecek."

Parmaklarını serbest bırakıyor, kıcıma siliyor ve dayanamayıp tekrar am dudaklarımı avuçluyor.

"Siktir, bu iyiydi," diyor.

Çekiştirdiğinde inliyorum.

"Pis kaltak."

Tekrar kemerini bağladığını duyuyorum ama kıpırdamıyorum, dölleri amımdan akarken bir sürtük gibi domalıyorum.

O uzaklaşırken yerdeki şişeler bir kez daha şingirdiyor ve beni orada, iki çöp bidonunun arasında darmadağınık ve tükenmiş bir halde bırakıyor. Bir süre kıpırdamıyorum, vücudum aşağı inerken yüzümde baş döndürücü bir gülümseme ile sonrasının sel gücünün tadını çıkarıyorum.

Şu anda hava gerçekten çok soğuk ve adrenalinim azaldıkça dişlerim takırdamaya başlıyor. Meme uçlarım donmuş mermi gibi ve onları elbisemin içine geri sokarken memelerim karıncalanıyor.

Debriyajımı almak için yerde koşturuyorum, telefonumu kapıyorum ve her zamanki taksi numaramı arıyorum. Düzenli bir müşteri olduğum için bana sadece birkaç dakika uzaklıkta oluyorlar.

"Belgravia, lütfen," diyorum. "Club Revelier'den. Tottenham."

Topuklu ayakkabılarımla buradan çıkmak için telefonumun fenerini kullanıyorum. Her yerde kullanılmış ambalajlar, hırpalanmış kutular ve kırık şişelerle boktan bir gösteri. Mahvolmuş külotumun nerede olduğunu kim bilir. Belki de onları ödül olarak almıştır. Lanet olsun, beni dizlerimin üstüne çökertmediğine sevindim. Muhtemelen sonum tuğlalardan sıyrılmış bir yanaktan çok daha fazlası olacaktı. Kendimi çöp konteynırlarından birine dayadım ve sonrasını test etmek için amımı sıktım,

ve lanet olsun acıtıyor. Sakin bir nefes alıyorum ve herkes hâlâ kulüpte olduğu için neredeyse boş olan sokağa geri dönüyorum.

Taksinin ışıkları en fazla üç dakika içinde beliriyor ve ben de *teşekkür* ederek atlıyorum. Telefonum zaten elimdeydi, bu yüzden hemen Josh'a *D&S* mesajımı yazmaya başladım. Ama birkaç saniye daha bekleseydim - taksi caddeye inene kadar *D&S*'i bekletseydim, kulübün girişinde, Club Revelier tabelasının tam altında duran adamı daha iyi görebilirdim.

Noel Baba.

Elinde şarap kadehi yok. Bu sefer yok.

Tanrım, dışarıda mıydı? İzliyor muydu? İğrenç yalvarışlarımı ve dövülmeye ihtiyacı olan bir et parçası gibi kabullenişimi duymuş muydu?

Birdenbire sinirlerim beni canlı canlı yerken titremeye başlıyorum. Ona bakmak için taksi koltuğunda dönerken kendimi çok korkmuş, çok kirli ve açıkta hissediyorum.

Savunmasız.

Kendimi savunmasız hissediyorum.

Açıkta, çıplak, kullanılmış, aşağılanmış ve çok savunmasız. Başka bir taksi yanaşıyor ve Santa binmeden önce bana doğru bakıyor.

Taksi uzaklaşırken kalbim küt küt atıyor, ama hayır, taksiciye o *taksiyi takip etmesini* söylemiyor. Taksi bir U dönüşü yapıyor ve ters yöne gidiyor.

Kahretsin.

Gülsem mi ağlasam mı bilemiyorum.

TIFFANY

Central Parade alışveriş merkezi, Santa, Google'a yazıyorum.

Arama sonuçlarında bazı etkinlik günleri ve yakın tarihli bir haberde Noel Baba'nın Grotto'sundan bahsediliyor ama Noel Baba'nın kendisiyle ilgili bir şey yok. Haber akışını aşağıya doğru kaydırıyorum, söz üstüne söz, ta ki sonunda o gelene kadar.

Noel Baba - Noel Baba kıyafeti hariç - muhteşem siyah gözleri ve yandan ayrılmış gümüş tilki saçlarıyla fotoğraflardan birinde. Dagenham'daki bir çocuk destek merkezine bir miktar para bağışlayan büyük, basılı yardım çeklerinden birinin arkasında duruyor. £40,000.

Daha fazlasını görmek için linke tıkladığımda midem bulanıyor. Fotoğrafi yakınlaştırmak için üç kez göz kırpmam gerekiyor. Flaş ışıklarının hakkını verdiğinden çok daha muhteşem. Takım elbise içinde, gün ışığında, o lanet olası grafiklerin dışında.

Noel Baba, Central Parade'in ve ülke çapında yirmi üç alışveriş merkezinin sahibi *Reuben Sinclair*.

Vay canına!

"*Reuben*." Adını yüksek sesle söylüyorum ve kulağa kirli saten gibi geliyor. Acaba ciyak ciyak bağırırken, o da bana vururken kulağa nasıl gelirdi?

Öğrenmem gerek.

Reuben Sinclair'in kendisini aratınca çok daha fazla sonuç çıkıyor. Çeşitli hayır kurumlarıyla olan ilişkilerinin bir parçası olarak yaptığı röportajların bir kısmı, kendisinin de sıfırdan yukarı tırmanmak zorunda kaldığını, dolayısıyla dışarıda güvenecek kimsesi olmayan gençler için ne kadar zor olduğunu bildiğini anlatıyor.

Onu öyle hayal edemiyorum. Genç bir çocuk, çaresiz. Tek görebildiğim bugünkü Reuben Sinclair. Güçlü. Prestijli. Hayırsever. Zengin. Ve cehennem gibi kirli.

Her makaleye tıkladığımda midem bulanıyor, iki kader kelimesinden biriyle karşılaşmaktan korkuyorum. Koca ya da baba. Onun perde arkasında güzel bir aile babası olduğu düşüncesi beni hasta ediyor.

Bayan ve bazı tatlı küçük çocuklar. Ama hiç bahsi geçmiyor. Tek bir makalede bile.

Yedinci sayfada eski bir podcast'in linki beliriyor ve tıklarken parmaklarım titriyor.

Bekâr annelere yardım eden özel bir hayır kurumundan bahsediyor.

Ben de tek ebeveynli bir aileden geliyordum ve her ne kadar annem ilerleyen yıllarda bunun kendisinden değil stresten kaynaklandığını iddia etse de, yaşadığı zorluklar için beni bu kadar genç yaşta doğurma kararını suçluyordu. Duygusal patlamalarını bana doğru yöneltirdi ve ben o zamanlar bunu anlayamazdım. Genç aklım onu yorumlayamıyordu ve tek hissettiğim acıydı. Başımızı suyun üstünde tutmak için ne kadar büyük bir baskı altında olduğunu bilmiyordum. Çok zordu. Çok, çok zordu. Benzer yolculuklarla mücadele eden insanlara karşı hem büyük bir empati hem de sempati duyuyorum. Kolay değil.

Sadece bir kesit olmasına rağmen ses tonu beni büyülüyor. Tekrar tekrar dinliyorum, başım dönüyor. Duramıyorum.

Bu tehlikeli. İleride tanıdık bir yol var.

Son birkaç yıldır kendimi daha fazla kontrol ediyorum, büyükannemin dediği gibi 'aklımı başımda tutuyorum'. Altı ay önce psikoterapiyi bırakacak kadar kendime güvenerek, takıntılı *mutlu son* fantezilerimi uzak tuttum. Ama elim her saniye o kadar hızlı kayıyor ki, titriyorum.

Başımızı suyun üstünde tutmak için ne kadar baskı altında olduğunu bilmiyordum. Çok zordu. Çok, çok zordu. Benzer yolculuklarla mücadele eden insanlara karşı hem büyük bir empati hem de sempati duyuyorum. Kolay değil.

Kendime 'sadece biraz eğlence' bahanesini uyduruyorum ama sözleri duyulurken çekin arkasındaki Reuben'in resmine bakıyorum ve Ella'nın onu gördüğündeki coşkusunu hatırlıyorum. *O inanılmaz bir adam, çok nazik, alçakgönüllü ve özverili... ve tek kelimeyle MUHTEŞEM.*

Duramıyorum.

Başımızı suyun üstünde tutmak için ne kadar baskı altında olduğunu bilmiyordum. Çok zordu. Çok, çok zordu. Benzer yolculuklarla mücadele eden insanlara karşı hem büyük bir empati hem de sempati duyuyorum. Kolay değil.

Yine de adamın konuşmasının başka bir yönü daha var. Bir podcast ve bazı online haberlerin asla yaklaşamayacağı bir yön. Eğer deneselerdi onları kapattırırdı.

Reuben Sinclair sadist, aşağılayıcı, sert bir pislik canavarıdır. Diğer Ajans kurucularıyla birlikte onunla yaptığım şeyler

her türlü yaramazlık listesinin zirvesine tırmanmak.

Bu kadar heyecan verici olmasının nedenlerinden biri de bu.

Reuben'in madalyonunun anlaşılmaz iki yüzü olan Yin ve Yang durmaksızın dönüyor ve bu durum adamı daha da çarpıcı kılıyor.

Tırnak uzatmalarımı çiğnemeye başladım.

Noel Baba.

Noel Baba'yı görmem lazım.

Onu görmeli, duymalı, ona dokunmalı ve onun için çalmalıyım.

Reuben için çalmalıyım.

Evet. Boku yedim.

Başımızı suyun üstünde tutmak için ne kadar baskı altında olduğunu bilmiyordum. Çok zordu. Çok, çok zordu. Benzer yolculuklarla mücadele eden insanlara karşı hem büyük bir empati hem de sempati duyuyorum. Kolay değil.

Kendimi aptal büyüünün etkisinden kurtardığımda şafak apartmanımın pencerelerinden içeri giriyor. Saatlerdir takıntılıyım. Kariyerimde ilk kez, daha önceki değerlendirmelerime bile bakmadım - nasıl performans gösterdiğimi umursamadığım bilinen tek zaman.

Kendimi banyoya sürüklüyorum ve yatmak için hazırlanıyorum, kullanılmış amıma beni irkiltmesine rağmen iyi bir sabun veriyorum. Evlenme teklifleri arasında biraz ara vermeliydim ama neyse, siktir et. Çok daha kötü durumlara düşmüştüm. Ağrıyan am sendromu olsa bile, yorganın altına girdiğimde kaçınılmaz olan gerçekleşiyor. Reuben Sinclair'in bana yapabileceği her şeyi hayal ederken ve bana yaptığı her şeyi hatırlarken kullanılmış amcığım bir tur daha atıyor. Kukuletalı olmak istemezdim... ya da isimsiz. Beni istediği gibi götürürken gözlerinin içine bakmak istiyorum.

Sesi hala döngüde.

Başımızı suyun üstünde tutmak için ne kadar baskı altında olduğunu bilmiyordum. Çok zordu. Çok, çok zordu. Benzer yolculuklarla mücadele eden insanlara karşı hem büyük bir empati hem de sempati duyuyorum. Kolay değil.

Reuben'le ilgili bir orgazm beni rüyalar alemine göndermek için fazlasıyla yeterli olmalı, ama kafam çok karışık. Mükemmel Noel Baba'mı her hayal ettiğimde elim bacaklarımın arasına kayıyor. Öğleden sonra olduğunda üçüncü turda olmalıyım ve artık buna dayanamıyorum. Uyku benim için kayboldu. Lanet aklım da öyle.

Ne yapmam gerektiğini biliyorum. Buna kaçık otomatik pilot diyebilirsiniz.

Ellerim kontür yapmak için fazla telli olduğundan basit bir makyaj yapıyorum. Düzgün catflickler yapıyorum ve biraz ağır makyaj yapıyorum.

kirpiklerimi ve saçımdaki dalgaları tazeliyorum.

Bugün kapüşonlu ve kot pantolon giymek istemiyorum. Fileli mor bir elbise alıyorum ve güvenilir büyük dikenli botlarımı bağlıyorum. Kendimi kabarık leopar desenli bir paltoya sarıyorum, sanki *Cruella de Creamgirl*'mişüm gibi. Bana yakışıyor.

Aynada iyi görünüyorum. Unutulmaz.

Her zamanki gibi.

Dışarı çıkıp metroya atlamak üzereyken neredeyse kendimi tutamayıp Josh'a mesaj atacağım. Parmaklarım mesaj simgesinin üzerinde geziniyor ama yapamıyorum. Benimle mantıklı bir şekilde konuşacağını çok iyi biliyorum ve ben mantık istemiyorum, çılgın bir dünya istiyorum. Adımı haykırıyor.

Noel Baba'yı takip eden tehlikeli bir görevdeki lanet bir aptalım ama umurumda değil. Kader çağırıyor gibi hissediyorum - ama bu sadece benim, hayal dünyasında uçuyorum.

Noel Baba'yı Takip etmek, sonunda şirin bir sonsuza dek mutlu son olan bir romantik komediye pek benzemiyor, ama her şeyi başlatan Noel Baba'ydı. Dün gece kulüpte elinde şarap kadehiyle olan oydu.

Central Parade tıklım tıklım, her yerde çocuklar var, ama mağaraya doğru ilerlerken mutlu ailelerin etrafındaki tedirginliğim bana pek dokunmuyor. Mağarayı iyi gören kapalı banklardan birine oturuyorum. Kuyruğa kendim de katılabilirim ve bu beni cezbediyor ama bugün görmek istediğim Reuben Sinclair. Sadece Noel Baba'yı değil.

Mağara saat beşte kapanıyor, yani onu görme şansım olmadan önce kırk beş dakika telefonda gezinmem gerekiyor. Feed'imdeki saçmalıklara zar zor bakıyorum, çünkü mağara çıkışındaki kapıya çok fazla takılmış durumdayım.

Sadece yirmi dakika kala, rol yapmaktan tamamen vazgeçtim. Kendimi bir deli gibi hayal kurmaya bıraktım.

Reuben beni mağarada sikebilir ve yaramaz bir kız olduğum için kışımı tokatlayabilir ya da beni sürükleyip götürebilir ve davetsiz olarak yolundan geçmeye cesaret ettiğim için beni cezalandırabilir. Kurucuların daha önce yaptığı gibi beni bütün bir hafta sonu boyunca bağlı ve gözlerden uzak tutabilir. Kukuletalı ve onun merhametinde.

Ya da bana siktirip gitmemi söyleyebilir. Önemsiz biriymişim gibi yüzüme bakmaz ya da umursamaz bir şekilde el sallayıp çekip gider.

Bu düşünceler kaburgalarımın batan iğneler gibi canımı yakıyor. Reddedilme fikri beni neredeyse metroya koşturuyor ve keşke öyle olsa diyorum. Psikoterapistimle daha fazla seans ayarlayabilir, Josh'a itiraf edebilir ve kendi yarattığım çamurlu bir çukura balıklama dalmaktan kaçınabilirdim.

Yine de yapamam.
Çoktan kilitlendim.

Dakikalar geri sayıyor ve nefeslerim çok sığlaşıyor, nefes almakta zorlanıyorum ama Noel Baba'yı görmem gerekiyor - *Reuben*. Reuben'i görmeliyim.

Bir yardımcı elf, birkaç dakika kala *kapalı* bariyeri yürüyüş yoluna yerleştiriyor. Kuyruktaki son küçük çocuk annesiyle birlikte içeri girene kadar izliyorum. Beş dakika sonra çıkıştan çıktıklarında zıplıyor ve alkışlıyor. Küçük adam gerçekten de dünyanın en harika adamı Noel Baba'yla tanıştığını düşünüyor ve onlar yanımdan geçerken ben yerimde kıpırdanıyorum, çünkü lanet olsun, bu iş ciddileşmek üzere.

İlk olarak genç fotoğrafçı çantasını omzuna asarak dışarı çıkıyor. Sonra elf gönüllülerden biri, genç görünümlü bir sarışın, dükkan kapılarından birinde bir adama el sallayıp ona katılmaya gidiyor.

Hadi ama.

Başka bir elf çıkıyor - bu sefer daha yaşlı bir elf - ve bağış parası için bir kadın beliriyor. Kahretsin. Panikle seğiriyorum, büyük final için heyecanlıyım.

Mağara kapısının arkasından çıktığında sanki bir top güllesi ile bağırsaklarımdan vurulmuş gibiyim. Hâlâ kırmızı Noel Baba kıyafetini giyiyor ama ceketinin içinde yastık yok. Şapkası kapalı, sahte beyaz sakalı da öyle. İnternette saatlerce baktığım adam bu - Reuben Sinclair - ve elinde para kovası olan kadın onunla konuşurken başını sallıyor. Gülümsüyorlar ve adam elini kadının omzuna koyuyor. Dostça.

Hayatımı sikeyim, bunu gerçekten yapıyorum. Noel Baba'yı takip ediyorum. Multimilyoner, hayırsever, alışveriş merkezi sahibini takip ediyorum.

Ve lanet olsun, bana doğru dönüp baktığında, bunu bildiği çok açık.

O kovacı kadınla konuşmasını bitirirken son anda çıkışa doğru koşma şansım var mı diye merak ediyorum ama bankın üzerine zank gibi yapışmış durumdayım. Bundan nefret ediyorum. Kendimi çok *hasta* hissediyorum, sanki Araftaymışım gibi, kalbim tanımamam gereken bir adamın çılgınca kararlarına bağlı. Onunla vedalaşıp bana doğru yürüdüğünde kasmaya hazırım. Bankın üzerine çıktığında benden yüksekte duruyordu.

"Burada ne yapıyorsun, Tiffany?"

Bir nefes çekiyorum ve karakterimi tekrar yerine oturtuyorum.

"Alışveriş," diyorum, dün geceki lakaytlığını yansıtmaya çalışarak.

"Alışveriş mi?" Etrafıma bakıyor. İşeme çantamdan başka bir şeyim yok, bir paket kahve bile almamışım. En azından elinde bir kadeh şarap vardı.

Creamgirl'ün duvarları o kadar hızlı yükseliyor ki onları durdurma şansım yok. Onun kişiliği benimkini bir güvenlik battaniyesi gibi kaplıyor.

"Sadece göz gezdiriyordum. Hoşuma giden bir şey yoktu. Oturayım dedim. Biraz sakinleşeyim."

"Pek *sakin* görünmüyorsun."

Kahretsin, parmaklarımdaki yüzükleri çeviriyorum, dizim yaklaşık 120 bpm hızla zıplıyor. Yine de ifademi bozmuyorum.

"Dün gece çöp bidonlarının arasında işimi bitirdiğimi duyduğunuzda o kadar da soğuk göründüğümünden şüpheliyim."

Etrafıma bakıyor ve ben kendime lanet ediyorum. Her yerde hâlâ müşteriler var. *Onun* müşterileri.

Onu kızdırdım, bunu bakışlarından anlayabiliyorum, ama bu hoşuma gidiyor.

Ben ateşin pervanesiyim.

"Kabadayılığı bırak, Cream," diyor. "Evet, çöp bidonlarının arasından seni duyabiliyordum ve ayrıca mağara kapısı her açıldığında arkasını görebiliyordum. Neredeyse bir saattir gözlerini dikmiş bakıyorsun, o yüzden sana tekrar soruyorum Tiffany. Burada ne işin var?"

Sessizce dinlemek zorundayım. Kukuletalı olduğu için sesini her zamankinden daha iyi tanıyorum. Bağlanmış. Onun merhametinde. Gücü o kadar kuvvetli ki abartmaya gerek yok. Çok sakin.

"Bana meraklı de, tamam mı?" Duvarlarım çatırdayarak söylüyorum. "Buraya geldim çünkü seni görmek istiyordum. Ama sen bunu zaten biliyordun, Reuben. Sen aptalın teki değilsin."

Adını duyunca irkildi. Ona Noel Baba demeliydim.

"Bildiğin her şey olabilirim. Bir adamın birçok yüzü ve birçok sırrı olabilir."

Burada tehlikeli bir bölgedeyim. Gözlerinin ardında şeytanın dansını görüyorum ve bu beni çağırıyor.

"Yüzlerinizden birini gerçekten görebildiğim için mutluyum." Omuz silkiyorum. "Bağımlılık yapıyor. Uzun zamandır bekliyordum."

Etrafımızı kolaçan ediyor, yakındaki müşterilere gülümsüyor.

"İstersen bana siktir olup gitmemi söyle," diyorum. "Burada olmamalıyım. Teşkilat kurallarını ihlal ettiğimi biliyorum. İsterseniz bana bir disiplin cezası verin."

"İkimiz de prosedürleri çiğnediğimiz için suçluyuz."

"İyi ki patron sensin o zaman, değil mi?"

Gözleri çok vahşi.

"Saf olma, Creamgirl. Bir hiyerarşinin en tepesinde olanların bile uyması gereken kurallar vardır. Hiyerarşimizin en tepesi tek kişilik bir podyum değildir."

Sözleri beni ürpertti. Oturumlardaki tüm erkekler, kurucular gözümün önüne geliyor.

"Dün gece kuralları çiğniyor muydun?" Ona sordum. "Revelier'de mi?"

"Evet, şimdi de seninle konuşarak kuralları çiğniyorum."

Gözlerim onunkiler tarafından tüketildi. Alışveriş merkezi bulanıklaşıyor. "Neden bana siktir olup gitmemi ve uzak durmamı söylemiyorsun o zaman?"

Bir elini uzatıyor. Parmakları uzun. O kadar çok kez içime girdiler ki sayısını unuttum. Onları tutup ayağa kalkmama yardım etmesine izin verdiğimde ürkütücü hissediyorum.

"Bana meraklı diyebilirsin," diyor. "Şimdi buradan defolup gidelim. Burası konuşulacak bir yer değil."

TIFFANY

Mağazaların arkasındaki koridorlar endüstriyel bir labirent gibi. Arka girişler, palet palet Noel stoklarının teslim edildiği ve personelin gelip gittiği yerler. Reuben geçenleri selamlamak için başını eğiyor ama ben gözlerimi onlardan uzak tutuyorum. Bir başparmak gibi göze çarpıyor olmalıyım ve güven kalkanım hiçbir yere kaybolmuş gibi görünüyor. Bu çok garip. *İçimde kendim* gibi hissediyorum.

Birkaç kat yukarı çıkınca sanayi bölgesinden çıkmış oluyoruz. Reuben'in ofisi kompleksin en üst katında ve böyle bir yerin CEO'sundan bekleyeceğim türden bir havaya sahip. Masası devasa ve monitörleri o kadar büyük ki sinematik görünüyorlar, ama ben daha çok duvarına astığı resimlerle ilgileniyorum. Hayır işleri yaparken çekilmiş çerçeveli fotoğraflar. Çek ya da ödül takdim ederken ya da etkinliklere yardım ederken. Yumruklarını havaya kaldıran okul öncesi çocuklardan oluşan bir kalabalıkla çevrili muhteşem bir fotoğrafı var. Onlar kendileriyle, o da onlarla gurur duyuyor gibi görünüyor.

Karnımın alt tarafına bir tane daha sapladı. *En yumuşak kısmına.*

Reuben her zaman ailelerle çalışıyor gibi görünüyor... bekar ebeveynler ve küçük çocuklar...

Gümüş tilki Noel Baba dikkatimi çekmek için boğazını temizliyor. Köşedeki dolabın yanında, kostümünün yarısını çıkarmış. Yeni gömleğinin düğmelerini iliklerken gözlerimi alamıyorum. Çılgınca, gerçekten. Boynumdan aşağı vücudumun her bir santimini gördü - hem içini hem dışını, ama düne kadar ben onun yüzünü hiç görmemiştim, o da benimkini, en azından ete kemiğe bürünmüş halini görmemişti.

Koyu renk gözlerini inanılmaz derecede tamamlayan açık gri bir takım elbise ceketini giyiyor ve masasının arkasına geçerek bana oturmamı işaret ediyor. Kışımı sandalyeye koyuyorum ve yaramaz bir çocuk gibi bir o yana bir bu yana döndürüyorum. Şirket saçmalıklarından nefret ediyorum. Bir ofis işinde bir haftayı bile çıkaramam, yemin ederim. Sanki buraya yasak bir sohbet için değil de bir görüşme için gelmişim gibi hissediyorum, o yüzden siktir et.

Creamgirl beni ele geçirdi. Ceketimi gevşetirken ona göz kırpyorum.

"Artık daha güvenli bir bölgede miyiz? Endişelenmemiz gereken gizli kameralar ya da saldırmak için bekleyen casuslar yok mu? Köşelerde gizlenen öcüler yok mu?"

Reuben öne eğilir, dirseklerini masasına dayar.

"Ukalalık etme Tiffany. Perde arkasında neler döndüğünü bilmiyorsun ve bilmek de istemezsin."

Gülüyorum. "Bundan o kadar emin misin? Yalan söyleyemem, kurucularla ilgili bir şeyim var. Belki fark etmişsindir. Ne kadar korkunç olursa o kadar iyi."

"Ve her zaman kapüşonlu olduğunuzu fark etmişsinizdir," diyor. "Bunun bir sebebi var."

Dışarıdan sakın görünebilir ama benim tavrım onu kızdırıyor. Görmeme gerek kalmadan enerjisini hissedebiliyorum. Bu her zaman işimin bir parçasıydı.

"Merak etme, Noel Baba. Kirli sırların benimle güvende *bebeğim*."

Ağzımı kapatıyormuş gibi yapıyorum.

Creamgirl'ün duvarları yükseklerle tırmanıyor ve benim kabadayılığım beni gıcık ediyor - yani işin içinde sık eylemi yokken Reuben'i nasıl gıcık ettiğini kim bilir. Bir bakıma şovmen modumun siktir olup gitmesini ve beni bir süre yalnız bırakmasını diliyorum, ama onsuz kendimi biraz gevşek hissediyorum.

Savunmasız.

Korkuyor

m.

O bana bakıyor, ben de ona bakıyorum, Creamgirl'ün sırtışı hâlâ dudaklarımda, azgın fahişeyi oynuyorum. İlk onun konuşmaya başlayacağını sanıyorum ama gözleri hiç kıpırdamıyor ve sanki dünya kadar zamanı varmış gibi son derece sakın bir şekilde oturuyor.

Çok garip. Gerçekten çok garip.

Gözleri yüzümdeyken kendimi, göt deliğimin açık olduğu bir başlıkta hissettiğimden daha açıkta hissediyorum. Kalbimi hızlandırması çok saçma.

Sandalyemde sallanıyorum, sonunda gözlerimizdeki kilitlenmeyi kırarak duvardaki resimlerden birini işaret ediyorum.

"İyi birine benziyorsun."

"Teşekkür ederim."

"Kıçımı kucağında zıplatmasaydım kuruculardan biri olmanı asla beklemezdim. Seni kuruculardan biri olarak görmezdim. Asla. Milyon yıl geçse bile."

"Gerçekten mi? Peki neden?"

Omuz silkiyorum. "Sadece olmaz. Bir dakika evsiz ailelere yardım ediyorsun, sonra bağlı, morarmış göğüslerinin üzerine sidik püskürtüyorsun . Biraz garip

kombinasyonu."

Sözlerimin isabet edip etmediğini görmek için tekrar gözlerimi kilitliyorum ama o hâlâ her zamanki gibi sakın.

"Bu iki ilgi alanının nasıl bağlantılı olduğunu gerçekten anlayamıyorum. Ajans'ta yaptığımız her şey tamamen rızaya dayalı ve iyi ödüllendiriliyor. Bildiğiniz gibi şovmenler bir anda çekilebilirler." Duraksıyor. "Biz şeytana tapan vahşiler değiliz, Tiffany. Bizler sert seksten hoşlanan ve dolayısıyla bunu kolaylaştırmak için The Agency'yi kuran bir grup erkeğiz."

İlgimi çekti.

"Hadi o zaman. Dökül b a k a l ı m . Bu *koleksiyonda* kaç tane var?

Kaç tane kurucu var?"

Kaşlarını kaldırıyor. "Bunu söylemeye yetkim yok."

Zihnim bu adamlarla yaşadığım bazı sahneleri gözden geçiriyor. Bazen etrafımdaki insanların sayısını saymaya çalıştım. Her ne kadar bulanık olsalar da takip etmeye çalıştım.

"Yedi mi?" Sanırım. "Belki sekiz?"

"Cevabımı tekrarlayacağım. Söyleme özgürlüğüm yok." Reuben'in ses tonu hiç de saçma değil. Bu konuşma konusu yüzünden benimle dalga geçmeyecek, bu açıkça görülüyor.

Bu çok garip bir düzen - canavar gibi bir masanın arkasındaki hayırsever Noel Baba, karanlık meraklı gözleriyle flaş takım elbisesi ve duvarın her yerinde kahraman resimleri. Beni on binlerce pound karşılığında bir parça sürtük eti gibi kullanan canavarlardan biri olduğunu asla tahmin edemezsiniz.

"Dün gece kulübe neden geldin?" Sanki yirmi soruluk bir turmuş gibi soruyorum.

Başını öne eğiyor. "Merak ettim. Tıpkı senin bugün olduğun gibi."

"Başka bir müşteriyle tehlikeli bir sahnede sesimin nasıl çıktığını merak ediyor musun?" Sırıtiyorum. "Umarım beklentilerinizi karşılamışımdır."

"Aslında o kısımdan nefret ederdim. Sahnenin kontrolünün bende olmasını tercih ederim." Hafifçe gülümsüyor. "Böylesi bir pisliğin kenarında olmak, havada etkileyici bir kolonya koklamak ama kolonyayı sürenin siz olmadığınızı fark etmek gibi bir şey."

Zihnim uğulduyor.

"Yani sahnelerin kontrolü genellikle sizde mi? Ağacın tepesinde sen mi varsın? Yakaladım seni."

Parmağımı soktuğumda gülüyor ve kara mizah dolu cazibesi yeniden ortaya çıkıyor. Sandalyede bir o yana bir bu yana dönmeyi bırakıyorum çünkü

Mide bunu kaldıramaz.

"Genelde sahnelerinizin kontrolü bende oluyor," diyor. "Hepimizin kişisel tercihleri var."

Zihnim dönüyor, imasını yakalamaya çalışıyorum. *Özellikle benim sahnelerim.*

"Yani sen..."

Ben sözümü bitirmeden başını salladı. "Evet, Tiffany. Genelde seni seçerim. Dediğim gibi, hepimizin kişisel tercihleri var. Hepimizin favori şovmenleri var. Sen benim favorimsin."

Onun sözleri karşısında aptal gibi parlıyorum. Resimlerdeki hava yumruğu atan çocuklardan birine benziyor olmalıyım.

Noel Baba'nın favorisiyim. Ne büyük bir başarı. Nedenini tahmin edebiliyorum elbette.

"Ah, büyük beden kutusunu işaretlemeyi seviyorsun."

"Evet, kıvrımları çok severim ama karar verici faktör bu değil. Tam tersi. Siz sadece büyük beden bir kız değilsiniz. Oyunda başka unsurlar da var."

Sırıtiyorum, tanıdık bir alana geri döndüm. Cream kendi elementinde.

"Ha, evet. Anladım. Ben kıvrımlı bir kızım ve aynı zamanda hemen hemen her şeyi kaldırabilen pis bir orospuyum. Özellikle de anal söz konusu olduğunda. Bunu sevdiğini biliyorum, Reuben. Oh, ve meme esareti."

Etkili olması için göğüs dekolterimi sıkıyorum ama sert bakışlı Noel Baba başını sallıyor.

"Küstahlığınla kendini küçük düşürüyorsun Tiffany. En sevdiklerim listesinde sana altın yıldız kazandıran binlerce küçük ayrıntı var. Mesele sadece göğüslerinin büyüklüğü ya da kıkına ne kadar alabildiğin değil."

Ne gibi bir soru dilimin ucunda, çünkü o binlerce küçük detayın her birini doğrudan Noel Baba'nın güzel ağzından duymak istiyorum. *Ben*, Creamgirl değil. Onun gibi bir adamın ilgisini çeken her küçük şeyi duymak *isterdim*.

Ama ona soramam. Çok gerginim.

Yüzümde Cream'in pis sırtışıyla sandalyeyi tekrar döndürmeye başlıyorum.

"Ne olursa olsun, favorilerim arasında altın bir yıldızın var. listesini de. Özellikle de yüzünü gördükten sonra, seni pis aygır."

Kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Eğer yapmasaydınız burada olmazdım. Dün beni iyi yakaladınız, Bay Sinclair."

Reuben'in yüzünün ciddileşmesini izliyorum. Kahretsin. Gerildim.

"Ne olursa olsun burada olmamalıydın," diyor. "Sana kulüpte hiç katılmamalıydım ve seni bu ofise hiç getirmemeliydim. Dernek meselesini önemsiz bir şeymiş gibi geçiştirmeli ve seni tereddüt etmeden tıklama listemden çıkarmalıydım."

İçimi bir korku kapladı. Bir *tıklama listesi*.

"Bunu yapmadın, değil mi? Beni tıklama listenden çıkarmadın mı?"

"Henüz değil. Hayır."

Yine akvaryum balığım var. Onun tarafından hayaletleştirilme düşüncesi akıl almaz. Ben bile...

Birdenbire burası kavrulmaya başladı. "Ne yaptım lan ben?" alevleri içinde yanıyorum.

"Yapacak mısın? Sanırım bu bir daha benimle rezervasyon yapmayacaksın demek?"

Reuben iç çekti. "Seni listeden çıkarmalıyım, Tiffany. Göz bağın koptu, kelimenin tam anlamıyla. Bu geri alınamaz."

"Evet, yapmalıyım, yapmalıyım, yapmalıyım, her neyse. Ama *yapacak* mısın?" Midem bulanıyor ve Creamgirl tarafım kontrolünü kaybederek tökezliyor. "Çünkü eğer beni listeden çıkaracaksan, şimdi söyle ve bu işi bitir. Teklifler geldiğinde sen olursun umuduyla telaşlanmak istemiyorum. Üzgün, terk edilmiş bir eski sevgili gibi davranmak istemiyorum."

Mükemmel kaşlarını kaldırıyor. "Bu oldukça dramatik bir şekilde o."

Omuz silkiyorum. "Oldukça dramatik bir kızım."

Bunun üzerine sırttı. "Evet, öylesiniz. *Burada* olmanın sebeplerinden biri de bu.

Aslında benim tıklama listem. Oyunla savaşıırken muazzam bir küfür yelpazesine sahip oluyorsunuz."

Sırtmak istiyorum ama yapamıyorum. Ona değil kucığımdaki ellerime bakıyorum, çünkü soruya cevap vermedi. Kraliyet başparmağının yukarı ya da aşağı gitmesini beklemek beni korkutuyor.

"Tiffany," diyor, ciddi tonu geri dönüyor. "Kuruluşumuzdaki herkesin uyması gereken çok katı bir kural vardır. Sen de dahilsin."

Biliyordum. Beni kovacak.

"Belki de dün gece beni bir kulübe kadar takip etmeseydin, beni lanet olası tıklama listenden çıkarmak zorunda kalmayacaktın."

Başını iki yana sallar. "Bu doğru değil. Beni tanıdığın anda, yüz yüze görüştüğümüzde seni vurmak zorunda kalırdım."

"Ama sen yapmadın."

"Hayır. Yapmadım."

Şaşkınlım, telaşlıyım. *Kontrolden çıktım.*

"Yapmak zorunda mısın? Gerçekten mi? Çünkü hiçbir şey söylemeyeceğim. Kukuletalı olabilirim ve aptalı oynayabilirim *Noel Baba*. Avazım çıktığı kadar bağırıp adını haykırmayacağım."

Bakışları beni içine çekiyor, hâlâ fırtınanın gözündeki sükûnet.

"Umarım öyle değildir."

Kraliyet başparmağı hâlâ asılı ve ben buna dayanamıyorum. Daha dün keşfettiğim bir adamın fantezisine kendimi çoktan kaptırdım. Tam bir sık kafalıyım.

Creamgirl'ün gururunun bir parçasını kurtarmak için geri çekilip kaçmak zorundayım.

"Ben giderim," dedim ve kalktım. "Sorun değil, sorun değil. Patron sensin. Beni tıklama listesinden çıkar, ben de üstesinden gelirim. Takvimimde bir sürü başka randevum var."

"Tiffany," diyor ceketimi düzeltirken. "Otur."

"Eğer kararını verdiysen ne anlamı var? Hadi, vur beni. Yüzünü gördüğüm için üzgünüm, tamam mı? O lanet tekliflere bayıldım."

"O ZAMAN OTUR!"

Vay anasını, sesi bir anda gürlledi ve kollarımdan yukarı doğru diken diken oldu.

Bu sesi bir mil öteden tanırım. Tıslayan bir orospu olduğumda beni azarladı, küfretti, feryat etti ve protesto etti, ben de küçük pis bir kink sürtüğüne dönüşüp onu emdim.

Kıçımı sandalyeye yaslıyorum ama konuşmuyorum. Bir kalp atışında gücü benden aldı.

"Kuruluşun gerekliliklerine uymam ve sizi kurucuların toplantıları için şovmenimiz olarak seçmekten kaçınmam gerektiğine şüphe yok, ama..." Reuben duraklıyor ve beni bir köprüden aşağı atacakmış gibi titriyorum. "Ajansta başka bir hesabım daha var. Daha kişisel kullanım için."

"Kişisel kullanım mı?"

Ah-ha. Gözlerim parlıyor, çünkü anladım. Bazen bir bıçak kadar keskin oluyorum.

Ella'nın bahsettiği hesap. Geçen Noel'de hayır işi için ona ulaşan aktif olmayan müşteri...

Reuben tekrar öne eğilerek bakışını güçlendirir.

"Yine de Ajans sözleşmesine sadık kalacağınıza dair beni temin edin. Her ne pahasına olursa olsun mutlak gizlilik ve müşteri gizliliği." Bunu düşünmeme bile gerek yok.

"Kalbimi kır ve ölmeyi umut et, Tanrı yardımcım olsun." Noel Baba'nın bakışları bir gülümsemeye dönüşür.

"Tekrar söylüyorum, bu oldukça dramatik bir ifade tarzı."

Ben de gülümsüyorum. "Ne bekliyordun ki? Serçe parmağı sözü mü?" Ayağa kalkıp ona serçe parmağımı uzattığımda kendi cesaretime inanamıyorum. O da serçe parmağını uzattığında amım nasıl da titriyor, küçük parmaklarımız birbirini çekiştiriyor.

"İşte şimdi," diyorum kıcımlı tekrar oturarak, "her şey halloldu."

Creamgirl'ün tekrar ön planda olduğunu hissetmek çok rahatlatıcı.

Reuben başını sallıyor. "Sen iflah olmazsın," diyor.

Başımı dik tutuyorum. "İşte bu yüzden beni bu kadar çok seviyorsun."

Sandalyesine geri oturur ve iç çeker. "Ne yazık ki bu akşam ilgilenmem gereken bir iş var, ancak gelen kutunuza göz kulak olduğunuzdan emin olun. Yakında size bir teklif gelebilir."

"Ah, tamam. Güzel. Teklifini bir an önce yapsan iyi olur çünkü programım biraz yoğun, biliyorsun."

"Evet, biliyorum." Sırıttırıyor. "Yarın akşam birkaç erkekle oynamaya gidiyorsun, değil mi?"

Kahretsin, gerçekten gözetliyormuş.

Burnuma vuruyorum. "Bu seni ilgilendirmez. Müşteri gizliliği."

Dilimi dışarı çıkarmamdan hoşlanıyor, bunu gözlerinde görüyorum ve bunun için vay canına.

"Sanırım sizi yalnız bırakacağım, Bilinmeyen Kullanıcı," diyerek ayağa kalkıyorum. "Sonra görüşürüz. Gelen kutumu kontrol ediyor olacağım."

"Umarım öyledir."

Ona el sallayarak veda ederken elini kaldırıyor ve bana eşlik etme teklifine rağmen oradan çıkıyorum. Ona çıkış işaretlerini takip edeceğimi söyledim. Limon sıkar gibi kolay. Gerçek şu ki, onun yanında yürürken bile yanacağımı düşünüyorum.

Alışveriş merkezinin labirentinde ve karmaşasında sırtıtışım hâlâ en üst düzeydeyken gezinmeyi başarıyorum, ancak durum zihnimde tekrarlandıkça kalbim boğazımda düğümleniyor.

Hayır deyip beni kovabilirdi. Ama onun favorisi olduğumu söyledi.

Onun en sevdiği!

Yine de hayır diyebilir ve beni kovabilirdi. Ama yapmadı.

Henüz değil...

Sokağa çıktığımda ellerim titriyor, çılgılık atan ruhum Josh'u arayıp her şeyi konuşmak için yanıp tutuşuyor. Onun bakış açısını, fikrini, şaşkınlığını ve sağduyusunu... ve güvenliğini almak için.

Ama ben yapmıyorum.

Bir kez olsun yapmayacağım. Yapamam.

Reuben Sinclair'e bir söz verdim ve asla sözümünden dönmeyeceğim.

0.

6
TIFFANY

Kullanıcı 3081. 34. Erkek.

Erkek arkadaşım ve ben oyun zamanımıza katılacak kirli bir kız arıyoruz. Biz paylaşmayı severiz. Öncelikle, aynı anda iki tane alabilen sıcak, azgın bir kıcı paylaşmayı seviyoruz. Zıplayabilen büyük memeler. Hazine gibi kıvrımlı bir popo. Onu sert kullanacağız.

Am da bonus tabii ki. Kaygan bir amı kayganlaştırıcı olarak kullanırız. Oh, ve pis bir fahişe gibi görün, lütfen. Gerçekten sapıkça giyin.

Süre: 4 saat. Teklif ücreti:
£4,000.

Vasat bir para ama çifte anala bayılırım ve bana hazine gibi davranılmasından hoşlanırım. Popo yanaklarım bu onuru hak edecek kadar kıvrımlı.

Üçlülere hep bir fiyatına iki kişi olarak düşünürüm. Benim açımdan, onlarınki değil.

Bu ikisi Noel öncesi takvimim için tatlı bir bayram aperatifi olmalı. Bu adamların son zamanlarda Ajans forumunda çokça bahsedildiğini gördüm ve görünüşe göre çift anal için büyük bir beğeniye sahip sıcak bir ikili - teklifleri onu oynuyor. Konulardan biri bu adamların kucakta zıplamayı sevdiğini söylüyor. Kucaklarında zıplayacağım, tamam. Her iki açıdan da bu iş için uygun bir vücudum var. Neye uğradıklarını şaşıracaklar.

Rezervasyon Chelsea'de bir otelde ve fuayeye adımımı atar atmaz bunun bir savurganlık gecesi olacağını anlıyorum. Güneşi bile gölgede bırakabilecek devasa bir kristal avize var - odayı aydınlatan pırlanta akıntıları ve akıntıları. Aval aval bakıyorum, keşke tezgâhın üzerine kocaman bir tomar para atabilsem de tavandan indirip bana verseler diye içimden geçiriyorum. Teoride bunu yapabilirdim ama hayır. Bu lanet şeyi barındırmak için koca bir gökdelen ya da bir malikane gerekir.

Uygulamaya *tıkladım* ve geçip *gittim*.

37 numaralı süitten sinyal geldi ve hiç sinirlenmeden asansöre bindim. Bu oyuna o kadar alıştım ki, bütün gece boyunca çifte analdan iyi bir yardım alabilirim. Tek umudum, müşterilerimin önceden amıma iki tur atarak beni şereflelendirmeleri. Ben bunu arzulayan şımarık bir ineğim. Creamgirl her zaman kremayı sever.

Kapıyı çalar çalmaz otelin kapısı açılıyor. Beni içeri almak için kenara çekilen adam zarif görünümlü bir sarışın, çatlayan bir gülümsemesi ve muhteşem arsız gamzeleri var. Dışarıda eğlenceli bir gece geçireceği izlenimine kapılıyorum. Erkek arkadaşı da onun yanına geliyor ve birbirlerine benziyorlar. Sadece iki numaralı sarışın daha kısa ve tıknaz ve kaşları parlak mavi gözlerinin üzerinde daha keskin. Bu hoşuma gitti. Onu gürlemeye hazır gibi gösteriyor.

"Selam çocuklar," diyorum ve onlar beni izlerken ceketimin kemerini gevşetip çıkarıyorum.

Yeni boyanmış saçlarımın yanı sıra kıvrımlarımın her birini ortaya çıkaran küçük kırmızı bir PVC elbise seçtim. Göğüslerim üstten o kadar taşıyor ki patlamaya hazırlar ve etek kıcımı o kadar yukarı kaldırıyor ki yanaklarım görünüyormuş olmalı. Sürtük gibi görünen bir sürtük istediler ve buldular. Fileli askılarım var ve dantelli bir tangam var, ancak bir iplikten daha fazla.

Bir numaralı sarışın erkek arkadaşına beşlik çakıyor.

"İyi seçim, Jase."

"Sanırım turnayı gözünden vurdum, Cal."

"Belki." Cal bana baktı. "Sanırım öğreneceğiz, değil mi?"

Cal ve Jase. Hafızama atıyorum. İsimlerle aram iyidir.

Cal ceketimi alıyor ve kapının arkasına asıyor. "Şovmenlerimizi sırayla seçiyoruz, Creamgirl," diyor. "Bu eğlenceli bir eğlence."

Jase bir kolunu erkek arkadaşının omzuna atar. "Geçen sefer Cal berbat bir seçim yaptı. Tatlı kız pısırlaştı ve yirmi dakika içinde bizi terk etti. İyi bir oyun oynadı ama iyi bir kış sikmeyi kabul etmedi."

Kıvrımlı kıcımı okşuyorum. "Benimle böyle bir sorun yaşamayacaksın. Bence reytingim kendi adına konuşuyor."

Acaba bayılan şovmen kimdi? Muhtemelen kış deliğinin çiğneyebileceğinden fazlasını ısırarak bir acemiymiş. Bazen olur böyle şeyler.

"Ona ne not verdin?" Beni ilgilendirmese de soruyorum.

"Dört," diyor Cal. "Devam ettiği sürece yeterince iyiydi. Ondan çifte am aldık."

"Dört yıldız mı? Çok cömertsiniz," diyerek göğüslerimi okşuyorum. "O zaman ben de beş yıldız bekliyorum."

Cal'ın sırtışı kirli. "İstediginizi bekleyin, yeter ki hak edin."

Ben de ona pis bir sırtışla karşılık verdim. "Her kuruşunu hak edeceğim, sadece beş yıldızlı eleştiriyi değil."

Yalan söylemiyorum. Asla yapmam. Fahişe olmak, başladığımdan beri benim için paradan daha fazlası oldu. Elbette, para çılgıncaydı ve bunun gerçekten gerçek ve banka hesabımda olduğunu fark etmek için kendimi çimdiklemem gerekti, ancak rekabetçi çizgim her zaman ön plandaydı, pis sapkınlık arzularım doğrultusunda. Beş yıldızlı eleştirilerden her zaman keyif alırım.

Bu iki adamla oldukça güvendeyim, bu çok açık. Kıçımda iki yarak ve onların başparmaklarını alacağım. Güzel, ama benim için zor. Gerçekten. Sevimli ama kolay bir şey. Sadece eğlenceli bir pislik turu.

Kendimi sadece müstehcenliğe kaptırmaya hazırlanıyordum ki, bir duygu yumağı bağırsaklarıma çarptı. Cal'in Jase'e bakışı ve Jase'in onun saçlarını karıştırması, sanki eğlenceli zamanlarında güzel bir anı paylaşıyorlarmış gibi. Aşk. Birbirlerine mutlak, koşulsuz bağlılık. Bir fahişeyi becermek üzere olsalar bile bu inkar edilemez.

Bu iki adam birbirlerine aşık. Duygular aralarında kaynıyor.

Tıpkı Kian ve benim aramda olduğu gibi... ya da ben öyle sanıyordum. Hayır. Oraya gitmeyeceğim.

Adamlara bir tur attırıyorum, giderken kıçımı tokatlıyorum. Ben Creamgirl'üm ve bu bir iş. Bağ yok, duygu yok, seksten başka bir şey yok.

Her zaman öyledir.

"Hadi, muhabbet kuşları. Dakikaların akıp gitmesine izin vermeyin. Burada çok şey kaçıırıyorsunuz."

Jase Cal'dan ayrılır ve mini barı işaret eder. "Önce şampanya?"

Normalde evet derdim ama bu gece değil. Bunu istemiyorum. Havadan sudan konuşmak yok, cilveli içkiler yok. Sadece parasını aldığım işi yapmak istiyorum.

"Köpüklü yerine döl tercih ederim, teşekkürler."

İkisi de kaşlarını kaldırıyor, sonra birbirlerine bir kez daha sırtıyorlar.

"Sanırım bu yüzden kendine Creamgirl diyorsun," diyor Cal.

"Elbette öyle. İyi bir yardımı asla ve asla geri çevirmem."

"Sana iyi bir yardım verebiliriz." Jase'in bakışları göğüslerime kayd. "O ateşli kıcını yatağa doğru kaydır ve bize ne alacağımızı göster."

Nezaket gösteriyorum. "Dileğiniz benim için emirdir."

Otel yatakları kocaman, çarşaf lar uyudukları ya da seviştikleri için çoktan buruşmuş. Ne alacaklarını görmek istiyorlar. Kesinlikle. Onlar beni izlerken elbisemden sıyrılıyorum, serbest kalırken keskin gözler göğüslerimde, sonra yatağa tırmanıyorum ve sırtüstü uzanıyorum, kalçalarımı açarken topuklarım çarşaf ların üzerinde. Dantelli tangam tam teşhirde ve onu daha sıkı çekiyorum, böylece kasıklarımın am dudaklarımın arasında sırlıklam ıslak bir ipe dönüştüğünü görecekler.

"Gördüğünüzü beğendiniz mi?" Parmaklarımı şişkin yarıklarımda aşağı yukarı gezdirerek onlara soruyorum.

İkisi de bana bakıyor ve Cal, Jase'in elini tutup sessizce onaylarcasına sık tığında içim bir kez daha acıyor. Birbirine aşık iki adam, eğlenceyi paylaşıyorlar.

"Çok seksi bir kızsın, bunu biliyor muydun?" Jase açıkça iltifat etmeye çalışıyor ama bu saçmalığa ihtiyacım yok.

"Centilmenlik konusunda endişelenme. Bana sürtük diyebilirsiniz. Bana fahişe, orospu ya da kıcı sizin siklerinizi şeker kamışı gibi yalayıp yutacak pis bir orospu diyebilirsiniz."

O gülüyor ve ben onun ayaklarının üzerinde kaymasını izliyorum ve onun dilini yüksek sesle ve net bir şekilde okuyorum - başka bir yeteneğim. Ustayımdır. Bu ikisi birbirleriyle sevişirken tatlı ve ateşli bir kızın onlara katılacağından bahsetmiyorlardı. Hiç şansları yoktu. Onların gerçek fantezileri sapık bir sürtük le ilgili olurdu. Kirli, pis, ikiye bir sikiş.

"Hadi," diyorum, memelerimi birbirine bastırarak. "Yap şunu. Bana sürtük fahişe de. Beni bir dene."

Cal yatağın kenarına yaklaşıyor ve pantolonunun üzerinden sikini avuçluyor. "Sana böyle seslenilmesinden hoşlanıyor musun, sürtük fahişe?"

"İşte ben buyum." Pantolonundaki şişkinliğ e bakarken dudaklarımı yalıyorum. "Öyleyse bana öyle davran. Parasını verdiğin şeyi al."

"Pekâlâ. Dileğiniz *bizim* için emirdir."

Eğildi ve parmaklarını külotumun dantellerine geçirdi, benden daha sıkı çek iştirdi. Am dudaklarım çok kabarık. Çok tombul ve şişmiş. Bu bir manzara olmalı.

Erkek arkadaşına gülümsüyor. "Birer meme mi?"

"Ne memeler ama," diyor Jase, "bir orduyu besleyebilir." Benim karşı tarafımdaki yatağa tırmanıyor.

Saniyeler içinde iki ateşli ağız memelerime yapıştı, birbirlerini yalayıp şapırdatıyorlardı. Çok iyiler, hakkını vermeliyim. Jase özellikle dil hareketinde yetenekli, meme ucumun etrafında büyük ıslak girdaplar veriyor.

"Bu çok iyi çocuklar," diyorum. "Bu büyük güzelliklerin hepsi sizin için ve emilmek için can atıyorlar."

Sözlerim ateşi körüklüyor. Ağızları ıslanıyor ve kucaklamaları emmeye dönüşüyor, Cal dişleriyle meme uçlarımdan birinde mutluluğa neden oluyor. Başlarını kendime doğru tutuyorum ve Cal'ın parmakları hala tangama takılıyken kelimelerim doğal bir şekilde geliyor.

"Amımı da kullan. Kullan beni. Benimle oyna. Her şeyi al. İstedğin her pis şeyi."

İki çift parmak tangamı yana çekiyor ve elleri güçlerini birleştirirken birlikte inliyorlar, ikisi de aynı anda keşfediyor - kalın parmaklarını amıma pompalıyorlar.

"Devam et, daha sert. Daha derine. Ne kadar alabileceğimi görün. Çünkü ikinizin de sikini istiyorum, sizi pis, ateşli piçler. İkisini birden, yüzüme, amıma, çaresiz göt deliğime."

Jase dudakları şişmiş bir halde mememden ayrıldı. "Bu gerçekten sen misin, yoksa rol mü yapıyorsun? Bizi boşaltmak için rol yapmana gerek yok. Nasıl olsa bayılacağız."

Gözlerinin içine bakıyorum. Deadpan. "Ne düşünüyorsun? Gerçekten mi? Bunun bir oyun olduğunu mu düşünüyorsun?"

Gözlerimiz temas halinde, yanıyor. Erkek arkadaşıyla birlikte beni parmaklarken beni okuyor, hayatının aşkı hala aç bir bebek gibi mememi emiyor.

"Hayır, numara yaptığını düşünmüyorum," diyor ve ben bir kahkaha atıyorum. "Doğru düşünüyorsun. Tanıdığın en iğrenç sürtük benim."

"Şimdiye kadarki en pis mi?" Jase öyle diyor. "Bu büyük bir iddia."

"Evet, bu büyük bir iddia ve ben her zaman buna uygun yaşarım. Dene bakalım. Bana biraz pis hareket ver."

Bu ateşi körüklüyor. Jase artık ücretsiz ortak keşifleri umursamıyor. Cal'inkiyle birlikte dört parmağını amıma sokuyor ve o güzel esneme karşısında inliyorum.

"Teklife yumruk atmayı eklememiş olmamız çok yazık," diyor.

Elini itiyorum. "Buna ana olay için hazırlık diyelim. Devam et! Hadi! O!"

Başını sallıyor. "Kurallara göre anlaşımdan kesinlikle sapmak yok."

Bir daha yaparım.

"Kuralları siktir et. Eğer amım iki etli siki kaldıracaksa, ısınmaya ihtiyacı var. Düzgün bir yumruk yeter."

Parmaklarını bükerken ve daha sert iterken, test ederken sırtıtmasına bayılıyorum.

"Yumruğunu içime sok ve alay etmeyi bırak," diyorum ve erkek arkadaşı meme ucumdan kopuyor. Ben onlar için kıvranırken ikisi de bana bakıyor. "Fahişe vücudum için para ödediniz, o yüzden alın. En iyi şekilde yararlanın."

İkisi de yatakta ayaklarını sürüyerek yürüyorlar ve ben birbirlerinin gülümsemelerinde buldukları neşeyi görmemek için gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum. İçim acıyor ve bu o kadar anlamsız ve aptalca ki, çok saçma.

"Yap şunu, Jase," diye duyuyorum ve klitorisimin etrafında dönmek için aşağı uzanıyorum, onlara daha iyi erişim sağlamak için daha yükseğe çıkıyorum.

Tam bir yumruğun gerginliğine hazır değilim ama umurumda da değil. Kendimi destekliyorum ve Jase elini parmak boğumlarına kadar iterken baskıya dayanıyorum, ona karşı koyarken bir fahişe gibi inliyorum. Acıyı siktir et. Nasıl olsa daha sonra iki sik alacağım ve umarım kalın olurlar. Göt deliğimi olduğu kadar amımı da germelerini istiyorum, o yüzden hadi başlayalım.

"Kayganlaştırıcı ister misin?" Jase soruyor ama ben başımı sallıyorum. "Hayır. Her santimini hissetmek istiyorum, saf ve çiğ." "Ciddi misin sen?"

"Daha önce hiç bir kıza yumruk atmadın, değil mi?" Başını sallıyor. Tanrı onu korusun.

Parmaklarının etrafında kenetleniyorum. "Orada yüzlerce yumruk yedim. Tek yapman gereken itmek ve ben de onu alacağım."

"Lanet olsun," diyor. "Gerçekten mi? Bundan emin misin?"

"Evet, eminim."

"Tanrım, Jase," diyor Cal, sesi nefes nefese. *Heyecanlı*. "Hadi, yap şunu. Elini oraya sok. Tak onu."

"İşte şimdi konuşmaya başladın," diyorum. "İğrenç sözleri de eylemleri de severim.

Ne öğütlüyorsanız onu uygulayın çocuklar."

Onlara kenar yapıyorum ve bu benim işim. Müşterilerimin fantezilerini serbest bırakmak. En derin arzularına girip onları serbest bırakmak. Bana *bu* kadar çok parlayan beş yıldız kazandıran şey bu.

"Devam et," dedim. "Açık saçık konuş. Bu çok ateşli."

Adamlar tekrar birbirlerine bakıyor, aralarında yüksek sesle söylenmesine gerek olmayan kelimeler uçuşuyor.

"O muhtaç amcığı tıka," diyor Cal.

"Oraya geliyorum bebeğim," diyor Jase ona, biraz daha sert iterek. "Merak etme."

"Hayır, değilsin. Ona gerçekten istediğı şeyi ver. Kabul eden bir sürtük olmak istiyor, o yüzden kabul etmesini sağla."

Cal kesinlikle olay örgüsüne hakim. Bacaklarımın arasındaki elimle bu kadar meşgul olmasaydım ona tam not verirdim.

Dirseklerimin üzerinde yükseliyorum, tükürükle kaplı kocaman memelerimi görebilmek için kendimi zorluyorum. Jase'in içimde ilerleyen elini izlemek istiyorum. Göğüslerim ve karnım çok büyük olduğu için hepsini göremiyorum ama Cal'in Jase'in bileğini nasıl tuttuğunu ve onu nasıl teşvik ettiğini görebiliyorum. Cal'i seviyorum. O daha kirli bir oyuncu.

"Yardıma ihtiyacınız var mı?" diyor.

Jase sırtıyor ve dudaklarını yalıyor. Ağzının suyu akıyor. "Evet," diyor, "girmeme yardım et."

Bununla birlikte Cal erkek arkadaşının bileğini sıkıca kavıyor ve onu içime sokuyor.

Jase'in parmak eklemleri içeri girdiğinde inliyorum, amım onu yalayıp yutarken başımı geriye eğiyorum. Kendimi bedenime kaptırmıştım, amım koca bir elin etrafında kenetlenirken nabız atışlarıyla tükeniyordum.

"Çevir," diyorum. "Lütfen, sadece çevir."

Jase dediğimi yapıyor ve başparmağının eklemi yerine değince çığlık atıyorum. "İŞTE! Evet, evet. Siktir, evet. İşte böyle. Lütfen, beni böyle becer."

Yavaşça başlıyor, sadece bir dokunuşla girip çıkıyor. Amım gevşerken ona karşı geri sıcıyorum, göğüslerim çeneme karşı sallanıyor.

"Tam bir sürtük," diyor Cal ve ben

de başımı sallıyorum. "Evet, öyleyim. Anlat bana."

"Sen pis, umutsuz, döl açlığı çeken bir sürtüksün."

Kelimelerin onun ağzından çıkması harika. Bu adamlar genelde bu oyunu oynamazlar, bu çok açık.

"Beni iki etli yarak için hazırla." Yumruğuna asılıyorum. "İkinizi de içimde istiyorum. Beni hayatında bir sürtüğü siktiğinden daha sert sikmeni istiyorum."

Jase'in mafsallı noktadayken, böyle boşalmak çok kolay olacak, göğüslerim azgın bir orospu gibi onlar için zıplıyor. O sıcaklığı seviyorum

hızlanıyor. Elini sonuna kadar çekip tekrar soktuğunda derinlik için çıldırıyorum.

İçimden çıktığında yatağın kenarına doğru sürünüyorum, kaygan amımı daha fazlası için sunarken yatağın üzerine çömelıyorum. Bu pozisyonda harika. Kollarımı kaldırıyorum ve kendimi destekliyorum, böylece bacaklarımın arasına indiğinde neredeyse elinin üzerine oturuyorum, Cal onu takip etmeye hevesli.

Artık yumruğuna ben binıyorum. Ben kendimi aşağı yukarı zıplatırken, eli her içeri girdiğinde nefes nefese kalıyorum. Sabitlenmişler, ben onu alırken amıma bakıyorlar.

Cal, "Ben de sıra istiyorum," der ve yer değiştirirler.

Parmakları sıraya girdiğinde eli kurudu, ama kendimi bir tanesine indiriyorum, amım onu yutmayı başarırken sırtıyorum.

"Bu çok iyi hissettiriyor," diyor. "Bana mı söylüyorsun?"

Zirveye ulaşana kadar zıplıyorum ve inliyorum, ilk turda boşalırken *lanet, lanet, evet, lanet evet* diye bağıriyorum. Profilimi okumuş ve fişkırان biri olduğumu biliyor olmalılar ama yine de, ben kontrolümü kaybederken Cal'ın yumruğunun etrafından fişkırان fişkırان akmaya başladığında ikisi de şoka giriyor. Bedenim kendini kaybediyor, zevk beni baştan aşağı sarsarken aklım başımdan gidiyor.

Jase çırılçıplak soyunup yatağa tırmandığında ben hâlâ aşağı iniyordum. Beni geriye doğru çekiyor ve ben de sırtımı onun göğsüne doğru indirip kalçalarım onunkilere takılana kadar yukarı doğru kıvrılıyorum. Muhtemelen onu ezip geçiyorum ama bunun hiçbir önemi yok. Cal erkek arkadaşının sikini amıma sokuyor, sonra da kendisi soyunuyor. Çırılçıplak kalır kalmaz doğruca üstüne çıkıyor ve beni ikisinin arasına sıkıştırıp sikini iki kat sokuyor.

Bonus. İkisi de düzgün ve şişman.

Onlar itmeye başladığında hala damlıyor ve sızlıyordum. Şimdi zevk alma sırası *onlarda*. Onları sıkıca kavramak için kaslarımı sıkıyorum ve ikisi de şaşkınlıkla inliyor. Beklemedikleri başka bir şey daha. Her gün o kadar çok pelvik taban egzersizi yapıyorum ki inanılır gibi değil.

Kollarımı Cal'in omuzlarına doluyor ve onu kendime çekiyorum. "Haydi, sizi pis piçler. Bana neyiniz olduğunu gösterin ve bu açgözlü sürtüğü becerin."

Artık bedenim tarafından tüketilen sadece ben değilim. Bu adamların kafaları resmin dışında, yarakları zihinlerini kontrol ediyor. Bir deliği paylaşırken beni hayvanlar gibi dövüyorlar. Homurtuları konuşuyor

kelimelerden daha yüksek sesle, bana her şeylerini veriyorlar. Son şovmenin neden onlardan vazgeçtiğini anlayabiliyorum. Bu ikisini kışından yakalamak iyi bir meydan okuma olacak.

"Doldur beni," dedim onlara. "Bana iki tane kalın, kremi döl verin."

İlk önce Cal'i kenara itiyor ve inlemesi erkek arkadaşını harekete geçiriyor, şaftı Cal'in hızıyla rendeleniyor. Sadece birkaç dakika sonra boşaldıklarında kendimle gurur duyuyorum. Cal kendini o kadar kaptırmış ki çekilirken başı dönmüş gibi görünüyor ve geride bıraktığı dağınıklığa bakıyor - erkek arkadaşının siki hâlâ içimde. Ne manzara ama. Damlayan döllerini görebilsin diye aşağı doğru itiyorum ve Jase'in siki serbest kaldığında daha fazlasının azgınlığını hissediyorum.

Parmaklarımı am dudaklarımın arasına sürterek güzel bir döl topağı topluyorum ve ağzımı sonuna kadar açıyorum. Dilimin üzerine damlamasına izin veriyorum, sonra hepsini emiyorum, giderken mırıldanıyorum.

"İyi işti çocuklar."

Jase'in üzerinden yuvarlanıyorum ve o da neredeyse erkek arkadaşı kadar sersemlemiş durumda ama sırtıyor. Cal onu yataktan kaldırıyor ve ben bir lokma daha alırken bana bir ödül gibi hayranlıkla bakıyorlar.

Jase kolunu Cal'ın beline doluyor ve Cal bir öpücük için ona doğru eğilmeden önce başarı dolu bir bakış paylaşıyorlar.

Normalde erkekleri öpüşürken izlemeyi severim. Parmaklarım genellikle doğrudan klitorisime gider. Ama bugün değil.

Jase Cal'in yüzünü ellerinin arasına alıyor, ikisi de gülümsüyor, aşık gençler gibi ağız ağıza öpüşüyorlar. Cal parmaklarını sevgilisinin sırtında gezdirirken içimde kelekler uçuşuyor ama bunlar tatlı ama azgın bir şey olduğunda hissettiğim türden kelekler değil. Daha çok mide bulandırıcı bir kasılma gibi.

Sevişmeyi bitirdiklerinde bana gülümsüyorlar, bacaklarım hala açık, içimden döller akıyor. Jase elini uzatıyor, ben de kalkmama yardım etmesine izin veriyorum, ikisinin arasında kaldığım için başım dönüyor.

"Belki şimdi şu şampanyadan bir yudum alırım." Ben gülüyorum, onlar da benim rahatsızlığımdan habersiz gülüyorlar. Tıpkı herkesin her zaman olduğu gibi.

Her zaman olduğum gibi.

Jase çırılçıplak mini bara gidiyor ve şampanya mantarını patlatırken ikisi de gülümsüyor. Yatağı itip şişeyi elinden alıyorum, fişkırان bir horoz gibi fısıfısla içiyorum ve bu ikisini tekrar güldürüyor. Cal geri kalanı gerçek bardaklara dolduruyor.

Birlikte *şerefe* kaldırıyoruz ve ben kadehimi bir dikişte geri deviriyorum. Bir tane daha isterdim, ama içmeye kendimi fazla kaptırmak istemiyorum ve genellikle buna eşlik eden sohbe kesinlikle kapılmak istemiyorum.

Ne yazık ki hâlâ taşaklarının dolmasını bekliyorlar, ara verdiler. Şampanyalarını yavaşça yudumluyorlar, sevimli bir üçlüymüşüz gibi bana gülümsüyorlar.

"Ajans çalışanı olmana ne sebep oldu?" Cal soruyor ve ben inleyebiliyorum.

Konuşmak istememek buraya kadarmış.

"Cevabı bulmak için dahi olmanıza gerek olduğunu sanmıyorum." Kırpıklarımı kırıştırıyorum. "Seks. Her zaman pis bir orospu oldum. Bunun için para almak ideal kariyerime tam olarak uyuyor. Üniversitedeki kariyer danışmanım tam olarak bundan bahsetmemişti ama neyse ki bunu kendim buldum."

Jase sırtarak, "Sen bir çatlaksın," diyor.

"Teşekkürler." Daha fazla araştırmayı engellemek için konuşmayı bir seksen derece değiştirdim. "Peki, seni bir Ajans çalışanı *istemeye* iten şey neydi?"

Jase bana dönmeden önce birbirlerine gülümsüyorlar.

"Bunun cevabını bulmak için dahi olmana gerek olduğunu sanmıyorum, Cream. Seks. Bizler yarağı olduğu kadar amı da seven pis piçleriz." Cal'in sikine bakıyor, siki çoktan kalkmaya başlamış bile, şükürler olsun. "Genelde sik bizi eğlendirmeye yeter de artar bile, ama arada sırada biraz eğlenmek isteriz."

"Ayrıca, kış paylaşmayı seviyoruz," diye söze giriyor Cal. "Sadece birbirimizinkini sikmeyi değil. Kuku da bariz bir bonus."

"Umarım benimkini beğenmişsindir." "Az bile söyledin."

Jase kıkırdar. "Bunu anlamak için dahi olmaya da gerek yok." Bunun üzerine hoş bir parıltı hissettim.

"Umarım kışımın da aynı şekilde zevk alırsın."

Cal parmağını çenesine koyar, sahte bir düşünceye dalar.

"Hmm. Nedense bundan daha çok keyif alacağımızı düşünüyorum."

"Amımdan daha mı fazla?" Bacaklarımı açtım ve tuttum. "Çıtayı gerçekten yükseltmem gerek."

Jase hala kıkırdayan suratını takınıyor. Ona yakışıyor.

"Çıtanızın çoktan ölçüyü **a ş t ı ğ ı n ı** bilmek için dahi olmanız gerektiğini düşünmeyin."

"Benim için beş yıldızlı o zaman?"

"Bunun kesin olduğunu söyleyebilirim. Sadece o muhteşem göğüslerin için bile sana beş yıldız verirdik."

"O zaman çitanı yükseltmelisin." Kuru tükürükle kaplı güzelliklerimi birbirine karıştırıyorum. "Bu kötü çocuklar etkileyici, ama beş yıldızlı bir eleştiri hafife alınmamalı."

"Öyle mi?"

"Aynen öyle. Reytingler her şeydir. Onları hak etmeliyiz."

"Ah." Jase başını salladı, anladı. "Anladım. Ağacın tepesi falan. Merak etme, senin en tepede olduğunu gördük. Sen ve başka bir seksi gotik kız. Holly'ydi, değil mi?"

Aklıma Holly geliyor - Ella - muhtemelen şu anda Josh'la birlikte, onun ailesiyle geçirecekleri güzel Noel'i planlıyorlar. Bu her yıl olur ve ben genelde geçerken uğrarım.

"Evet, Holly. O bir süperstar. Gotik olduğu kadar süperstar meme havasını da paylaşıyoruz."

"Yine de kıvrımlı, ateşli popo tarafını paylaşmıyorsun. Bizim için listede daha üst sıralardasın."

Kıçıma bir tokat atmak için dönüyorum. "Bunun şerefine." Cal'inki gibi yükselmekte olan sikine bakıyorum. "Kullanmaya başlamaya ne dersin? Sikler büyüyor ve saat işliyor."

Yatağa geri dönüp yanımdaki şilteyi okşadığımda hiç itiraz yok. Adamlar şampanyalarının kalanını içip bana katıldılar, sikleri yeniden oynamaya hazır - ama sadece benimle değil. Bunu gözlerinden okuyabiliyorum.

Sadece benim kıçımı değil, birbirlerininkini de istiyorlar.

"Neyi seviyorum biliyor musun?" Dinleyerek söylüyorum. "Erkeklerin birbirini becermesini izlemek beni o kadar azdırıyor ki ölçüyü kaçırıyorum. Ciddiyim. İkinizin nasıl seviştiğini gösterme şerefini bana bahşeder misin?"

Cal, Jase'in aletini tutuyor ve bir profesyonel gibi elinde oynatıyor.

"Ben de oynarım. Jase'in kıkında sikim varken izlenmeye bayılırım."

Jase kaşlarını kaldırarak, "Seninkinin benimkiyle olduğunu görmek isteyebilir," diyor ama Cal gülüyor. Aslında gülüşü benimkine benziyor. Eğer gerçekten kükrüyor olsaydı, sesimiz oldukça benzer olabilirdi.

"Tercihinin ne olduğu önemli değil." Bana arsızca sırtıyor. "Ne de olsa sürtük olan o."

"Çok doğru," diyorum. "Devam edin çocuklar. Her iki yönü de izlemek için can atıyorum."

Cal, Jase'i yatağın üzerinde geriye doğru iter ve Jase alaycı bir şekilde karşı çıkarken onun üzerine tırmanır. Saniyeler içinde birbirlerinin üzerindeler, elleri gezinirken derin öpüşüyorlar. Cal erkek arkadaşına sürtünüyor, horoz horoza ve neden bunun biraz kış tokatlama ve sırt sohbeti ile dört ayaklı bir iş olmasını bekledim bilmiyorum, ama yaptım. Onları bu şekilde görmek bana özel olacağını düşündüğüm bir şey değildi. Benim açımdan aptalca bir hata. Jase bacaklarını kaldırıp Cal'in ağzına karşı inerken, gerçek bir hayranlık filmi izliyor gibiydim.

Cal, Jase'in kışı için aletini hazırlarken çok nazik. Ona *bebeğim* diyor - Sadece bir fısıltı, ama duyabileceğim kadar yüksek.

Kendime dokunmuyorum, sadece sahne gelişirken bakıyorum, çünkü çok güzel. İki adam sevişiyor, sadece sikişmiyorlar. Müşteri bankamda normalde sadece pislik olur. Aşağılama, sapkınlık ve bir et parçası gibi muamele görme, ama bu...

Bir acıyı daha bastırıyorum ve Krem'in kafa yapısına geri dönüyorum. Cal'in sikinin Jase'in içine girip çıkmasını izliyorum, Jase'in kahverengi büzülmüş deliğinin bu istilayı nasıl karşıladığına bayılıyorum. Onlar oluk oluk akarken ben burada zar zor var oluyorum. Ayaklarımı geri çekip kapıdan çıksam, yemin ederim ikisi de farkına bile varmaz.

Buna alışık değilim. Hem de hiç. İşin içinde olmam gerekiyordu. Benim için para ödüyorlar, bu yüzden çenemi kapalı tutup paralarını boşa harcamalarına izin vermeyeceğim.

"Bu çok ateşli," diyorum ve ikisi de bana doğru bir bakış fırlatıyor. Bacaklarımı açıp kendimle oynuyorum ve sahnenin ortasına geçiyorum. "Burada hâlâ çok fazla döl var," diyorum ve amımı iyice sıkıyorum. "Beni kışkandırırıyorsun, biliyorsun. Artık ben de götümü siktirmek için yanıp tutuşuyorum." Ben parmağımla kışımı okşarken hareketleri duraklıyor. "Sadece iki tane istiyorum, bir tane değil."

Cal'ın gözleri bana odaklanıyor ve yaşadığı coşkudan sıyrılıyor.

"İyi iş, çünkü istediğimiz buydu." Kirli sikini çıkarıp bana doğru yönelirken Jase'in kalçasına bir tokat atıyor.

Temizlemeden kış kışa yapmanın büyük bir hayranıyım. Cal beni sırtüstü yatırıp bacaklarımı yukarı kaldırdığında sırtıyordum.

"Daha önce kayganlaştırıcı istememiştin, peki ya şimdi? O pis sürtük fikrini değiştirecek misin?"

Nefesim kesildi. "Hayır."

"Hayır mı?"

"Hayatta olmaz." "Güzel."

O zaman al, *sürtük*."

Pis aletini tek seferde içime sokuyor ve ben de mükemmel bir fahişe gibi inleyerek onun için yiyorum. Müsait olan tek deliğim de orası değil. Jase bize katılmak için yatağın üzerinde süründüğünde ağzım genişliyor. Sikini doğrudan içeri itiyor ve yanağımı dışarı çıkarıyor.

"Amından şelale gibi döl akıyor," diye gülüyor Cal. "Bir baksana."

Üzerime eğildiğinde Jase'in aleti hâlâ ağzımda, ikisi de bir müze örneğiymişim gibi amımı inceliyor, beni açıyorlar. Parmaklarıyla beni dürtüyorlar ve Jase rüya gibi bir hareketle klitorisimi yakalıyor. Bunu ona belli etmek için inliyorum.

"Öyle mi?" diye soruyor, sanki belli değilmiş gibi.

Tekrar yapıyor ve onu daha sert emerek başka bir inilti veriyorum. Şimdi *bu* iyi bir üçlü yol. Roller tersine dönseydi benden beş yıldız alırlardı. Erkek arkadaşı kıcımlı sikerken Jase klitorisimi okşuyor ve ben de onun sikini sanki bunun için doğmuşum gibi emiyorum, çok iyi bir tükürük kavurmanın tadını çıkarıyorum. Görüş alanım kapalı ama yine de üstümde öpüşüklerini duyabiliyorum. Onlar sevgi dolu sözler fısıldarken ben etten bir oyunağım.

Klitorisime ve kıvılcımlanma şekline odaklanıyorum. Kıcımlı olabildiğince sert sıkıyorum ve Jase'i boğazımın alabildiği kadar derin emiyorum. Doruğa doğru yükselmeye başladığımda kıvranıyorum. Jase'in bazı yetenekleri var. Gerçek beceriler. Sikeyim.

Ben boşalırken beni dövmeyi bırakmıyorlar. Jase'in sikinin etrafında sıcıyorum, boğulurken inlemeye çalışıyorum, ama o vazgeçmiyor - kalçaları yüzüme doğru sürerken pistonlamaya devam ediyor. Cal'ın siki kıcıma bir görev gibi çarpıyor ve adamlar samimiyetleriyle bunu durdurmuyorlar. Hâlâ öpüşüyorlar. Hala fısıldaşıyorlar. *Hâlâ sevgi dolu*.

Jase'in sikinin sıkılaştığını hissediyorum ve bir ağız dolusu boşalmaya çok yakınım. O boğazımdayken yutkunuyorum, sikinin başı sıkıca içeri giriyor.

"Hayır, daha çok erken," diyor ve benden uzaklaşıyor. Taşakları yüzümde sallanırken nefesini tutuyor ve ben onlara bakarken kıkırdıyorum. "Onun kıcımlı paylaşmak istiyorum," diyor erkek arkadaşına ve Cal kıcımlı onun kirli sikinden boş bırakırken inliyorum.

Neyse ki uzun sürmeyecek.

Beni yukarı çekip dört ayağımın üzerine kadar kaydırıdıktan sonra Cal'in üzerine kaldırdıklarında klitorisim tavan yapıyor. Üstüne biniyorum, onu doğrudan içime alıyorum. Aletinin üzerinde yeniden zıplıyorum, çünkü ait olduğu yer orası. Kıçımın derinliklerinde. Jase beni acımadan öne doğru itene ve tekrar kısıtırılana kadar, tombul kalçalarım onu bir mengene gibi kavırıyor. Jase ağırlığını sırtıma verip sikini Cal'inkine dayayınca özgürlük gitti.

"Bunu kaldıracabileceğinden emin misin?" diye soruyor ve ben Cal'ın omzuna yaslanarak başımı sallıyorum.

"Siktir, evet. Gir şuraya."

İçeri girmek için zorlanırken bir *oww, bok ile haykırıyorum*. Kıçım ikiye alışkın, ama kaslarım hala savaşıyor, tükürükle kaplı kafası içeri girene kadar gerginlik bir orospu gibi acıtıyor. Ondan sonrası herkes için serbest, her iki adam da homurdanmalar ve inlemelerle bunun için uğraşıyor.

Çifte anal en sevdiklerimden biri. Göt kızı olmanın nasıl bir his olduğunu ilk öğrendiğimden beri göt kızı oldum ve onlar senkronize bir şekilde çarparken, sonra dönüşümlü olarak ileri geri giderken kendi elementimdeyim.

Geriye uzanıp kış yanaklarımı elimden geldiğince açarak daha derinlere erişmelerini sağlıyorum. Gidebildikleri kadar derine gitsinler istiyorum. Onları lanet olası karnımda hissetmek istiyorum. Günlerce yanmasını istiyorum.

Bu ikisinin çoktan yüklerini boşaltma yolunda olmaları benim için utanç verici. İşimde bu kadar iyi olmam hem bir lütuf hem de lanet. Titreyip patlamaya başladıklarında gururlu sürtük kutusuna bir tik atıyorum ama her saniyesini severek bütün gece devam edebilirim.

Onları cesaretlendiriyorum, yüksekte uçmalarını istiyorum.

"Benim sürtük kıçıma döllerinizi akıtın, çocuklar. Ne kadar derine fişkırtabileceğinizi gösterin. Bana iyi bir yük verin."

Sonrasında hâlâ aralarında sıkışmış durumdayım, nefeslerini toplarken göğüsleri kabarıyor. Aletleri hâlâ kıçımda zonkluyor ve ben de pis bir şekilde sıktıktan sonra sıkarak bunun tadını çıkarıyorum. Özensiz ve tıka basa.

Yine de çekildiklerinde yanıyor. Jase görüntülemek için kıçımın çatlağını açıyor ve ben de ona kış deliğimi kırıpıyorum, döllerini küçük sıçramalar halinde dışarı itiyorum. Çifte darbe. Hem amcık hem de göt, döl çabalarının kanıtı.

"Şuna bak Cal," diyor Jase ve ben yatağa düşene kadar beni erkek arkadaşının üzerinden yuvarlıyor. Bacaklarımı kaldırıyorum ve neredeyse içimdeki spermleri sıçıyorum, ikisi de gözlerini kilitledikten önce şaşkınlıkla bakıyorlar.

"Ateşli sürtüğümüzü temizlemek ister misin?" Cal sırtarak sorar. Başını kaldırıp saate bakar. Hâlâ otuz dakika var. "Paramızın karşılığını alalım."

"Devam edin çocuklar," diyorum ve bir kaşık daha atıyorum.

İki aç ağız bacaklarımın arasına dalıyor, alıştırıyor ve kazıyor. Onlar için etli yarığımı açarak kelebeğin tamamına erişmelerini sağlıyorum ve Cal'ın dili yakaladığında klitorisim hâlâ vızıldıyor. Lanet olsun. Bankada en azından bir orgazmım daha vardı, ama hayır. Saatin bitmesine on dakika kala, birbirlerini pis ağızları ve daha sevgi dolu gülümsemeleriyle öperek bitiriyorlar.

Kendimi yataktan kaldırıyorum, lüks otel çarşaflarını ne hale getirdiğimize bakıp sırtıyorum. Temizlikçiler büyük bir şok yaşayacaklar.

Elbisemi kapıp tekrar içine giriyorum, göğüslerimi bir şekilde örttüğünden emin oluyorum, sonra PVC popomu örtünceye kadar kıvraniyorum ve aynada kendimi kontrol ediyorum. Çarşaflar kadar kullanılmış görünüyorum.

Saatler veda işaretini gösterdiğinde iki ateşli müşterim hâlâ öpüşüyor ve birbirlerine tamamen kapılmış durumdalar.

"Beni ağırladığınız için teşekkürler çocuklar" diye sesleniyorum ve onlar da bana başparmaklarını kaldırıp el sallıyorlar.

"Sağ ol Cream, çok ateşli bir sürtüktün," diyor Cal ve yüzündeki arsız sırıtişla bana göz kırpmıyor.

"Hâlâ öyleyim," diyorum ve ağrıyan kıcıımı sıvazlıyorum.

Onunla kesinlikle buranın dışında sevişirdim. Bunu hissedebiliyorum. vibe.

"Beş yıldızlı, lütfen," diyorum ve ayrılmadan önce onlara bir öpücük gönderiyorum, ama ben zaten çantada keklik olduğunu biliyorum.

Çantalardan bahsetmişken, otelin koridoruna girer girmez telefonumu çıkarıp Josh'a bir D&S mesajı göndermeye hazırlanıyorum ama farklı türden bir bildirim beni topuklu ayakkabılarımın üzerinde durduruyor.

Mümkün değil.

Hayatta olmaz.

Bu kullanıcı numarası, Ella alışveriş merkezinde ilk kez bahsettiğinden beri hafızama kazındı.

Kullanıcı 5639. Erkek. 47.

Noel Baba.

Orgazm kalp atış hızım bunun yanında sönük kalıyor. Parmaklarım o kadar titriyor ki ekrana zar zor tıklayabiliyorum.

7
REUBEN

Kullanıcı 5639. Erkek. 47

Size tesadüfen rastladım ve beni şaşırttınız.

Keşfetmem gereken şeyler var ve senin bu iş için biçilmiş kaftan olduğunu biliyorum. Bana kendini doğal halinle göster lütfen, kendini nasıl sunmayı seçersen.

Hazırlıklı gelin, önyargılarınız olmasın ve profilinize uygun yaşamaya istekli olun.

Süre 10 saat Teklif ücreti:

£10

Bu saçma bir teklif ve bunu asla göndermemeliydim. Kişisel bire bir rezervasyon için bir şovmene yaklaşmak davranış kurallarımıza aykırıdır, kınanmanın ötesindedir ve benimle birlikte Ajansı kuran bir grup kurucuya hakarettir. Benim paydaşlık statüm asla riske atılmaya değmez ve ortaklarımın saygısı da öyle. Hepimiz itibarını koruması gereken yüksek sınıf işadamlarıyız. Hepimiz sadece pis seksi ve bunun sonucunda elde edilen geliri seviyoruz.

Ajansta keyifsiz bir genelev işletmiyoruz, ekstrem profesyonellerden oluşan geniş bir ağı yönetiyor ve sürdürüyoruz. Hem müşterilerimize hem de şovmenlere saygı, özen, gizlilik ve güvenlikle davranıyoruz - ki bunlar benim hayattaki temel değerlerimden bazıları. Yine de buradayım, sahte bir kullanıcı profiliyle pozisyonumu tehlikeye atıyorum.

Creamgirl'ün kucağında oturup yüzünü göstermesi benim için her şeyi değiştirdi.

O andan itibaren artık sadece Creamgirl değildi - isimsiz, yüzsüz bir şovmen. O artık Tiffany'ydi.

Ve beni delirtti.

Hizmetleri karşılığında yüklü miktarda para teklif edebilirdim ama etmedim. Yine de kabul etmeyi seçti. Repertuarına sınırsız erişim için saati bir pound mantığın ötesinde. Kız açıkça benim deliliğime inanmış. O da benim gibi deliriyor olmalı.

Benimle burada, Evesham'da buluşmak için Londra'dan uzun bir yol kat ediyor. Düşüncesizce geçirdiğimiz bir akşam için bu spa merkezindeki gelin süitini ayırttım ve antika dört direkli yatağıyla çok güzel bir yer. Bir prenses için gerçekten uygun olan dönem özelliklerine hayran kalarak etrafta dolaşıyorum.

Planlanandan beş dakika önce bir bildirim aldım. *Geldi.*

Tiffany - Creamgirl - alt katta lobide.

Aynada kravatımı kontrol edip düzeltiyorum. En iyi takım elbiselerimden birini giyiyorum. Savile Row'dan geleneksel bir numara. Hem saçlarımla hem de gözlerimle uyumlu tozlu mavi bir tüvit, seçtiğim kraliyet mavisini kravatla tamamlanıyor. Yakalarımı düzelttim ve gitmeye hazırım.

Ana merdivenden iniyorum, zihnim hâlâ sözlerimi nasıl yorumlamış olabileceğine dair seçenekler arasında gidip geliyor. Doğal halini sordum ve lobiye adım atıp onu gördüğümde sorum yanıt buldu.

Creamgirl, Tiffany olarak geldi. Noel Baba'nın sandalyesinde kucağıma oturan muhteşem yaratık.

Bu gezegende bu gece kafamı toparlamamın imkanı yok.

Büyük botlar ve yırtık kot pantolon giymiş, altında file çoraplar görünüyor, soğuğa karşı kapüşonlu bir sweatshirt giymiş, kızıl saçları sırtından aşağı dökülüyor. Beni gördüğünde yüzünde aynı anda hem saplantı hem de dehşet ifadesi belirliyor. Geniş gözleriyle beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, takma kirpikleri ona porselen bir bebek görünümünü veriyor. Ağzını açarken yanaklarına yaptığı konturlara bayılıyorum. Parlak kırmızı dudak parlaticısına ve bu parlaticının davetkâr görüntüsüne bayılıyorum.

"Merhaba," diyor ama ben sıradanlığı görmezden gelip doğrudan yanaklarına birer öpücük konduruyorum ve ellerini ellerimde kavuşturuyorum.

"Hoş geldiniz. Sizi görmek bir zevk."

Buna gülüyor ve kendine bakıyor. "Evet, doğru. *Benim* gibi gel dediğinde gerçek anlamda geldiğini düşünmüştüm. Beni havalı bir şehre getireceğini beklemiyordum."

"Seni başka nereye getirebilirdim ki?"

"Bilmiyorum. Sadece daha fazla bir yerde..."

Ona sırtıyorum, çünkü elimde değil. Gülümsemesi zaten bulaşıcı.

"Temel mi?"

"Evet, basit. Sokak olayından sonra, bilirsin işte."

"Eminim atıkları sakladıkları bir alan vardır, eğer isterseniz?"

En azından önce bir yemek yiyelim, olur mu?"

Kalın çizmelerini görebilmem için bir bacağını uzatıyor. "Evet, bunlar buradaki evime çok yakışacak."

Ona bakıyorum ve o da bakışlarımdan kaçmıyor. "Kendine güvenen bir kızmısın?"

Güzel gözlerini bana çeviriyor. "Pek sayılmaz. Ben daha çok seni düşünüyordum. Bir restoranda ne giydiğim umurumda bile değil."

"Ben de öyle."

"Ciddi misin? Sen *aylık bir takım elbise porno* dergisinden fırlamış gibisin, bense yemek için dışarı çıkmış gibiyim."

Yanına gidip ona kolumu uzatıyorum. "Aslında birbirimize çok uygun olduğumuzu düşünüyorum."

Bir çift yanımızdan geçip bize yan gözle bakarken kahkahasını tutuyor.

"Tanrım, *Bay Sinclair*. Asi kızınız gibi görünüyor olmalıyım."

Gülme sırası bende. "Bu benzetmeyi sevdim."

Restorana doğru yola çıkarken gözlerinde bir cadalozun parıltısı canlanıyor.

"Evet, ben de öyle. Kendime biraz baba sapkınlığı seviyorum."

Oraya vardığımızda restoran nispeten sessiz, sadece birkaç masa dolu. Genelde kendi restoranlarım için zenginlik ve ilham işaretleri aramak için odayı tarardım, ancak bu akşam hiçbir ilgim yok.

Garson yeterince nazik bir adam, masamıza geldiğimizde Tiffany'nin sandalyesini çekti. Tiffany'yi izlerken ben de onu izliyorum, merakını ölçüyorum. Kapüşonlu bir tişörtle bile çarpıcı bir yaratık. Görmezden gelinemeyecek bir vızıltı yayıyor.

"Şampanya?" Ben soruyorum, o da başıyla onaylıyor.

"Evet, lütfen. Biraz gazoz içmeye asla hayır demem."

Garsona "De Chante, lütfen," diyorum ve o da en iyi şişelerini almak için bara gidiyor.

"Lüks bir yere geleceğimizi ve dışarıda yemek yiyeceğimizi söyleyebilirdin." Tiffany'nin gözleri arsız. "Teklifin şimdiye kadar yaptığım en belirsiz teklifti."

hiç olmadı. Yine de, yüz değerinde aldım. Mağaradaki Tiffi istersiniz diye düşündüm."

Dirseklerimi masaya koydum. "*Seni* istiyorum. Sen olarak. O mağaradaki kız olsun ya da olmasın."

Cadaloz gözleri bir kez daha parladı. "Evet, pek çok farklı aromam var. İstersen daha sonra tadabilirsin."

"Bir pound için mi?" Duraksadım. "Neden kabul ettin?"

Omuz silkiyor. "Bilmem. Eğlenceli olur diye düşündüm."

Gündelik giyindiğini biliyorum, tıpkı gündelik giyindiği gibi, ama ben dış kabuğu istemiyorum. Kapüşonlunun içindeki kızı istiyorum. Zekasını, güzelliğini, cinselliğini, baharatını ve ruhunu. Bir tadımlık yeterli olmadı.

"Numara yapmayı bırak," diyorum ve daha da yaklaşıyorum. "Teklifi neden kabul ettin, Tiffany?"

Tiffany cevap vermeye fırsat bulamadan garson geri döndü. Mantarı açıp kadehlerimizi dolduruyor ve Tiffany küçük bir *çığlık* atıp kendi kadehini *şerefe* kaldırıyor. Garson ayrılırken bir yudum alıyor ve dudaklarını şapırdatıyor.

"Güzel mi?" Ben soruyorum.

"Tabii ki. Genelde şişeyi fışkıran bir penis gibi ağızma alırım ama bu De Chante olduğu için daha sabit tutacağım."

Kıkırdıyorum. "Konuyu saptırıyorsun," diyorum. "Teklifi neden kabul ettin?"

Gözleri benimkilerde. Benimkiler de onunkiler de tereddüt etmiyor. Ben onu okurken o da beni okuyor, ikimiz de bilinçsizce araştırıyoruz. Kıvılcımları hissediyorum. Tüm mantığa meydan okuyan bir elektrik çekimi.

"Çünkü istedim," diyor, "tıpkı bunu yapmak istediğim gibi."

İçkisini bir dikişte bitiriyor.

Arsız küçük fingerdek.

"Şerefe," diyorum ve boş bardağını tokuşturuyorum ve sonra ona yeni bir bardak dolduruyorum

Bir.

"Teklifi b a n a neden *gönderdin*?" diye soruyor, büyük ve çok güzel yeşil gözler beni içine çekiyor.

"Çünkü ben istedim," diyorum ve De Chante'mi de yudumluyorum. Ani bir gürültüyle Tiffany elini ağızına götürdü.

"Kahretsin, üzgünüm," diyor, "aç karnına gazoz. Daha iyi bilmeliydim."

Beni yine kıkırdatmasına bayılıyorum. Yanaklarının yanmasına bayılıyorum.

Ve onu görünce sikimin taş gibi olmasına bayılıyorum... "O zaman karnını doyursak iyi olur." Ona bir menü uzattım.

"Ne oldu?" İç çektiğinde soruyorum.

"Bu başlangıç," diyor, "Şunu dinleyin..." menüden okuyor, "*Zeytinyağı ve kekikte kremalı sarımsaklı portobello mantarı, çıtır pastırma parçaları ve bir dilim sarımsaklı ekşi maya.* Sarımsaklı mantar benim en sevdiğim yemektir ve kulağa çok lezzetli geliyor."

"Ama?"

Tekrar iç çekti. "Bir kız tekliften önce ya da teklif sırasında asla sarımsak yememelidir. Herhangi bir... *öpüşme* gerçekleşirse, bu bir saptırma olabilir."

Sesimi alçak tutarak biraz eğildim. "Sana şunu söyleyeyim Tiffany, yemekten zevk aldığın her şey beni tahrik eder."

İlk başta nutkunun tutulması
hoşuma gitti. Ardından gelen sırtışı
sevdim.

Sikim de öyle.

"Ciddi misin?" diye soruyor. "Sarımsak kokusu umurunda bile değil mi?"

"Evet, doğru söylüyorum. Başlangıç yemeğinizin tadını çıkarın. Ne olursa olsun tadınız harika olacak."

Arkasına yaslanır ve yüzünü menüyle yelpazeler.

"Sarımsaklı mantar olsun o zaman. Umarım daha sonra pişman olmazsın. En azından vampir olmadığını biliyorum."

Ben midye yerken o *lüks* sarımsaklı mantarları tercih ediyor. O lazanya ve patates kızartması yerken ben fileto biftek yerim. O üçlü çikolatalı dondurma yerken ben peynir tabağı alıyorum. Ve tüm bunlar olurken gülüyor ve sohbet ediyoruz.

Reality TV'den kozmolojinin inceliklerine kadar her şey hakkında konuşuyoruz. Tarot kartlarından, on alışveriş merkezi işletmenin lojistiğine, en sevdiği botları ne kadar zamandır kullandığına kadar her şey sorunsuz bir şekilde akıyor. Zahmetsizce. Duvarları yıkılmaya başladığında cilveli kıkırdamaları beni de içine çekiyor, ne kadar sıcak olduğunu söyleyip kapüşonunu kafasından çıkarıp tişörtünü ortaya çıkardığında büyük, güzel göğüslerine takılıyorum. Kırmızı dantelli sütyeninin askılarını görebiliyorum. Kat kat. Çok fazla katman. Ve ben hepsini görmek istiyorum. Hepsini bilmek istiyorum.

Ve kuyunun dibine inmek istiyorum. Çıplak Tiffany'ye, ruhen olduğu kadar beden de.

Her deneyiminde kukuletalı olmasına rağmen, bakışlarını gördüm. Yüzünü referans olarak kullanmasına gerek kalmadan çıplak çılgınlığındaki kırılganlığı duydum. Çoğu zaman en uç koşullarda onun mutlu bir şekilde serbest kaldığını hissettim. Şu anda dondurma kâsesinin içinde parmağını gezdiren bu muhteşem yaratık, kurucularımızın toplantılarında rezervasyon tercihim söz konusu olduğunda tıklama listemin en üstünde yer alıyordu. Hem de her seferinde. Tek. Zaman.

Çikolatalı parmağını ağzına götürüyor ve ben d o n u p kalıyorum. İki şişe şampanya içildi ve ışıltı canlı - elle *tutulur*. "Sırada neresi var?" diye soruyor.

Koltuğuma geri oturdum. "Bu sana bağlı. Gelin odası ya da mutfak çöplüğü ya da ikisinin arasında bir yer."

Başını bir o yana bir bu yana sallıyor.

"Hmm, zor seçim. Önce gelin odası." "İlk mi?"

"Evet. Çöplüğü başka bir zamana saklayalım."

Ağzımı peçeteyle siliyorum, sonra garsonu çağırıp hesabı odama eklemesini söylüyorum. Tiffany sandalyesinin arkasından kapüşonlu tişörtünü aldı ve ben de elini tutarak onu hiçbir yerin anonimliğinde gururla gezdirdim. Londra'nın meraklı gözlerinden uzakta, Evesham'ı seçmek bir lütuftu.

Merdivenleri birlikte çıkarken "Gelin odası, ha?" diyor. "Ben şımarık bir kızım."

"Bakalım kendimizi çöplükte bulursak hâlâ aynı şeyi söyleyecek misin?" "Eğer ya da ne zaman?"

Elimi geri çekiyor, duvara yaslanırken beni olduğum yerde durduruyor. Beni içeri çekmesine ihtiyacım yok, zaten onun üzerindeyim, kollarını başının üzerine doğru çekerken yüzüm onunkinin üzerinde.

"Gerçekten neden buradasın, Reuben?" diye soruyor bana. "Bu delilik."

"Bilmiyorum," diye yanıtlıyorum. "Ve evet, öyle. Davranış kurallarını çiğnediğim için çarmıha gerilirim."

"Ben de öyle."

"Peki, gerçekten neden buradasın?" Ona soruyorum ve bana karşı kıvrıyor, kotunun ağını kalçama sürtüyor.

"Ben de bilmiyorum."

"Gidip öğrenmeye ne dersin?"

Onu şimdi ve burada öpmek çok kolay olurdu. Yoldan geçen misafirleri umursamadan tişörtünü yırtıp atmak ve kotunu yırtmak. Ama kendimi toparladım. Bir kat daha merdiven çıkınca üst süit bizi bekliyor. Bizi olabildiğince çabuk oraya çıkarıyorum.

"Tanrım, lüks mantarlar ve şimdi de lüks bir süit. Bunu görmek için sabırsızlanıyorum," diyor anahtarı kilide sokup bizi içeri alırken.

"Bu inanılmaz," diyor bir tur atıp antika dekoru incelerken, ama ben etrafa değil, ona bakıyorum. Hareket edişine, sırtıışına, çarpıcı kıvı saçlarının etrafında uçuşuna.

Ceketimi asıyorum ve ses tonumu alçaltıyorum.

"Üstündeki katmanı çıkar ve yatağı gir."

Baş döndürücü Creamgirl Tiffany utanmadan, umursamadan cami üstünü çıkarırken bakışları güçlü. Botlarını tekmeleyip kot pantolonunu aşağı iterken de bakışlarını kaçırmıyor ve işte orada. Altındaki katman. Muhteşem göğüslerini kupa gibi kaldıran dantelli bir balconette sütyen ve balık ağlarına giden bir askı kemeri, çıplak amını örtmek için neredeyse hiçbir şey yapmayan küçük bir tanga ile tamamlandı.

Onu o kadar çok kez çıplak gördüm ki sayısını unuttum, ama şu an buradaki enerji o kadar keskin bir tezat ki zar zor anlaşılıyor. Sikim onun için kuduruyor.

"Yatağı yat," diye tekrarlıyorum ve o da yatağı doğru geri geri gidiyor, gözleri hâlâ benimkilerde.

"Beni nasıl istiyorsun?"

"Nasıl olmak istersen."

Yatağın ortasında sırtüstü yatıyor ve dizlerini yukarı kaldırıyor. Beni odanın içinde yürürken izlerken kalçaları açılıyor. Tanrım, amının görüntüsü. Dudakları çoktan şişmiş, temiz traşlı tümseğı bir Rönesans sanat eseri gibi sergileniyor.

"Bana ne yapacaksın?" Sesinde hafif bir titreme var. Neler yapabileceğimi biliyor.

"Korkuyor musun?"

Başını sallıyor. "Hayır." Ona haberi ben verdim.

"Hiçbir şey."

8
TIFFANY

Dirseklerimin üzerinde doğrulup takım elbiseli muhteşem adama bakıyorum.

"Hiçbir şey mi? Ciddi misin lan sen?" Ben gülüyorum ama o gülmüyor.

"Ölümcül."

"Neden?"

Gözlerime bakmıyor. Bunun yerine, yatak odasının köşesinden bir seyahat çantası alıyor ve bir dizi oyuncak çıkararak teker teker yanıma koyuyor. Vibratörler ve dildolar, düzgün küçük mermilerden yumruk büyüklüğünde kafaları olan devasa plastik kulelere kadar bir dizi boyutta. Popo tıkaçları ve boncuklar - bazıları gevşek iplikler üzerinde, parıldayan misketler gibi, diğerleri ise sert, kalın bir sıra halinde.

"Neden?" Tekrar soruyorum. "Neden benimle oynamıyorsun? Çok eğlenebilirdik."

"Bundan hiç şüphem yok, ama dediğim gibi, seni görmek istiyorum Tiffany. Uyman gereken bir teklifin kuralları olmadığında kendinle nasıl oynadığını görmek istiyorum."

Normalde müşterileri okumakta ustayımdır, ama onunla bambaşka bir top oyunu gibi görünüyor. Anlayamıyorum. Şifonyerden bir sandalye çekip yatağın kenarına oturduğunda hâlâ onu anlamaya çalışıyorum.

"Bu bir röntgencilik sapkınlığı mı? Senin için kendimi ne kadar zorlayabileceğimi görmek ister misin?"

"Hayır. Hiç de değil. Kendini ne kadar zorlamaktan hoşlandığını ve bunu tam olarak nasıl yaptığını görmek istiyorum."

Sırıtiyorum. "Bunun için endişelenme Noel Baba. Ben çok yaramaz bir kıyım. Kendimi uzun bir yol boyunca zorlayabilirim."

"Bunun gayet iyi farkındayım. Bunu birçok kez yaşadım."

"O zaman neden kirlenmiyorsun? Ne istersen yapabiliriz. Her şeyi."

Gözlerimin içine bakıyor, neredeyse kızgın görünüyor. Bu bende karıncalanma hissi uyandırıyor.

"Çünkü bu benimle ilgili değil, Creamgirl'le de ilgili değil. Altındaki kızla ilgili."

Altındaki kız. Bu beni karıştırıyor. Gergin.

"Ben Creamgirl'üm. Bu bir rol değil. Yaptığım her şeyi seviyorum. Sadece para için değil."

"Eminim öyle değildir ve eminim sen de biliyorsundur. Ama sen Creamgirl değilsin, Tiffany'sin ve bu gece bu odada yanımda olmasını istediğim kişi Tiffany."

En son ne zaman gerçek ismimi kullanarak biriyle takıldığımı hatırlamıyorum. Yıllardır teklifler dışında gerçek dünyaya girmedim. Ama bu bir teklif. Sayılır. Teknik olarak.

Yoksa öyle mi?

Çizgiler bulanık ve sallanıyormuşum gibi hissediyorum, anonimliğin güvenliği uzaklara doğru yelken açıyor.

"Peki, benden ne yapmamı istiyorsun?" diye sordum.

Reuben koltuğunda öne doğru eğilir, dirsekleri dizlerinin üzerindedir.

"Ne yapmak istersen. Bu oyuncakların hepsi senin için. İstediklerinizin tadını çıkarın, istemediklerinizi görmezden gelin."

"Güzel." İçgüdülerime güveniyorum ve kalın bir dildo seçiyorum. Orta seviye. Onu elime alıyorum ve kıkırdarken dilimi shaftın üzerinde gezdiriyorum.

Kıkırdamam odada boş bir ses olarak duyuluyor, çünkü Reuben'in ifadesi donuk kalıyor.

"Rol yapmayı bırakın lütfen. Creamgirl yok, sadece Tiffany var."

Creamgirl zırhındaki ilk çatlağı hissediyorum. Sanki metal bir kaseğin kenarındaki yumurta kabuğuna vurmuş gibi. Ben ona bakıyorum, o da bana bakıyor ve bu gece duruşunda hiçbir hareket olmayacağını biliyorum. O kadarını anlayabiliyorum.

Tiffany'yi istiyor.

Ben.

Sanki parmaklarını yapışkan mideme sokuyormuş gibi hissediyorum. Derin bir nefes alıyorum.

"Peki, tamam. Eğer istediğin buysa."

"Ne istiyorsun, hatırladın mı? Benim istediğim şey *senin istediğin* şeydir."

Dildoyu yanıma bırakıyorum ve yatağın üzerinde kayarak rahatlıyorum. Rahatlıyorum ve poz verme kaygısı olmadan kalçalarımın evde yaptığım gibi açılmasına izin veriyorum. Yine de kalbim, sadece kendi kirli melodimle kendimi tatmin ediyor olsaydım olacağından çok daha hızlı çarpıyor. Vermek

Creamgirl değil de *Tiffany* olması düşündüğünden daha zor. *Hiç düşünmediğim kadar zor.*

Beğendim mi?

Bilmiyorum amına koyayım.

Ama onun için öğrenmeye hazırım. Elimden geleni yapacağım.

Dört kişilik posterin etkileyici bir kumaş tavanı vardır. Altın kıvrımlarla vurgulanmış koyu kırmızı bir goblen. Hiçbir zaman *farkındalığı* seven bir kız olmadım, ama Josh yoga topu dönemindeyken sürekli meditasyondan bahsederdi, bu yüzden tekniği çağırmaya çalışıyorum. Altın iplikleri gözlerimle takip ediyorum ve derin nefesler alıyorum. Aldım ve verdim. Reuben Sinclair'in odada benimle birlikte olduğunu unutmaya çalışıyorum ve elimi evde yaptığım gibi bacaklarımın arasından aşağı kaydırıyorum. Sadece nefes al ve oyna. Nefes al ve oyna.

7/24 azgın olmaya alışkınım ve akşam yemeği boyunca Reuben'le birlikte olmak külotumu çoktan ıslattı, bu yüzden amım beni hayal kırıklığına uğratmıyor. Parmaklarım iner inmez klitorisim dokunulduğunda kıvılcım çıkarıyor.

Tek başıma oynarken kendimi müşterilerle oynadığımdan daha nazikçe ovuyorum, ısınma olarak alaycı hareketlerden başka bir şey kullanmıyorum. Kendi dansımı yaparken uzun süre kendimle dalga geçiyorum, normalde yatmadan önce tek seferlik olduğu için kendimi büyük bir atağa hazırlıyorum, bu yüzden burada da aynısını yapıyorum. Reuben sıkılır ve görevden pişmanlık duyarsa araya girip işleri yoluna koymak zorunda kalacak. O zamana kadar ona istediğini vereceğim.

Genelde ne yaptığımı görmek istiyorsa, tamam. Bunu dantelli iç çamaşırlarıyla yapmazdım.

Sütyenimin klipsini açıp bir kenara fırlatırken ona bakmıyorum. Çoraplarımdan ve askılı kemerimden cilveli bir performans sergilemeden kurtulmaya çalışırken kalbim yeniden çarpmaya başlıyor. Onlar da yataktan uçup gidiyor ve külotumu bacaklarımdan aşağı itip tekmeleyerek çıkarıyorum.

Finesse'in gidip kendini becermesi gerekecek.

Çıplak olmak benim için en ufak bir sorun değil. Müşterilerimle birlikteyken zamanımın çoğunu tatlı FA'da geçiriyorum, ancak genellikle herhangi bir şaka veya pislik olmadan sıfırdan değil.

Bir *mwah* ile bir öpücük üflerken kıcımlı sallamaktan ve büyük göğüslerimi birbirine çarpmaktan her zaman zevk alırım. Ama bu öyle bir şey değil. Reuben'in gözleri üzerimdeyken her kıvrım ve kıvrım farklı bir spot ışığı altında hissediyor.

İşin içine başka insanlar girdiğinde olmayan pratikler devreye giriyor. Kendi başıma oyuncaklarla oynamak için amıma düzgün bir erişime ihtiyacım var.

Yastıkları evdeki yatağımdaki gibi arkama diziyorum, böylece eğimli bir yerdeyim ve tombul göğüslerimi ve göbeğimi geçebiliyorum. Ayna olmadığı sürece amımı göremiyorum - çünkü bir jimnastikçinin esnekliğine sahip değilim ve bir zürafanın boynuna da sahip değilim. Bunlar benim için fark etmeyen standart şişman kız sorunları, ancak izleyen birine maruz kaldıklarında biraz garip hissediyorlar.

Daha doğrusu, Reuben izlerken.

Zihnimi pis, muhteşem patronumdan bir kez daha uzaklaştırmam gerekiyor, bu yüzden tekrar altın ipliklere odaklanıyorum, parmaklarım sadece am dudaklarımın arasında bir yol açıyor. Bunu doğal karşılayacak kadar rahatlamadan önce sonsuza kadar sevişecekmişim gibi geliyor ama sonunda bariyeri aştığımda tahmin ettiğimden daha güzel oluyor. Gülümseyerek nefesimi bırakıyorum.

Kendimi boşalttığımda, her zaman fantezilerim olur. Yaptığım ya da takvimde önceden planladığım şeylerin akışı. Yeniden yaşadığım ya da arzuladığım kirli sahneler. Ve bu sefer bunu yapıyor olsaydım evde düşüneceğim tek bir şey var.

Reuben Sinclair, ve eğer isterse bana neler yapabileceğini.

Reuben'i düşünürken onu görmezden gelmeye çalışıyorum. Ne lanet bir paradoks. Klitorisimin etrafında dönüyorum ve ben kapüşonluyken ve onun ne kadar tuzlu ve biberli bir sersemletici olduğunun farkında değilken bana yaptığı tüm boktan şeyleri düşünüyorum.

Parmaklarım kendiliğinden hızlanıyor ve ona bakmamaya çalışarak dildoyu elime alıyorum. Zonklayan klitorisimi parmaklarımın ritminden mahrum bırakırken gözlerimi kapatarak başını yarığımdan aşağı yukarı ovuyorum. Bunun yerine yapay penis kafasının sinir bozucu uzun süpürmeleriyle değiştiriyorum.

Bu kısmı seviyorum - boşalmama izin vermem için neredeyse kendime yalvarıyorum. Her zaman başka biriyleymiş gibi yapıyorum ve hatta bazen yüksek sesle fısıldıyorum. *Lütfen. Biraz daha hızlı. Sadece şuraya.* Ama kendimi gerçekten çalıştırmaya çalışıyorsam asla kendi isteklerime boyun eğmem. Klitorisle oynarken otuz saniye içinde boşalabilirim ama gerçekten oynarken bambaşka bir hikaye.

Sikin başını ilk santim içeri iterken inliyorum, açıcı için kendimi yukarı kaldırmak zorunda kalıyorum. Bunu yaparken kendimi hep daha genç -daha deneyimsiz- olarak hayal ediyorum ama şimdiye kadar bunu hiç fark etmemiştim. Tuhaf. Her zaman beni sikenin bir dildo değil de bir penis olduğunu hayal ediyorum ve sanki ilk defa yapıyormuşum gibi inleyerek santim santim kendimi beceriyorum.

Şimdi inliyorum. İt, it, sonuna kadar it.

Onu çıkarıp itme yöntemi kullanmıyorum. Bu müşterilerle olduğum zamanlar için geçerli. Sevmediğimden değil, çünkü seviyorum, ama kendi zamanımda birkaç farklı önlemim var. Aletin ucuyla büyük daireler çiziyorum, böylece içimdeki basıncı artırıyor ve kıvranmaya başladığımda - zirveye ulaştığımda - oyuncağı her zaman bir inilti ile çekiyorum.

Şu anda yaptığım da bu, kendi oyunuma sadık kalmak.

Bir erkeğin siki olduğu fantezisine dalıyorum. *Reuben'in*. İçimden çıkarırken hayal kırıklığına uğramış gibi yapıyorum. Yarığımı aşağı yukarı ovuyorum, her vuruşta klitorisimle alay ediyorum, ama ritmi bozmuyorum ve klitorisime ihtiyacı olanı veriyorum. Daha fazlasını arzuladığım için kurbağa bacaklı, ona karşı eğilerek kendimle savaşıyorum. *Sadece orası, lütfen. Sadece orası*. Ama hayali sevgilim beni reddediyor ve sikini tekrar içeri sokuyor.

Evet, içine gömülmek heyecanını asla kaybetmez.

Tekrar ve tekrar devam eder. Döngü üstüne döngü.

Göğüs uçlarımı çekiştirirken küfürler fısıldayarak itişimi daha da çılgınlaştırıyorum, ama kendi alaycı ritmimi bozmuyorum. Devam ediyorum.

Evdeyken böyle oynadığımda altıma havlu koyuyorum. Çok fena fişkırıyorum.

Sonunda Reuben'in gözleriyle karşılaştığımda, aldığım nefeslerin sinirle hiçbir ilgisi yok, hepsi zevk dalgalarıyla ilgili.

Bana gülümsüyor.

"Aferin sana Tiffany."

Tiffany.

Söyleyiş tarzına bayılıyorum.

"Çok ıslağım," diyorum ona. "Çok ıslağım."

"Biliyorum. Duyabiliyorum."

Kendime biraz daha yarık darbeleri veriyorum ve daha kalın bir yapay penis tercih ediyorum. İçine sokmak için biraz itmek gerekecek kuru ve çığ bir şey. Yanımda damarlı, büyük, ten rengi bir tane vardı, ben de onu seçtim. Mükemmeldi. Yarık okşamada o kadar iyi değil ama amıma sokmaya başladığımda gerçekten çok iyi hissettiriyor.

Esnemeyi ne kadar sevdiğim konusunda asla sahte bir şey yok.

Ya da insanların bana bunu yaptırmasını ne kadar sevdiğimi.

"Yaklaş lütfen," diyorum Reuben'e. "Dokunmak zorunda değilsin... sadece... izle..."

Oturduğu yerden kalkıp yatağın ayak ucuna gidiyor ve bacaklarımın arasına oturuyor. Ne kadar kişisel bir manzara.

Tekniği değiştirmiyorum ama daha dramatik bir hal alıyor. K f r edene kadar kendimi inkar ediyorum - hayali bir kişiye dışarıdayken aletini daha fazla alması için yalvarıyorum ve tekrar içeri soktuğuunda ona teşekkür ediyorum.

Çok canlı bir hayal gücüm var.

Klitoris orgazmları için  ıldırıyorum, ama derin vajinal tamamen başka bir lig ve bunlar - kendimi lanet olası yıllar için inşa ettiğim - ölçeğin o kadar dışında ki  ıldırıyorum.

Reuben aklımdan geçenleri okumuş gibi görünüyor, çünkü elim sıradaki dildoların arasında dolaşıyor.

"Bu," diyor ve yumruk gibi bir kafaya sahip, cehennem gibi bir vurucu uzatıyor.

Başımı sallıyorum. Gülümsüyorum.

"Sıçrama b lgesindesin," diyorum ona, "Böyle boşaldığımda çok fena fişkırıyorum. Belki de havlu getirmelisin."

Hareket etmiyor. Konuşmuyor. Piç oyuncağı amımın içine sokup  abalarımın dalgalarını sürerken hiçbir şey yapmıyor. O koca yumruğu sert daireler  izdirip sonuna kadar sokarken ihtiyaçlarım çığırından çıkmış, çaresiz bir haldeydi. Duygularımı ele geçirdikçe kendim için inliyorum, başka kimse için değil.

Zihnimde, yıllar boyunca müşterilerin seslerini duyuyorum, bana ne kadar pis bir fahişe olduğumu söylüyorlar, sulu ıslak bir amla, ben onu alırken beni kışkırtıyorlar. Ama hepsi kafamın içinde. Bu plastik yumrukla kendimi beceren benden başka kimse yok ve boşaldığımda kendimi tutmuyorum.

Homurdanıyorum ve dişlerimi gıcırdatıyorum, tepeye çıkarken oyuncağa doğru itiyorum, ama onu serbest bırakana kadar kendi amımla savaşarak yerinde tutuyorum.

Fişkırma iyi bir şey, amım serbest kalırken sarsılan bedenime dalgalar gönderiyor. Klitorisimi tıngırdatıyorum ve mümkün olan en kısa sürede o sikiciyi tekrar içeri sokuyorum, dünyadaki her şeyi kaybettim ama nasıl hissettirdiğini.

Siktir, siktir, siktir!

Bir fişkırtma daha ve ben cennetteyim. Klitorisime yeni bir vuruş ve kulaklarımda çınlama var. Parmaklarıma karşı sürtük bir at gibi kıvranıyorum.

Ve sonra bitti.

Nefes nefese kalmış bir enkazım. Terli, yapış yapış ve sırlıklam ıslak çarşafların üzerinde yatıyorum. Ve işte Reuben Sinclair, beni en özel halimle görüyor. Herhangi bir kız gibi flört etme ya da şakalaşma girişimi olmadan, sonrasında açıkta ve  zensiz.

Sanki onu bir şekilde hayal kırıklığına uğratacakmışım gibi içimde korkunç bir kıpırtı oluyor ve bu beni korkutuyor. *Dehşete düşürüyor.* Ama hayır, Reuben gülümsüyor.

"Bu kesinlikle çok güzeldi Tiffany," diyor ama kıpırdanma geçmiyor, kelebeklere dönüşüyor. Ve derinlere inerler.

"Teşekkürler. Ben biraz temizleneyim." Havlu almak için koca kıcımı banyoya sokmaya çalışıyorum ama elini dizime koyuyor.

Başını sallarken dokunuşu elektrik gibi.

"Taşınmayı aklından bile geçirme, olduğun yerde kal," diyor bana. "Her şeyi baştan yapmanın zamanı geldi."

REUBEN

Şu anda odada Creamgirl yok ve onun girmesine izin vermeyeceğim. Şimdi altındaki tatlı sürtüğün gerçek güzelliğini gördüm, geri dönüşü yok.

Her şey Tiffany ile ilgili. Dünyamın eksenini kaydıran ve onu sersemleten siren.

"Bir daha," diye tekrarlıyorum ve o da başını geriye atıp "*Gerçekten mi?*" diye soruyor.

Daha önce hiçbir kızın kendisiyle bu derece oynamasını izlememiştim ve daha fazlasına ihtiyacım var. Onun tekrar yükselişini görmek istiyorum. Aklını kaçırana kadar tekrar tekrar boşalmasını izlemek istiyorum. Tıpkı benim gibi.

Sadece sikimi pantolonumun içinde tutmayı başarıyorum. Kendine hakim olmak çok zor bir iş.

Elini tutmak ve parmak uçlarını muhteşem tombul yarığında yukarı aşağı kaydırmak için kurallarımı birazcık çiğniyorum, oyunun başında kendine yaptığını taklit ediyorum.

"Üstten," diyorum ve çekildiğimde parmaklarını hareket ettirmeye devam ediyor, yüzünü buruşturuyor olsa da.

"Bu çok hassas, Reuben."

"Eminim üstesinden gelebilirsin."

Ritmini tekrar bulması biraz zaman alıyor, ama onu zorlamıyor ya da acele ettirmiyorum. Şişmiş amcığını bir vites daha yükseltmek için kullanırken her muhteşem inilti ve sızlanmayı içime çekiyorum. Kıvrandıkça kıkırna yapışan fişkirmalarından çarşaf lar sıırıslık lam oluyor. Bu turda daha hayvansı, tamamen oluk içine girdiğinde ve kendi kolunu sarmaya başladığında kızgınlıktaki gerçek bir orospu gibi. Yumruk büyüklüğündeki dildoyu tekrar amına soktuğunda, endorfinle sarhoş olmuş gibi bana bakıyor. Vücudu aklının kontrolünde.

Ama hepsi onun için. Her şeyi kendi yapıyor. Ben sadece kenardaki bir suç ortağ ıyım.

"Normalde bana yardımcı olacak bundan daha fazla oyuncağ ım var" diyor. "Kelepçeleri, kırbaçları ve canımı yakan şeyleri severim."

"Bir dahaki sefere bunu aklımda tutacağım. Bu arada, sahip olduklarınızdan en iyi şekilde yararlanın."

"Hediyeler için teşekkürler Noel Baba."

Göt deliğine bir boncuk zinciri geçirmek için kıcını yataktan yukarı çekmesi gerekiyor. Boncukların teker teker içeri girip uzun bir yırtılmayla çıkmaları muhteşem.

"Bu kadar azgın olduğumda götten oynamaya bayılıyorum," diyor bana. "Evde kendi anal oyuncak setim var ama onları özel günler için saklıyorum. Teklifler boktan olduğunda ya da bir sonraki rezervasyonum için sabırsızlanan çaresiz küçük bir orospu olduğumda."

"Göster bana, Tiffany. Eylemler, sözler değil."

Boncukları daha hızlı sokuyor, sonra hemen geri çıkarıyor. Çok iyiydi. Başını geriye atıyor, hâlâ aynı anda amını sikmeye çalışıyor ama kalçaları kendini pozisyonda tutmanın baskısıyla zorlanıyor. O kadar büyük, güzel bir kız ki kendini zar zor taşıyabiliyor.

"Kahretsin," diyor ve vazgeçiyor. Bunun yerine, dört ayak üzerine tırmanarak yuvarlanıyor.

Kendimi daha da sıkı dizginlemem gerekiyor, çünkü tam önümde inanılmaz bir sıcak nokta var. Yanaklarını ayırmak için arkaya uzandığında kıç çatlağının derin yarığına bakıyorum. Ona yardım etmek ve yeni seçtiği dildoyu doğrudan hedefe yönleltmek çok cazip geliyor. Güzel kıvrımları manevra yapmasını çok zorlaştırıyor. Göt deliğini bulmak için dildonun başını yukarı aşağı sürmesi gerekiyor ve o zaman bile açısı biraz kayıyor. Üç denemesini alıyor.

Kahretsin, ağzım sulanıyor. Alt kattaki yemekten aldığım zevkten çok daha fazlasını tatmak istiyorum.

Güzel Tiffany, yapay penis kafası nihayet içine girdiğinde rahatlayarak inliyor ve o kadar azgın ki, hemen kalkıp uzaklaşıyor, kıcını azgın amını kızdırdığından çok daha sert çalıştırıyor.

Onun kokusunun tadını çıkarmak için daha yakına eğildim. Kanat aynaları olmadığı için görüş alanının dışındayım. Zıplayan göğüsleri ve seftali gibi kıcı görüşümü engelliyor. "Ne düşünüyorsun?" O inerken soruyorum. Sahte aleti gerçekten derine sok.

"Bunu yaparken hep düşündüğüm şey. İnsanların bana yapmasını istediğim iğrenç şeyler. Bana yaptırdıkları iğrenç şeyler. Söyledikleri iğrenç şeyler."

Sözleri her zamanki gibi aynı tınıya sahip, ancak arkalarında hiçbir gusto yok. Bu pis davranan Creamgirl değil, Tiffany'nin ta kendisi. Tiff ve Cream neredeyse ruh ikizi olmalılar - aralarında neredeyse bir fısıltı kadar fark var. *Ama bu fısıltı beni deli ediyor.*

"İnsanların sana sürtük demesi seni ıslatıyor mu? Oynarken böyle şeyler mi düşünüyorsun?"

"Evet.

Bayıldım."

"Aşağılama mı?"

"Aşağılanma ve gerçek. Ben bir fahişeyim. Ben bir fahişeyim. Ben pis bir kaltağım. Bunun söylenmesine bayılıyorum."

"Başka neleri seviyorsun? Şu anda başka ne düşünüyorsun?"

Klitorisini ovmak için bir elini bacaklarının arasına sokuyor - göt deliğindeki dildoyu pompalamaya devam ederken tombul parmakları sertleşiyor.

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Tabii ki. Bu yüzden sordum."

Beni görebilecek kadar yana kayıyor ve gözleri bana takılı kalıyor. Bu bana garip bir baş ağrısı veriyor.

"Sen," diyor. "Seni düşünüyorum. Bana yaptığın tüm o iğrenç şeyleri."

"Aklınızda bir sürü şey olmalı."

"Evet, bazılarından emin değilim, çünkü onların sen olup olmadığından emin değilim."

"Oh, kukuletalı olmanın güzelliği. Çok fazla gizem var."

Tekrar inliyor. "Keşke bunları yaparken seni görebilseydim."

Sikimi avuçlarken yutkunmak zorunda kalıyorum. Bu sahneden kopmamak ve onu bambaşka bir stratosfere fırlatmamak için kendimi tutmam gerekiyor.

"Hangi kısımları, Tiffany? Hangi kısımlarını sana yapmamı istersin?"

Başka bir zirveye yaklaşıyor ve etli amcığı salya akıtıyor. Çiş ya da am suları ya da bir kombinasyon. Kesinlikle çarpıcı.

"Her şeyi," diyor. "Tanrım, Reuben, şu anda bana her şeyi yapabilirsin. Herhangi bir şey ve senin için gelirdim."

"*Kendini* boşalt," diyorum ona. "Göster bana."

Güzel kız istese bile kendini tutamayacak kadar ileri gitmiştir. Bu fişkirtme bir öncekinden daha az patlayıcıdır, ancak yine de saf parlaklığın fişkırmasıdır, kamburlaşırken ve ciyاكلarken uyluklarından aşağı akar.

"Yine," diyorum, daha o nefesini tutmaya fırsat bulamadan.
Muhteşem Tiffany söyleneni yapıyor ve yeniden başlamak için geri dönüyor.

"O kadar hassas ki acıtıyor," diyor nefes nefese. "Durmak ister misin?"

Başını sallıyor. "Hayır, bu onu daha çok istememe neden oluyor."

Onu o canavar dildolarla paylaşmayı o kadar çok istiyorum ki taşaklarım ağrıyor. Elimi onun aç amina sokmak ve kontrolü ele almak istiyorum ama yapmıyorum. O her şeyi kendisi için yapıyor.

Bana nasıl oynadığını ve tam olarak nasıl hoşlandığını gösteriyor. Sallanırken başını iki yana çevirip dişlerini gıcırdatması ve dalgalara binerken sağ ayağıyla yatağa vurması gibi bana sürekli işaretler veriyor.

Hepsini hafızama kaydediyorum. Kendi bedenine dokunuşunu inceliyorum, sanki bir sanatmış gibi.

"Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum," diye inliyor bir tur daha attıktan sonra, ama yine elini amina geri koyuyorum, parmaklar sadece güzel klitorisini sıyrıyor.

"Hadi, Tiffany. Yapabileceğini biliyorum."

Gözleri kukuletalı, dalgın. Zavallı yaratık bitkin düşmüş.

"Keşke bunu benim için yapsan. Lütfen, Reuben. Sadece sik beni. Lütfen."

Günaha girmekten kıl payı kurtuldum. Piç bir iple tutunuyorum.

"Hayır, bu seninle ilgili, benimle değil, unuttun mu?"

"Siktir, yapamam," diyor ama parmakları kendini okşamaya devam ediyor.

"Yardıma ihtiyacım var. Yarağa ihtiyacım var. Ne kadar pis bir sürtük olduğumu söylemene ihtiyacım var."

"Bunun doğru olduğuna

inanmıyorum." "Reuben, lütfen..."

Günaha karşı koymak için gözlerimi kapatıyorum.

"Hayır, Tiffany." Sesim daha alçak. "Kendin yap. Kendini boşalt."

"Şerefsiz" diyor ve bu beni gülümsetiyor.

Çok ağrıyor, buna hiç şüphe yok. Amını sikmeye devam ederken yüzünü buruşturuyor ve artık ısınma söz konusu değil. Aerobik dersindeymiş gibi terliyor, inliyor ve sanki doğum yapıyormuş gibi yumruk gibi plastik horoza karşı savaşıyor.

Aman Tanrım. Bu düşünce neredeyse pantolonuma boşalmama neden olacak.

Koca göbeğine, şişmiş göğüslerine, mermi gibi meme uçlarına ve dişlerini sıkarak çömeliş onu almak için nasıl bastırıldığına bakıyorum.

İşte o zaman yüzüme çarptı.

Gözlerimin arkasında beyaz ışıklar yakıyor. Sırların sırrı. Hiç oynamadığım oyun.

Başından beri onunla olan özel ilişkimin altında yatan şey buydu ve ben bunu hiç bilmiyordum.

Ya da en azından ben bunu hiç kabul etmedim.

"Aferin kızırma," diyorum. "İşte böyle, Tiffany. *İt!*"

Kelimelerin neden ağzımdan çıktığını bilmiyorum ama gözleri benimkilere dikilmiş, inceliyordu. İkimiz de altta yatan anlamı duyduk.

İkimiz de anlıyoruz.

Zaman bir anlığına duruyor, ikimiz de hayal gücümüzün berbat bir versiyonuna kilitlenmiş durumdayız. Onda beni kalbimden vuran bir kırılmalık var. Bakışlarında benimki kadar derin sırlar saklayan bir şey.

Ama sonra ortadan kayboluyorlar.

Dişlerini daha kararlı bir şekilde gıcırdatıyor ve yumruk büyüklüğündeki piçi tam içine sokuyor, sahip olduğu her şeyle geri itmeye çalışırken onu yerinde tutuyor. Amcığı kutsal bir çiçek gibi açılıyor ve kaslarının gerildiğini görüyorum.

Çok güzel. Sadece güzel.

"İt, Tiffany. İkin!"

Asla çıkmayacak bir şeyi itiyor, çünkü onu yerinde tutuyor, ama o kadar çok çabalıyor ki yüzü kızarıyor ve amcığı izinsiz girişin etrafından salya akıtıyor.

Siktiğimin dildosunu doğurmaya çalışıyor ve eminim sikim sızıntı yapıyordur.

"Şimdi benim için gel! İt ve benim için gel!"

Benim için.

Odağı değiştirmemeliydim ama işe yarıyor.

Tatlı tombul melek yatağa oturur ve dildoyu yerinde tutmak için bacağına altına alır. İtiyor ve zorluyor ve klitorisini sahip olunan bir kadın gibi tıngırdatıyor, çabadan ter döküyor.

Sikime bir dokunuşla işim biterdi. İşim biterdi.

"Acıyor," diyor. "Oh, lanet olsun, acıyor. Ama istiyorum, çok istiyorum!"

"Yapabilirsin," diyorum ona. "Hadi Tiffany, yapabilirsin."

Aklını kaybettiğinde bile vücudunun boşalabileceğini biliyorum ve öyle de oluyor. Bu sefer çılgılık atıyor, klitorisini hızlıymış gibi ovalarken dildonun etrafından fışkıran bir fışkıрма. Ve sonra çöküyor, inlemeleri neredeyse hıçkırık gibi.

"Tekrar," diyorum ve klitorisini biraz daha ovmaya başlamadan önce zar zor nefes alıyor. "İşte bu, pis kız," diyorum ve o da gülümsemeyi başarıyor.

"İstediğin kadar yaparım, Reuben."

Onu izlerken ellerim titriyor, çünkü ona dokunmayı çok istiyorum. Odanın öbür ucundan bir ses duyduğumda patlayacak gibi oluyorum ve kararlılığımı kırmak üzereyim.

Telefonumun alarmı çalıyor. Zaman doldu.

Kendimi toparlamak için nefesimi içime çekmem gerekiyor. Kırılmaya çok yakıным. Çok yakın.

Neyse ki melodinin tıngırtısı beni kendime getirmeye yetti. Tıpkı olması için dua ettiğim gibi.

10
TIFFANY

Bir an için yangın alarmı olduğunu düşünerek klitorisimi tıngırdatmayı bırakıyorum, ta ki Reuben yataktan kalkıp şifonyerin yanına gidip telefonunu alıp alarmı kapatana kadar. Telefonu yere bırakıyor ve takım elbisesinin ceketini düzeltiyor. Kibar patronumu izlerken aklım başımdan gitti. O hâlâ giyinik, bense tam tersiyim. Terli ve iğrenç bir çıplak et yığınıyım.

Az önce lanet bir dildo doğurmaya
çalıştım. Hiç oynamadığım bir
oyunu oynadım. Asla.

Kalp atışlarım ihtiyaç sancıları ve onlardan nefret ediyorum... ama Tanrım,
daha fazlasına ihtiyacım var.

"Zaman doldu," diyor ve bağırsaklarım o kadar kötü bükülüyor ki acıyor.
Reddedildi.

Reddedildi, bu tür bir teaser'dan sonra.

Ağzım açık bir şekilde ona bakarken hastalıklı bir panik dalgasına
kapılıyorum. "Ne?"

"On saatlik zamanlayıcı. Öneri sona erdi."

"Teklif bitti mi? Ciddi olamazsın. On saat umurumda bile değil. Bunu tüm
hafta sonu boyunca yaparım ve sonra tekrar yaparım, sorun değil."

Seninle. Bu kısmı atlıyorum. *Seninle* her
şeyi baştan alırdım.

"Bir başka ortak noktamız daha var." Sırıttıyor. "Ben de isterdim.
Memnuniyetle."

Doğrudum ve omuz silktim. "O zaman neden mola istiyorsun?" "Disiplin.
Sağduyu. Saygı."

O çok sakın görünüyor ama ben hiç de öyle değilim. Terazinin farklı
 taraflarında bir çift zıt k u t u p .

Neden bu kadar incindiğimi bilmiyorum ama hissediyorum. Sanki
kaburgalarımın bıçaklanmış gibiyim.

Odanın karşısındaki adam hâlâ gülümseyen Reuben, gözleri şehvet dolu ama kendine hâkimiyeti beni ürpertiyor.

Kontrol bende değil. Kendimi yırtıp açmış ve ona ruhumu göstermiş gibi hissedenden bir karmaşayım. Kendimi çok açıkta, emin değilim ve yatırım yapmış hissediyorum ama dehşet içindeyim. *Kelebekler uçuşuyor. Sürü sürü lanet kelebekler.*

En son ne zaman böyle hissettiğimi
bilmiyorum... Evet, hissediyorum. Kendimi
saçmalıklarla besliyorum. Kian.

En son o zaman böyle hissetmiştim. Kian'la her şey çok iyiiken.

Aşık olduğumda.

Kendimi yukarı sürükleyip iç çamaşırlarımı alırken halının üzerine fırlayabilirim. Burada bilinmeyen bir gücün oyun oynamasından korkuyorum. Odada yüzleşmek istemediğim bir hayalet var.

Onun için ittim.

Rol yaptım.

Gerçek olmasını istedim.

"İyi misin, Tiffany?" Reuben bana sordu.

Creamgirl'ün duvarları tekrar yükseliyor. Ona arsız bir gülümseme attım.

"Evet, tabii. Eğlenceliydi. Umarım beni tekrar çağırırsınız, *Kullanıcı 5639*."

Kotumu yukarı çekmeye çalışırken bana yaklaşıyor. Bacaklarım titriyor.

"Hayır, Tiffany. Gerçekten iyi misin?"

Ona gerçeği söyleyemem.

Hayır. Zaten kalbim kırılmış gibi hissediyorum, sorduğun için teşekkürler.

En başta hiç sahip olmadığım bir şeyi kaybetmekten korkuyorum. Sadece on saat oldu ve ben acınası bir haldeyim.

"İyi olacağım," diyorum, çünkü bu yalan değil. Buradan çıkıp tanıdık bir yere döndüğümde iyi olacağım.

Kapüşonumu giyiyorum ve saklanmak beni rahatlatıyor. Örtülü ve güvende.

"Neden yarışyorsun?" diye soruyor. "Duş almak istemiyor musun?"

Gitmek mi? Çok dağınıksın."

Tahmin edemeyeceğin kadar çok.

Gülüyorum. "Hayır, evde duş alırım, teşekkürler," diyebilirdim sadece.

Botlarımı alırken bana bakıyor. Bağcıkları sıkarken gözleri beni yakıyor.

"Her neyse, neden yarışyorsun?" Ona sordum. "Mola isteyen sendin."

"Mola vermiyorum. Teklifin sonuna uydum." SIKTIĞIMIN TEKLİFİNİ
SIKEYİM!

Saçma olsa da bunu yüzüne haykırmak istiyorum. Dört yıldır evlenme teklifleri yapıyorum, fantezilerim, karasevdalarım ve ertesi sabah sendromum oldu ama daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Bu çok aptalca, utanç verici.

"Bu senin için gerçekten sorun değil mi?" diye üsteliyor ve ben onun ardına sıraladığı piç sorular karşısında homurdanabilirim ama nefes alıyorum ve bir kez daha gülümsüyorum.

"Evet, tabii ki öyleyim. Bu sadece bir teklif," diye gülüyorum. "Biz iyiyiz." Bana gülümseyerek başını sallıyor.

"Mükemmel."

"Mükemmel mi?"

O kadar dağılmış durumdayım ki hem içeride hem de dışarıda olanlara anlam veremiyorum. Eve döndüğümde uzun, sıcak bir banyoya ve bir şişe votkaya ihtiyacım olacak, piç bir duşu boş verin.

"Evet, mükemmel," diyor. "İkimizin de ihtiyacı olan güvence bu."

Yüzümü buruşturuyorum. "Anlamıyorum. Ne güvencesi?"

Benimkini tutarken elleri şefkatli.

"İkimizin de delilik uçurumuna düşmeden bir teklifin üstesinden gelebileceğimizin güvencesi."

Ah, tamam. Kuruş düştü. Şimdi anladım.

Durup duramayacağımı bilmek istedi. Eğer o durabilirse. Çılgın tepkiler olmadan durabilir *miydik?*

Neyse ki koca kıcımlı parçalayacak bir sürü duygusal saçmalığı ağzımdan kaçırmadım.

Bu bilgi Creamgirl'ün dizginleri geri almasını çok daha kolaylaştırıyor. Hiçbir şey olmamış gibi omuz silkiyorum ve bırakmadan önce güçlü ellerini sıkıyorum.

"Evet, bunun için endişelenme Noel Baba. İyi bir konser geçirdik ve artık bitti."

Bana bir aşağı bir yukarı bakıyor. "Maalesef öyle. Bir dahaki sefere kadar." "Bir dahaki sefer olacak o zaman?"

Bu düşünceyle omurgamda azgın bir zevk zaplıyor. Ve şimdi aşk acısı çeken bir amcık gibi sırtıyorum.

Lanet olsun.

"Elbette" diyor, "Bir dahaki sefere daha iyi bir fiyat teklif edeceğim." Bu fikri bir kenara bırakıyorum. "Hayır, saati bir sterlinden şaşma. Eğlenceli."

Bununla birlikte Reuben şifonyerden cüzdanını aldı ve on poundluk bir banknot çıkardı. Onu da bir kenara atmaya çalışıyorum ama kabul etmiyor.

"Tiffany," diyor ciddi bir bakışla. "Al lütfen."

"Güzel, evet, tamam. Bunun için teşekkürler," diye cevap veriyorum ve kapüşonumun cebine sokuyorum. Etrafa bir göz attım, her yer darmadağın. Havlu kullanmalıydım. "Temizlik için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır teşekkürler, bu benim sorumluluğum, senin değil." "İyi şanslar."

Benimle birlikte güldüğünde rahatlıyorum, aramızdaki bağ yeniden canlanıyor. "Harika vakit geçirdim. Gerçekten."

"Başka bir ortak noktamız daha var." Ona göz kırpıyorum. "Bir sonraki teklif için gözümü dört açacağım. Elini çabuk tut, programım çok yoğun."

"Bunun gayet farkındayım."

Burası aniden boğucu oldu. Sıcaklık kapüşonumdan çok daha fazlasından kaynaklanıyor. *Ondan* kaynaklanıyor.

"*Görüşürüz*" diyerek kapıya doğru ilerliyorum ama o bir adım öne çıkıyor.

"Bekle," diyor ben kolu çevirmeden önce. "Gizlilik anlaşması konusunda şaka yapmıyordum Tiffany. Bu davranış kurallarını çiğnemektir ve eğer biri öğrenirse -"

Parmağımı dudaklarıma götürerek sözünü kestim.

"Ben aptal değilim. Pinky sözü, hatırladın mı?" Ayrılmadan önce ona el sallıyorum. "Görüşmek üzere."

"Evet. Bildirimlerinize göz kulak olun."

Başım dönmeye başlamadan önce resepsiyona kadar gidebildim. Gerçekten başım dönüyor. Resepsiyon masasına yaslanıyorum, gece görevlisine bana bir taksi çağırmasını söylerken rahat davranmaya çalışıyorum, taksinin gelmesini beklerken aptalca havadan sudan konuşmalar yapıyorum.

İyi bir konaklama geçirdiniz mi?

Evet, teşekkürler. Burası harika bir yer. Eğlenirken zaman akıp gidiyor, değil mi? Bu arada lazanyaya bayıldım. Lezzetliydi.

Gece bekçisi iyi birine benziyor.

"Seni daha önce babanla gördüm." Lanet olsun, keşke bilseydi.

Ben de ona uyuyorum.

"Farklı yerlerde yaşıyoruz, biliyorsun. Bazen yarı yolda buluşmak güzel oluyor ve ben de bundan güzel bir çikolatalı dondurma kazanıyorum."

Bla bla bla.

Reuben'in sadece birkaç kat yukarıda olduğunu düşününce midem bulanıyor. Kelebekler uçuşuyor ve oraya geri dönüp çılgın bir sürtük gibi kendimi onun kollarına atmak istiyorum.

Taksi yanaştığında rahat bir nefes alıyorum, beni bir nevi normalliğe geri götürmeye hazır, ama otel bir köşede kaybolur kaybolmaz rahatlama geçiyor.

Çünkü normalliğin bir benzerini istemiyorum. Evimi, sıcak bir banyoyu ve takvimimin beni piç Noel'e doğru fırlatacak rezervasyonlarla dolu olmasını istemiyorum.

Reuben'i istiyorum.

Evlenme teklifi takvimimde işaretli olduğu için Josh'a her zamanki *D&S* mesajımı gönderiyorum. *Harika*, başparmak yukarı emojisiyle cevap veriyor. *İyi vakit geçirdin mi?*

Kelebekler bağırsaklarımdaki muhtaç bir çukura yelken açıyor, baklayı çıkarmaya hazırlar. Josh'a her şeyi anlatmak istiyorum - en iyi arkadaşım bu çılgınlığı konuşmak ve biraz perspektif kazanmak. Ama bunu yapamam. Sadece Reuben'e verdiğim söz yüzünden değil, aynı zamanda bana deli olduğumu söyleyeceği için.

Reuben lanet olası bir kurucu ve bu bana tüm kariyerime mal olabilir.

Josh beni doğruca psikoterapistime geri götürür ve bana başka bir serçe parmak sözü verdirirdi. Bu delilikle artık hiçbir ilgim olmayacağını belirten bir söz. Reuben Sinclair ve Ajans kurucusu işiyle uğraşmak yok. En başta hiç dokunmamam gerektiğini söylerdi.

Ve haklı da olurdu. En başta ona hiç dokunmamalıydım - ama parmaklarım çoktan yandı.

İyiydi, ona mesaj attım. *Kıçım fena halde acıyor ama*. Gülen bir emoji gönderdi.

Olmasaydı şaşırırdım. Nasıl biri olduğunu biliyorum, Tiff.

Telefonumu cebime geri sokuyorum ama yine çalıyor. Josh'tan bir mesaj daha.

Yarın geliyor musun? Ben ve Ells seni görmek istiyoruz.

Kahretsin. Bundan kaçıyordum. İkisinin beni Josh'un ailesinin Noel yemeğine katılmaya ikna etmeye çalıştıkları kaçınılmaz konuşma. Ergenliğimizden beri başımın belası olan en küçük kız kardeşi Caroline her zaman orada olsa ve ergenliğimizden beri hep *olduğu* gibi başımın belası olsa da genellikle giderim.

Son zamanlarda ne zaman Noel Günü konusu açılrsa, *hayır, meşgulüm* diyerek geçiştiriyorum. Ya da *hayır, sen ve Ells bu yıl özel olarak ilk aile Noel'inizden en iyi şekilde yararlanmalısınız*, ama onlar bunu yapmayacaklar. Bu ciddi bir 'oturup konuşma' işi olacak - çünkü Josh gerçek anlaşmanın ne olduğunu biliyor. Dediği gibi, benim nasıl biri olduğumu çok iyi biliyor.

Bu yıl Noel yemeğinde orada olmak istemememin gerçek nedenini çok iyi biliyor.

Orada muhteşem nişanlısıyla sarmaş dolaş oturan Caroline'in bebeğinin karnını görmek istemem. Alışveriş merkezlerinde gülümseyen ailelerin yanında rahatsız olmak yeterince zor ama yapılabilir. Caroline ile Noel yemeği ise ölçüyü aşar. Düşüncesi bile midemi bulandırıyor. Bebek muhabbeti, yaltaklanma ve Pinterest'teki çocuk odası dekoru panoları tüm gün boyunca sohbetin en az yüzde doksanını kaplar.

Şimdi de Reuben'le böyle oynuyorum.

Gösterinin sadece küçük bir parçası olmasına rağmen, şimdiden tepkileri hissediyorum. Yıllar geçtikçe daha derine gömdüğüm acıyı.

Caroline ile başa çıkamam. Asla. O zaman neden lafı dolandırıyorsun?

Ben gelmiyorum, yazıyorum. Ne yarın, ne de Noel yemeğine. Noel Günü rezervasyonu için ekstra özel bir fiyat alacağım. Parasını ben ödeyeceğim ve iyi olacağım, cidden. Endişelenme.

'İyi olacağım, cidden. Bunun için endişelenme.'

Bu cümleyi bir mantra gibi sürekli kullanıyorum ve genellikle de doğru. Sadece artık yaşlandığım için, sevimli küçük Caroline'ın sevimli küçük bebek yumrusuyla olan tezatlığıyla... aynı şeyi hissetmiyorum.

Reuben'den ayrı düşme hissi kesinlikle yardımcı olmuyor. Tanrım, kendimi yapışkan bir dangalak gibi hissediyorum.

Telefonumu bir kez daha kapüşonuma geri sokuyorum ama hemen bir ping daha geliyor. Caroline'ın nasıl bir pislik olmayacağına ve eğer bir şey hakkında konuşmak istersem bunu Ella olmadan, arkadaşlık kodunda ya da her neyse yapabileceğimize dair sakinleştirici bir mesaj olduğuna şüphe yok.

Onu bunun için seviyorum, gerçekten. Bunu ona söyleyeceğim ama fikrimi değiştirmeyeceğim.

Sadece ekrandaki mesaj Josh'tan değil. Bu bir teklif bildirimi. Hay sikeyim.

Olamaz. Şimdiden olamaz.

Kullanıcı 5639. Erkek. 47.

Birdenbire kelekler uçuşmaya başladı ve kalbim boğazıma düğümlendi.

Bu gece harika vakit geçirdim, Creamgirl. Keşke daha uzun kalabilseydin, ama biliyorum ki teklifler tekliftir ve zaman aşımı zaman aşımı demektir.

Bu sefer sizinle daha fazla saat geçirmek istiyorum. Dedikleri gibi, ya büyük oyna ya da evine dön.

Büyükleri severim, Cream, şüphesiz anladığın gibi. O yüzden lütfen teklifimi düşün.

Süre: 24 saat. Teklif ücreti:
£48,000.

Şaka yapıyor. Kırk sekiz bin mi?!

Bir onluğa daha yaparım. Siktir et. *Ona* bir onluk verirdim. Bir onluktan daha fazla. Belki kırk sekiz bin değil, ama ona iyi bir miktar verirdim.

Daha önce cebimde sakladığım on poundluk banknotu çıkarıyorum ve kendimi bir tür hatıra gibi hissediyorum. Kutsal bir ödül.

Bunu harcayabilmemin imkanı yok. Hayatta olmaz.

Teklif kabul edildi tıklıyorum ve Josh'tan başka bir mesaj gelmeden önce en yakın takvim tarihimi seçmeyi başarıyorum.

Bu sefer cebime geri koymadan önce telefonumu sessize alıyorum.

Sıcak bir banyoya girip Reuben Sinclair'i hayal etmek varken Noel yemeği sohbetiyle uğraşamam.

11
REUBEN

Bryson'ın evine vardığımda uşak ceketimi aldı. Şehrin kuzey tarafında büyük ve görkemli bir malikane.

"İyi akşamlar, Bay Sinclair."

"Reuben, lütfen," diyorum ona beş yüzüncü kez. "Nasılsın Len?"

"Çok kötü değil. Noel'i dört gözle bekliyorum. Akşam yemeği için Gill'in evine gideceğiz. Çocuklar York'tan geliyor."

Len'i yıllardır tanırım. On yılı aşkın bir süredir Bryson için çalışıyor ve bu süre zarfında hayatındaki önemli olaylara, sadece geçerken bile olsa, vakıf oldum. Aslen kuzeyden gelen geniş bir aileden geliyor. Hala harika bir aksanı ve gerçek bir yaşam sevinci var.

Kimse onun kapüşonlu fahişeleri oyun odasına götüren ve onları tam bir pislik seansına hazırlayan adam olduğunu düşünmez. Ama bu binadaki çoğumuz için durum böyle. Çoğu insanın asla anlayamayacağı bir yönümüzü ortaya çıkarıyor.

"Georgie nasıl?" Ben soruyorum. "İyileşiyor mu?"

Len sırtıyor. "Futbol antrenmanına dönmek için can atıyor, ufaklık. Koltuk değnekleriyle bir sihirbaz gibi koşturuyor. Dizinin durumunu görmek için yarın bir doktor randevusu var."

Len'in ailesinin sadece fotoğraflarını gördüm ama Georgie her zaman gözüme çarpıyor. Tam sevdiğim türden bir çocuk, hayat ve enerji dolu, kamera için aptalca yüz ifadeleri var. Tam bir karakter. Len'in tatillerde böyle harika bir buluşma gerçekleştirecek olmasından dolayı mutluyum. Jeanette beni terk ettiğinden beri Noel Günlerim biraz sessiz geçti. Çoğu kişi yalnız diyebilir.

Hayır işlerimle ilgili olarak her zaman iç gözlem ve şükran için faydalı bir gün olarak işaretlemişimdir, ancak son birkaç yıldır bir sızı var. "Grup çoktan yemek salonuna yerleşti," diyor Len. "Herkes Bay Carson'ın barı burada. Uçağı rötar yaptı." "Teşekkürler, Len."

En azından son katılan ben değilim. Her zaman dakik olmayı severim ama mağara günlerinde bu zor oluyor. Çocuklar hâlâ kuyruğa girmeye hevesliyken sırayı kapatmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum.

Bryson'ın büyük taş salonundan geçip diğerlerine katılıyorum. Kurucular eklektik bir ekip ama hepimizin iki ortak noktası var.

Para ve sert pisliğe karşı bir tutku.

Her ikisine de bolca sahibim ama yine de bu ağacın alt dallarından biriyim. Bu adamlardan bazılarının dünyanın dört bir yanına yayılmış şirketleri ve milyarlarca dolarlık siyasi birlikleri var.

İçeri girip masadaki yerimi aldığımda konuşmalar hâlâ gündelik sohbet havasında devam ediyordu. Samuel, büyük bir rakibiyle yaptığı ve 'kazandığı' ve zirveye çıktığı bir birleşme hakkında övünüyor.

"Nasılsın Noel Baba?" diye sordu bana.

"İyiym, teşekkür ederim."

"Aptal şapkanı ve şişman takımını giymeliydin."

Diğerleri benim kostümlü halime gülüyorlar. Her zaman öyle yaparlar, çünkü benim gibi bir adamın hayır işleri için neden bu kadar çok zaman harcadığını anlamazlar. İçlerinden herhangi birinin çocukları gülümsetmek için giyinip bütün gün bir mağarada oturmayı düşüneceğinden çok şüpheliyim - tabii bu bir halkla ilişkiler gösterisi için değilse, etrafta bir paparazzi kalabalığı vızıldamıyorsa.

O zaman bile paparazziler tehlikeli olabilir.

Yaklaşık on iki yıl önce Ajans'ı kurduğumuzda, Ajans'ın temel amacı hepimiz için spot ışıklarından uzak, deşifre olma riski olmadan heyecanlarımızı arayabileceğimiz güvenli bir alandı. Bugünlerde Ajans, her birimizin her tekliften pay aldığı milyonlarca dolarlık bir iş girişimidir. Resmi olarak, halkla ilişkiler alanında faaliyet gösteren bir kuruluş. Yüzsüz kişiliğimiz, bilmeniz için bir neden olmadıkça dikkat çekmiyor.

Hepimiz burada, Bryson's'ta üç ayda bir iş değerlendirmeleri için bir araya geliyoruz ve ara sıra sosyal faaliyetlerde bulunuyoruz, ancak artık yollarımız kesiştiğinde bunun tek bir nedeni var. Şovmenlerimizden biriyle bir teklif.

Profillerine uygun olup olmadıklarını görmek için 'hardcorer'ları test ediyoruz, sırayla şovmeni seçiyor ve sahneyi ayarlıyoruz. Hiçbirimizin platformu kişisel kullanım için kullanmasına izin verilmediğinden, adil ticaret ve tüm bunlar. Bu, en başından beri bağlı kaldığımız bir davranış kuralı. Her ne pahasına olursa olsun anonimlik. Bu nedenle sanatçılarımız her zaman

Randevu için ayrıldıkları andan kapılarına geri bırakıldıkları ana kadar bizimle oynarken kapüşonludurlar.

"Senin için sıradaki kim olacak?" Wesley bana soruyor ve içim içimi yiyor. Birkaç hafta içinde karar verme sırası bende olacak.

"Hmm, dur tahmin edeyim." Seb çenesini ovuşturuyor. "Creamgirl olma ihtimali var mı?

Ona sormanın ne anlamı var ki Wes? Resmen aşık olmuş." Keşke bilseydi.

Hepsi gülüyor ve normalde ben de onlarla birlikte gülüyorum. Son üç yıldır benim için her seferinde Creamgirl oluyor. Francis tombul bir kızı *"al bakalım sürtük"* dercesine tutuyormuş gibi yapıyor ama bu akşamki esprileri beni rahatsız ediyor.

Aletini Tiffany'nin güzel kıkına sokmayı hayal ettiğini biliyorum, diğerleri de öyle. Başvurabilecekleri bir sürü anıları var. Çılgınlıklarını, iniltilerini ve uç noktadayken nasıl küfrettiğini biliyorlar. Amcığının nasıl hissettirdiğini, kıkınının nasıl gerildiğini ve zıplarken sallanan göğüslerinin nasıl görüldüğünü biliyorlar.

Onun asıldığını, yaralandığını ve kanadığını gördüler. Onu kırbaçladılar, sınırlarına kadar test ettiler ve onu aşırı derecede pisliğe maruz bıraktılar.

Ama onun yüzünü görmediler. Bir kere bile. Benim gördüğüm gibi değil. Gülümserken gözlerinin parladığını ya da gülerken yanaklarının ışıldadığını görmediler. Profilindeki birkaç arsız resim onun hakkını asla veremez. Milyon yıl geçse bile.

"Takvimi hazırladım," diyor Wesley. "Noel'e kadar tekliflerle dolu, ama Orla'ya onları kaydırmasını söyleyeceğim. Pazartesi iki hafta mı?"

Soğukkanlılığımı korumaya çalışarak başımı sallamadan önce yutkunuyorum. Tiffany'nin takviminde hangi evlenme tekliflerinin olduğunu çok iyi biliyordum ve herhangi birine katılacağı düşüncesine lanet ediyordum. Onunla birebir evlenme teklifi zamanı geçirmenin ilişkimizi sıradanlıktan çıkaracağını ummuştum ama hayal görmüşüm. Bu sadece durumu daha da kötüleştirdi.

Aslında on kat daha kötü.

O gittikten sonra dün gece gözüme uyku girmede.

En azından Creamgirl'ü bir sonraki seansım için buraya çağırmak diğer tekliflerinin çoğunu geri çevirecektir. Şovmenler Bryson's'a gittikten sonra her zaman biraz iyileşme zamanına ihtiyaç duyarlar ve biz bunu onlar için her zaman perde arkasında ayarlarız. Profillerindeki 'yaramazlık listelerini' sonuna kadar kullanıyoruz.

"Mükemmel," diyorum. "Bazı fikirler hazırlayacağım."

"İşeme oyununu da içerdüğinden emin ol, tamam mı?" Bryson soruyor.

"Mesanemi o büyük güzellik için saklıyor olacağım."

"Aynen," diyor Seb. "Ve ilk hak benim için onun sağlıklı amcığında."

Paul gülerek, "Onun koca kığında ilk hak benim," der.

Kahkahalarının homurtusu daha da kötüleşiyor. Gülümsemem kağıt gibi İnce.

"Her şeye ilk ben sahip olacağım, unuttun mu? Bu benim teklifim, her şeyden sonra."

"Tamam, tamam," diyor Bryson. "Her şeyde ilk hak senin, ama sidik oyunu orada olacak, değil mi?"

"Elbette, evet. Çiş oyununu da dahil edeceğimden emin olabilirsiniz."

"Ve meme yumruklama." Paul havayı yumrukluyor. "Onu mosmor etmek istiyorum."

Gülümsememi artırırken avuçlarım terliyor. İlk günlerde grup toplantıları çok eğlenceliydi. Saatlerce fikir üretir, hepimize uygun iğrenç senaryolar uydururduk. Eskiden bir akşam boyunca basit bir fahişe paylaşımı olan şey, yavaş yavaş aşırıya kaçtı. Şimdi neredeyse bir yarışa dönüştü. En çok kimi zorlayabiliriz? En çok kim alabilir? Hangimiz yılın en vurucu teklifini yapabiliriz?

Dikkatler Tiffany'den ve Paul'ün onun göğüslerini yumruklamak istemesinden uzaklaştığında rahatladım. Daha fazla devam etseydi, onu yumruklamak isterdim.

O zamandan önce, sadece iki gün içinde başka bir teklifimiz var. Seb, Harlot'u seçti ve hepimiz sırayla onun göt deliğine girerken onu on iki saat boyunca dört ayak üzerinde nasıl bağlamak istediğini anlatıyor. Sikler, sonra yumruklar. Elektrikli değnekle amcığına şok verip kasılmasını sağlamak ve meme uçlarını kısıkaçlarla öyle bir sıkıştırmak istiyor ki kanayacak. Bu ilk kez olmayacak.

Harlot pislikten hoşlanıyor, bundan hiç şüphem yok, ama son iki seferde neredeyse pes edecekti ve Seb onu daha da kışkırtmayı görev edinmiş gibi görünüyor.

Teklifinin detaylarını açıklamaktan zevk alıyor, ondan en iyi şekilde yararlanmak için hepimize en az 24 saat önce yüklerimizi atmamızı yasaklıyor, ama bu fikir beni ilk kez azdırmaktan başka bir şey yapmıyor. Düşünce

Harlot'un kıcını elektrik şokuyla sikkmek midemi bulandırıyor. Ve bu Harlot yüzünden değil.

Tiffany yüzünden.

"Neyin var senin, Reuben?" Bryson durup dururken bana sordu.

Koltuğumda doğruldum. "Hiçbir şey, neden?"

"Noel Baba'ya değil, Scrooge'a benziyorsun. Biri mağaraya mı sıçtı?"

Bryson kendini komik sanıyor. Üzücü olan şu ki, eskiden ben de öyle düşünürdüm. "Sevkiyat gecikmeleri bazı sıkıntılara yol açıyor," diye yalan söylüyorum. "Altıdan fazla alışveriş merkezim premium ürünler azalıyor. Bu bir kabus."

"Acınızı anlıyorum," diye devam ediyor Seb. "Kuryelerimizden biri bu hafta tam bir baş belası oldu. Geri ödeme taleplerinde yüzde beşlik bir artış oldu."

Masadakiler irkildi, çünkü burada büyük rakamlardan bahsediyoruz ve ben bir şahin gibi fırsatı değerlendiriyorum.

"Bu çok saçma, gerçekten. Gün içinde yeterli saatim yok." Duraksıyorum. "Biliyor musun, Harlot konserine bile gelemeyebilirim. Tedarikçileri değiştirmekle çok meşgul olabilirim."

Bir iğne düşse duyabilirdiniz. Hepsi şok içinde bana bakıyordu.

"Harlot'u kaçırdın mı?" Bryson sonunda söyledi. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Neleri kaçıracağımın gayet farkındayım Bry," diye cevap veriyorum. "Ama bunlar hafifletici sebepler olabilir. İş her zaman önce gelir."

"Evet, öyle. Ama eminim Noel Baba'yı oynamaya zaman ayırabiliyorsan, Harlot'un kıcını sürmeye de zaman ayırabilirsin." Gülüyor. "Neşelen, Varyemez çocuk. Hiç değilse Harlot seni biraz neşelendirir. Hatta Seb kurucunun bir lütfu olarak ilk hakkı sana verebilir."

"Kapa çeneni Bry," diyor Seb. "Konu bu olduğunda kurucuya iyilik yapmayacağım."

Onların kahkahaları geri geldi ama benimki boş. Arkadaşım diyebileceğim adamların yüzlerine bakarken hiçbir şey hissetmiyorum. Hem onlara ihanet ediyorum hem de tavırlarını yeriyorum. Aralarında şarap içen bir Yahuda.

Davranış kuralları bu masanın etrafında oluşturulmuştu. Çok iyi hatırlıyorum.

Bu işte ya hep beraberiz ya da hiç değiliz. Lanetliler her zaman lanetlilerle içer.

Eğer hepimiz aynı 'günahları' işliyorsak, birbirimizi asla suçlayamaz ya da birbirimize karşı güç oyunları oynayamayız. İşte bu yüzden şovmenlerimizle kişisel etkileşimde bulunmamız yasaktır. Birlikteliğin gücü kumar oynanamayacak kadar zengindir.

Bryson'ın gözleri sertçe benimkilere takıldığında herkes hâlâ gülüyordu. Beni buradaki herkesten daha iyi tanıyor, çünkü beni çembere getiren oydu. Muhtemelen tedirginliğimin kokusunu alabiliyor.

"Sadece hafifletici sebepler, unuttun mu?" diyor ve ben de terli avuçlarımı kaldırıyorum.

"Evet, tabii ki. Sadece hafifletici sebepler." Sahte gülümsemem bir suç gibi geliyor. "Nakliye gecikse de gecikmese de burada olmak için elimden geleni yapacağım." Şarap kadehimi kaldırıyorum. "Harlot'un şerefine, sabırsızlıkla bekliyorum."

Dayanabildiğim kadar dayanıyorum, Ajans rakamlarını tartışırken sohbete katılmak için elimden geleni yapıyorum ama kalbim sonuna kadar çarpıyor. Yaklaşmakta olan bir kıyamet duygusu bir türlü geçmiyor. Bir yanım günahlarımı itiraf etmek ve suçluluk duygusunun dikenlerini taşımak yerine disiplinle yüzleşmek istiyor. Ama bunu yapamıyorum.

Bu Tiffany'yi bir daha göremeyeceğim anlamına geliyor.

Ama bu beni uykusuz bırakacak, geceler boyu dönüp durmama neden olacak düşüncelerden sadece biri. Tiffany'nin burada, başka erkeklerin zevki için kullanıldığı düşüncesi mideme kurşun bir tuğla gibi oturuyor ve başka bir kadından zevk alma düşüncesi bana hiçbir şey yapmıyor.

Kağıt inceliğinde bir perdenin arkasına gizlenmiş bir halde masanın etrafındaki kalabalığı dehşet içinde inceliyorum çünkü önümdeki yolun her yerinde tehlike uyarı ışıklarının yanıp söndüğünü biliyorum. Bu kardeşlikte çılgınca yol gösterileri yapmak ve zarar görmeden çıkmak için çok fazla risk var.

Bu tam bir çılgınlık ve hem Tiffany'nin hem de benim iyiliğim için buna bir son verilmeli.

Kenara çekebilseydim çekerdim, ama zaten direksiyon başında bunu düşünemeyecek kadar sarhoşum.

Şoförüm geldiğinde ve Len ön kapıda ceketimi bana geri verdiğinde neredeyse gece yarısı olmuştu. Carson geldiği için diğerleri hâlâ sohbet ediyor. Bir şişe viskiyi daha yeni açmışlardı.

"İyi geceler Bay Sinclair," diyor ve ben de omzuna bir tokat atıyorum.

"Ben Reuben, hatırladın mı? Georgie'ye sevgilerimi ilet. Umarım randevusu iyi geçer."

"Salı günü sana haber veririm."

Kahretsin. Tabii ya. Salı günü.

Harlot'un kıcını 48 saat içinde sikmem gerekiyor.

"İyi geceler Len," diyorum ve Aralık ayının soğuk havasının ferahlığına doğru adım atıyorum; şoförüm arabanın kapısını açmadan önce bir anlığına serinliğin tadını çıkarıyorum.

Arabayla uzaklaşırken, bununla başa çıkmamın mümkün olmadığını biliyorum. Ne kadar eğlenceli bir şovmen olursa olsun, Harlot'la yatmak istemiyorum. İlgilendiğim tek bir kadın var ve kurucu oturumum aracılığıyla onun takvimini bir kez daha takip ediyorum.

Planlarının ne olduğunu zaten bildiğim için ne anlamı var bilmiyorum. vardır.

Yarın akşam düzenli müşterilerinden biri için *kedicilik* oynayacak. Onun için bıraktığı yorumların her birini okudum ve tekliflerinin her birini. Bir takipçi fantezisi için çok fazla, gerçek hayatta bir takipçi oluyorum ve mağaraya girdiği andan beri öyleyim.

Tek bir tuşa basarak rezervasyonunu erteleyebilir ya da iptal edebilirim ve parmağım cazip bir şekilde geziniyor. Evcil hayvanlarla oynama saplantısı olan yaşlı bir adamın *kedisi* olmasını istemiyorum ve bu deneyimden elde edeceği 12000 Sterlin'i ona on kat fazlasıyla telafi etmekten mutluluk duyarım.

Ama bu kararı vermeye hakkım yok.

Tiffany istediği kadar *kedici* olabilir. Seçim ona ait, bana değil.

"Noel için özel bir şey yapıyor musunuz Bay Sinclair?" diye soruyor şoförüm. Aklıma hemen Tiffany'nin arsız gülümsemesi geliyor.

"Henüz planlanmış bir şey yok,"

diyorum ona. Ama bu bir yalan.

Creamgirl'ü her türlü sapkınlığa ve iğrenç fetişe maruz bıraktım - bir şey dışında.

Sanatçılarımızın kurucular için kapüşon takmalarının bir dezavantajı var. Ağızlarına erişim yok.

"Kusura bakmayın ama Bay Sinclair, yaptığınız bu harika işle Noel Baba kendi özel zamanını hak ediyor."

Evet, özel bir zaman, o muhteşem ağzı öpmek. Onu tatmak. Sikimi boğazına sokmak. Sadece bunu düşününce bile sikim kabarıyor.

"Eminim bir şeyler çıkacaktır," diyorum ona.

12
TIFFANY

Kullanıcı 290. Erkek. 63.

Gel pisi pisi.

Uzun zamandır yoktun ve ben kediciğimi ait olduğu yerde, evinde istiyorum.

Kötü bir kediciğ olduğun için azarlanacaksın, çünkü iyi kediciğler asla sahiplerini bırakıp kaçmazlar - ama dersini aldıktan sonra, senin için bazı ödülleri var.

Kediciğimin uzun bir akşam boyunca yanımda olmasını istiyorum ve her zaman oynadığımız gibi kediciğ oyunları oynamayı bekliyorum.

Kedi kıyafeti ve miyavlamaktan başka bir şey yok, lütfen. Sadece senin kabından yemek.

Sahibinizle koltukta bol bol 'yaygara' yapın ve onun kucağında otururken iyi bir kediciğ olun.

Ve tabii ki çöp tepsisini de unutmamak gerek.

Süre: 9 saat. Teklif fiyatı:

£12,000.

290 numaralı kullanıcı favorilerimden biri haline geldi. Bu gece onun için iyi bir kedi olacağım.

Kedi kafa bandımı çantama koyarken dikkatliyim, kabarık kulaklara zarar vermek istemiyorum, çünkü alabileceği en güzel kediye hak ediyor, ama gitmeden önce kendimi kedi kuyruğu popo tıkaçımla hazırlıyorum. Kapısının önünde miyavlarırken o şeyi kıcıma sokmaya çalışmak çok zor olacak.

Ajansa katılmadan önce evcil hayvanlarla oynamak hiç radarımda olan bir şey değildi. Dokuz saat boyunca bir kedi gibi giyinmek asla oynamayı hayal ettiğim bir oyun değildi, ama aslında çok eğlenceli. Amcığı kullanılan bir kedi olmayı seviyorum ve Kullanıcı 290 çok iyi bir sahip.

Aklımı Reuben'den de uzaklaştıracak, ki bu mantıklı bir nimet. Dudak parlaticımı son bir kez kontrol ederken aynada kendime gülmek zorundayım. Bu da neydi böyle. Evesham'dan ayrıldığımdan beri her saniye aklım Reuben'de. Josh ve Ella'dan vebadan kaçır gibi kaçıyorum, çünkü Josh sevincimi anında fark ederdi. Bir gönül avcısına vurulmuş okul çocuğu gibiyim.

Uzun, sahte kürküm kabinde kuyruğumu iyi gizliyor ama üzerine oturmak çok zor. Çok uzun süre yerinde kalması gerektiği için oldukça kalın bir piç kurusu. Oyunun ortasında kuyruğumu kaybetmek istemem.

Müşterim Kensington'da bir bloğun en tepesinde, kendine ait bir katta yaşıyor, bu yüzden ön kapısının önündeyken biraz mahremiyetim oluyor. Orada kendimi hazırlıyorum. Ceketimi yere bırakıyorum, kuyruk tıkaçım dışında çırılçıplak kalıyorum ve çantamdan kedi kulaklarımı çıkarıyorum. Yüksek kaliteli, saçma sabitleyen sıkı klipsleri var, bu yüzden yakın zamanda çıkmayacak. Boynumdaki tasmayı minik çanıyla birlikte takıyorum ve sıra makyajımın son kısmına geliyor. Kompakt aynamı ve yüz kalemimi kullanarak burnum ve bıyıklarım üzerinde çalışmaya başlıyorum. Şimdiye kadar bu konuda oldukça pratik yaptım, bu yüzden işim bittiğinde biraz sevimli görünüyor. Kedi olmak bana yakışıyor. Belki de geçmiş hayatımda bir kediydim. Bu kediciğin sahip olduğu gibi bir hayatla, o kadar da kötü olmazdı.

Pisi patili eldivenlerimi giymeden önce *geldi'ye* tıklıyorum, çünkü kürkün içinden dokunmatik ekranı kullanamıyorum. Sonra montumu ve çantamı yanıma atıp dizlerimin üzerine çöküyorum. Ona yüksek sesle miyavlıyorum ve bir elimi kedi kapağından içeri sokuyorum, içeri girmek için sahte bir girişimde bulunuyorum.

Kedi kapağı, koridorda yürüyen Kullanıcı 290'ın ayakkabılarını görebilmem için bana yeterli bir bakış sağlıyor. Beni içeri alırken iyi bir kedici gibi gülümsüyorum, dört ayak üzerinde sürünerek yanından geçiyorum ve bacaklarına sürtünüyorum. Kapıyı kapatmadan önce montumu ve çantamı alıp içeri bırakıyor.

"Nerelerdeydin, Priscilla?" diyor, elleri kalçalarında, üzerimde yükseliyor. "Yine aşağıdaydın, değil mi? Bak sana ne kadar çok ikramda bulunuyorlar!"

Kullanıcı 290 iyi beslenmiş bir kukuyu seviyor... Bu iyi bir şey, çünkü ben de öyle.

Tekrar bacağına sürtünüyorum, bir kedinin miyavlaması gibi kendimi kamburlaştırıyorum. Boynumdaki zil küçük bir şingirtı çıkarıyor ama bu *Priscilla'nın* hiç hoşuna gitmiyor. Beni tekmeleyerek kendisinden uzaklaştırıyor, bana *kötü kız* derken parmağıyla işaret ediyor. Kendimi tekrar bacağına sürtmeye çalışıyorum ve aynı sonucu alıyorum - beni iterken ayakkabısını karnımın altına bir kez daha sokuyor

Uzağa. Bir kez daha denedi ve daha sertti, kaburgalarım vurdu ve beni yere serdi.

"KÖTÜ KIZ!"

Şimdi iyi bir kedi olmanın ve özür dilemenin tam zamanı. Eldivenli ellerimle yalvarır pozisyonda sırtüstü dönüyorum ve bacaklarımı kaldırıp bir miyavlamayla karnımı ona sunuyorum. Gözlerimi kırıştıtararak büyük sahibime bakıyorum ve sessizce bir yaygara istiyorum.

290 numaralı kullanıcı en az 1.80 boyunda olmalı. Bir tırmık kadar sıska ve parmakları uzun ve vahşi. Beni azarlarken her zaman çok sert görünüyor.

"Artık aşağı inmek yok! Artık başkalarından ikram almak yok!"

Kalçalarımı açıyorum ki amını görebilsin ve kollarımı başımın üzerine uzatıyorum.

Miyav.

Kıvraniyorum, çıplak bedenimi kedime olan sevgimin bir göstergesi olarak sunuyorum. İç çekip bırakmadan önce bir dakika kadar dayanmayı başarıyor. Yanımda çömeliyor.

"Seninle ne yapacağım ben? Böyle tatlı bir kıza kim kızgın kalabilir ki?"

Parmaklarını aşağı doğru gezdirmeden önce çenemin altını gıdıklıyor, kedisini okşuyor. Göğüslerime karşı bu kadar gayretli olmasına bayılıyorum, sırtımı kamburlaştırıyor ve daha fazlası için miyavlıyorum. Sırada karnım var - onun favorisi. Göbeğimi bir hazineymişim gibi okşuyor, gıdıklıyor ve aşağı yukarı ovuyor. Her seferinde daha da aşağıya sürüyor, ta ki kedisinin azgın amını ovana kadar. Kahretsin, çok güzel bir his. Duyguların dalgalanmasına izin vermek için kıcımlı kuyruk tıkaçımın etrafında sıkıyorum.

"Aşağıda sana böyle vuruyorlar mı? Eminim yapıyorlar. Hatırlamaya başlasan iyi olur, Priscilla. Ben senin sahibinim. Eğer uslu bir kız olup babanla kalmazsan kedi kapısını kapatacağım."

İki uzun parmağını içime sokuyor.

"Babanı özledin, değil mi?"

Tatlı bir *miyavlamayla* parmaklarına doğru eğilip bükülüyorum. Evet, 'Priscilla'nın' kedi babasını özledim. Bir aydan fazladır buraya gelmemiştim. Kedi bir sürük olmak, insan bir sürük olmaktan çok farklı ve hoş bir mola. Söze gerek yok, sohbet yok. Bir kedinin zarif sahibinin ona vermek istediklerini kabul etmesinden başka bir şey yok. Kullanıcı 290 bana her zaman çok şey verir.

Beni çok iyi okşuyor - kaygan amımdan göbeğime, göğüslerime, çeneme kadar yukarı ve aşağı doğru. Karnıma odaklanmaya bayılıyor. Ona bir veriyor

Çalkala.

"Bak sana ne kadar çok ikramda bulunuyorlar..." diyor yine.

Mırlama sanatında henüz ustalaşmadım ama bir dizi *miyavlamam* var. Ona kedi dilinde cevap veriyorum, her telaşlı kedinin yapacağı gibi kendimi onun dokunuşuna doğru kaydırıyorum. Çenemin altını bir kez daha gıdıkladığımda gülümsüyorum ve rahatlıyorum.

Ben amcık Priscilla'yım ve amım biraz hareket istiyor.

"Gel bakalım kedicik," diyor ve ayağa kalkıyor. "Sana biraz süt getirelim."

Peşinden mutfağa sürünerek gidiyorum, o buzdolabından bir şişe alırken bakıyorum. Bir başka *miyavlamayla* dudaklarımı yalıyorum ve o biberonu oturma odasına götürürken ben de peşinden sürünüyorum. Priscilla'nın mama kapları yerde bekliyor. İçme kabımı tepesine kadar sütle dolduruyor, *cömertçe* ve kendimi kanepeye bıraktığında ona dönük olacak şekilde konumlandırıyorum.

Her zamanki yerine otururken hevesli gözlerle beni izliyor ve yüzümü kâseye yaklaştıırken gözlerim ona sabitleniyor. Dilimi yavaş ve uzun hareketlerle sütün içine sokuyorum. Çok dağınık ve lezzetli ama çok da sapıkça hissettiriyor.

"İşte böyle kedicik, sütünü iç. Susamış olmalısın."

Yüzündeki pis sırtış ve pantolonunun içinden sikini avuçlayışı klitorisimin zonklamasına neden oluyor. İyi bir evcil hayvan olmak ve son damlasına kadar yalamak istiyorum.

Priscilla olmak tatlı bir şekilde aşağılayıcı, bir adamın halısının üzerinde dört ayak üstünde plastik bir pet kaseden süt içiyorum. Bu şekilde süt içmek çok uzun sürüyor, süt burnuma kaçıyor ve çenemden aşağı damlıyor, ama başarıyorum. Bitirdiğimde kaseyi yalayarak temizliyorum ve Kullanıcı 290'ın gözleri hala benimkilere sabitlenmiş durumda.

Miyav, diyorum, sanki daha fazlasına açmışım gibi, ama o başını sallıyor.

"Hayır, kedicik, bu kadar yeter. Eğer iyi bir kız olursan, biraz daha alabilirsin.

yemeğinizle birlikte daha fazla."

Yanımdaki boş plastik kaseye bakıyorum - akşam yemeğim için olan kaseye ve onun yanında, duvarın biraz ilerisinde, kum kabım var. Güzel ve düzenli, sadece kirlenmeyi bekliyor. Her seferinde bu teklifin en sevdiğim kısımlarından biri bu. O beni izlerken kum kabını kirlletmek.

Kullanıcı 290 yanındaki kanepeye vuruyor ve ben de koşarak yanına gidiyorum. Benden hoşlandığı pozisyonu biliyorum ve bir başka yaygara için sırtüstü uzanıyorum, o bana gülümserken başım kucağında.

"Ne kadar güzel bir kedi," diyor ve gıdıklamaya devam ediyor. "Sütün hoşuna gitti, değil mi?"

Başımı sallamak yerine miyavlıyorum, elini azgın yarığıma götürürken dilimi dudaklarımda gezdiriyorum.

"Babana gerçekten iyi davranırsan belki daha sonra özel süt alabilirsin."

User 290'ın *özel sütünü* biliyorum ve her zaman geldiğinde onun için çaresiz kalıyorum. Yine de henüz olmayacak, çünkü bunu söylerken evcil hayvan oyununu kastediyor. Onun için kedi gibi davranmamı istiyor. Oturma odasının her yerinde kedi resimleri var ve buzdolabında bazı çizgi kedi mıklatışları var. Adam onlara kafayı takmış.

Bu beni sadece rolümü oynamaya daha hevesli yapıyor.

Kedisinin yanında yattığı normal bir akşamış gibi televizyonu açıyor ama ben her zamankinden daha talepkâr hissediyorum.

Aklım burada olması gerekirken Reuben'e kayıyor ve ben bunu istemiyorum. Reuben'i düşünmek benim için kedilerin kanepedeki adam için olduğu kadar saplantılı hale geliyor. Eğer dikkat etmezsem, farkına bile varmadan buzdolabıma Reuben Sinclair magnetleri koyacağım.

Kullanıcı 290 dikkat dağınıklığına yardımcı olmuyor. Sevdiği TV programları çok sıkıcı. Klitorisim zonklarken *Bahçıvanın Dünyası'nı* izlemek istemiyorum ve bu gece buna zor dayanıyorum. User 290'ın tüm dikkatiyle kedisini okşamasını istiyorum, onu lale ve hanımeli yakın çekimleriyle paylaşmasını değil. Bir *miyavlamayla* başımı kasıklarına sürüyorum ve kıvranarak kedicik memelerimi ona sunuyorum.

"Kes şunu Priscilla," diyor kıkırdayarak. "Bu programı sevdiğimi biliyorsun."

Evet, yapıyor ve dürüst olmak gerekirse, her zaman bu kadar kötü değil. Bahçeyle uğraşmak bana göre değil, hayır, ama sık sık yan yatıp başımı onun kalçasına yaslayarak, o beni okşarken ben de boş zamanları yontarak rahatlamaktan keyif alıyorum, ama bu akşam daha çok hayal kırıklığına uğradım. Pençelemeyi, miyavlamayı ve onun dikkatini gösteriden çalmayı bırakmayacağım.

"Priscilla!"

Durmuyorum. Elini pofuduk patilerimle kavırıyorum ve kedi gibi oyunlarla kolunu ısıyorum ve o gülerken sesi hafifliyor.

"Bu gece çok enerjiksın. Bunu çözmeye ne dersin?"

Kahretsin, Kullanıcı 290'ın bazı oyunlarını unutmuşum. Kanepenin kolunun arkasına uzanıp bir oyun kağıdı alırken sırtıttığını biliyorum.

Aptal, hırpalanmış fare oyuncağı. Odanın öbür ucuna fırlatmadan önce benimle dalga geçiyor ve ben de dikkat kesilmek zorunda kaldığım için küfredebiliyorum. Koca popomu kaydırıyorum ve sanki gerçek bir fare avındaymışım gibi yere sıçırıyorum. Onu yakalamak için çabalıyorum, onu yakalayıp ısırana kadar kabarık eldivenimle sağa sola vuruyorum.

User 290 bana sırtırken sahte bir fareyi çiğniyorum. "Geri getir," diyor ve parmaklarını şıklatıyor.

Onun komutuyla birkaç saniyeliğine oynuyorum, çünkü ben bir kediye, lanet bir köpek değil - o şeyi dişlerimin arasında tutup ona geri götürmeden önce sesini alçaltmasını sağlıyorum.

Her fırlattığında ileri geri koşuşturmam, miyavlamam ve piç oyuncağı pençelemem çok hoşuna gidiyor. Bana yeter artık deyip oyuncağı yerine koyduğunda kalbim küt küt atıyor ve sallanan kuyruğum yüzünden kığım acıyor.

Koltuğa tekrar vurduğunda kanepeye geri döndüğüm için minnettarım. Laleler ve hanımelleri fare oyunlarına hoş bir tezat oluşturuyor, bu yüzden başımı onun kucağına koyarak, elinin karnıma vuruşunun tadını çıkararak zamanı maksimuma çıkarıyorum.

Ama yine de amım ağrıyor.

Sahibimin Priscilla'ya iyi bir kedicik gibi dokunmasını istiyorum. Onunla sadece bir kedi oyuncağı gibi değil, elleri ve sikiyle oynamasını istiyorum. *Miyav*, diyorum ona ve sonra yukarı tırmanıyorum, kabarık patilerimi kalçalarına dayayıp onunla yüz yüze görüşüyorum. Seçecek çok kelime var ama bir başka boğucu *miyavlama* anlaşılmayı tamamlıyor. Kedicinin daha fazla ilgi isteyen pis bir kedi olduğunu biliyor.

İnkârımdan zevk alıyor, sadist piç, sırtıma hafifçe vurmaktan ve kuyruğumu nazikçe çekmekten başka bir şey yapmıyor. Tanrım, nasıl da geriyor.

"Akşam yemeğinden sonraya kadar yaygara koparmak yok," dedi ve sanki bir işaretmiş gibi, bahçe programının sonunun jeneriği ekranda belirdi. Üç kez üst üste oynadık.

Beni kucağından indirdi. "Kımılma, Priscilla. Hadi karnını doyuralım."

Midem bu kısımda neredeyse öğürecek. En sevdiğim şey değil. İşler bu noktaya gelmeden önce en azından bir penis tadı alabileceğimi umuyordum.

Belli belirsiz lezzetli bir şey seçmiş olması için parmaklarımı çaprazlıyorum, ama konserveyi kaldırdığında, en nefret ettiğim konserve oluyor. Onun soğuk yahnisi, sahte kedi maması kutusunda, nefret ettiğim havuç parçalarıyla birlikte. Bunu bilerek yapıyor,

Çünkü bundan hoşlanmadığımı biliyor. Beni test ediyor. Gözlerindeki parıltıyı ve pantolonundaki şişkinliği görüyorum. Aleti orada kaya gibi sert.

Henüz bir kez bile boşalmadım ve yoluma bir horoz çıkmadı ve buna kızmak için hiçbir nedenim yok. Kediciği olmam için burnundan kıl aldırmadan para ödüyor, ben de olacağım. Sahibim iğrenç görünümlü *kedi mamasından* benim payıma düşeni *mama* kabına boşaltırken hayal kırıklığının nereden kaynaklandığını bilmiyorum. Priscilla gerçek bir kedi olsaydı, alt kata gitmesine şaşmamalı.

Acımasız akşam yemeğimi mideye indirmeye hazırlanırken kalbim boğazıma düğümleniyor. Bu saçmalıkları her anlattığında öğürmemek ve kusmamak için elimden geleni yapmak zorundayım ama o bunu biliyor.

Evet, bu gece kesinlikle beni test ediyor.

Televizyonu kapatıyor ve koltuğun kenarına oturup beni izliyor. "Ye bakalım kedicik, sonra baban seni bir kez daha okşayacak."

İçimde bir şeye ihtiyacım var. Parmaklar, penis, oyuncaklar - umurumda değil. Son zamanlarda kendime kaç kez dokunmuş olursam olayım, karıncalanmalar asla geçmiyor.

Reuben.

Her şey Reuben'e bağlı.

Kullanıcı 290 beni rahatlatmak zorunda, yoksa delireceğim. Amımın oyun ihtiyacı, tadı kötü *kedi mamasının* aşağılamasından çok daha ağır basıyor. Bakışlarımı altımdaki kaseye değil, ona dikiyorum. Zihnimi onun beni izlemesi, çiğnemesi ve yutkunması, öğürmemeye çalışması dışında her şeye kapatıyorum.

Aletini çıkarıp şaftını çalıştırmaya başladığında her şey çok daha kolay oluyor. Beni cesaretlendirmesine bayılıyorum.

"İşte böyle, şimdi ye bakalım, iyi kedicik. Yala onu, tatlı bir kedicik gibi. Yala onu."

Dilimi soğuk sosun içinde gezdiriyorum ve kendime engel olamıyorum. Eldivenli elimi bacaklarımın arasına sokup sert ve hızlı bir şekilde kendimi ovuyorum. Çok yardımcı oluyor, delilik. Artık ne yediğim umurumda değil, memnuniyetle yalayıp yutuyorum, bir kez daha kasemi yalayıp temizleyene kadar miyavlıyorum, yalıyorum ve yutuyorum.

"Kedicik için biraz daha süt," diyor ve beni yanına çağırıyor.

Ona doğru sürünmek için kendimi ovalamayı bırakmamdan nefret ediyorum. Bacaklarının arasına çömeliyorum, sikini iğrenç ağzıma uzatıyor, kirli dilimle bir aşağı bir yukarı yalıyorum. Ve sonra onu kedi mamamı yediğimden daha büyük bir istekle yalayıp yutuyorum.

Onun sütünü istiyorum.

"Aferin kızıma, Priscilla," diyor başımı sallarken. Ben ona bakarken saçlarımı okşuyor. "İyi kedicikler kremayı alır."

Ve Creamgirl dölleri alır. Her zaman.

Ağzımı sikerken aletin etrafında nasıl miyavlayacağımı biliyorum. Ayağa kalkıp sikini kedisinin boğazına daha sert sokabilmek için ayağa kalktığımda iyi hazırlanmıştım. O bunu yaparken ona bakıyorum, çenem *kedi maması* ve kuru sütle kaplı. Pislik içinde olmalıyım ama ben onun sahibine hizmet eden değerli evcil hayvanıyım ve o taşaklarını tutup bana iyice açmamı söylerken kendimi bir süperstar gibi hissediyorum.

İlk fişkirtme boğazımın arkasına çarpıyor ve geri kalanının çoğunu yakalamayı başarıyorum. Dölün tadı onun pis yahnisinden çok daha güzel. Yutuyorum, sonra da babamın kirli aletinden arta kalanları kucaklıyorum.

Sonra ona farklı *bir miyavlamayla* gülümsüyorum.

Kedisinin hemen gelmesi gerekiyor. Kedisinin kukusunun bakıma ihtiyacı var.

"Sırt üstü yat, güzel kız," diyor ve ben de dönüyorum. Bacaklarımı açıyorum ve ona vahşi miyavlamalar veriyorum, sonunda bana ihtiyacım olanı veriyor, aynı anda dört parmağını amıma sokuyor. "Güzel kuyruk," diyor ve kıcımlı daha sıkı sıkıyorum. Çekiştiriyor, bu yüzden onu içeride tutmak için onunla savaşmak zorundayım, bana gülerken başparmağıyla klitorisimi fırçalıyor.

Sonra parmaklarını kedicik amımın içine soktu ve gerçekten çalıştırdı.

Bunu yaparken memelerim sallanıyor, yerde kıvranıyorum. Beni parmaklarken *miyavlamalarım* çılgınca, çünkü buna çok ihtiyacım var.

Ama bu kedi Priscilla olmakla ilgili değil. Aklım hala Reuben ile dolu.

Reuben'in kedisi olmanın nasıl bir his olduğunu hayal ediyorum. Bir kâsedan sütü kucağıma alır, tombul bir aptal gibi fare oyuncağıyla oynar ve her yere saldırır mıydım? Ekşimiş yahniyi mideye indirir, bundan zevk alıyormuş gibi yapar ve minnettar bir kedi gibi onun pis aletini emer miydim?

Evet, yapardım. Ama daha da önemlisi... Bunu bedavaya yapardım. Aklımı kaybediyorum.

User 209 pozisyon değiştirip beni dört ayağımın üzerine çektiğinde rahatlıyorum. Arkamdayken, onu Reuben olarak hayal ediyorum, dualarımın cevabı gibi ona geri dönüyorum.

"Bakalım sana başka ne ikram edebilirim," diyor ve ben nefes nefese kalıyorum, çünkü her şeyi alabilirim.

Tanrım, ıslak yarığımdan aşağı yukarı kayan kabarık bir şey hissettiğimde miyavlıyorum.

Kahretsin, bu fare oyuncağı - aptal bobble burnunu tanıdım. Biraz iğrenç, ama biraz da ateşli - aşağılayıcı bir sapkınlık içinde. Bundan zevk alıyorum, bacaklarımı daha geniş açıyorum.

"Kitty ödülünü alabilir," diye fısıldıyor.

Oyuncak uzun süre kabarık kalmadı. Amımı onunla doldurup kuyruğundan çekerek çıkarırken saniyeler içinde sırlıslıklam oldu.

Bu senaryo dışı. Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Ama kabul ediyorum. Kuralları ve teklif yönergelerini siktir et, çünkü zaten en temel kuralı çiğniyorum. Bir kurucuyu *eğlendiriyordum*. Patronumu *eğlendiriyordum*.

Lanet olası Reuben Sinclair'i *eğlendiriyor*.

Senaryo dışında bir fare oyuncağı almak, bu bokun yanında önemsiz kalır.

User 209'un eliyle beni sikerken, daha derine inmek ve daha derinden sikmek için ona karşı direniyorum. Müşterim oturma odasının zemininden çöp tepsisine uzandığında, daha sert nefes alıyorum, bir zirveye çıkıyorum, fişkırmaya ve kabarık kanlı bir farenin etrafına fişkırmaya hazırım.

"Tuvalet gitmen gerekiyor, kedicik. Hadi tatlım, baban için tepsiyi kullan."

Benim miyavlamam miyavlama değil, inleme.

Tepsiyi bacaklarımın arasına yönlendiriyor ve tombul kalçalarımın pozisyonda kalmak için deli gibi gerilmesi gerekiyor. Priscilla'nın sahibi onun kum kabına işemesini izlemeye bayılıyor. Bu onu her zaman çılgına çevirir. Ama bunu yaparken amıma genellikle bir fare oyuncağı sokmam. Onu derinlere itiyor ve kuyruğumu yukarı kaldırıyor, popo tıkacını işkenceye yetecek kadar hafifçe dışarı çıkarıyor.

"Tepsiyi kullan," diyor. "Hadi, kedicik. Lanet tepsiyi kullan."

Sesinin tizliği beni rahatsız ediyor. Yine, Reuben olduğunu hayal ediyorum. Her zaman lanet Reuben.

İşemeye odaklanmaya çalışarak hem oyuncağı hem de tıkacı aşağı doğru itiyorum. İlk başta sadece bir damlacık, ama jet gibi patlamalara doğru hızlanıyor - kedi kumuna batan uzun bir akıntıya yerleşiyor. Kulağa çok pis geliyor. Ama harika hissettiriyor.

"Pis amcık," diyor Kullanıcı 209 ve ben hâlâ yarığımdan sidik akıtırken fareyi içimden çekip çıkarıyor. Yerine kendi sikini koyduğunda adam gibi bir vuruşa hazırım, hala kuyruğumu havaya kaldırıyor ki zorlanan göt deliğimi görebilsin.

Kahretsin, evet, bu sefer boşalacağım. *Miyavlıyorum, miyavlıyorum* ve lanet *olası miyavlıyorum*, tasmamı tutup sertçe soktuğunda sahibime karşı geri tepiyorum. Aleti parmakları kadar uzun ve vahşi, keşke amımın yanı sıra tıkalı kıcımı da onunla becerseydi.

Boşaldığımda berbat haldeyim - kelimenin tam anlamıyla. Yüzüm pislik içinde, bacaklarımın arasında çiş dolu bir tepsi var ve o beni sıkıştırırken ben de kalçamla sürtünmeyi başarıyorum. Çöpler halının üzerine yuvarlanıyor, ama o vazgeçmiyor - ben boşalırken boşalmaya devam ediyor.

Tasmasında zili şingirdayan pis kedicik ve homurdanıp küfreden pis sahibi ile senkronize oluyoruz ve bu mükemmel bir şey. Bir kase iğrenç yemeği mideye indirmeye değer.

Neyse ki, bu sefer ödül olarak gelen daha fazla *kedi maması* değil. Taze bir kase süt. İğrenç dilimde cennet gibi tadı olacak gerçek süt.

Çenemden aşağı süt ve kalçalarımın altına aşağı çiş damlarken, kaseden kucağıma aldığında mutlu bir kedicik oluyorum.

Priscilla Kullanıcı 209'a bayılıyor.

O çok mutlu bir kedicik ve çok mutlu bir kokusu var.

"Şimdi ne izleyelim?" diyor, başımı kucağına koyarak bir kez daha kanepeye yerleşirken.

Mırıldanmaya çalışıyorum, çünkü hangi saçmalığı izlediğimiz gerçekten umurunda değil.

Kanallar arasında gezinirken pofuduk kulaklarımı okşuyor, bir pişirme programında dinlenmeye geliyor ve yarışmacılar çabalarını sergiliyorlar. Kahretsin, karnım nasıl da gurulduyor.

Reuben ile akşam yemeğinde karnımın guruldamasını düşündürüyor. Nasıl da gülümsedi. Bana menüyü nasıl uzattı.

"Keşke kediler konuşabilseydi," diyor Kullanıcı 209, "ne düşünüyorsun kedicik?"

Bir miyavlama daha ve başımla kasıklarımı dürtüyorum.

Kıkırdıyor. "Merak etme kedicik, baban biraz dinlensin, sonra kucağımda zıplama oyunu oynayabiliriz. Bu oyunu çok sevdiğini biliyorum."

Haksız değil. Onun uzun aletinin üzerinde zıplamaya bayılıyorum. Bir mırıltı daha. Başka bir sarılma.

Babam yeni bir tur için yeterince dinlenirken, ben televizyondaki sarışın kızı izliyorum, pastasına krema sürmek için çıplak ellerini kullanıyor.

Ama zihnimde onlar benim ellerim ve pasta Reuben'in sikine dönüşüyor. Kesinlikle hissettiğim ama hiç görmediğim bir sık.

Kitty Daddy ile uzun bir dokuz saat olacak, ama kafamda Reuben'in sikinin üzerinde zıplayacağım.

Reuben'in elleri beni okşuyor.

Reuben, beni kovalıyor ve kuyruğumu tutuyor.

Reuben, çöp tepsisine işememi emrediyor. *Reuben, Reuben, Reuben.*

Ben lanetlendim.

13
REUBEN

Mağaradan ayrıldığımdan beri kendimi hiç de neşeli hissetmiyorum. Noel Baba günlerimi her zaman sevmiştir, çocukların yüzlerindeki gülümsemeyi görmek ve bana Noel için ne kadar heyecanlı olduklarını söylemeleri. Büyüleyici bir şey. Aile hayatının ne kadar şenlikli olabileceğine dair kendi küçük tadım ve muhtemelen buna en yakın olacağım şey. Kendimi bu gerçeğe teslim ettim.

Ya da ben öyle sanıyordum.

Bugün canımı yakan da bu. Hissetmeyi hiç beklemediğim asılsız bir umut.

Tiffany'nin mağaraya girerkenki şaşkın gözlerinin anısı beni ele geçirdi. Akşam yemeğindeki gülümsemesi. Creamgirl'ün altındaki gerçek kadını görmenin verdiği inanılmaz zevk.

Artık ondan çok daha fazlasını istiyorum. O kadar çok ki, bu en iyi haliyle delilik. Yıllardır düşünmeye cesaret edemediğim hayaller kuruyorum.

Dün gece onun başka bir adam için *kedicilik* oynadığını hayal etmek beni on yıllardır hissetmediğim bir şekilde çalkaladı ve bu çiğnenmiş his, hayırseverlik zamanım biter bitmez intikamla geri geldi.

Kendimi kurucuların gecesine hazırlarken hep bununla savaştım, ama bu kazanamayacağım bir savaştı. Harlot'u iğrenç uç noktalarına kadar kullanma ihtimaline dair en ufak bir heyecan belirtisi yok ve şoförüm Bryson'ın araba yoluna döndüğünde, his o kadar şiddetleniyor ki midem bulanıyor.

Kurucuların sahnelerine o kadar çok katıldım ki otomatik pilotta çalışabilmem gerekirdi. Harlot hiçbirimiz için kapüşonlu bir oyuncaktan başka bir şey değil, seansından bir servet kazanıyor ve çoğu zaman kenarda durabilir, kurucu arkadaşlarımın dolmasını izleyebilirdim. Dikkatimi meme uçlarını sıkıştırmak ve onu yerine bağlamak gibi pratik işlere odaklayabilirdim. Sessizce geri çekilebilir ve varlığımı zar zor belli ederek kenarda kalabilirdim.

Sorun şu ki, orada olmayı hiç istemiyorum.

Ajans'ın kurucularından biri olduğumdan beri ilk kez hardcore bir sahneye katılmak istemiyorum. Bu fikir beni tiksindiriyor.

Len'e iyi akşamlar dileyip paydaşlarımın yanına doğru yürüdüğümde ellerim çoktan terlemişti. Yemek salonuna girdiğimde neşeli ve mutluydular, kirli bir sohbete dalmışlardı. Elllerinde viski kadehleri, Harlot'a tam olarak ne yapacaklarını ayarlarken eski kadehleri deviriyorlar. Bryson aylardır sidik oyununa kafayı takmış durumda ve bu konuda susmak bilmiyor. Bir film yönetmeni gibi Harlot'a kimin ne zaman ve nereye işeyeceğini sırayla gösteriyor ve ben onun göt deliğine ilk turu atacak *kadar şanslıyım* ama bu gece Harlot'un yanına hiçbir şey işlemek istemiyorum.

Herkes heyecanını artırırken ben de başımı sallayarak kadehimi *şerefe* ile tokuşturuyorum ama midem bulanıyor. İhanet asla hafife aldığım bir şey değildir, özellikle de kendi ruhuma ihanet söz konusu olduğunda.

Kardeşliğimin arasında bir sahtekar gibi dururken böyle hissediyorum. Ve hepsi Tiffany yüzünden.

Oynamak istediğim tek kadın, hiçbir uyarıda bulunmadan dünyama giren ve onu alt üst eden kızıl saçlı hazinedir.

Bryson *tezahüratların* arasında bana dik dik bakıyor. "Yine neyin var, Reuben? Scrooge olmaya geri döndün."

"Stok sorunları," diyorum ona, sesimin bu kadar savunmacı çıkmasından pişmanlık duyarak. "Ne yazık ki Noel benim için zevk değil, iş demek."

Bry'ı bunu yutmayacağını bilecek kadar iyi tanıyorum. Beni tartmaya çalışıyor ve diğerlerinden birkaçı da ona katılıyor. Bir sürü göz beni inceliyor.

"Bugün mağaraya gittin mi?" diye sorar. "Evet, tabii ki."

"Noel Baba iş kaygılarının önüne geçiyor, ama kurucu arkadaşlarınızla bir akşamı paylaşmak geçmiyor mu?"

Sözlerinin sınırı hoşuma gitmiyor, çünkü Harlot'tan bağımsız olarak önceliklerim aynı olurdu.

"Hayırseverlik çabalarım iş kaygılarımın önüne geçiyor, evet, yapabildikleri kadarıyla. Ama sikimi ıslatmak? Hayır, Bry. Bu spektrumun diğer tarafında."

Seb, Bryson'a yaklaşıyor. "Bunu birkaç yıl önce söyleyeceğini hayal bile edemezdim."

"İşler değişir."

İnsanlar değişir, demek istediğim bu.

"Harlot ile birkaç saat." Seb omuz silkiyor. "Eminim stok sorunlarınız bekleyebilir. Hadi ama dostum. Partiyi mahvetme."

Bry bana "Bize sonra teşekkür edeceksin" dedi. "Sikin Harlot'un kıcına girdiğinde önceliklerin değişecek."

Yanılıyor.

Cebimden telefonumu çıkarıyorum. "Aslında acil bir e-posta bekliyorum. Her an gelebilir. Ya o ya da tedarikçiden bir telefon. Tercihen birincisi, çünkü ikincisi çok daha ciddi haberler iletacaktır."

"Doğru," diyor Bry. "Kukuletalı fahişemiz gelene kadar kırk beş dakikamız daha var, umarım o zamana kadar bu işi çözmüş olursun."

"Evet, umarım."

Yalan söylemek zorunda kalmaktan nefret ediyorum, bu yalan sığ ve beyaz bir yalan olsa bile. Stok sorunlarım olduğu doğru - her alışveriş merkezi zincirinde yılın en yoğun zamanında mutlaka olur, ama uydurma e-posta ya da telefon görüşmesi uydurmadan başka bir şey değil.

Kendimi ikna etmeye çalışıyorum. Tiffany bir şovmen, ben de bir müşteriym. Aramızda bir ilişki yok, sadakat yok, ayrıcalık yok. Aslında, onun da birkaç saat içinde Harlot gibi aşırı bir durumda olacağını biliyorum. *Creamgirl*, bizimkinden pek de farklı olmayan bir üye kulübünde kötü şöhretli bir evlenme teklifine katılıyor - Bryson'ın kendi pislik arkadaş grubuyla pis sahnelerden hoşlanan bir arkadaş. Başına çuval geçirilmeyecek ama geçirilebilir de.

Malikanesinin arka odalarından birine bir *zafer duvarı* yaptırdı ve bir seferde otuz kadar misafiri davet ediyor. Bunun için iyi para ödüyor ve biz de gelirden sağlıklı bir pay alıyoruz. Tiffany daha sonra katılımı için büyük bir ödeme alacak ve teklifler etrafındaki yorumları onun coşkusundan övgüden başka bir şey iletmedi. Bundan hoşlanıyor. Bu düşünce karşısında bu kadar huzursuz olmam için hiçbir neden yok. Başka erkeklerin ona bir sürtük gibi davranması ihtimali beni çok *öfkeli*endiriyor.

Bu gülünç bir bakış açısı, çünkü o da öyle.

Onunla bir sonraki randevum için sabırsızlanıyorum. Yirmi dört saat boyunca eğlendireceği kişi ben olacağım.

Aradaki bir hafta bir ömür gibi gelecek.

Len ceketimi almış olsa da ter içindeyim. Dışarıdaki Aralık soğuğuna rağmen oda boğucu. Bir viski daha kabul etmek yerine

Kalabalık beni izlerken telefonumu tekrar çıkarıp e-postalar arasında geziniyorum.

İçimi çektim ve cebime geri soktum.

"Hâlâ haber yok," diyorum ve Bry saate bakıyor. "Otuz dakika kaldı."

Otuz dakikalık cehennem.

Kendimi sıraya girmeye ve dikkat çekmemeye zorluyorum ama sakın kalamıyorum. Telefonuma bir kez daha bakıyorum, odada bir aşağı bir yukarı yürürken, diğerlerinin beni duyabileceği kadar yüksek sesle küfrederek zaten açık olan e-postalar arasında geziniyorum.

"Tanrı aşkına, dostum," diyor Seb. "Artık biraz dinlenebilir misin? Sikimin sertliğini azaltıyorsun."

Gülümsemeye zorladım. "Özür dilerim. Ama ihtiyaç var."

"Stok sorunlarını siktir et. Benim ihtiyacım olan şey Len onu bağlar bağlamaz o küçük pis sürtüğün üzerine atlamak ve oyun zamanımızı en iyi şekilde değerlendirmek. O yüzden kendine çeki düzen ver, olur mu?"

Seb'in son birleşmesinden bu yana kibri arttı. Başka bir bölüme yükseldi. Onunla ilk tanıştığımda neşeliydi, imparatorluğu adım adım büyürken heyecanlıydı ama şimdi tamamen farklı bir adam. Gözlerim grubun etrafını tarıyor ve bunun neredeyse herkes için ne kadar doğru olduğunu irkilerek fark ediyorum.

Arkadaşlığı, iş uyumunu ve The Agency'nin kuruluşunu paylaştığım adamlar artık bu odadaki adamlar değil. Artık sertleşmiş ve acımasızlar. Genellikle kaba ve her zaman açgözlüler.

Ama değilim.

Sığ, bencil bir narsiste dönüşmektense kendimi kılıcımın üzerine atmayı tercih ederim.

Aslında, tam tersini istiyorum. Bentley'imi geri vitese takmak ve buranın eskiden eğlenceli olduğu günlere geri dönmek istiyorum.

Ya da daha da ötesine. Hayallerimi yasaklamadan önceki uzak geçmişe.

"Bana bir dakika verin," diyorum onlara ve arkamı dönüyorum. Yedi dakika sonrası için zil sesimle aynı melodiyi çalan bir alarm kuruyorum, sonra telefonumu cebime geri sokuyorum. Gruba tekrar katılıyorum ve viski bardağımı kaldırıyorum. "Tamam, e-postalarla işim bitti. Acilse ararlar."

Seb içkimi doldururken gülümsüyor.

"Bunun için teşekkürler, işkolik."

Gülümsemeye zorluyorum. "Üzgünüm, sekskolik. Ereksiyonuna engel olmak istemem."

"Bana sonra teşekkür edeceksin."

İş konuşmaya geldiğinde maske takmaya alışkınım, bu yüzden önümüzdeki birkaç dakika boyunca aynı taktikleri kullanıyorum, içimdeki gök gürültüsüne rağmen mümkün olan her fırsatta katılıyorum. Alarmım çaldığında kalabalığın arasına karışmayı başarmıştım.

"Lanet olsun." Telefonumu çıkarırken hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. "Kusura bakmayın çocuklar. Buna bakmam gerekiyor."

Alarmı sessize alıyorum ve telefonu kulağıma götürüp bir köşeye çekiliyorum.

"Ne? Dört gün mü? Dört gün mü? Ama bu imkânsız. On dört mağazanın stokları zaten tükenmiş durumda, yirmisinde ise stoklar neredeyse sıfır. Hemen halledilmesi gerekiyor. HEMEN. Hayır. Yarın değil. Onunla hemen konuşmam lazım!"

Kalbim o kadar sert çarpıyor ki çarpıntı olmasından korkuyorum. Bütün odanın bana baktığını biliyorum.

"Bunu kabul etmeyeceğim, Margaret. Kesinlikle kabul etmeyeceğim. Şartlar Temmuz ayından beri yürürlükte. Onu doğrudan arayacağım."

Telefonu *kapatıp* grubun yanına geri döndüğümde yanaklarım yanıyor. Başımı sallarken kaşlarımı çatıyorum.

"Lanet olası aptallar. Cidden. Dalga geçiyorlar. Bu saçmalığa bir dakika daha katlanmayacağım."

Saate bakıyorum, sonra da gidiyorum.

"Herkesi bırakmak zorundayım. Özür dilerim ama ilgilenmem gereken işler var. Bunun öncelikli olması gerekiyor."

Bryson, "Şuraya geçin," diyor ve yandaki odayı işaret ediyor. "İşiniz bittiğinde partiye katılın."

Bu ihtimal karşısında bir panik dalgasına kapılıyorum, buradan defolup gitmek istiyorum.

"Evet," diyor Seb. "Sadece koridorun sonunda olacağız. Lanet olası bir telefon görüşmesi uğruna gösteriyi kaçırmayın."

Kaçışımın etrafımda kapandığını hissedebiliyorum. Diğerleri başlarını sallıyor ama ben çoktan uzaklaşmaya başladım.

"Çok isterdim ama bunun için bir telefon görüşmesinden çok daha fazlası gerekecek. Bu bütün gece sürebilir. Bu küresel bir şey." Çıkışı işaret ettiğimde pek çok şahin göz benim üzerimde, şaşkın. "İyi vakit geçirin. Keşke ben de size katılabilseydim."

Seb başını sallıyor, bana deliymişim gibi bakıyor.

"En azından birkaç hafta içinde Cream'in aç kıcı için bize katılacağını biliyoruz. O eğlenceli zamanı kaçırmak istemezsin, değil mi Noel Baba?"

Adamlardan birkaçı buna gülüyor ve ben de gülüyorum. "Beni kandırdın, Seb. Sanki karşı koyabilirmişim gibi." Soğukkanlılığımı korumak için elimden geleni yapıyorum. "İyi akşamlar beyler. Harlot'a benim adıma fazladan bir sprey verin, olur mu?"

sen."

Kapıyı arkamdan kapattığım anda nefes alış verişlerim mantıksız bir şekilde hızlanıyor. Koridorda kalıyorum, şoförüne mesaj gönderirken sırtımı duvara yaslıyorum. Alnımdaki teri siliyorum, ön kapıya doğru volta atıyorum ama büyük giriş görüldüğünde olduğum yerde duruyorum.

İşte tatlı fahişe, kapüşonlu ve Len onu soyarken titriyor. Tiffany'ye kıyasla çok küçük görünüyor. Göğüs kafesinde bir melodi çalabilirsin. Ve Len külotunu aşağı kaydırırken kalça kemikleri açıkça görülüyor.

Beni orada görünce şaşkınlıkla kaşlarını kaldırıyor ama tek kelime etmiyor. İkimiz de konuşmuyoruz. Elimden geldiğince önce telefonumu, sonra da kapıyı işaret ederek iletişim *kuruyorum* ve askıdan montumu alırken *gitmem gerektiğini* söylüyorum.

Ona yaklaştığımda fahişe irkiliyor ve korkularım kesinleşiyor. Böylesine istekli bir katılımcıyla iğrenç oyunlar oynama fikri bana hiçbir şey ifade etmiyor. Onun çıplak vücuduna bakarken hissizleşiyorum. Damarlarımda hayvani bir şehvetin izi bile yok.

Kapıyı açarken sessizim ve ağzımla *bir hoşça* kal diyorum ve sonra oradan çıkıyorum.

Eve gitmem gerek. Buradan çıkmam lazım. Eskiden bütün pis arzularımı tatmin eden bu köhne yerden uzaklaşmalıyım.

Tiffany ile olan randevuma sadece bir hafta var, diye kendime hatırlatıyorum - ama kararlılığım kırılıyor.

Ajans uygulamasını aramadan önce şoförümü bekleme zahmetine girmiyorum. Takvime tıklıyorum ve *Creamgirl*'ün profilini arıyorum.

Çok fazla rezervasyon var. Birbiri ardına. Müşteri üstüne müşteri, güzel fahişenin randevularına gelmesini, hizmet etmeye hazır olmasını bekliyor. Ama ben bunu kaldıramam.

Bu delilik. Öyle olduğunu biliyorum. Ama yine de yapıyorum.

Kişisel koşullar nedeniyle her birini *erteledim* ve yeni rezervasyonlar için yeni yılda rastgele tarihler seçtim.

Yine de hareket ettiremediğim biri var. İnceleme ve bir dizi sonuç olmadan olmaz.

Kurucuların işi.

En az üç üyenin onayı olmadan bunu değiştiremem. Lanet olsun.

İki hafta sonra Bryson'ın koridorunda Len onu soyarken kapüşonuyla duran Harlot değil, Tiffany olacak ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Elim kolum bağlı.

Ama bu gece tamamen berabere değiller.

Ne de **o l s a** Ajansın sorumlu savunucuları olmamız gerekiyor. Şovmenler, her zaman desteklenmesi gereken birincil varlıklarımızdır.

Zafer Duvarı'nın adresine tıklıyorum.

Sadece referans için.

Ve sonra Kullanıcı 5639 olarak giriş yapıyorum.

14
TIFFANY

Kullanıcı 3980. Erkek. 39.

*Zafer deliği duvarı için zamanın geldi.
Seni bağlamak ve buna hazır hale getirmek için sabırsızlanıyorum, seni sapık
sürtük. Bunun için aç olduğundan emin ol.*

Süre: 9 saat. Teklif Ücreti:
£18,000

Zafer deliği en sevdiğim rezervasyonlardan bir diğeridir. Dokuz saat boyunca kim isterse onun tarafından kullanılıyorum. Bu dokuz saat, kedicilik oynamaktan ve bahçe şovları izlemekten farklı bir hardcore ligidir. Bu adamlar her lanet saniyenin tadını çıkarıyor ve ben de her lanet saniye için onları sağıyorum. Dokuz saatlik saf emme ve sikiş kolay bir başarı değil, ama bu yüzden liderlik tablosunun tepesindeyim. Üç gün boyunca yanaklarım ağrısı bile umurumda değil. Her zaman en iyi hizmeti alırlar.

Siyah dantelli, kupsuz bir sütyen, çorap ve jartiyer giyiyorum, iç çamaşırı giymiyorum. Bu bir gece yarısı işi, yani taksiye bindiğimde saat 21:00'i geçmişti. Uzun deri montuma sarınıyorum ama uzun süre üzerimde kalmayacak. Zafer duvarı Chelsea'de. Zengin bir milyoner gotik malikânesini son derece keyifsiz bir seks yuvasına çevirmiş ama oraya yakışmış.

Taksi beni garaj yolunun dibinde indiriyor ve kırmızı parlak stilettolarımla kalçalarımı sallayarak yukarı çıkıyorum. Her zamanki gibi uşağa nazlı bir *selam* verip göz kırpıyorum. Gülümsemesini artık biliyorum, yüzünü aydınlatan yarım bir sırıtış. Ama bu sefer içim içimi yiyor.

Gümüş bir tilki ve ellili yaşlarında olmalı. Sakalı dışında Reuben'e hiç benzemiyor. Sakalının kesimi. Çenesinin şekli. Ama lanet olsun, sadece bu acınası paralellik bile beni heyecanlandırmaya yetiyor.

Paltomu ona verdiğimde bu saçmalık beni sersemletiyor. Sanki zafer çukuru duvarında sıradan bir günmüş gibi asıyor, ama bende büyük kelebekler var. Sakalın canı cehenneme. Aptalca bir karşılaştırma.

Reuben, Reuben, Reuben, lanet olası Reuben. Bu saçmalık için kendimden nefret ediyorum. Eğer önümde koca bir gece olmasaydı, şu anda terapistimi aramayı düşünürdüm. *Düşün*. Evet, tabii. Bu asla olmayacak. Kendime yalan söylüyorum. O aramayı yapmadan önce kendimi ölümüne *Reubening* yapıyor olacağım.

Beni gideceğim yere götürürken uşakla hiç konuşmuyoruz. Zafer odası koridorun sonunda sağda, alçıpan bir duvarla tam anlamıyla ikiye bölünmüş bir odada. Hangi tarafta olacağımı biliyorum ve yerimi alıyorum - ofiste başka bir gün daha. Odaklanma ve Creamgirl moduna geçme zamanı.

Bu akşam Reuben ile ilgili düşüncelerimin en azından bir kısmını kovmam gerekiyor. Dikkatimi dağıtacak herhangi bir şey beni rahatlatacaktır. Bana kalırsa ne kadar çok penis o kadar iyi.

Kâhyanın boynumdaki tasmayı sıkma şekline odaklanıyorum, kanlı sakalının görünüşünü bir kez daha görmezden gelmeye çalışıyorum. O Reuben değil. Kanlı Reuben'e hiç benzemiyor.

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve tasmadan gelen zincir duvardaki bir boşluktan geçiriliyor, uzunluğu ve sıklığı diğer taraftaki kullanıcı tarafından kontrol ediliyor. Bu noktada sadece ağzı açık bir kuklayım. Zincirin en sıkı olduğu yerde dört ayak üzerine kalkıyorum ve bacaklarımı sonuna kadar açıyorum. Müşteriler istedikleri zaman kıcıma ve amıma tam erişime sahipler ve girdikleri kapı arkamda. Yüzlerini asla göremiyorum.

Bazı açılardan kurucuların toplantılarından birine benziyor ama anonimlik daha az... aşırı. Daha az resmi. *Daha az korkutucu*.

Müşterilerimden birinin yüzünü burada görsem dünyanın sonu gelmezdi ama ajansın başındakiler için durum bambaşka olurdu. Reuben konunun ciddiyetini daha da arttırdı ve anonimliğin ihlali tüm kariyerimi riske attığı için bu durum beni uzaklaştırmalı. *Olmalı*. Yine de bazen aptal bir inek oluyorum, her zaman yasak olana ilgi duyuyorum - bu gece bunu kendi avantajıma kullanacağım. Bu hissi elimdeki işe kanalize edeceğim, sürtük uzayının güzel kara deliğine bir gülümsemeyle dalacağım.

Ya da en azından dene.

Bu gece Reuben için bir gülümseme olmayacak. Hayır. Olamaz. Müşterilerle ilgili olmalı. Ne yazık ki her birini onun gibi hayal edebileceğim.

İlk varışımı beklerken dudaklarımı yalıyorum. Dizlerimi daha da açıp kendimi sallıyorum, hareketlerimle kendi amımı kızdırıyorum. İçimde horoz istiyorum ve kız öğrenci kelebeklerimi paramparça edecek kadar sert olmasını istiyorum.

Buranın tepe ışıkları bilerek parlak, her hareketi ve her hareketi vurguluyor. Bu hoşuma gidiyor. Birçok büyük beden kadın kıvrımlarından utanıyor ve bunu anlıyorum. Öz-bilinç lanet olası ruhun cinidir, ama ben vücudumu olduğu gibi seviyorum. Kıç yanaklarımın ne kadar şişman olduğunu ve onları ardına kadar açmanın nasıl bir his olduğunu seviyorum. Oyun zamanı geldiğinde göğüslerimin ve karnımın zıplamasını ve tokat atmasını seviyorum. İnsanların beni tombul, sürtük bir mantrap olarak görmelerini ve bunu kullanmakta bu kadar iyi olmamı seviyorum.

Bugün o kadar çaresizim ki neredeyse ilk müşterilerimi çağıracağım. Deliğe sabitlenmiş, ilk sakin kendini göstermesini bekliyorum. Biri ortaya çıktığında ağzım sikişmek için sulanıyor ve salya akıtan bir orospu gibi doğrudan üzerine çıkıyorum, bana üçlü çikolatalı dondurma ikram edilmiş gibi höpürdetiyorum. Dudaklarımı şapırdatıyorum ve dilimi şaftın üzerinde gezdiriyorum, sonra onu küfrettiren bir ritimle patlatıp emiyorum. Diğer taraftan sesini duyabiliyorum ve Reuben'e hiç benzemediği için kalbim biraz sıkışıyor.

Siktir et. Her şey hala Reuben'le ilgili.

Duvarın arkasındaki adam "Hepsini yut," diyor ve benim için fişkırttığı anda ağzımı sakinin etrafında sıkı sıkı tutuyorum, ilk yükümü indiriyorum.

Bu birçoğunun ilki, vardiyam bitene kadar sayısını unutacağım.

Üç numaralı sakin üzerindeydim, arkamdaki kapının açıldığını duyduğumda kafamı iyi bir kızın üzerinde sallıyordum. Ayak seslerine ve ağır nefeslere bakılırsa, sanırım üç kişilerdi.

Bir adamın arkamda dizlerinin üzerine çöktüğünü duyuyorum. Ayağa kalkıyor ve parmakları işe koyulmadan önce tombul popoma güzel bir tokat atıyor, amımın ne kadar ıslak olduğunu hissetmek için bacaklarımın arasına doğru kayıyor.

"Bu sulu amcığı seviyorum," diyor ve sesini tanıyorum. Onunla çok yattım ama hayır. Reuben tipi olmadığı kesin. Üç parmağını sokuyor ve ben öyle bir öğürüyorum ki neredeyse görevlerimi bırakıp ağzımdaki siki ihmal ediyorum. Dördüncü parmak içeri girdiğinde tek yaptığım diğer adamın aletinin etrafında inlemek ve elimden geldiğince geri itmek.

"Seni her zamanki gibi azgın görmek güzel," diyor ama hiçbir fikri yok. Reuben ve kurucularla başım dönüyor ve bu beni daha da muhtaç hale getiriyor. Bu düzenin onlara ait olduğunu hayal ediyorum ve Reuben ya arkamdaki ya da zafer duvarının diğer tarafındaki adamlardan biri olabilir.

Keşke beni görebilseydi, sürtük çalışanıyla gurur duymasını sağlardım.

Ya da bundan daha iyisi, onu kıskandırırdım.

Ne de olsa söylediği buydu - giyen sen değilken başka bir adamın parfümü. Kahretsin, bu gece ne kadar çok koku alacağımı koklayabilmesini isterdim. Ve belki de koklayacak.

Tıpkı kulüpte beni izlediği gibi, belki şu anda da beni izliyordur...

Bu beni dünyadaki diğer tüm düşüncelerden daha fazla teşvik ediyor.

Gecenin ilk siki amıma girdiğinde gerçek bir fahişe gibi inliyorum. Bir tükürük kızartması benim için her zaman bir kazanandır, özellikle de boynumdaki yaka öğürmemeye neden olacak kadar sıkı çekildiğinde. Kalın horozda boğulurken gözlerim sulanıyor, ama rimelimin akışına tanık olmak için bana bakan kimse yok.

Arkamdaki müşteri amımdan kıcıma geçtiğinde herhangi bir uyarı almıyorum. Sürpriz, içime doğru ilerlediğinde canımı yakıyor. Boğazımdaki horozun etrafında çığlık atıyorum, ama sessiz. Kıvrımlı popomu geri çekip onu alırken kimseye gülümsememeyi başarıyorum.

Defalarca sikilmeden önce sıkılığın tadını çıkarmak istiyorum.

İki tarafın da sikişinde bir ritim yok. Her adam kendi farklı melodisiyle çalışıyor. Bu çok ateşli, çok amatör bir pislik. Ben sadece burada bir parça isteyen herkes için sunulan bir kızım. Kıcıma ilk dölümü alıyorum ve sikiş yerini amıma bir başkası alıyor ve bu çok hoş karşılanıyor. Giderken kık yanaklarımı açıyor ve onun oyununu anladım. Göt deliğimden başka bir adamın dölünün aktığını görmekten hoşlanan adamlardan biri. Aynen öyle. Bu beni tahrik ediyor. Daha iyi görebilsin diye dışarı itiyorum. *Benim için zevk.*

Bu sefer duvardan *yutmam* için bir talimat almadım, bu yüzden adam benim için fişkırttığı anda ağzımı açık tutuyorum, yüzümün her tarafına sıçradığında mutlu oluyorum. Bu seansların sonunda her zaman o kadar berbat bir halde oluyorum ki eve asla taksiyle dönemiyorum - uşak genellikle Mercedes'i korumak için beni plastik bir koltuk kılıfıyla götürüyor. Sadece sperm değil

Delikten giren horoz bana ne vermek isterse onu veriyorum. Hortumdan ne çıkarsa.

Her zaman pis sürprizlerle karşılaşıyorum. Biri sürtük suratıma sprey sıkıp beni sıırıslıkla bıraktığında diğér taraftan pis kakhahalar alıyorum ama kakhahalar da bana geliyor. Burada tutulduğum on iki saat boyunca hiç tuvalet molası vermedim. Küçük tatlı bir kız öğrenci gibi elimi kaldırıp tuvalete gidemiyorum, oh hayır. Olduğum yerde, dizlerimin üzerinde, kendi ıslak pisliğimin içinde gitmek zorundayım.

Müşteriler her zaman bu şekilde seviyor.

İşte 18 bin sterlin onlara böyle bir teklif getiriyor ve ben de bunu memnuniyetle karşılıyorum. Muhtemelen bu işi bedavaya yapacağımı bilmiyorlar.

Ya da ben... Reuben için...

Çirkin teklifi zihnime çarparak geri geliyor. Adamın kendisiyle yirmi dört saat için kırk sekiz bin dolar.

Onun için, onunla *birlikte* oynamama sadece yedi gün kaldı.

Onun sikini ilk kez görmeme sadece yedi gün kaldı.

Bana ne yapacağını merak ediyorum - süper hardcore'u hedefleyecek mi? Düşüncesi bile amımı sulandırıyor.

Ağzımı onun sikine sarmış, onun şehvet dolu gözlerine bakarkenki görüntümde seller akıyor.

Aman Tanrım.

Keşke beynim çenesini kapasa.

İlk hortum spreyi beni duvardan selamladığında ağzıma beş tur boşalmıştım. Buna ne kadar hazırlıklı olduğumu düşünürsem düşüneyim, her seferinde geriye doğru sıcıyor ve yakama yapışıyor. İçgüdü.

Adam çekimi hisseder ve zinciri daha sıkı çeker.

"Aç şu lanet ağzını," diyor ve ben de söyleneni yapıyorum, höpürdeterek yuttuğumu duyabildiğinden emin oluyorum. Ama temizlemek için çok geç kalmıştım. Memelerim çoktan sıırıslıkla olmuş, meme uçlarım damlıyor. Amımı siken adam *evet diyor* ve hızını artırıyor, aynı anda kıcımı da parmaklıyor.

Eğer benden isteseydi, onun için çok kirli olabilirdim.

Eğer zafer deliğinden gelen spreyi gördüğünde sikişenlerden biriye, o zaman muhtemelen seansın sonunda pislik havuzunun derin ucuna batan uzun süre kalanlardan biridir. Ama bunu bilmek için henüz çok erken.

Delikten giren bir sonraki adam o kadar büyük ki gırtlığımı sikerken beni kasıyor ve arkadan kıcımı siken bir adamla eşleşiyor.

yüksek bir açıdan. İkisi de günah gibi geriniyor ve homurdanıyor ve ben kendimi fahişe zihnime gömülürken hissediyorum. Creamgirl'ün gerçekten Creamgirl olduğu yer - müşterilerine hizmet etmekten başka bir şey yapmayan kukla sürtük.

Olmak için harika bir yer.

Reuben'i düşünmekten biraz olsun uzaklaş.

Kıçım derin bir oyun alanı. Parmaklar, yaraklar ve ağır bir kayganlaştırıcı tokadı beni kirli bir fisting için çalıştırırken. Muhtaç fahişe amım en fazla on dakika içinde üç tur döl yiyor ve hüpürdettiğim sikin etrafında daha fazlası için yalvarıyorum.

Daha, daha, daha, hep daha.

Bana bir bardak su ikram ediliyor ve bir dizi yarak yer değiştirdiğinde memnuniyetle içiyorum, ama sonra tekrar başlıyor. Çenemden, göğüslerimden ve kıkımın çatlağından döl damlayana kadar yarak üstüne yarak. Kendim tuvalete gitmem gerektiğinde amım sümüksü bir şekilde ıslanmış oluyor.

İşemem gerektiği uyarısını veriyorum, ağzımdaki sikin etrafında inliyorum, ama bu sadece onları daha da ateşliyor. Kırdığımda ve bıraktığımda beni derinden çarpan bir horozum var ve parmakları klitorisimin üzerinde, horozunun etrafına işerken beni teşvik ediyor.

Aklımı başımdan alıyor. İşerken boşaldığımda aklım başımdan gidiyor, basınç azalırken bir zafer deliği horozunun etrafında sırtıyorum.

Bozulmayı başlatan genelde erkekler değil, benim.

Ben pis bir orospuyum, o yüzden beni öyle al. Sürtük amımı sik, işte bu kadar. Aynen böyle. Tombul kıkımı tokatla ve o pis yumruğunu oraya sok, almamı sağla. Yaptır bana.

Ağzım horoz etrafında çöp konuşuyor ve daha fazla sprey geldiğinde adamlarla birlikte gülüyor. Am sikicilerden biri çekilip sonunda içime bir yumruk attığında ikinci kez boşalıyorum. Döl içinde çok kremli olmalı, almak çok kolay. Yumruğu içime o kadar güzel vuruyor ki, boğazımın üstündeki pisliğin vıraklamalarını duyabiliyorum.

Müşterilerden biri pozisyonu değiştiriyor. Sırt üstü dönüyor ve yüzü amımın altında olacak şekilde ıslak zeminde ayaklarını sürüyerek ilerliyor ve yumruğu serbest kaldığında haykırıyorum ve hayatım buna bağlıymış gibi ağzını sürüyorum.

"Evet, temizle beni. Temizle beni!"

Arkamdaki adam aletini sert bir hamleyle kıkıma soktuğunda tekrar haykırıyorum.

Ve lanet olsun, altımdaki adam ağzını klitorisimin etrafına kilitlediğinde çığılgım iniltiye dönüşüyor. Avantajı vardı, çünkü klitorisim

çoktan şişmiş, hassas ve gitmeye hazır, ama bu işte iyi. Onun için adil oyun. Emmesi beni uçurumun kenarına getiriyor ve arkadaşı ona teşekkür ediyor, çünkü sevinç spazmlarım kıcımdaki horozu bir mengene gibi sıkıyor. Hazine değerinde bir sperm yükü daha alıyorum.

Sikler bulanıklaşıyor, hisler bulanıklaşıyor, ben ıslandıkça her şey bulanıklaşıyor - işimi yaparken döl, tükürük ve sidikle kaplanıyorum. Zafer deliği daha da kirleniyor ve siklerin daha sert emilmesi gerekiyor, kirli piçlerin tadı saatler geçtikçe daha da pisleşiyor.

İki bardak su daha içtikten sonra mesanem yine pes etti. İlk katılanlar kayboldu ve yeni bir grup oyuncu geldi. Yine de hiçbirinin sesi yere işeyen sürtüğe tezahürat yapan Reuben gibi çıkmıyor.

Utanç verici.

Şu anda onun sesini duymak isterdim.

Teklifi yarıda bıraktım ve dizlerim beni öldürüyor ve kollarım ağrıyor. Kıçım yanıyor, amım ağzına kadar dolu ve yanaklarım emmekten acıyor ama yine de devam ediyorum. Asla durmam ve bir tekliften kaçmam, asla.

Verecekleri her şey için yalvarırken otomatik sürtük modundayım. Saçlarım sırlısıkla, ıslak damlıyor. O kadar çok sidikle ıslatıldım ki, ürperiyorum, ama bu sadece heyecanı artırıyor. Bana savurdıkları hakaretleri seviyorum. Onlar kullanmadan önce kıçımın tokatlanmasını, elden ele ve horozdan horoza kendimi becermemi sağlarken seslerin tezahüratlarla birleşmesini seviyorum.

Ne kadar pis, ucuz, sürtük bir kaltak olduğunu biliyor musun?

Bunu sık sık soruyorlar ve evet. Soruyorum.

İstediğim şey bu. Sevdiğim şey. Kendimi kaybettiğim ve bulduğum yer, aynı anda ikisi birden.

Yine de içimin derinliklerinde bu gece başka bir şey kıpırdanıyor.

Şu anda pis, ucuz, sürtük bir orospu olmaktan daha çok istediğim şey gümüş tilki Noel Baba'mla birlikte olmak.

Onunkiyle bir kez denemek için tüm bu siklerden vazgeçerdim.

Ve eğer burada olsaydı... beni görebilseydi... bir şey hisseder miydi? Bir an için bile olsa? En ufak bir kıskançlık hisseder miydi? Beni zafer duvarından uzaklaştırıp gerçekten hortumla yıkar ve kendine alır mıydı?

İçimde rastgele bir horozla tekrar boşalıyorum, ama aklım orada
öy

le. Reuben'in buraya hücum edip beni duvardan koparması fantezisi,
Beni sadece ve sadece onun olarak sahipleniyor.

Uykusuzum ve sayıklıyorum. Öyle olmak zorundayım.

Daha önce hiç tek bir erkekle birlikte olmak istememiştim. Bir şovmen
olduğumdan beri, her zaman ne kadar çok o kadar iyi olmuştur.

Sanki yeryüzü kirli dizlerimin altında dakika dakika kayıyor. Duygularım
içimde şekil değiştirirken kararsızım. Boğazımdaki aletin hiçbir anlamı yok.
Arkamdan alay eden ve beni beceren insanlar bir bulanıklık. Sadece
umurumda değil.

Artık umurumda değil.

Creamgirl'ün demir gibi sağlam kişiliği nihayet çatırdayıp yok olurken
dehşet verici bir özgürlük hissine kapılıyorum.

Bu gece bu odada olmasını istediğim Creamgirl değil. Tiffany. Ve
Tiffany'nin tek istediği Reuben ile birlikte olmak.

Reuben'i o kadar çok istiyorum ki canım yanıyor.

Evlenme teklifimize yedi gün kaldı ve ben yarın olmasını deli gibi
diliyorum.

Boku yedim. Gerçekten, siki tuttum. Gerçekten terapistimi aramalıyım.

Ama bu çok iyi hissettiriyor.

Seans bittiğinde kendimde değildim. Uşak bana bir havlu uzatıyor ve
üzerimi temizliyor. Sonrasındaki sessizlikte beni bir battaniyeye sarıyor ve
dışarıdaki koridora çıkmam için bana rehberlik ediyor. Saat sabahın altısı, etrafta
benden ve ondan başka kimse yok ve ölümüne sikilmiş olmama rağmen tek
yapabildiğim, hala benzerlik parçasının etkisi altında olan sakalına bakmak.

"Hepsi bitti," diyor. "Eve gitmeye hazır
mısın?" Her zamanki şakalarım engel
olamıyorum.

"Sayılır. Birkaç tur daha atabilirim, beni bilirsin."

Battaniyeyi montum ve çantamla değiştiriyorum ve arabasının anahtarlarını
almasını bekliyorum ama montunu giymiyor, sadece farların parlamasıyla avluya
bakıyor.

"Taksiniz geldi," dedi bana.

"Neyim?"

"Taksiniz," diyor, sanki çok belli olması gerekiyormuş gibi. "Sen rezerve
ettin, değil mi?"

Uygulama aracılığıyla daha önce onay aldık."

Kapıyı açıp dışarıda bir Bentley'in park ettiğini görene kadar neden bahsettiğine dair en ufak bir fikrim yok.

Bu lanet bir taksi değil.

Kalbim yere düşüyor, sonra da gökyüzüne yükseliyor. Bu olamaz.

şoför arabadan indi ve ben haklıydım. Sakal kesimi uşağa benziyor. Sadece daha iyi.

Yüzde bir milyar daha iyi.

Bana doğru yaklaştığında yüzündeki sırıtış içimi eritiyor. "Gitme zamanı, Creamgirl," diyor bana ve kolunu benimkine bağlıyor.

15
TIFFANY

Reuben beni flaşı Bentley'sine doğru götürürken sabah gökyüzü hâlâ karanlık. O kadar yorgunum ki, bu doğru değil - ama o kadar heyecanlıyım ki damarlarımda adrenalin yükseliyor. Bunun nasıl olduğunu anlayamıyorum.

Ona sorular yöneltmeye başlamadan önce merdivenlerden inip kulak misafiri olmayana kadar bekliyorum.

"Burada ne yapıyorsunuz? Neden gelip beni aldınız? Ajansın acil bir durumu falan mı vardı? Neler oluyor?"

"Arabaya bin, açıklayacağım."

Benim için yolcu kapısını açıyor ve ben lüks deri koltuğa bakıyorum. Onu kirletme fikri beni dehşete düşürüyor.

"Koltuk kılıfınız falan var mı?"

"Hayır, koltuk kılıfım yok ama bir vale şirketim var. O güzel kafanı bu konuda yorma."

"Güzel kafa mı? Evet, doğru." Gülüyorum ve bir *mwah* veriyorum. "Her tarafım döl içinde ve saçlarım çişten sıırılsıklam olmuş, fark etmediysen söyleyeyim."

"Bunun gayet farkındayım,
Creamgirl." "O zaman kafayı yemiş
olmalısın."

Kendi küstah sesim beni rahatsız ediyor ama elimde değil. O kadar gerginim ki, her zamanki güvenli tavrıma güveniyorum.

Zonklayan kıcıımı koltuğa kaydırıyorum ve Reuben kapıyı benim için kapattığında sakın kalmaya çalışarak nefeslerimi emiyorum. Diğer tarafa geçmek için etrafımda dolanırken bakışlarım ona sabitleniyor. Emniyet kemerini takıyor, arabayı çalıştırıyor ve hiç terlemeden yoldan çıkıyor.

"Emniyet kemeri lütfen, Tiffany," diyor, gözleri yolda.

Emniyet kemeri, doğru. Büyük göğüslerimin üzerine çekip takıyorum. Bu çok garip, delilik.

"Torpido gözünde sizin için bir şişe soğuk su var," diyor. "Teşekkürler."

O kadar susamışım ki, hepsini iki uzun yudumda içiyorum.

"Bu gerçekten iyi geldi," diyorum ona. "Bunun için teşekkürler."

"Sorun değil," diyor. "İyi misin? Zor bir gece geçirdin." Gözlerimi kısıyorum, hâlâ bu çılgınlık seviyesini anlamaya çalışıyorum.

"Zafer duvarında mı? Evet, önemli bir şey değil. Oraya çok gittim." Koltuğumda biraz döndüm. "Cidden Reuben, burada neler oluyor? Beni korkutuyor."

Bir sonraki dönemeçte sağa dönüyor, gözleri yolda.

"Ajans uygulamasını kontrol edin, her şey biraz daha anlamlı hale gelecektir."

Çantamdan telefonumu çıkartıyorum ve beni bekleyen bir Ajans bildirimi görüyorum. Kullanıcı 5639'dan geliyor ve teklifinin yeniden planlanmasını istiyor.

Bu sabaha kadar.

şimdi.

"Neden teklifin taşınmasını istediniz? Bir şey mi ıktı? Seni başka bir yere yerleştirebilirdim, beni zafer duvarının arkasından yakalamana gerek yoktu."

"Hayır. Hiçbir şey çıkmadı. Hepsi benim suumdu."

Yola bakıp gülümsüyor, bana kızgın ya da öfkeli değil. Kalbimin gm güm atmasına neden olan bir başka gerçeküstü dalga.

"Asıl soru şu," diyor. "Bunu kabul edecek misiniz?"

"Teklif mi? Bu bir soru bile sayılmaz." Kabul et'e tıklıyorum ve trafik ışıklarına geldiğimizde bir *tada* ile ona ekranı gösteriyorum. "Peki, nereye gidiyoruz?"

"nceden rezervasyon yaptırdığım hiçbir yer yok."

"Hiçbir yer mi?"

"Ani bir karar oldu. Bu yüzden, standart bir çift bulamazsak, bu sefer *senin ya da benim evimde* daha geleneksel bir ilişki olabilir."

Reuben'in asansörde Ells ya da Josh'la karşılaşmasını istemem mümkün değil, bu yüzden Belgravia'da kalamam ve stm başım sidik içindeyken iki kişilik standart bir otel odası? Geçirdiğim geceden sonra pek iyi olmaz.

Yine de midemin bulanmasının asıl nedeni bu değil. Masadaki diğer seçenek beni çok etkiledi. *Onun evi*. Reuben Sinclair nerede yaşıyor? Evi neye benziyor?

"Bence sizinkini denemeliyiz, eğer sorun olmazsa, Kullanıcı 5639?"

"Benim için sorun değil, Creamgirl. Bir şeyler almak için önce seninkine uğramak ister misin? Belgravia yolun çok dışında değil."

Yorgunluktan bitap düşmüş olsam da gülmek zorundayım, çünkü bu da bir başka *"ne oluyor lan?"* turu.

"Belgravia'da yaşadığımı biliyor musun?"

"Evet, öyle. Ben senin patronunum, unutma."

"Sapık bir patrona mı dönüşüyorsun? Bir sonraki sahnede bir sapık oyunu oynamak ister misin?" Sırıttıyorum. "Daire numaramın ne olduğunu biliyor musun?"

Bana yan gözle baktı. "Batı kulesi, 27 numara, yanılmıyorsam?"

Gülüyorum. "Tanrım. Oturma odamdaki halının da ne renk olduğunu biliyor musun?"

Başını öne eğiyor. "Henüz değil. Gidip bir göz atalım mı? Dedğim gibi, uğrayabiliriz."

"Hayır. Rezervasyonumuz için en sevdiğim pijamalarımı giyeceğimi sanmıyorum. Sorun değil. Zaten şu anda pek orada değilim. Muhtemelen hala çamaşır makinesindedirler."

"Takviminizin son derece yoğun olduğunu fark ettim," diyor Reuben. "Orada hiç zaman bulabilmene şaşırdım. Hiç akşamları izin aldığın oluyor mu, seni sapık işkolik?"

"İşkolik mi? Bunu söyleyen, milyonlarca sterlinlik bir imparatorluğu yönetmenin yanı sıra neredeyse mağarada yaşayan sizsiniz."

Sırıttıyor. "Sanırım bu arabadaki tek sapık ben değilim. Beni mi kesiyordun?"

Bir kahkaha daha atarak ellerimi kaldırıyorum. "Suçluyum."

"Birbirine çok tuhaf bir şekilde uyan iki bezelye gibiyiz. Evinde nadiren vakit geçiren tek kişi sen değilsin Tiffany. Aslında benimkinde biraz zaman geçirmek güzel olacak."

"Bugün mağarada değil misin?"

"Gerçekten de öyleyim, ama bu akşam döneceğim."

Kafam bulanık - zafer duvarı beni yakalıyor. Zamanlamalarım berbat olmalı.

"Teklif o zaman mı başlayacak? Bu akşam mı?"

Reuben gülümsüyor. "Ayrıntıları kontrol etmeden körü körüne kabul ettin, değil mi? Ne kadar amatörce."

Beni yakaladı.

"Ne diyebilirim ki? Suçluyum. Yine." "Bir göz atın."

Ses tonunda alttan alta bir şeyler seziyorum ama ne olduğunu bilmiyorum. Benim için hâlâ bir gizem. Yanımda oturan adam güzel bir tuhafılık ve anlamadığım bir kimyası var. Onunla yanıyorum. Derimin altında bir statik tabaka gibi.

"Devam et," diyor. "Bir göz atın."

Teklif tekrar bakıyorum ve iki kez göz kırpmak zorunda kalıyorum. Rezervasyon tam sabah altıda, tam da beni aldığı saatte başlamıştı. Yirmi dört saat için 48 bin sterlin ve ben zafer duvarından dışarı adım attığımda başladı. Tanrım.

Ama neden? Ne oluyor lan?

Ben ona bakarken Reuben de yola bakıyor. Araba kullanırkenki profili büyüleyici. Direksiyonu tutuşu ve koltuğunda dimdik oturuşu beni kendine çekiyor. Gösterişçi bir yarışçının tam tersi.

Durağanlık artıyor ve bağımlılık yapıyor. Çılgın istek dalgalarına kapılıyorum - aşırı derecede saplantılı. Bu bana sahip olduğum mega atraksiyonların gerçekten bir anlam ifade ettiği gençlik günlerimi hatırlatıyor.

Bu statik, hissiz hissetmekten çok daha iyi.

Reuben'in evine gideceğimiz için memnunum, çünkü aslında kendi evime dönmek istemiyorum. Josh bile son zamanlarda kendi arkadaşlığımdan ne kadar kaçtığını bilmiyor. Gittikçe kötüleşiyor. Ells gelmeden önce çoğunlukla onun evindeydim ama son zamanlarda daha çok üçüncü tekerlek olmaya başladım. Bir de Caroline'ın haberleri var... Küçük tatlı bebeği...

Her ne kadar kendime bunun hiçbir önemi olmadığını söylesem de işler değişti. Evlenme tekliflerini tıka basa dolduruyorum ve televizyon izliyorum, ama yalnızlık acısı içimi kemiriyor. Tatillerde neredeyse tatil rezervasyonu yapıyordum, kafamı o kadar çok meşgul ediyordu ki. Ama gidecek hiçbir yerim yok. Timbuktu'da bir plajda olsam yine de yalnız olurum.

"Bu delilik," diyorum. "Seninle arabada oturduğum için bana para ödemek zorunda değilsin."

"İstemediğimi biliyorum ve benimle bir arabada oturmak zorunda değilsin. Bu benim isteğim, senin değil."

"Ne için kırk sekiz bin ödüyorsun? Sen Noel Baba kostümüyle hediye paketleri dağıtırken ben senin evinde mi takılacağım? Saatlerce hediye çantalarımla uğraşamayacaksın."

Kıkırdıyor. "Bu şekilde görebilirsin."

"Başka nasıl görülebilir ki?"

Mayfair'e doğru bir dönüş daha yapar. "Bunu adil bir teklif olarak görüyorum. Sen güzellik uykunu alırsın, ben de mağara vardiyamı yaparım, sonra da oradan devam ederiz."

Midemde kelekler uçuşuyor. Bu arabanın içinde kendimi bir devlet gibi hissediyorum. Çişli bir fahişe, takım elbiseli, çizmeli bir milyonerin yanında. Ama

Onu daha yakından incelediğimde, daha önce fark etmediğim bazı işaretler olduğunu görüyorum. Saçları biraz dağınık ve kravatı biraz gevşek. Yorgun görünüyor, sabah duşundan çıkmış, alışveriş merkezine gitmeye hazır değil. Bay Sinclair bitkin görünüyor. Gözleri kapüşonlu.

"Gece geç mi yattın?" Ona sordum. "Belki."

Teklifinin tam olarak ne zaman gelen kutuma düştüğünü öğrenmek için uygulamayı kontrol ediyorum.

Hmm. Zafer duvarına vardktan hemen sonra. İlginç.

"Bütün gece uyumadın, değil mi?"

Gözlerini yoldan ayırmıyor. "Umutsuzca bir duşa ve biraz uykuya ihtiyacı olan bir kızdan bu kadar çok soru. Sadece rahatla. İstersen uzun bir uyku çek."

Uyumak istediğim son şey. Tek istediğim ona dokunmak. Onunla konuşmak. Onunla birlikte *olmak*.

Mayfair'de bir araba yoluna giriyor ve evinin milyonlar değerindeki etkileyici kırmızı tuğlalı malikanelerden biri olması hiç de şaşırtıcı değil. Vıcık vıcık kışımı arabasından dışarı sürüklediğimde ne kadar dağınık bir bok gösterisi olduğumu daha da pekiştiriyor. O ön kapıyı açarken ben Mayfair sarayına bakıyorum. Etkileyici ve karakter dolu. Benim hayat görüşümün tam tersi. Belgravia kuleleri son derece gösterişli ve taze. Cam cepheli ve modern şık. Muhteşem ama sade değil. Yalnız yaşadığım için artık bana göre değil. Zenginlik ve vay canına faktörü geçtiğinden beri, havalı ama mülayim oldu. Tıpkı özel hayatım gibi.

Mayfair'de olmamam gerektiğine eminim. Bu tam bir çılgınlık. Ama Reuben'in koridoruna adım attığımda kendimi garip bir şekilde evimde hissediyorum. Ceketini çıkarırken Reuben'in enerjisi ve benimkini çıkarmama yardım ederkenki şefkati. Stilettolarımı çıkarıp ayakkabılığa koyarken üzerimde kötü kokan iç çamaşırlarımdan başka bir şey yok ama gülümsemesi hiç değişmiyor.

Sanırım beni çok daha kötü gördü.

"Hadi seni duşa sokalım," diyor ve elimi tutuyor.

Beni yukarı çıkarırken etrafımdaki detaylar bulanık, çünkü tek odaklanabildiğim şey o. Elinin benim elimdeki gücüne. Büyük banyolarından birinde duşu açıp hazır olana kadar ısıyı kontrol ederken gülümsemesi. "Güzel ve sıcak."

Kıkırdıyorum. "Ben mi yoksa duş mu?" "İkisi de."

Akan suyun altına girmeden önce iç çamaşırlarımı çıkarmıyorum, sadece içeri giriyorum ve Reuben beni izlerken sabunla köpürtüyorum. Bu iç çamaşırının Reuben Sinclair'in lüks mermer zemininde görünmesine bile izin vermeden önce temizlenmesi gerekiyor. Sabunlanıp sıırsıklam olduktan sonra çıkarıp düşün kenarına atıyorum ve kendi üzerimde çalışmaya başlıyorum, saçlarımı şampuanlıyorum ve pislik havuzu musluk deliğinde kaybolurken ne kadar iyi hissettirdiğini düşünüp iç çekiyorum.

"Size katılabilir miyim?" Reuben soruyor. "Noel Baba'nın yola çıkmadan önce bir sabah duşuna ihtiyacı var."

"Müşteri sizsiniz, Kullanıcı 5639. Bana istediğinizi yapabilirsiniz."

Kravatını gevşetip gömleğinin düğmelerini açıyor ve görüşümü bulanıklaştırdığı için camdaki buhara lanet ediyorum. Bu, takım elbisenin altındaki adamı ilk görüşüm. Eşsiz Reuben Sinclair. Sonsuza dek gözbebeklerime kazınmasını istiyorum.

İçeri girdiğinde saçlarımı şampuanlamaktan vazgeçmişim, gözlerim çıplak vücudunda bir aşağı bir yukarı geziniyordu. Kaslı ama zayıf ve ellili yaşlarında bir adam için cildi dikkat çekici. Asıl dikkatimi çeken göğsündeki birkaç gri kıl. Sadece kıllı sayılabilecek kadar.

Aleti sert, dimdik ve gururlu duruyor ve emilmek için yalvarıyor. Ve beni hemen şimdi becer, lütfen, ama üzerinde biraz kolan var. İçgüdülerim beni dizlerimin üzerine çöktürüp tadına bakmaya zorluyor ama o omuzlarımı *hayır, hayır diye* tutuyor.

Ona dik dik bakıyorum. "Noel Baba mağaradan önce çuvalının boşaltılmasını istemiyor mu? Sen gitmeden önce en azından bir tadına bakamaz mıyım?"

Beni ayağa kaldırıyor, ben kendimi ayağa kaldırırken bir koluyla beni destekliyor.

"Hayır Tiffany, çünkü o tadı isteyen benim. Bütün gece bunu bekledim."

Parmağını çenemin altına koyuyor ve yüzümü kendisine doğru çevirip yavaşça içeri giriyor.

"Ne oluyor lan? Daha dişlerimi fırçalamadım," diyorum ama o gülümsüyor. "Bu umurumda bile değil."

Kullanıcı 5639, Reuben'in ağzı benimkine değdiği anda toz oldu, çünkü bu öptüğüm bir müşteri değil. Kollarımı omuzlarına doluyorum ve idolümü hayatın kurtarıcısıymış gibi öpüyorum, ben inlerken dillerimin birbirine dolanmasına dalıyorum.

Bir kere başladı mı, durmuyor. Beni fayanslara doğru itiyor ve başparmağını yanağıma sürüyor ve ben bitiyorum. Bir terapistin beni bu durumdan çıkarma şansı yok. Saplantım had safhada, fantezilerim havada uçuşuyor.

Karnımı dürtmekte olan sikine uzanıyorum, ama öpücükler arasında hayır diyor ve beni daha sıkı tutuyor. İtiraz ederek inliyorum, ama bana daha sert bir *hayır* diyor ve bana bakmak için çekiliyor.

"Noel Baba'nın mağaraya gitmesi gerekiyor."

"Evet, ve bu yaramaz kızın o gitmeden önce bir hediye çantasına ihtiyacı var." "Sabır bir erdemdir."

"İşim biter bitmez beni bir tekliften almak için şehrin öbür ucuna giden kişi söylüyor bunu."

İki elini kaldırıyor.

"Suç luyum. Son birkaç gündür sabır benim erdemim olmadı."

Yüzü o kadar yakın ki nefesini hissedebiliyorum, su ikimizin de üzerinden akıyor. Ruhumu yakan soruyu sormak için cesaretimi topluyorum.

"Son birkaç gün, yani otel odasından çıktığım andan itibaren mi?" Duraklıyor. Muhteşem gri gözleri benimkileri kavuruyor.

"Suçluyum. Tekrar."

Parmaklarımı omzunda gezdiriyorum. "Evet, sanırım aynı hücreyi paylaşacağız. Ben de aynı suçtan hüküm giymiş olurum."

Bir sonraki öpüşmemiz tam bir çılgınlık, sabunlu eller çaresiz, ete kemiğe bürünmek için duşu paylaşmakla dalga geçiyoruz. Gözleri sihirli, elleri güçlü ve sert ve dudakları... oh lanet olsun, dudakları benimkilere karşı o kadar iyi hissediyor ki onu bir ömür boyu öpebilir ve hiç sıkılmayabilirim.

Sonunda ayrılır.

"Üzgünüm, ama gerçekten bir hamle yapmalıyım." "Bana mı?" Kıkırdayarak söylüyorum.

"İşe gitmek için," diyor, şakama gülmüyor. Yalnız kalma düşüncesi canımı acıtıyor.

"Son bir öpücük," diyorum ama en az beş öpücük alıp onunla birlikte duştan çıkıyorum. Korkuluktan bana bir havlu alırken ağzı hâlâ benimkine değiyor. Beni sararken ellerim yanaklarında ve bir tane de kendisi için alıyor.

"Hasta olduğunu söyleyemez misin?" Ben soruyorum.

Havluyla saçını kurularken sırtıyor. "Noel Baba asla hastalanmaz. Senin uyumaya, benim de alışveriş merkezine Noel neşesi getirmeye ihtiyacım var. Ho, ho, ho."

"Tek ihtiyacım olan *sensin*." Ona söyledim ve midem bulanırken geri çekildim. Yüce Tanrım. Sesim çok muhtaç geliyor. Çok gerçek.

Bu çok erkendi. Çok, çok, çok erken.

Önemli bir şey değilmiş gibi sırtıyorum ve üzerimi kurulamaya başlıyorum. Ama Reuben kımıldamıyor, sadece bakıyor.

"Özür dilerim," diyorum. "Biraz saçmaladım. Uzun bir gece oldu."

O kadar utanıyorum ki, yanaklarımın pancar gibi kızardığını bile bile havluyu sıkarken kalçalarımın bakıyorum. Onun gibi bir kurucunun benim gibi bir şovmenden istemediği aptalca bir *tatlılık* kuralını çiğnediğim için dehşete kapılıyorum.

Kalbim açıkta ve tehlikede hissediyorum.

"Tiffany," diyor ve ben özür dileyip sözü Creamgirl'e bırakmak istiyorum. Kırpıklarımı kırıştırıp tekrar aletine uzanmak istiyorum ama hayır. Elleri benimkileri tutuyor.

"Bir daha söyle," dedi bana.

Kıkırdamaya çalışıyorum. "Ne? *Pardon*?"

O benimle birlikte gülmüyor. "Burada Cream'i oynama. Rezervasyon yaptırdığım şovmen o olabilir ama burada istediğim kadın o değil."

Zor nefes alıyorum.

"İstemek mi, ihtiyaç mı?"

"Sanırım bu sorunun cevabını zaten biliyorsunuz. Bentley'imde genellikle kişisel taksi hizmeti sunmam."

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki, kulaklarımda güm güm atıyor.

"Öyleyse tekrar söyle," diyor. "Eğer bunu kastettiysen, söyle. Eğer kastetmediysen, söyleme."

Derin bir nefes alıyorum, aşk çılgınlığının kıyısında sallanıyorum.

"Ciddiydim. Mağarada göz göze geldiğimiz ilk andan beri bunu biliyordum."

"O zaman söyle. Söyle bana."

Kalbim çılgılık atıyor, yıllar sonra ilk kez gerçekten canlanıyor.

Ruh.

"Tek ihtiyacım olan... *sensin*."

16
REUBEN

Alışveriş merkezine gitmeden önce uykulu Tiffany'ye sıcak çikolata

yapıyorum. Ne yazık ki üstüne istediği kremam yok.

"Bir sonraki market teslimatımda bunu düzelteceğim," diyorum ona, "Bir kasa dolusu sipariş vereceğim ve onu sıcak çikolatadan çok daha fazlası için kullanacağız."

"Sözler, sözler," diyor sıcak içeceğinden bir yudum alarak.

Ceketimi silkip anahtarlarımı alıyorum ve cazibeme karşı koyamıyorum.

Kupayı elinden alıp tezgâhın üzerine koyuyorum, güzel yüzünü ellerimin arasına alıp öpüyorum.

Saçlarımı okşuyor ve dillerimiz harika bir çikolata dansı yapıyor.

"Keşke kalabilseydin," diyor ben ayrılırken.

"Sen farkına bile varmadan dönmüş olacağım," diyerek saçlarını okşadım, "sen dinlen. Eminim daha sonrası için bolca enerjiye ihtiyacın olacak."

Suratı o kadar tuhaf ki, hayranlık duyuyorum. *Tam ona göre.*

Hayır demek çok zor. Ama çocukları hayal kırıklığına uğratamam. Yine de son bir öpücüğün zararı olmaz.

Son bir öpücük ön kapıya kadar sürüyor - kıkırdayarak dans ediyor ve dudaklarımı ısıtıyor, sikim yeniden sertleşiyor.

"Sen adam olmazsın," diyorum ve dışarı çıkmadan önce kışına bir tokat atıyorum.

Arabaya bindiğimde "Çabuk eve!" dedi.

Home.

Ev, kalbin olduğu yerdir, derler.

Evim - büyük ve boş - ama şu anda değil.

Dikiz aynasından onu izliyorum, arabadan çıkarken el sallıyor. Ben de kornaya basıp el sallıyorum.

Kahretsin, geç kalacağım.

Deli gibi Noel Baba kostümümü giyip mağaraya koşmam gerekecek.

Evelyn ve Jen ben gelene kadar hattı idare edecekler. Hayır işleri söz konusu olduğunda onlar da benim kadar yorulmak bilmezler ve ne zaman bir etkinliğimiz olsa hiç aksatmadan gelirler. Jen beş çocuk sahibi olduğu için çocuklarla arası çok iyi - hepsi büyüdü ve yuvadan uçtu. Şenlikler başladığında yüzü her zaman aydınlanıyor ve gençlerle ilgileniyor.

Eğer yirmi yaş daha genç olsaydı - ve evli değil de bekâr olsaydı - onunla ilk tanıştığım da kalbimi fethedebilirdi. *Olabilirdi*. Kıvrımlı vücudu beni çığına çevirirdi ve kocaman göğüsleri ve şehvetli kalçalarından büyüleneceğimi inkar edemem. Yine de, onunla tanıştığım da yirmi yaş daha genç ve evli değil de bekar *olsaydı* bile, alışveriş merkezinin tepesindeki kink ve iç çamaşırı mağazasının önünden birlikte ilk geçtiğimiz de uyumsuzluğumuz çok açık olurdu.

Anlamıyorum, demişti bana. İnsanlar neden böyle şeylerle ilgilenir ki? Eğlenmek için bir şey tarafından vurduğunuzu hayal edin. Garipler.

Bizim için bu kadardı.

Olduğum adamı, yani gerçek Reuben Sinclair'i asla inkâr edemem. Eski karım Jeanette ile bunu çok uzun süre denedim ve yine de beni terk etti. Eğer yeniden 'aşkı' bulacak kadar şanslı olsaydım, doğamın iyi ya da kötü tüm yönlerini 'sevebilecek' ve kabul edebilecek biri olduğundan emin olmam gerekirdi. Benimkiyle eşleşebilecek bir ruh fikri giderek daha da belirsizleşti.

Tiffany'yi kucagımda otururken bulana kadar böyle bir kadınla tanışma fikrinden vazgeçmişim ve şimdi...

Hiçbir fikrim yok.

Londra'da trafik çok kötü değil, şanslıyım. Alışveriş merkezine park etmek için yeterli zamanım var, bagajdan çantamı alıyorum ve arka girişten içeri dalıyorum. En yakın tuvalet kabininde Noel Baba kostümümü giyiyorum ve takma sakalımın benimkinin üzerinde olduğundan emin oluyorum.

"Ho, ho, ho," diyor Evelyn ben mağaraya vardığımda. "İyi görünüyorsun, Noel Baba bebeğim!"

Keşke bu Noel Baba'nın kendi bebeğini ne kadar çok istediğini bilseydi.

Noel Baba'yı oynamak güzel bir işkence - mutlu çocukların geçip gitmesi Rudolph'un burnunun ucunda sürekli sallanan bir havuç olması gibi. Tiffany'nin bana, benim onun gibi bir kadına ihtiyaç duyduğum şekilde ihtiyaç duyabileceğine dair bir umut kırıntısı bile korkunç bir havuç

düşünmek. O umut kırıntısının yok olma düşüncesi bile tüylerimi diken diken ediyor.

Evelyn'e gülümsüyorum ama zihnimde, kapımda duran Tiffany'nin görüntüsü horoz şişiren bir güzelliğe dönüşüyor - hamile, neredeyse tam dönem ve içinde bir bebek olan bir tanrıça gibi görünüyor.

"İyi misin, Reuben?" Evelyn soruyor. "Biraz... kaybolmuş görünüyorsun?"

Buna gülüyorum. "Evet," diyorum, "tedarikçi sorunları. Yılın bu zamanında işlerin ne kadar kızıştığını bilirsiniz."

"Yine de hâlâ buradasın, üzerine düşeni yapıyorsun."

Ve zihnimde Tiffany'yi yapıyorum, onu hamile bırakıyorum ve büyüyen karnını okşuyorum.

"Her zaman," diyorum gülümseyerek.

Kahretsin, delilik alemine düştüm. Tehlikeli bir delilik.

Kendimi toparlamaya çalışıyorum, çocukların kuyruğuna konsantre oluyorum ve Noel arifesinde bana nasıl kurabiye bırakacaklarını anlatırken Noel Baba'nın tüm dikkatini onlara veriyorum. Ama bu yıl kurabiye istemeyeceğim. Krema isteyeceğim.

"Sana ihtiyacım var."

Sözleri hâlâ kulaklarımda çınlıyor, bunları söylerken gözlerindeki dürüstlük o kadar çıplak ki.

Bir kez daha aynı suçu işledim. Tiffany'ye ihtiyacım var. Umuda ihtiyacım var. Hayallere ihtiyacım var. İş ve hayırseverliğin ötesinde amaçlara ve kurucuların çevresinin hayvani şehvetine ihtiyacım var.

Sorun şu ki, kalbim olabilecek en yasak hayallerden biri tarafından ele geçirildi.

Öğle yemeğinden hemen önce mağaraya küçük bir kız geliyor ve onu görünce nefesim kesiliyor. Neredeyse nefesim kesildi.

Kızıl saçları var - kumral, kızıl değil - ama yeterince yakın bir benzerlik. Büyük, geniş gözleri ve sevimli tombul yanakları bana küçük bir Tiffany'yi hatırlatıyor. Gülümsemesi cesur ve parlak ve altta iki dişi eksik. Ne kadar tatlı.

Kucağımda otururken bana Rudolph'la ilgili bir fıkra anlatıyor ve ben de onunla birlikte gülüyor, Tiffany'nin kızının böyle bir kıza benzeyebileceği fikrini aklımdan uzaklaştırmaya çalışıyorum. Bana Noel için nasıl bir köpek yavrusu istediğini anlatırken küçük meleğin gözlerinin içine bakıyorum. Bir sürü beneği olan bir Dalmaçyalı. Ne kadar uzun olacağına işaret ediyor, sırtarak

Ona *Temel Reis* diyeceğini söyledi ve ona çok ama çok iyi bakacağına dair bana güvence verdi.

Lütfen, Noel Baba. Noel için Temel Reis'i alabilir miyim? Çok iyi davrandım, söz veriyorum!

Eğer benim küçük kızım olsaydı, onu bu kadar mutlu görmek için 101 Dalmaçyalı alabilirdi.

Kızın annesi göz kırıyor ve başını sallıyor. Görünüşe göre bu küçük kız Noel sabahı çok mutlu olacak.

Burnuma dokunuyorum. "Ne yapabileceğime bakacağım," diyorum sırttan meleğe.

Ayrılırken, annesinin elini tutuşunu ve kalabalık alışveriş merkezinde kayboluşunu izlerken tıkanıyorum. Saçma sapan duygularla derin derin nefes alıyor, kimsenin beni görmemesi için dua ediyorum. Neyse ki Mark - fotoğraflardan sorumlu genç - fark etmiyor. Fotoğraf çekmenin arasında telefonunda gezinmekle meşgul.

On dakikalık molamız geldiğinde, Jen'in nazikçe sağladığı kahveyi yudumlarken kendi telefonumu kontrol ediyorum. İşle ilgili bir sürü e-posta var ama onlara bakmaya hiç niyetim yok. Dün gece Harlot'la yaşanan pislikle ilgili yorumların yer aldığı bir Ajans kurucuları başlığı var. Bry'nin istediği tüm sidik oyunlarını aldığı kesin. Bu çok açık.

Onu aldığında Harlot da Tiffany gibi sırlıslıklam olmuş olmalı.

Sırada Creamgirl var, yorumlardan birinde şöyle yazıyor. O büyük güzelliğin üzerine biraz püskürtmek için sabırsızlanıyorum. Bir sonraki seans için daha iyi kelepçeler alacağım bu arada. Harlot'unkiler kesmiş olabilir ama Creamgirl'ün tombul am dudaklarını dümdüz delegecek kelepçeler istiyorum.

Bu yorumu gördüğümde kusmak istiyorum.

Hiçbirinin Tiffany'nin üzerine bir şey püskürtmesini istemiyorum ve amından da uzak durabilirler. İçimdeki ateş kor gibi yanıyor. Parmağım sohbet başlığının üzerinde geziniyor, araya girip başka bir şovmen önermek için bir neden bulmaya çalışıyorum. Ama bunu yapamıyorum. Bu çok fazla şüphe uyandırır.

Dün geceki ayrılışımdan sonra, yaptığım her şey incelenecek ve Creamgirl'ün takvimiyle ilgili bazı büyük riskler aldım bile. Dikkat çekmemek için takvim hareketleriyle ilgili bildirimlerini sessize aldım, böylece bombardımana maruz kalmadı ve yöneticilerin görmesini engelledim. Ama soruşturma sırasında belli olacaktı. Müdahaleden kimin suçlu olduğunu bulmak için kimsenin Sherlock Holmes olmasına gerek yoktu.

Sadece kendimi suçlu hissetmiyorum. En ufak bir şekilde bile. Bir parça umut bile hassasiyetlerin önüne geçebilir ve bu umut parçasının gelmesi uzun zaman aldı.

Bu rüyanın her saniyesinin tadını çıkaracağım, çünkü büyük olasılıkla bu saçma iyimserlik dalgasının hepsi toza dönüşecek. Creamgirl yine Creamgirl olacak ve ben yine kuruculardan biri olacağım, şirkette beş milyon poundluk bir hissem olacak ve itibarım tehlikede olacak.

İki hafta içinde Tiffany kapüşonlu olacak ve zafer duvarını utandıracak bir kurucular gecesi için hazır olacak ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok.

Her şeyi riske atmadan olmaz.

17
TIFFANY

Son dört yılda birkaç taneden fazla yatakta yattığım için yataklar hakkında bir iki şey **biliyorum** ve bu yatak tam krallara layık. Benden beş yıldız.

Gerçi bu Reuben Sinclair'e ait olduğu için pek de sürpriz sayılmaz.

Yatağı kocaman ve o kadar rahat ki sanki bir bulutun üzerinde yüzüyor gibiyim. Yastıkları mükemmel ve çarşafları sevdiğim türden yüksek kaliteli pamuklu. Ama asıl bağımlısı olduğum şey onun kokusu.

Yatağın hangi tarafının onun olduğu belli. Komodinin üzerinde bir ciltsiz kitap, çalar saat ve telefon şarj aleti var, ama çarşaflar komodinden daha fazlasını ele veriyor. Onun gibi kokuyorlar.

Bazı çılgın prensiplerime aykırı olsa da daha fazla uzanmaktan kendimi alamıyorum. Birinin evinde uyumak benim için her zaman kutsal olmuştur.

Benim tarafımda uyuyan insanlardan nefret ederim. Asla. Josh bile kanka gecelerinde bunu yapmadı. Bu sadece o şeylerden biri. Benim tarafım her zaman benim tarafımdır ve Reuben'inki de Reuben'inki olmalıdır - özellikle de beni davet etmek için burada olmadığından, ama dayanamıyorum. Yastığını sıkıca tutuyorum ve onu içime çekiyorum. Kokuları bu kadar güçlü yapan nedir bilmiyorum ama onun burada yatıp uyuduğunu düşününce hayvani bir heyecan duyuyorum.

Yanımda uyuyor.

Onu yanımda *istiyorum*.

Bu yatağı onunla paylaşmak ve geceleri onun derin nefeslerini duymak istiyorum. Kollarını etrafımda hissetmek. O uzaklarda rüya alemindeyken çıplak tenine dokunmak.

Reuben mağaraya gittiğinden beri birkaç saat gözümü açabildim. O eve gelene kadar burada yorganın altına saklanmak ne kadar cazip olsa da, kıcıımı kaldırmam gerekecek. Başucumdaki fincanım ve yanındaki su bardağım boş. İşemem ve zafer duvarından kaynaklanan ağrı ve sızılarımla mücadele etmek için bir ağrı kesiciye daha ihtiyacım var. Böyle durumlar için çantamda her zaman bir zula bulundururum.

Ayrıca, keşfedecek koca bir malikane değerinde merakım var. Saplantılı olduğum adamın evi, takip etmek için burada. Bu bana onun hakkında internetteki mağara takvimi ve *Reuben Sinclair* arama terimlerinin vereceğinden çok daha fazla bilgi verecek.

Yatak odasının kapısının arkasında üzerime tam olarak oturan bir bornoz var. Belki de bu sabah Belgravia'ya uğrama fırsatını değerlendirmeliydim, çünkü yanımda çok az şey var. Sadece duşta yarım yıkanmış iç çamaşırları, kirli bir palto ve alt kattaki stilettolar.

Telefonumun çaldığını duyduğumda aşağıya iniyordum. Lanet olsun. Çantamı nerede bıraktığımı hatırlamıyorum. Muhtemelen mutfakta, tezgahlardan birinin üzerinde ya da sıcak çikolatamı içerken kahvaltı barının yanındaydı. Ben mutfağa doğru koşarken kesiliyor, sonra tekrar başlıyor... arkamdan.

Çantamın ana koridorda asılı olduğu ortaya çıktı. Centilmen müşterim onu benim için oraya koymuş olmalı. Çantamdan çıkardığımda telefonum hâlâ çalışıyor ve ekranda ismi gördüğümde sevinçli gülümsemem kayboluyor. Cevap veremeden tekrar çalışıyor.

Josh.

Oh, lanet olsun. LANET OLSUN.

Bildirimler penceresinde onun numarasından gelen on sekiz cevapsız arama var.

Bu sabah zafer duvarından sonra onu tekrar kontrol etmedim. Bir sonraki teklifim hakkında onu bilgilendirmeyi unuttum!

Kalbim boğazımda, hemen geri arıyorum. "Hey," diyorum.

"Tiff?! Ne oluyor lan? Neredesin? İyi misin?"

Kendi alnımı tokatlayabilirdim. "Evet, ben iyiyim. Her şey yolunda. Sadece yorgundum. Uyuyordum. Özür dilerim, benim hatam. Sana haber vermeliydim."

"Bana haber vermeliydin?! Hadi oradan! Çok endişelendim. Ella da öyle. Uyuduğunu düşündük, kontrol etmek için evini aradık ve orada değildin. Peki, hangi cehennemdesin?"

Saçmalık.

Josh'un dairemde beni aradığını, evde olmadığını görünce korkudan altına sıçtığını hayal ediyorum. Birbirimizin evlerinin anahtarı var ve dün gece işim bittiğinde ona D&S mesajı göndermedim. İşimin bittiğini ve güvende olduğumu bilmiyordu.

Siktir et.

"Neredesin, Tiff?"

"Ben, şey... meşgulüm. Başka bir teklif üzerinde çalışıyorum."

"Başka bir teklif üzerine mi? Zafer duvarından sonra mı? Ciddi misin lan sen?" "Evet, bir şey çıktı. Acil bir şey."

"Gerçekten mi? Neden bana haber vermedin? Birkaç saat önce Orla'ya ulaştım ve ona meşgulumüşün gibi geldi. Sonra sesi garip geldi. Takviminde araştıracağı bazı şeyler olduğunu söyledi, ama ne olduğunu Allah bilir. Bana söylemedi. Ajans kuralları falan, bu yüzden bana daha fazlasını veremeyeceğini biliyorum, ama polisi aramak üzereydim, Tiff. Kaçırıldığını sandım!"

İçim daralıyor. Josh, Orla ile konuşmuş. Benim hakkımda.

Orla, Ajans ekibinin yöneticilerinden biri, şovmenleri, programları ve müşterileri yönetiyor. Takvimleri, konumları ve rezervasyon geçmişlerini görebiliyor. Kendimi kaçak bir suçlu gibi hissediyorum.

"Neden Orla'nın üzerine gittin, Josh? Ben iyiyim!"

"Çünkü senin nerede olduğunu ya da seni kimin kaçırdığını biliyordur diye düşündüm!"

"Urgh." Ağrıyan başımı ovuyorum. "Bak, özür dilerim Josh. Cidden, özür dilerim, tamam mı? Sana haber vermeliydim ama lütfen bir dahaki sefere çıldırma ve kesinlikle Orla'nın üzerine gitme! Neden Teşkilatı bu işe karıştırıyorsun?!"

Alay ettiğini duydum.

"Ne için planlandığınızı bilenler onlar olduğu için nasıl olur? Ya onlar ya da POLİS!"

Pişmanlık ve korku kötü bir kombinasyon. Eğer durum tersine dönseydi ve Josh hakkında çıldıran ben olsaydım, Orla'ya ve polis de dahil olmak üzere ulaşabildiğim lanet yerdeki herkese giderdim, ama aynı zamanda nabzım hızla atıyor... çünkü Orla çok derine bakarsa...

"Bak, özür dilerim bebeğim," diyorum Josh'a. "Beni affet, olur mu? Bir daha yapmayacağım."

"HER ZAMAN D&S mesajları gönderiyoruz. HER ZAMAN. Birbirimize söz verdiğimiz şey bu."

"Evet, her şeyi berbat ettim. Özür dilerim. Gerçekten çok üzgünüm." Nefes alıyorum. "Ama gitmem gerekiyor. Başka bir evlenme teklifinde bulunacağım ve bu hiç de iyi bir zamanlama değil."

"Harika zamanlama değil mi? Ciddi misin sen? Zamanlaması berbat olan sensin."

"Evet, özür dilerim. Biliyorum. Dinle, acil bir teklifim vardı, kelimenin tam anlamıyla zafer duvarından dışarı adımımı attığım anda başladı. Gerçekten iyi bir anlaşmaydı. Evet dedim, teklif hemen orada başladı ve..." Kahretsin, saçmalıyorum.

"Ne teklifi?" diye soruyor. "Ne tür bir anlaşma?"

Soruları normalde hiç basmadıkları bir düğmeye basıyor. Ona cevap verirken sesim fısıltı gibi tıslıyor.

"Bu çok gizli bir bilgi. İfşa edilmemeli!"

"Bana öyle geliyor ki şu anda seninle ilgili her şey ifşa edilmiyor. Neler olduğu hakkında konuşmamız gerekiyor."

Kafamı duvara vurmak istiyorum. Artık sadece Caroline'ın bebeği ve Noel'le ilgili olmayacak, her açıdan sorguya çekileceğim, çünkü o haklı. Bir şeyler saklıyordum.

"Evet, tamam. Konuşuruz. Takvimim müsait olduğunda sana haber veririm, tamam mı?"

"Pekala. Tamam. İşiniz bittiğinde bana bir D&S gönderin."

Sesinin bu kadar incinmiş olmasından nefret ediyorum. Ben daha hoşça kal bile diyemeden telefonu kapattı.

Kalbim başka meseleler yüzünden gümbür gümbür atmasaydı belki onu geri arardım.

Orla.

Şu anda rezervasyonlarımı inceliyor olabilir.

Ajans uygulamasını arayıp hesabıma giriş yapıyorum ve sohbet penceresinde onun adını söylüyorum.

Hey, üzgünüm, Josh çıldırmişti. Sorun yok, sadece bir yanlış anlaşılma. Kısa sürede bir müşteri aldım, önemli değil. Takvimde yazıyor.

Yazma simgesini görüyorum ve içim daralıyor.

Merhaba, Tiff. İyi zamanlama. Ben de tam senin hesabına bakıyordum. Her şey yolunda mı? Hasta falan mısın?

Hasta mısın? Evet, öyleyim. Gıdılarım sıkılaştı ve kusacağım. Yazarken parmaklarım titriyor.

Evet, iyiyim teşekkürler, neden?

Yazma simgesi tekrar belirttiğinde safrayı yutuyorum.

Hesabınızdaki ertelemeler. Bunlardan oldukça fazla var.

Benim hesabımdaki ertelemeler... Bu ne... İmkansız.

Kalbim küt küt atıyor. İçgüdüsel bir panikle takvimime tıkladığımda programımın bu geceden sonra tamamen yok olduğunu görüyorum. Çok açık. Tam yukarı

birkaç hafta içinde kurucuların teklifine kadar.

Onları sen mi taşıdın? Orla soruyor. Herhangi bir müşteri şikayeti almadık, ancak hastaysanız veya herhangi bir desteğe ihtiyacınız varsa lütfen bize söyleyin. Bu şekilde yönetmeyi tercih ediyoruz.

Buna ne diyeceğimi bilemiyorum. Yazıyorum, sonra siliyorum, yazıyorum ve siliyorum. Ona gerçeği söyleyemem. Hala rezervasyon eksikliğimin etkisindeyim, çünkü takvimimi boşaltmadığıma eminim... ve görünüşe göre Ajans da boşaltmamış... bu sadece şu anlama geliyor...

Kahretsin. Üzgünüm, Orla, yazıyorum. Seni de işin içine katmalıydım. Noel'le ilgili bazı kişisel sorunlarım var. Biraz kafa dinlemeye ihtiyacım var ve kurucular için uygun olduğumdan emin olmak istiyorum.

O yazdıkça kafam zonkluyor.

Sorun değil. Şimdi de bir müşterin mi var? Bunu sorun etmeyecek misin? Ve ertelenmesi gereken diğer her şeyi ertelemeyi başardın mı?

Yine, titreyen parmaklarım yalan üstüne yalan yazarken kendimi bir suçlu gibi hissediyorum...

Şu anda bir rezervasyondayım. Biraz ara verdim. Müşteri yeni ama büyük bir oyuncu olacak, sanırım, bu yüzden onu mutlu edeceğim, ancak bazı düzenli müşterilerim değiştirildi. Eminim iyi olacaklardır. Yakında geri döneceğim ve patlayacağım! Sizin tarafınızdan başka bir şey yapılmasına gerek yok. Yine de teşekkürler. Sen bir yıldızsın.

Yalanlar bana uymuyor. İyi ki yüzümü göremiyor, yoksa yanan yanaklarım beni anında ele verirdi.

Harika, diyor. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin. Yakında konuşuruz x

Umarım değildir.

Orla'ya beyaz yalanlar söylemek bu durumu çok gerçekçi hale getirdi. İptal kurallarını bu şekilde çiğnediğim ve güncellemeleri vermediğim için bana çok kötü davranabilirdi. Ama ona verecek bir şeyim yoktu. Onlar benim güncellemelerim değildi.

Tanrı'ya şükür ki onların yıldız oyuncularından biriyim, yoksa on kat daha fazla dayak yiyebilirdim.

Boş takvimimde geziniyorum - bir sürü randevu gitmiş. Şu an ile kurucularınki arasında tek bir iş bile yok.

Bugün hariç tabii ki.

Kafamda bir sürü soru dönüyor. Müşterilerim temelli mi gitti?

Ajans bunu öğrenecek mi?

Reuben bunu neden yaptı? Bana kızgın mı? Onunla yattım mı? Birisi aramızda neler olduğunu öğrendi mi? Daha da önemlisi, aramızda ne haltlar dönüyor? Ve gelirime ne olacak?!

Tanrım, şu anda bu olmadan da yapabilirdim. Ağrı kesicilerimi alıp mutfakta buzlu suyla birlikte birkaç tane içiyorum ve sonra lanet olsun, paranoyanın yükseldiğini hissediyorum. Titrediğimi hissediyorum, kontrol eksikliğinden nefret ediyorum... çünkü Creamgirl olmadan... işim olmadan...

Saati kontrol ediyorum. Reuben'in mağaradan ayrılmasına yaklaşık bir saat var.

Ertelenmiş rezervasyonlarım arasında gezinirken, seçeneklerimin parmaklarımın ucunda olduğundan emin oluyorum. Tıklayıp ertelemeleri geri almayı teklif edebilirdim. Birçoğunu geri alırdım. Müdavimlerim.

Güvenli seçenek.

Onlarla uğraşılalı sadece bir gece oldu. Onlara bir hata falan olduğunu söyleyebilirim. Bunu çözebilirim. İçimi rahatlatılabilir ve Orla'ya fikrimi değiştirdiğimi, sorun olmadığını söyleyebilirim. Ona şu anda iyi hissettiğimi söyleyebilirim.

Ama hiçbir şeye tıklamıyorum ve tek bir kelime bile yazmıyorum. Henüz yazmadım.

Ön kapıdan içeri girdiği anda orijinal *parmak tıklayıcının* cevaplarına ihtiyacım var. Ne de olsa patron o ve bunu hatırlayacak kadar mantıklı olsam iyi olur.

Reuben'in tek bir parmak tıklamasıyla tüm hayatım yerle bir olabilirdi.

18
REUBEN

Kendi araba yoluma girmekten heyecan duymayalı yıllar olmuştu. Yolcu koltuğundan gül ve orkide buketini alıyorum, krema kutusunu kaparken kendi kendime gülümsüyorum. Anahtarımı kilide sokarken kalbim güm güm atıyor. İçeri adım atarken *canım, ben geldim!* diye bağırma isteğine karşı koyuyorum, her ne kadar öyle hissetsem de.

Bu ev tekrar evim gibi hissettiriyor.

Ya da muhteşem Tiffany'yi kahvaltı barında gök gürültüsü gibi bir bakışla otururken bulana kadar öyle düşünüyordum. Gözleri kıpkırmızı ve bana bakarken yanağından yeni bir damla gözyaşı süzülüyor.

"Neden yaptın bunu?! Neler oluyor?!" diye bağırıyor ve sesindeki çatlağı duyduğumda kalbim sıkışıyor.

Çiçekleri tezgâhın üzerine bırakıyorum ve kremayı da yanlarına koyuyorum.

"Ne demek istiyorsun, neler oluyor? Bir şey mi oldu?"

Ekranı boş olsa da telefonunu kaldırıyor ve parmağını telefona soktuğunda parçalar yerine oturuyor.

"Aptal numarası yapma. Rezervasyonlarımı iptal ettin! Orla bu konuda başımın etini yiyordu, nedenini soruyordu ve ben yapmadığım için ona söyleyecek bir şeyim yoktu. Sen yaptın, değil mi?"

Kahretsin. Ellerimi kaldırıyorum.

"Endişelenecek bir şey yok, Tiff. Açıklamama izin ver."

"Endişelenecek bir şey yok mu?!" Bir damla gözyaşını daha sildi. "Altıma sıcıyordum, Reuben. Kesinlikle altıma sıcıyordum!"

Sakince yaklaşıyorum, onu yakalama ve sıkıca tutma dürtüsüyle savaşıyorum.

"İsterseniz rezervasyonlarınızı eski haline getirebilirsiniz. Her birini. Sizi temin ederim ki hiçbir gelir kaybınız olmayacak. Orla'dan ya da ekipten bir intikam almayacaksınız." Telefonunu tezgâha fırlatıp gözyaşlarını saklamak için ellerini yüzüne kapatırken kahvaltı barının diğer tarafında durup yutkunuyorum.

"Bunu neden yaptın? Herkesi çok kızdırabilirdim, işimi kaybederdim."

"Evet, olabilirdi ama olmazdı. Gerekirse düşmeyi kendim göze alırdım."

Şaşkınlıkla bana bakıyor. "Bunu neden yapasın ki?! Benden daha kötü kuralları çiğnemiş olursun! Bu delilik!"

Beni o konuda yakaladı. Bu delilik.

"Alabilir miyim?" Soruyorum ve onun yanındaki kahvaltı taburesini gösteriyorum. Başını sallıyor ama aramızda biraz mesafe yaratmak için kendininkini çekiyor. Acıtıyor, çünkü bu istediğim son şey. Bir nefes alıyorum.

Düşüncelerim dört bir yana dağılmışken kelimelerimi düzene sokmaya çalışmak oldukça zor bir iş, bu yüzden acele etmiyorum. O da bana izin veriyor, gözleri gözlerimi yakarken nefesleri kesiliyor.

"Takviminize müdahale ettiğim için tüm kalbimle özür dilerim. Önce sana sormalıydım," diyorum ve kızıl saçlı tanrıça gözlerini deviriyor.

"Hadi canım, Sherlock. Bir imparatorluğun sahibi olmana şaşmamalı. IQ'n ölçeğin dışında."

Şimdi bile onun kara mizahını seviyorum. Acı çekerken bile ağzındaki arsızlığı. Kollarını kavuşturuyor.

"Peki, neden?" diye sorar. "Çıkar ağzındaki baklayı, Reuben.

Neler oluyor?" Gerçeği söylüyorum.

"Bilmiyorum."

Kaşlarını kaldırıyor. "Bilmiyor musun? Ne demek bilmiyorsun? Rezervasyonlarımin her birini tık tık ertelediniz, sonra da bildirimleri sildiniz."

"Evet, yaptım ve yapmamalıydım. Önce sana sormadan olmaz."

"Çok korkmuştum. Orla'nın çılgına dönüp beni arayacağını ya da hesabımı iptal edeceğini düşündüm. Sonra ne olacaktı? Ben sadece Tiffany olacaktım, kulede yaşayan ve işi olmayan bir kız."

"Dediğim gibi, bu asla olmazdı. Yaptıklarımı kabul eder ve suçu kendim üstlenirdim."

"Ama NEDEN? Ne oluyor lan?!"

Sanki aklımı kaçırmışım gibi ellerini havada savuruyor ve onu yıpranmış ve geceliğimin zar zor örttüğü bir halde görmek deliliğimi daha da körüklüyor. Bir anlık delilikle uzanıp ellerini ellerime aldım.

"Çünkü mecburdum. Başka biriyle birlikte olduğun düşüncesine katlanamıyordum. O gece, kulüpte, çöp kutularının arkasında bir sürtük gibi becerildiğini duyduğumda, içeri dalmak ve onu senden uzaklaştırmak istedim. Çünkü seni istiyordum! BENİ! Onu değil! Ve o zamandan beri, birlikte ilk *evlenme teklifimizden* beri, düşünebildiğim tek şey bu." Ben nefes alırken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Senin zafer duvarında, dizlerinin üzerinde, hiçbir şey ifade etmeyen bir sürü müşteri tarafından götürüldüğünü bildiğim için gözüme uyku girmedi. Bu yüzden aklımı kaybettim, tamam mı? Takviminizi aradım ve kendi teklifimi sundum, sonra da yetkimi kötüye kullandım. Kurucu giriş bilgilerimi kullanarak Noel'e kadar erteleyebileceğim her şeyi erteledim. Çünkü bunu istedim. İşte bu yüzden."

"İstiyor *muydunuz* yoksa *ihtiyaç* mı *duyuyordunuz*?"

"Bunun cevabını zaten biliyorsun Tiffany. Banyoda kendin söyledin."

"Bunu kendi ağzından duymak istiyorum."

Gözlerindeki ateş parlayan korrallara dönüştü. Havadaki gerilim o kadar boğucu ki zar zor konuşabiliyorum.

"İhtiyacım vardı," dedim ona. "İhtiyacım vardı. Ve bana yardım et, eğer o ana geri dönsen, kalbim ellerimde senin tıka basa dolu takvimine baksam, her şeyi tekrar yapardım."

Kararı bekleyen bir sanık gibi hissediyorum. Jeanette beni terk ettiğinden beri hissetmediğim şekilde savunmasızım, kalbim yerde, açıkta, ayaklar altında ezilme potansiyeline sahip.

"Bana söylemeliydin," diyor.

"Katılıyorum, evet, yapmalıydım. Daha doğrusu size sormalıydım. Size sadece özür dileyebilir ve bunun bir daha olmayacağını garanti edebilirim."

Tavana bakıyor. "İkimiz de deliriyoruz."

"Buna hiç şüphe yok, ama daha önce de söylediğim gibi, sanki aynı kabuğun içinde iki farklı bezelyeymişiz gibi geliyor. Ve bu yüzden bana yardım edin, bunu seviyorum. Yıllardır böyle hissetmemiştim."

Elleri hâlâ ellerimdeyken sözlerimin içine işlemesine izin veriyorum. Gözlerini kırıştırıyor ve daha fazla gözyaşı döküyor. Alt dudağı titriyor.

"Bu ikimizi de çok fena mahvedebilir."

"Biliyorum."

"Neden ben?" diye sorar. "Yüzlerce kadınla birlikte olmuş olmalısın. Sen bir kurucusun, bir iş adamısın, mükemmel birini bulmak için yılların var, o zaman neden ben?"

"Çünkü benim mükemmel anlayışım o kadar sık karşıma çıkmıyor Tiffany. Mükemmel olduğunu düşündüğüm şeyin tek tadı, karşılığında benim *mükemmelliğimi* istemeyen ve çekip giden eski bir ești."

Gözleri benimkilere çarptı.

"Seni terk mi etti?"

"Evet, o sol Ben. Farklılıklar, Argümanlar, büyüyor ayrı. *Uzlaşmaz*. Boşanma belgelerinde böyle yazıyor." "Gitmesini mi istediniz?"

Jeanette hakkında konuşmaktan nefret ediyorum. Genelde ne pahasına olursa olsun bundan kaçınırım.

"Evet ve hayır. O zamanlar hayır. Enkaz halindeydim. Daha sonra, en iyisinin bu olduğunu düşündüm. İyi ki kurtuldum, derdim kendime. Sonra yavaş yavaş yalnızlık içime işledi. Meşgulken bunu görmezden gelmek kolay. İş, hayır işleri, ajans. Her gece eve döndüğünüzde boş bir ev ve yatakla karşılaştığınızı unutmak için iyi nedenler. Noel her zaman zordur. Hem kendi acımı hafifletmek hem de insanlara neşe vermek için mağarayı yapıyorum. Ve sonra sen içeri girdin."

Gülümsüyor. "İçeri girdim ve kışımı kucağına koydum."

"Aynen öyle. Beni deliye çeviren popon değil, yüzün oldu. Gülüşün, gözlerin, gülerken kaşlarını kaldırma şeklin."

Tanrıça ellerini benimkilerden çekip parmağıyla sulu gözlerini işaret ediyor. "Şu anda harika görünüyor, değil mi?"

"Bana her zaman güzel görüneceksin, Tiffany."

"Evet, dediğin gibi, aynı kabuğun içinde iki farklı bezelye olmalıyız."

Gülümsemeye cesaret ediyorum. "Affedildim mi? Sizi temin ederim, bunu bir daha yapmayacağım." Telefonunu ona doğru itiyorum. "Lütfen, ertelemeleri iptal et, eğer istediğin buysa."

"Peki ya istemezsem?"

"O zaman hepsinin bedelini ödeyeceğim."

"Tekliflerle mi, yoksa sadece nakit mi?"

Gözlerimi onunkilere kilitliyorum. "Hangisini istersen. Sadece beni affet, Tiffany. Lütfen."

Telefonuna bakıyor ama almıyor. İç çekiyor ve gözlerini bornozumun manşetlerine sürüyor.

"İkisine de ne dersin?"

"Hiçbiri mi?"

"Evet, ikisi de değil. Paraya ihtiyaım yok, Reuben. Bunu bilecek kadar hesabımı takip ettin. Sakladığım bir sürü param var. Bana ödeme yapılmasına gerek yok, sizin de bana teklifler sunmanıza gerek yok. O yüzden hadi..."

"Sadece ne yapalım?"

Omuz silkiyor. "Ne yapmamız gerekiyorsa onu yaparız. İstedğimiz için birlikte takılalım, istediğimiz için sevişelim. Normal insanlar gibi birbirimizin etrafında olalım."

Buna gülmek zorundayım. "Normal insanlar mı? Bu ilginç bir ifade."

Onun da benimkiyle birlikte güldüğünü duymak içimi rahatlattı. "Evet, tamam, belki normal insanlar değil." Elimi tuttu. "*Bizim* gibi birbirimizin etrafında olalım. Sadece biz. Reuben ve Tiffany, saçmalık yok."

Onu kendime çekiyorum, mesafeyi sikiyorum. Onu bir mücevhermiş gibi tutuyorum, ağzımı kulağına bastırabilmek için saçlarını tarıyorum.

"Tam da *ihitiyacım* olan şey bu, Tiffany."

Kollarımda rahatlıyor. "Aynı. Tiffany olmaya alışıyorum, biliyor musun? Bundan hoşlanıyorum."

"Tekrar hayatta olmaya alışıyorum. Sen mağarayı aydınlatana kadar ne kadar ölü olduğumu bilmiyordum." Yanağına doğru gülümsüyorum. "Benim de *hoşuma* gittiğini söyleyebilirsin."

Kızıl saçlı güzel gözyaşları kuruyarak tekrar uzaklaşıyor. "Peki, anlaşma nedir? Noel sevgilisi olacağız, değil mi? *Mutlu tatiller* ve oradan devam mı edeceğiz?"

"Bu bana mükemmel geliyor. Gerçekten iyi bir hindi pişirebilirim, biliyorsun. Sadece bir süredir motivasyonum yoktu."

"Gerçekten iyi bir hindi yiyebilirim, biliyorsun. Yorkshire pudingi yapabilir misin? Ve patates püresi?"

"Havuç, bezelye, yaban havucu."

"Kavurma."

"Kızılıcık sosu." "Sos."

"Sonrası için Noel pudingi."

"Yirmi yedi kutu bayram bisküvisi."

Kıkırdıyorum. "En azından."

Bakışları ciddileşiyor. "Noel'i genelde birlikte geçirdiğin kimse yok mu?"

Omuz silkiyorum. "Genelde hayır kurumları." "Peki ya aile?"

"Hayır. Ne yazık ki hayır. Jeanette bunların çoğunu yanında götürdü. Bir süre iletişim halinde kalıyorsunuz ama giderek uzaklaşıyorsunuz." Gözlerinin içine bakıyorum. "Peki ya sen?"

"Hayır. Üvey babam hıyarın teki, annem de memelerime asılıyor. Genelde Josh ile birlikteyim ama o şimdi Ells ile birlikte. Ailesi iyi insanlar ama birlikte olduklarında durum değişiyor. Üçüncü teker olmak istemiyorum."

"Olmayacağına eminim."

"Hayır, olmaz derler ve bunu kastederler ama..." Sözleri kesiliyor ve orada bir duvar hissediyorum. Konuşmaya kapanan bir kapı. Onun yerine tezgahın üzerindeki çiçeklere bakıyor. "Onlar benim için mi?"

"Öyle, evet. Niyet ettiğim büyük romantizm girişini tam olarak yapamadım. Bunun için özür dilerim."

Bar taburesinden kalkıyor ve onlara doğru yürüyor. Bornozumun kumaşı kışını sıkıca sarıyor ve kum saati kıvrımlarını ortaya çıkarıyor. Gülleri eline aldığı anda sırtıyor ve çiçeklerin güzelliğini görüyor. Güller parlak kırmızı, tıpkı saçları gibi.

"Teşekkürler."

"Onları romantik bir buketten ziyade bir özür buketi olarak kabul edin."

Gülüyor. "Yok, ben romantizm olarak tercih ederim. Özür zaten kabul edildi. Artık Teşkilat'tan atılmayacağımı bildiğim için biraz sakinleştim."

Oturup yüzümü ona dönüyorum, o yapraklarla oynarken ben de onu seyrediyorum. "Sana bir şey soracağım Tiffany."

Bakışları temkinli bir şekilde bana yöneliyor. Evet, orada bir yerde kesinlikle kapalı bir kapı var.

"Ne?"

"Roller tersine dönseydi ve önünde benim ajandam olan kişi sen olsaydın, benim yaptığının aynısını yapar mıydın?"

Yanakları kızarır. "Ben, uh. Baştan çıkardım, evet." "Baştan çıkmak mı, yoksa delirmek mi?"

Gülümsüyor. "Seni mağaraya kadar takip eden bendim, hatırladın mı? Benim kesinlikle isimsiz patronum, Noel Baba kılığına girmişti ve ben de durup duygusal bir ergen gibi seni izlemiştim. Bunun bir delilik belirtisi olduğunu söyleyebilirim, sizce de öyle değil mi?"

"Belki."

"Kesinlikle." Çiçekleri yere bırakıyor. "Hazır bahsetmişken, orada bıraktığınız bir teklif var. Kurucular. Neden?"

Düşüncesi bile midemi bulandırıyor.

"Çünkü bunu erteleyecek gücüm yok. Ben sadece bir gruptan biriyim. Benim hissem yüzde beş."

Başını sallıyor. "Tamam, peki bu konuda ne yapacağız? Kukuletalıyken gerçekten aptalı oynamak zorunda kalacağım. Tam olarak kim olduğunu bileceğim."

Dürüstlükten geri adım atmam.

"Bilmiyorum," diyorum ona. "Eğer diğer paydaşlar bunu öğrenirse, ortalık karışır."

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm. İkimiz için de." Saçlarını kabartarak bir Creamgirl parıltısı verdi. "Ben hallederim. Oyunu oynayacağım, merak etme."

Ama benim endişelendiğim bu değil.

Onu Bry ve çetesiyle paylaşma düşüncesi korkunç görünüyor. Bütün gün grup konusundan kaçındım. Ama bu şimdilik bir endişe değil ve bununla yüzleşmek bana düşer, ona değil. Kremayı eline alırken sırtıyor.

"Bu benim için de mi? Bana sıcak çikolata yapacaksın, değil mi?" Bornoğunu açarak muhteşem göğüslerini sergiliyor ve ruh hali değişiyor. Meme uçlarını okşarken ihtiyacın gücü farklı bir yöne kayıyor. "Önce bir örnek alsak nasıl olur Bay Sinclair?"

Kutuyu sallayıp göğüslerine krem püskürtürken ona doğru yürüyorum ama şu anda ilgilendiğim göğüsleri değil.

Onu tezgaha yapıştırırken kutuyu alıyorum.

"Ağzını aç," diyorum ve o da söyleneni yapıyor, o muhteşem dudaklarını güzelce ve genişçe ayırıyor. Ağzını şekerli bir patlamayla kremayla doldururken ona "Sakin yutma" diyorum.

Ve sonra onu öperim.

Şekerli kremayı doğrudan dilinden tadıyorum, dilim onunkiyle dans etmeden önce ağzından emiyorum. Ben onu çaresiz, ıslak bir ihtiyaçla öperken o da benimle birlikte inliyor, bana sürtünüyor.

Hava almak için durduğumuzda "Şu haline bak," diyor, yüzü ve göğüsleri harika bir kremsi karmaşa içinde.

Kravatım, gömleğim ve takım elbise ceketim bu maddeye bulanmış, sakalım da öyle.

Parmağını sakalımın üzerinde gezdirip yalıyor. "Kremalı kedi gibi görünüyorsun."

Parmaklarını saçlarımın arasından geçirip beni başka bir öpücük için kendine çektiğinde meşhur kedi gibi sırtıtıyorum. Yavaş, durgun bir öpüşmeyle sikim karnına doğru kabarıyor.

Tıpkı bütün gün hayalini kurduğum gibi.

19
TIFFANY

Kıvamlı krema ve sıcak öpücükler. Ne mükemmel bir kombinasyon.

Memelerimi Reuben'in lekeli gömleğine bastırıyorum, ağzım bir tur daha onunkiyle buluşurken meme uçlarımın sıcaklığını seviyorum. Ona doyamıyorum, ellerimi gümüş tilki saçlarında gezdiriyorum.

Korkularım şehvetin altında kayboldu. Yakınlık ihtiyacım kırık bir baraj gibi dolaptan dışarı akıyor.

Sanki suyun altındaymışız ve ben onun tek hava kaynağıymışım gibi beni öpüyor. Ben de hayatım ona bağılımış gibi onu öpüyorum, ceketini omuzlarından iterek yere düşürüyorum. Beceriksiz parmaklarım kravatında çalışıyor, ağızlarımız ayrılmaz. Gömleğinin düğmelerini teker teker açıyorum, sıcak etini kremi göğüslerimde hissetmek için gömleğini neredeyse yırtıyorum.

Mutfak kapısına doğru ilerlerken hâlâ öpüşüyoruz, ben onun ağzına karşı kıkırdarken sırtım koridorun duvarına çarpıyor.

"Sadece yürüyebiliriz," diyorum ama başını sallıyor.

"Hayır. Bunun için ağzına çok ihtiyacım var."

Beni öpmeye devam ediyor, beni geriye doğru yönlendiriyor ve merdivenlere ulaştığımızda geriye düşüyorum, kığım üçüncü basamağa kıkırdamama neden olan bir gümbürtüyle iniyor.

Kalkmama yardım etmesini bekleyerek ona uzandım ama hayır.

Muhteşem adam kendini üstüme bırakıyor. Kollarımı boynuna doluyorum ve her seferinde bir adım atarak, memelerim zıplayarak ve kremi göğsüne doğru kayarak kendimi yukarı kaldırırken ağzı tekrar benimkine yapışıyor. Zirveye ulaştığımızda bacaklarım onun etrafını sarıyor, ağzımı yutarken onu pozisyonunda tutuyor.

Onun siki için yalvarmak istiyorum ama görünüşe göre yalvarmama gerek yok.

Öpüşmeyi kesiyor ve ben de elimi bırakıyorum, o kemerini çözerken nefes nefese kalıyorum.

Kemer.

Pantolonu ve boxer'ı
aşağı itti.

Aleti serbest kalıyor.

Sik beni. Uzun, dolgun, damarlarla dolu ve...

Pantolonunu bir kenara fırlattı ve bacaklarını onun için açıldı. Üstüne tırmanıyor, tam orada, en üst merdivende.

İğrenç oyunlar olmadan doğrudan sevişmeye alışık değilim. Aletini her seferinde bir santim kadar içime hassas bir şekilde sokması alışılmadık bir his. Ne kadar güzel bir alay. Çenemi, yanaklarımı, ağzımın kenarlarını öpüyor. Sonunda tam boyuna ulaştığımda boynumdan bulaşan kremi yalıyor ve sonra derinlere gömülü horozuyla inerken ağzımı yepyeni bir tur için yakalıyor.

Beni şimdi eleştirmesini bekliyorum. Beni hemen şimdi becermesini istiyorum. Ben çılgılık atana kadar beynimi sikmesini istiyorum.

Ona karşı küçük bir hamle yapıyorum ama o beni sıkıca tutuyor, dillerimiz hâlâ dans ediyor.

"Becer beni," diyorum onun sıcak ağzına.

Ağzı benimkine çarpıyor ve beni beceriyor. Yavaş yavaş. Sonuna kadar geri çekiliyor ve derinlere kayıyor ve bu... işkence. İnanılmaz bir işkence.

Ve Tanrım, mükemmel acıyı biliyor.

Kalçalarını bir usta gibi çeviriyor, vücudumla o kadar uyumlu ki sanki beni bir ömür boyu tanıyormuş gibi hissediyorum. Ama sonra o gece kendimle oynarken beni nasıl dikkatle izlediğini hatırlıyorum...

Sanki bir işaretmiş gibi, dairesel hareketlerini üç derin itme hareketiyle değiştiriyor, sonra çekiliyor ve sikinin ıslak uzunluğunu yarığımın üzerinde yukarı aşağı kaydırıyor, klitorisimle çılgınlar gibi oynuyor.

Sikini tekrar içime soktuğunda ağzına karşı inlemeye başladım bile ve ben inerken dilimi emerek tekrar daireler çiziyor.

Lütfen, lütfen, lütfen.

Hızını artırıyor, çok fazla değil ama çok iyi yakıyor. Çok iyi hissettiriyor.

Sonra durur. Biraz daha daire çiziyor. Dışarı çekiyor. Sert sikinin ucuyla klitorisimi sikti.

Tanrım, bu çok iyi.

Tekrar içime girip sert ve hızlı bir şekilde ittiğinde, işim bitmişti.

Zirveye ulaştığımda homurdanmak ve inlemek için yüzümü çevirmeye çalışıyorum ama bana izin vermiyor. Yanaklarımı kavırıyor, açık dudaklarımı yalıyor ve beni sikmeye devam ediyor. Boşalırken gülümsüyorum, dilimi onunla buluşturmak için dışarı fırlatıyorum.

Ve bu çılgınca bir geliş... İçimde dalgalanırken ve daha fazlasına ihtiyaç duyarken garip bir şekilde pürüzsüz.

Dikkatimi hâlâ içimde olan sikine doğru çeviriyorum ama o tepki vermiyor, sadece yerinde tutuyor.

"Gelmeyecek misin? Bana biraz daha krema verir misin?" Ben soruyorum, o da sırtıyor.

"Amın bir sanat eseri Tiffany, ama ben bu mucizeyi birçok kez kullandım. Benim ilgilendiğim senin ağzın. Yetişmem gereken yıllar var."

"İkimiz de bir şeyler kaırıyormuşuz o zaman," diyorum ve onu biraz daha kendime çekiyorum.

Öpücük üstüne öpücük, lanet olası öpücük üstüne. Duramıyorum.

Gözlerim açık, onun derin havuzlarına bakıyorum ve o da bana bakıyor. Bu öyle bir samimiyet ki kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor, hem korkuyorum hem de büyüleniyorum. Hem ruhum hem de bedenim sergileniyor. Creamgirl'ün duvarlarını iyice yıktı.

Benden başka bir şey kalmadı. Kendimden. Tiffany'den geriye krem lekeleri kaldı.

"Hadi yatak odasına gidelim," diyor ve siki içimden kayarak çıktığında ağlayabilirim.

Ağzı hâlâ benimkine değerken beni ayağa kaldırmayı nasıl başardığını Allah bilir ama başarıyor. Beni adım adım geriye doğru götürürken kollarım boynuna dolanıyor. Beni şiltenin üzerine iterken bir çığlıkla yere yığılıyorum.

"şimdi ağzıma başka bir şey vermeye ne dersin?" Üstüne tırmanırken sikine bakarak soruyorum.

"Henüz değil."

"Dölüne çok açım. Bir örnek bile almadım."

"Sabır bir erdemdir," diyor ve şiş dudaklarımı açlıktan ölmek üzere olan biri gibi öpüyor.

Adamım.

Sikini tekrar içime iterken öpücüklerini ısııyorum. Zıplaması Yatak ona karşı koymamı kolaylaştırıyor ama kalçalarını o kadar yavaş kaydırıyor ki bu bir suç. Beni bir sihirbaz gibi uçurumun kenarına kadar götürüp geri getiriyor, çünkü şifreyi çözmüş.

Daha fazla daire çiziyordu. Daha fazla dışarı çekiliyor ve zonklayan klitorisimi horoz ucuyla dürtüyor. Daha fazla derin kayma ve sadece doğru açıda küçük itmeler.

"Lanet olsun, Reuben. Hızlandığında bana ne yapacaksın?" Taze taze dönerken ona soruyorum. "Sen pis, kirli bir pisin. Bunu ikimiz de biliyoruz."

"Duruma göre değişir. Sana ne yapmamı istiyorsun?"

Sikini am dudaklarımın arasından geçirirken bir nefes çekiyorum. "Ne istersen yaparım. Ben seninim. Bu senin teklifin."

Çenemi kavradığında gözleri sertti. Bakışları delici.

"Tekliflerin canı cehenneme. Bunun para karşılığı seksle ya da taşa yazılmış iğrenç planlarla bir ilgisi yok. Benim istediğim *sensin*."

"İstemek mi, ihtiyaç mı?" Arsız bir sırtıyla soruyorum.

"*İhtiyacım* var," diyor ve boynumu öpüyor. "Bunu duydun mu? *İhtiyaç*."

"Evet, bu ikimiz için de geçerli. Bir elmanın iki yarısı gibi, çünkü benim de sana *ihtiyacım* var."

"Bunu sylemenden asla bıkmayacağım," diyor.

"Aynısı Noel Baba için de geçerli. Bu yüzden yaramaz kızınıza biraz kirli ikramlar verin. O

onlara *ihtiyacı* var."

Yüzündeki glmsemi o kadar iten, o kadar o anı dolu dolu yaşıyor ki, kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Kahretsin, lanet bir şaire dnşyorum.

"Benim yaramaz kızım biraz pis muameleyi hak ediyor," diyor ve bacaklarımı geriye doğru kaldırarak beni genişçe açıyor.

Amcığımıza bakarken gözlerindeki şehvet onu daha da çok istememe neden oluyor. Aşağı doğru itiyorum ve tıknaz dudaklarımın onun için hareket ettiğini biliyorum.

"O güzel amcığımıza bayılıyorum" diyor. "Birçok kez fişkırttım ama sikimi sıkarken o güzel yüzünü izleme şerefine hiç erişmemiştim."

Tanrım, şimdi sik beni.

Bacaklarım arkaya kısıtılmışken, seksi Noel Baba işi hızlandırıyor, beni daha önce siktiğini bildiğim gibi sikiyor - sıcaklık, sürtünme, aı ve kısa sürede kışım yataktan fırlıyor ve karnını ve sikini ıslatan cömert bir sikiş spreyi için serbest kalıyor.

"İnanılmaz amına koyayım," diyor ve beni tekrar sırtıma yapıştırarak sikini derine sokuyor.

Yatağına iki kez fişkırdım ve yorgan sırlıklam oldu, ama bana bir havlu getirmedi, hemen geri döndü. Ne zaman bir tur sikişin etkisinden çıksam, parmakları klitorisime geri dönüyor, beni tekrar canlandırıyor, maksimuma kadar hassas olduğumda bile.

Bunu benim değil de başka birinin yapması çok rahatlatıcı. Bedenim onun ve zevk tamamen benim. Aşırı derecede özverili - karşılığında istediği tek şey pcklerim. Ağzına karşı inlemelerim.

Aklım başımda dolaşıyor. Kafamın güzelliği beni neredeyse çılgına çevirirken anılar gözümün önüne geliyor. Onun sikini çok iyi hatırlıyorum, iğrenç anıların parçacıkları. Ama o her zaman diğer erkeklerin arasında bulanıktı.

Şimdi sadece o var. O ve ben.

Bu adam lekeli bir göz farı paleti gibi. Her yönde renkler var. Noel Baba, Reuben... ve bilinen en iğrenç kuruculardan biri.

Gerçek Reuben'i tanımak istiyorum, tıpkı onun beni tanımak istediği gibi.

"Biraz bilgi paylaşacak mısın?" Parmakları amımı okşarken soruyorum dudaklar. "Bu tek yönlü bir yol mu, yoksa seni neyin delirttiğini de öğrenebilir miyim? Benim için seks asla sadece amımla ilgili değildir ve bunu sen de biliyorsun. Tekliflerimi okudun."

"Evet, sen de benim iğrenç oyunlarımı oynadın." "Ama seni onları oynarken hiç *görmedim.*"

Gümüş tilkinin içindeki canavarı bir an için görebiliyorum. Beni yatağa yapıştırırken saçlarımı sertçe okşuyor ve bu sefer siki yerine parmaklarını kullanıyor, parmaklarını sıraya diziyor ki kullandığı sert aletten daha büyük olsunlar.

"O kirli oyunlardan hangilerini sevdiğin?" diye soruyor.

"Hepsini."

"Hepsi, gerçekten mi? Sen çılgılık atarken bile mi?"

Başımı salladım. "Özellikle de çılgılık atarken. Sana söylediğim gibi, ben sadece para için orospu değilim, pisliği de sevdiğim için orospuyum."

"Sürtük olmak seni iyi hissettiriyor mu?" "Evet."

"Pis, yaramaz bir kız olmak için mi?"

Başımı sallıyorum ve gülümseyerek kendimi onun eline doğru yaklaşıtıyorum.

"Hiçbir fikrin yok. Her şeyi seviyorum, yemin ederim." Ağzını kulağıma dayadı.

"Bir başka ortak noktamız daha var, çünkü ben de öyleyim. Gerçek beni tanımak mı istiyorsun? İşte buldunuz. Ben tekliflerde tanıdığım adamım, aynı zamanda onların dışındaki adamım."

Onun sözleriyle ruhum uçuyor.

"Vermek istediğim cezayı kaldırarak kadar büyük göğüslerle kutsanmışsın," diyor bana, ama bunda kötü niyet yok, sadece güç var.

"Biliyorum," diyorum. "Ve bir sürü baston çizgisini kaldıracak kadar büyük bir kışla kutsanmışım." Dört parmağını içimde kıvırıyor ve ben inliyorum. Çok hassasım.

"Daha önce memelerimi bağlamıştın, değil mi?" Ona sordum. "Evet."

"Parmak uçlarında durmak için mücadele ederken tüm ağırlığımı onlara veren sen miydin?"

"Ben de onlardan biriydim, evet." "Çok acıdı." "

"Biliyorum. Ağladığını duydum."

"Beni hiç yumrukladın mı? Amımın ne kadarını kaldırabileceğini biliyor musun?" "Evet."

Daha sert bastırıyorum. "Peki neden şu anda bana vermiyorsun?"

"Çünkü muhteşem yüzünün yanı sıra muhteşem amımın da tadını çıkarıyorum."

Bu beni gülümsetiyor.

"Durması için yalvarana kadar beni gererek açan spekulumu kullanan sen miydin?"

"Evet."

"Sen mi yayıyordun? Kontrol sende miydi?" "Evet."

"Bu çok ateşli. Günlerce bunu düşündüm. Aklımdan çıkara **m a d ı m** .
Sonra gelen şeyi yapan sen miydin?"

"Sen ağzını açarken kıcını tıkadı mı? Evet. Anal oyuna bayılırım." "Peki ya ısırganlar? Onları amıma soktun mu?"

"Evet, kıcını da. Birden çok kez." "Kıçıma işedin mi? Sen miydin o?" "Birçok kez.

Diğerlerinin yanı sıra."

Patronumu, iğrenç kahramanımı, sevgilimi öpüyorum, ağzını yalıyorum.

Sırt.

"Bunu tekrar yapacak mısın? Bana her şeyi verecek misin? tekrar... ama sadece sen ve ben?" "Evet.

Eğer izin verirsen."

"Sana *yalvaracağım*, sadece izin vermeyeceğim."

"İyi ki Noel'e birkaç hafta kaldı, değil mi? Kat etmemiz gereken çok yol var."

Amıma girecek yumruğu için o kadar çaresizim ki, ona kalbimi bir tepside sunabilirim. Ona göstermek için kalçalarımı kaldırıyorum. "Bu gece için bir anlaşma yapmaya ne dersin? Sen benim muhtaç amımı ger, ben de senin sikini gırtlığımda ne kadar istediğimi göstereyim. Seni emerken beni izlemeni istiyorum."

Şu anda patlayacak gibi olmalı, beni çok uzun zamandır beceriyor. Amım boşalmaktan yara oldu ve dudaklarım öpüşmekten şişti.

Kirli kahramanım pozisyonunu değiştiriyor, böylece başımın yanında diz çöküyor. Bu pozisyondan çok etkileyici görünüyor, sikinin alt tarafı beni bekliyor. Kocaman, terli memelerimi okşuyor, sonra meme uçlarımı çekiştiriyor.

Başıma çuval geçirildiğinde kelepçeleri nasıl sabitlediğini ve sıkıldığını hayal ediyorum. Bunu yaparken onu izlediğimi hayal ediyorum. Buna dayanmak için çırpınışımları izlerken yüzünü görmek istiyorum.

Bu gece, amıma uzanmadan önce sadece birkaç meme tokadı y e d i m .

Kahretsin, bana bir açıdan yumruk atacak. Tanrım, içgüdüsel olarak gerildim.

"Fikrini mi değiştirdin?" diyor. "Sorun değil. Dur dersen dururuz. Ne olursa olsun sana spermimi vereceğim."

Kendim olarak gülümsüyorum, Creamgirl olarak değil.

"Fikrimi asla değiştirmeyeceğim, Reuben. Asla yapmam."

Yumruğunu almak için mücadele ederken ağzım zaten açık. Sikini ağzıma sokup yanağımı şişirirken inliyor.

"Al şunu," diyor ve parmaklarıyla başparmağını birbirine geçirerek beni sonuna kadar geriyor.

Sikini iki elimle kavıyorum, derinlemesine emiyorum ve parmak eklemlerinin gerginliğine karşı itiyorum. O ne yapacağını biliyor. Doğru miktarda basınçla bir o yana bir bu yana nasıl döndüreceğini biliyor. Ve siki ağzımdan çıkarken, yumruğu da amıma giriyor. Aynen böyle, ve bu lanet bir zevk.

Sik emme becerilerimi sergilerken saf bir hayranlıkla ona bakıyorum. Yumruklarıyla saçlarımı okşuyor, ileri geri küçük dürtülerle, boğazımı sikerken bana ne kadar güzel bir kız olduğumu söylüyor.

Güzel bir kız çok sık duyduğum bir şey değil.

Azgın orospu, pis sürtüğ, ateşli, pis. Bozulma oyununda bana sevimli domuzcuk kız bile denmişti, ama *güzel kız* çok farklı hissettiriyor.

Salyalarım akarken ve inlerken çok rahatım. Gömülü eline karşı kendimi zorlarken göğüslerimin ve karnımın zıplamasından gurur duyuyorum.

"Bunu seviyorum," diyor taşakları gerilirken. "Bunu o kadar çok seviyorum ki, aklımı başımdan alıyor."

Bir parçam *bunun sen* olmasını diliyor.

Bu *beni* aklımdan çıkaran parçam. Çünkü gerçek Reuben Sinclair'le tanıştığımdan beri hayallerim gerçeğe dönüşüyor.

Taptığım adam bana dölünün ilk tadını verirken kalbim farklı bir ihtiyaçla haykırıyor. Olabilecek en büyük ödöl.

Seni seviyorum, ondan duymak istediğim şey bu. Çılgınca ama gerçek.

Ama bunun yerine, farklı bir kremse öpücük turu alıyorum ve beni tekrar boşaltıyor.

Uyandıgımda Tiffany'yi yanımda bir denizyıldızı gibi yayılmış buldum. Perdelerdeki aralıktan sızan şafak ışığıyla onu zar zor görebiliyorum. En gürültülü anında aksayan sevimli bir horlaması var ve örtüler tam çenesine kadar geliyor. Nefes alış verişiyle yükselip alçalmalarını seviyorum, yatakta benimle birlikte birinin olması hissinin tadını çıkarıyorum. Yıllar oldu.

Rüyalar aleminde kaybolurken onu izliyorum, aklımdan hangi fantezilerin geçtiğini merak ediyorum. Bunlar mutlu rüyalar mı yoksa korkunç kâbuslar mı?

Umarım benimkiler gibi değildir. Sabah uyandıgımda neyin eksik olduğunu yeniden fark etmek için kalbimin çarpmasına neden olan yinelenen kayıp hisleri.

Aşk. Arkadaşlık. Birlikte bir geleceğe inanan iki insanın bağılılığı.

Uzanıp Tiffany'yi kendime çekme ya da yanına sokulup onu bir hazine gibi kucağıma alma isteğine karşı koyuyorum. Onu rahatsız etmek istemiyorum. Bilmediği bir yerde yanında biriyle uyandıgında şoka girmesini istemiyorum.

Her şeyden çok, şaşkınlıkla doğrulup geri çekilmesini istemiyorum - Creamgirl'ün duvarları içgüdüsel olarak geri çekiliyor.

Bu güzelliğin gerçekten de benim ona ihtiyacım olduğu kadar bana ihtiyacı olduğuna inanmaya cesaret edebilir miyim? Ruhunun benimkini kucaklamaya hazır olduğuna, benimkinin de onunkini gerçekten bırakmaya ve kucaklamaya can attığına?

Belki de ona baktığımı hissediyor, çünkü horlamasındaki aksaklık bir iç çekişe dönüşüyor ve kollarını başının üzerine uzatıyor. Şoka giriyor, ama bu onu yatağın diğer ucuna doğru kaçmaya değil, bana doğru ilerlemeye ve sanki arıyormuş gibi yorganı okşamaya itiyor.

"Buradayım," diyorum ve elini tutuyorum.

"Phew." Kıkırdıyor. "Gitmiş olabileceğini düşündüm."

"Gitmek mi? Neden?"

"Bilmiyorum. Çalışıyorum. Grotto. Alt katta." Duraksıyor. "Herhangi bir yer."

Sesinde ne olduğunu anlayamadığım bir şey var. Onu kendime doğru çekiyorum, böylece onu kollarımla sararken başı göğsümde oluyor.

"Güzel ve sıcaksın," diyor ve bu sefer elleri gezinirken cinsel bir şey yok. Parmaklarını sikime doğru kaydırmıyor ya da azgın bir fahişe gibi kendini kalçama doğru yaklaştırmıyor. Sadece nefes alıyor ve rahatlıyor. "Kalkman gerekmiyor mu?"

"Yakında, evet. Bugün için Noel Baba şapkamı takmam gerekiyor." "Hiç izin aldın mı?"

"Mağaradan mı yoksa genel olarak mı?"

"İkisinden de."

Dürüstçe cevap veriyorum. "Hayır."

"Hayır, ben de. Elimden gelmedikçe olmaz. İkimiz de işkolikiz."

Kurucular daha önce ondan *sekskolik* diye bahsetmişlerdi, işkolik değil. Banka hesabında Riley'nin hayatını yaşamaya yetecek kadar parası olmalı - tekliflerinin değerini gördüm, ayrıca statümü emlak kayıtlarını kontrol etmek için kullandım. Belgravia'da bir evi var ve o daireler ucuz değil.

Parmaklarımı kolunda aşağı yukarı gezdirirken bu güzelliğe sormak istediğim o kadar çok soru var ki.

Neden?

Neden bu kadar işkolik?

İyileşme dönemleri dışında onu her gece meşgul eden şey gerçekten cinsel dürtüleri mi?

"Neden bu kadar çok çalışıyorsun?" diye soruyor bana. "İşin buna ihtiyacı var mı? Bir yerlerde bir yatta güneşin tadını çıkarıyor olabilirdin."

Gülmek zorundayım, çünkü sanki ben tek kelime etmeden aklımı okuyabiliyor.

"Dediğin gibi. İşkolik. Peki ya sen? Neden bir yatta güneşlenmiyorsun?"

"Senin kadar kazandığımı sanmıyorum, Reuben. Oldukça zenginim ama milyonerlik seviyesinde değilim. Henüz değilim."

"Etrafınızda öyle olan pek çok müşteri var. Eminim ne zaman istersen onlardan biri seni bir geziye çıkarabilir. Ve bunun için para alırsın."

Göğsümü okşuyor.

"Peki ya sen? Beni güneşin altında bir gezintiye çıkarır mısın? Parasını ödemek zorunda kalmazsın. Kazanan."

Bu tanrıçayla güneşin altında rahatlama fikri içimi acıtıyor. Jeanette'ten beri doğru dürüst bir tatil yapmadım. 'Arkadaşlarımla' viski ve iş sohbeti içeren molalar, evet. Gerçek bir tatil, hayır.

Paylaşacak kimsem yok.

Vardı.

Paylaşacak kimsem *yoktu.*

"Takviminiz izin verdiği sürece sizi güneşin altında bir gezintiye çıkarmaktan memnuniyet duyarım."

"Hmm. Bu durumda, sanırım ortak bir izin ayarlamamız gerekiyor."

Müşteri rezervasyonlarına devam edeceği düşüncesi midemi bulandırıyor. Hazineye başka kimsenin dokunmasını istemiyorum. *Hele hele pis planları olan kurucu arkadaşlarımla.* Ufukta görünüyor ve ben bunu biliyorum. Kurucuların konusu benim katkım olmadan arka planda devam ediyor ve Tiffany'nin gelen kutusuna neredeyse sürekli yeni teklifler geldiğini biliyorum.

"Noel'den sonra," dedim. "Teklifleriniz izin verdiğinde takviminizi bir süre boş tutun, biz de gidelim mi?"

Kollarımda kaskatı kesiliyor ve gerginliği beni dehşete düşürüyor.

"Elbette, evet. Bazı rezervasyonları boş bırakacağım. Sorun değil." Bununla birlikte yuvarlanarak uzaklaşıyor ve yolda omzuma bir öpücük konduruyor. "İşemem lazım."

Konuşan Tiffany değil, Creamgirl'dü. Bunu biliyorum.

Onu tuvalete kadar takip ediyorum, kendini koltuğa bırakırken çıplak vücudunun görüntüsüne hayran kalıyorum. Ama ereksiyon olmamıştım. Kapının önünde dururken onu anlamsızca becermeye çalışmıyorum.

"Ne?" Ona sordum. "Bunu ne tetikledi?"

"Neyi tetikledi?"

Evet, bu kesinlikle Creamgirl'ün ses tonu.

İşemeye başlarken bacaklarını açıyor. "Biraz oyun zamanı ister misin, yoksa dörtlü mağaraya mı gitmen gerekiyor?"

"Hadi ama Tiffany. Soruyu aminla saptırma." Gözleri bana doğru parlıyor, duvarları yükseliyor.

"Hiçbir şey tarafından tetiklenmiyorum. Ben iyiyim." "Seni üzecek bir şey mi söyledim?"

Bana bir Creamgirl kıkırdaması veriyor. "Hayır, tabii ki değil. Az önce bana bir yat gezisi teklif ettin, sana beşlik çıkıyor olmalıydım, ağlıyor değil

banyo."

Yapmalı kelimesini not ettim, ama zorlamadım. Bana beşlik *çakmalı*, tuvalette ağlamamalı.

Ağlıyor.

Aminı siliyor ve sifonu çekiyor. Çıplak vücudu banyo ışıklarının sertliği altında inanılmaz görünüyor. Ellerini yıkarken göğüslerinin sallanmasına bayılıyorum.

Ne yazık ki mağara saat 10'da açılıyor, bu yüzden onu zorlamaktan vazgeçiyorum. "Bugün ne yapacaksın?" Ben soruyorum. "Ayaklarını uzatıp Biraz televizyon? Alt katta neredeyse bir sinema var."

Omuz silkiyor. "Elbette. Yapacak bir şeyler bulurum. Her zaman sosyal medyada gezinecek bir şeyler ya da kim bilir? Belki bir kitap bile alırım." Bana sırtıyor. "Merak etme Noel Baba, eve döndüğünde çuvalını boşaltmak için hazır olacağım."

Gözlerindeki ışıltı normalde beni şehvetle doldururdu, ama nedense bu sabah beni rahatsız ediyor. Günün her dakikasında *çuvalımın boşalmasına ihtiyacım* yok. Hoşuma gidebilir ama buna *ihtiyacım* yok.

Sanırım 'harika şeyler' deyip uzaklaştığım için *tetiklenen* ben oluyorum.

Ben yatak odasının kapısının arkasından bornozlarımdan birini indirip üzerime sarınırken o banyodan çıktı.

"Tanrım, Reuben. Ne oldu bu sabah? Sanki evli bir çiftmişiz de birbirimizin havasındaymışız gibi, bir fahişe ve bir müşteri değil."

Ona b a k m a k için yatak odasının ışığını açtığımda gözlerim ateş gibi oldu.

"Sen fahişe değilsin, ben de müşteri değilim. Burada değilim. Şimdi olmaz."

Aşağı inip kahve makinesini çalıştırdım. Kafeine ihtiyacım var. Siktir et, böyle hissetmekten nefret ediyorum. Duvarların orada olmasının bir sebebi var. Yıkıldıktan sonra ortaya çıkmaları gerektiğinde çok acı verirler. Kendim için olduğu kadar Tiffany için de bir kupa çıkarıp, fişkırان kremadan yararlanarak ona sıcak çikolata yapıyorum. Sabahları bundan hoşlandığını biliyorum.

Aşağı indiğinde gardırobumu karıştırıyordu. Benim bol bir eşofman altımı ve kocaman bir tulum giymiş gibi görünen büyük bir kapüşonlu sweatshirt giymiş. Kapüşon onun için çok uzun.

"Üzgünüm," diyor. "Baştan başlayabilir miyiz? Bu saçmalığın ne olduğunu bilmiyorum ama hoşuma gitmiyor."

Bana bakan gözler artık Creamgirl'ün değil, Tiffany'ninkiler. Tırnak uzatmalarını sahte bir şekilde incelerken bakışları düşüyor.

Onun gülümsemesi uğruna kendi huzursuzluğumu bastırıyorum. Ve kendiminkini. "Elbette. Günaydın Tiffany. Sana sıcak çikolata yaptım."

Yanıma gelip çikolatayı benden alırken sırtışı parlaktı.

"Teşekkür ederim, nazik efendim." Yanağıma bir öpücük kondurmak için parmak uçlarında yükseliyor. "Yakında mağaraya gitmeyecek misin? Çocuklar seni görmek için can atacak."

"Evet, öyleyim ve evet, eminim öyle olacaklar." O sıcak çikolatasını yudumlarken ben de şansımı deniyorum ve kendine sevimli bir krem bıyık yapıyorum. "Neden sen de gelmiyorsun? Her zaman boş elf pozisyonları vardır."

Kaşları kalkıyor. "Ne? Alışveriş merkezine mi? Seninle mi?"

"Mağaraya gelebilirsin, evet. Kostüm giy."

Bir elini kalçasına koyuyor. "Elf kostümlerinin büyük bedenleri var mı?"

"Büyük beden bir sürü elf kostümümüz var, Tiff. Çok tatlı olursun."

"Peki ya biri bizi gördüyse..." Bana doğru bakıyor. "Biri, bilirsin, olmaması gereken biri."

İçim ürperiyor, çünkü endişesinde haklı. Bazen ortaklarım arıyor. Alışveriş merkezinin tepesindeki restoranım Firenzo's'u seviyorlar.

"Saçını toplayabilirsin, bir günlüğüne kedicikleri bırakabilirsin."

Kıkırdıyor. "Sanırım bugünlük kedi numaraları benim için bitti."

Durumlarını gördünüz mü?"

Neredeyse hiç iz kalmamış. Dün gece onu o kadar çok öptüm, yaladım ve emdim ki muhteşem yüzünde neredeyse hiç makyaj izi kalmadı.

"Bu sana bağlı." Kahvemi yudumluyorum, dün gecedен sonra başım zonkladığı için kafeine minnettarım. Tanrıçayla bu kadar uzun süre oynadıktan sonra yakıt depom boşalıyor. "Yine de hazırlansam iyi olacak. Kitaplar, kaydırma, televizyon, hepsi dikkatini çekmek için orada. Evi keşfet. Biraz kestir."

Merdivenlere ulaştığımda "Reuben bekle," diye sesleniyor. Dudağını ısırtıyor ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Geleceğim. Bir günlüğüne elf olacağım. Haklısın, kimse beni tanımaz. Saçlarım açıkken olmaz."

Sırttıkça kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Harika, sizi ağırlamaktan memnuniyet duyacağız. Çocuklar da öyle. Takımda bir elf daha olmasını çok sevecekler, özellikle de seninki gibi gülümseyen birini." Elimi uzattım. "Hadi, gidip hazırlanalım. Sana bundan daha çok yakışacak kıyafetlerim var, en azından oraya varana kadar."

"Vay be," diye gülüyor. "Bu koşucular tam kıcımın çatlağına girecek."

Onun gülüşüyle sikim sertleşiyor. *Tiffany'nin* gülüşü. Onun gerçek gülüşü. Gözlerindeki gerçek mizah.

"Daha sonra kıcının deliğine gireceğim, küçük hanım. Ama o koşuculardan çok daha derine dalacağım."

"Sözler, sözler," diyor elimi tutarken.

"Tutmaya niyetli olduğum bir söz." Kıcına güzel bir tokat attım. Bu onu kıkırdamaya ve önümdeki merdivenlerden yukarı fırlamaya itiyor. "Şu haline bak!" diyor sahanlıktan.

Büyüyen sikimin bornozumdan kaçıp kaçmadığını merak ederek kendime bakıyorum.

Olmadı. En azından henüz.

"Bu," diyor.

Merdivenlerden yukarı baktığımda, muhteşem Tiffany kocaman sırtıyor ve iki eliyle kocaman gülümsemesini işaret ediyor.

"Seni hiç şu anki gibi gülümserken görmemiştim," diyor.

Ve o haklı, o kadar geniş sırtıyorum ki, Cheshire'a benziyor olmalıyım. Kedi.

"Hadi Noel Baba," diyor ve kapüşonunu çıkarıyor, "Noel Baba'nın bebeği pansuman gerekiyor."

Merdivenleri koşarak çıkma sırası bende, Tiffany kapüşonluyu bir kenara fırlatıp kıkırdarak yatak odasına doğru koşarken hâlâ sırtıyorum.

Daha önce hiç mağara için hasta olduğumu söylemedim ama aklımdan geçmedi değil.

Bu harika kız beni kendine bağladı ve onu asla bırakmamaya niyetliyim. Git.

21
TIFFANY

Reuben alışveriş merkezine yanaştığında sinirlerim tepeme çıkıyor. Elini dizime koyup sıktığında derin bir nefes alıyorum.

"İyi misin? Bir günlüğüne elf olmayı dört gözle bekliyor musun?"

Bir yanımda dürüst olmak ve hayır demek istiyor, hem de hiç. Çocukların etrafında olmak beni ürkütüyor. Özellikle de altı ya da yedi yaşlarında, Noel heyecanı içinde ebeveynlerinin ellerini tutarak hoplayıp zıplayan sevimli, meraklı olanlar.

Bebeğim şimdi altı yaşında olacaktı ve yanımda hoplayıp zıplayacaktı.

Yine de kader piçin teki. Beni çiğneyip tükürdü ve o zamandan beri hiç rüya görmemek daha güvenli oldu. Ne pahasına olursa olsun korkunç anılardan kaçınmak.

Reuben olmasaydı, şu anda burada, elf olmak üzere olmamın hiçbir yolu yoktu. Bazı yönlerden, inanmaya cesaret ettiğim için aptal ruhuma lanet etmek istiyorum.

"Ben iyiyim," diyorum ona. "Bu bir deneyim olacak. Daha önce hiç elf oynamamıştım. Kediler, evet. *Babaları* için oynayan yaramaz kızlar, evet. Radyatörlerden tahrik olan kızlar bile." Reuben gülüyor ve ben de onunla birlikte gülüyorum. "Gerçekten, bir adam radyatörlere bayılıyor. Ne kadar sıcak olursa o kadar iyi."

"Biliyorum. Tekliflerinizi okudum, hatırladınız mı?"

Teklifler kilometrelerce uzakta görünüyor. Bildirimlerimde yığınla teklif var ama her birini görmezden geliyorum.

"Hadi yapalım şunu," diyorum, mutlu görünmek için elimden geleni yapıyorum.

O arabadan iniyor ve ben de onu takip ediyorum. "Noel Baba'nın elfi olmanın bir avantajı var mı?"

"Bedava kahve ve kurabiye alıyorsunuz," diyor, yanına gelip

Ben

"Çocuk ziyaretleri arasında Noel Baba'nın kucağında bir tur atmayı düşünüyordum." "Eminim öyledir," diyerek elime uzandı.

Bir adım geri çekiliyorum. "Belki de en iyisi senin gitmen." Başını salladı. "İyi düşünmüşsün."

O yolu gösterirken onu takip ediyorum, alışveriş merkezinde ilerlerken mesafemi koruyorum. Burada birlikte olmak, meraklı gözler olması ihtimaline karşı çok riskli geliyor. Muhtemelen paranoyakça davranıyorum, ama sinir üstüne sinirin birleşimi beni özellikle gerginleştiriyor. Şu anda riske atmak isteyeceğim son şey kariyerim. İşler sarpa sararsa, son sürat geri döneceğim güvenli bölge işim olurdu.

Eğer.

İşte yine. O umut kırıntısı. İnanmaya cesaret ediyorum. Bazen aptalın tekiyim.

Reuben Noel Baba kıyafetini bir çantada getirdi. O kıyafetimi almak için koştururken ben tuvaletlerin yanında bekledim.

Bana bir çanta veriyor ve ben de bakmak için açıyorum. Çizgili kırmızı ve beyaz taytlar, yeşil bir elbise ve tepesinde bir bobble olan sevimli küçük kabarık bir şapka. Reuben'in yeni spor ayakkabılarının altına kırmızı stilettolarımı giydim. Kıçımın görünmesini engellemek için de onun boxer şortunu giydim.

"Bunun benim bedenim olduğuna emin misin?" "Olumlu," diyor.

"Gerçekten mi?"

"Vücut şekillerini bir profesyonel gibi bilirim Tiffany. Özellikle de kıvrımlı olanları."

Bir kabinde giyindim ve çok etkilendim. Reuben kıyafetimi mükemmel seçmiş. Çizgili taytım üzerime tam oturdu ve elf elbisem fazla göğüs dekoltesi göstermiyor - sadece bir tadımlık. Elbisenin etek boyu neredeyse dizime kadar geliyor.

Saçlarımı her zaman çantamda taşıdığım toka ile topluyorum ve şapkamı takıyorum. Aynada kendimi kontrol ediyorum ve bu inandırıcı. Hoşuma gitti.

Tam çıkmak üzereydim ki kapı açıldı ve küçük bir kız annesiyle birlikte zıplayarak içeri girdi. Benim güzel kâbuslarımdan biri, yaklaşık altı yaşında, kırmızı bukleleri ve yanaklarını toz haline getiren çilleri var. Kian gibi parlak mavi gözleri var ve tam kalbimden tanıdık bir darbe alıyorum.

Kaşları havada, ağzı açık bir şekilde bana bakıyor.

"Anne, bak! Bu bir elf! Tuvalette bir elf!" Annesi parlak bir şekilde sırtıyor. "Evet, öyle."

Kız hızla yanıma gelip kollarını bana dolayarak kalçalarımın etrafında sıkıca birleştirirken donup kalma dürtüsüyle savaşıyorum.

"Hey, elfie! Noel Baba'ya yardım mı ediyorsun?" Bana bakıyor. "Onu görmeye gidiyorum, biliyor musun? Noel için ondan bir ren geyiği isteyeceğim. Bir sürü var, değil mi? Sence bana bir tane verir mi?"

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bir ren geyiği, vay canına. Annesi yüzünü sessizce buruşturuyor ve ben de hemen bir cevap buluyorum. Kızıyla göz göze gelmek için çömeliyorum, kalbim küt küt atıyor.

"Bundan emin değilim, tatlım. Noel Baba'nın ren geyikleri her Noel'de gerçekten çok çalışmak zorunda ve onlarsız yapabileceğinden emin değilim. Özellikle de Rudolph olmadan." Onun sırtışı azalırken ben gülümsemeye devam ediyorum. "Ama... belki sana gerçekten güzel bir taklit alabilir. Tıpkı Rudolph'a benzeyen kabarık bir tane. Çok güzeller, neredeyse gerçeği gibi. Artı, onlara sarılabilirsin. Gerçek ren geyikleri bazen biraz huysuz olabiliyor ve yatak odanıza sığmaları zor oluyor."

Sanki az önce ona bir vahiy vermişim gibi yüzü aydınlanıyor.

"Kulağa çok hoş geliyor."

Ayağa kalkmadan önce sırtını sıvazlıyorum ve annesi *teşekkür ediyor*.

"Doğru, tuvalet zamanı Penny," diyor. "Mağara yakında açılıyor!"

Onları kendi hallerine bırakıyorum ve gözden kaybolduğumda gözyaşlarına boğulma dürtüsüyle savaşıyorum. Derin, yavaş nefesler alıyorum ve kendime bunu atlatabileceğimi söylüyorum. Bunu başarabilirim. Ben her zaman yaparım.

Mağaranın yanında bekleyen Reuben'in görüntüsü korkularımın biraz olsun yatışmasını sağlıyor. Onu tekrar o şekilde, kırmızı takım elbisesi ve aptal sakalıyla gördüğümde yaşadığım saf *oh my fucking God duygusunu* geri getiriyor.

Ona ulaştığımda "Ho, ho, ho," diyor ve neredeyse sarılmak için dalacakken buranın mağara olduğunu ve benim burada sadece bir yardımcı olduğumu hatırlıyorum. Bir gönüllüyüm - bu sabah Reuben Sinclair'in yatağında uyanmış, hâlâ onun yumruğunun şeklini amında hisseden biri değil.

Beni diğer elfler Evelyn ve Jen ile tanıştırıyor ve Noel Baba mağarasındaki yerini alıyor. Evelyn genç, yirmili yaşlarının başında - uzun boylu ve enerjik, uzun sarı saçlarını örmüş. Jen çok daha yaşlı ve gerçek bir anne havası var. En başından beri ondan hoşlandım. Benimle hemen hemen aynı bedende ve aynı kıyafetleri giyiyoruz. Ah-ha! Noel Baba'nın benim kostümümü seçmesine şaşmamalı.

Aralarında bir geçmiş olabileceği düşüncesiyle paniğe kapılıyorum. Harika bir gülümsemesi var ve kostümünün içinde kıcını sallıyor, elf annem olabileceğini söylerken şaka yapıyor. Eğildi ve fısıldadı

'Kocam bu kıyafetin içinde aptal gibi göründüğümü düşünüyor ama defolup gidebilir. Elf zamanını seviyorum.'

Vay be, bir kocası varmış. Rahatlamayı iliklerimde hissediyorum.

Gönüllü çift beni iyi bir şekilde yönlendirdi ve kuyruğu nasıl yönettiklerini anlatarak beni rahatlatı ve sırada bekleyen çocuklarla ilgilenerek sıkılmamalarını sağladı. Dağıtmak üzere birer kova baston şekerimiz var ve Evelyn ile ben kuyruğun iki yanında dururken Jen girişi alıyor. Kısa süre içinde kuyruk mağara girişinin çok ötesine uzanıyor - alışveriş merkezinin içinde kanlı bir yılan gibi. Reuben'i görebilmek için her on beş saniyede bir gözlerimi Noel Baba'nın mağarasına dikmeyi bırakıyorum, çünkü koşuşturma buna izin vermiyor. Yanlarından geçerken çocuklarla sohbet ederken duygularımın beni ele geçirmesine izin verme şansım yok ve hiç vakit kaybetmeden onlarla gülüp şakalaşıyorum.

Elf olmanın nasıl bir şey olduğuna dair çok fazla soru alıyorum ve ren geyikleriyle yaşadığım deneyimler ve Rudolph'un keyfi yerinde olduğunda ne kadar aptal olabileceğine dair ayrıntılı hikayeler anlatıyorum. Çocuklar buna bayılıyor ve ebeveynler de çabamı takdir ediyor. Bana hiç bilmediğim kadar çok *teşekkür* ediliyor ve bu şekilde takdir edilmek iyi hissettiriyor. Gerçekten çok iyi.

Çocukların mutlu yüzleri bir süre sonra kalbimi delip geçmiyor, beni sırtıttırıyor. Aptal elf kostümüm, topuz yaptığım kızıl saçlarımla kendimi aptal gibi hissettirmiyor, büyülü hissettiriyor. Öğle yemeği vakti geldiğinde, çok rahatsız oldukları için topuklu ayakkabılarımı çıkarıp yalınayak gezmeye başladım ve bununla birlikte aptal elf dansları yapmaya başladım ve çocuk gruplarıyla birlikte *çingiraklı zillere* eşlik ettim. Bu çok komik.

"Harika bir iş çıkarıyorsun!" On dakikalık bir mola verdiğimizde Jen fişkırıyor. "Reuben seni nereden buldu? Seni daha önce buralarda hiç görmemiştin."

Kahretsin, ne soru ama. Bunu bir şakaya dönüştürdüm ve ona bir tokat attım. Kol.

"Kimse bakmazken beni Rudolph'u beslerken buldu ve gizlice beni mağaraya sok!"

Gülüyor. "Hayır, ciddem. Seni nereden buldu?" Kahretsin.

Nasıl kazdığını görebiliyorum.

Mağarayı işaret ediyor.

"Hadi ama," diyor. "Reuben'i oldukça iyi tanıyorum. Yıllardır onunla çalışıyorum. Filmde görüldüğünde sana nasıl baktığını gördüm.

elf kıyafetini."

Siktir et. Bugün fondöten sürmeyeceğim. Yanaklarımın cehennem gibi yandığını hissediyorum.

Gülümsemesi tam bir sırtışa dönüşür.

"Onu böyle görmek çok güzel," diyor bana. "Dürüst olmak gerekirse, çok uzun zamandır onun mutluluğu bulmasını bekliyordum. Sen özel bir elf olmalısın, öyle diyelim."

Ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı bilmiyorum. Sanki bir suç işlemişim gibi kalbim hızla çarpıyor, çünkü aramızda *bir şeyler* olduğunu biliyor. O bunu görüyor.

"Umarım sen de onun hakkında aynı şeyleri hissediyorsundur," diyor. "O tanıyabileceğiniz en inanılmaz adamlardan biri. Ve eğer kocam olmasaydı, şey." Koluma vuruyor. "Tam bir bulaşık, değil mi? Umarım Noel Baba'nın bebeği olmak hoşuna gidiyordur, çünkü bu şansı elde etmek için bundan daha uzun bir kuyruk olurdu."

Bundan hiç şüphem yok.

Neyse ki ondan daha fazla azar işitmeden mola bitti. Rudolph gevezeliklerine ve şarkılarına geri döndüm ve Noel Baba kahve içmek için biraz zaman ayırdığında Jen ve Evelyn'in önünde mümkün olduğunca rahat davranmaya çalışıyorum. Jen'in bunu fark etmesine şaşmamalı çünkü o bana bakmadan duramıyor, ben de ona bakmadan duramıyorum. Kalbim pır pır ediyor, kelebekler uçuşuyor ve korkularıma göğüs gerip bugün ona mağarada katıldığım için o kadar mutluyum ki, çünkü bu onun evinde yapabileceğim her şeyden daha iyi. Milyonlarca kez.

Sadece onun yüzünden değil.

Çocuklar yüzünden de.

Yüzlerindeki neşe, kahkahalarının sesi ve benimle konuşmaktan duydukları mutluluk. Muhteşem Noel Baba'yı görecekleri için çok heyecanlılar.

Artık gerçeği kendimden saklamanın bir anlamı yok. Gardım uzun zamandır o kadar yüksekteydi ki gökyüzüne değdi, ama şimdi kırılıyor. Parçalanıyor.

Bayan Noel Baba olmak istiyorum, sadece onun elfi değil. Noel Baba'nın bebeklerine sahip olmak ve çarpıcı, hayırsever, kirli, güçlü, sevgi dolu Reuben Sinclair ile bir aile kurmak istiyorum. Evlenme tekliflerini ve para için müstehcenlikle dolu bir hayatı siktir et.

Noel için tek istediğim o.

Arabaya döner dönmez, "Sen tam bir elf yıldızısın, umarım bunu biliyorsundur," dedi. "Seni çocuklarla şarkı söylerken ve sohbet ederken gördüm. Büyüleyiciydi."

Kendimle o kadar gurur duyuyorum ki, bu çok saçma ve onun için o kadar ateşliyim ki, bu delilik. "Evet, çok güzeldi. Hoşuma gitti."

Park yerinden geri geri çıkarken sırtıyor.

"Yarın benimle buraya gelecek kadar havalı mısın?" Siktir et maskaralığı, yüksek sesle gülüyorum.

"Her gün gelip seninle sevişecek kadar havalıyım, ne dersin?"

"İşte *bu* kulağa büyülu geliyor. Teşekkür ederim."

"Bir şartla," diyorum ve bir parmağımı kaldırıyorum. "Devam et."

"Bana daha önce söz verdiğin sikişi yap. Ağzım sulanıyor, Noel Baba."

"Bunun için endişelenme, benim tatlı elf prensesim." Bana yan gözle bakarak klitorisimi ateşe veriyor. "Bütün gün iyi listesindeydin. Eve döndüğümüzde gerçekten yaramazlık yapma zamanı."

Home.

Evet. Ev, kalbin olduğu yerdir. Ve benimki Reuben's'e ait.

22
TIFFANY

Reuben kapıyı açtığında kesinlikle ağzım sulanmıştı. Koridora çıkar çıkmaz kıyafetlerimi çıkarıp pis aksiyona girmeye hazırım ama Reuben ceketini asıyor ve broglarını çıkarıyor. Soğukkanlı, sakın, toparlanmış.

"Aç mısın?" diye sorar ve mutfğa doğru yürür.

"Aç mısın?" Gülüyorum. "Açlıktan ölüyorum. Ama akşam yemeği için değil. Sik için."

Buzdolabının önünde ona yetişiyorum ve kollarımı arkadan sararak ellerimi kasıklarına doğru kaydırıyorum, ama o benim ilerleyişime tepki vermiyor. Sadece kaşlarını kaldırarak bana döndü.

"Önce bir şeyler yemelisin. Kahvaltıdan beri bir şey yemedin." "Doğru değil. En az altı kurabiye yedim." Ellerim kravatına gidiyor. "Ben üstesinden geleceğimden eminim."

Ellerimi tutuyor ve başparmağını parmak eklemlerime sürterek sabitliyor. Hâlâ Noel Baba modunda. Bunu gözlerinde görebiliyorum. Ne kadar özenli.

"Seni daha sonra başka bir boyutta becerdiğimde ihtiyacın olacak enerji için altı kurabiye yeterli değil. Ye, sonra seni anlamsızca becereceğim, söz veriyorum."

Vazgeçmiyorum. Ellerimi serbest bırakıp sikine uzanıyorum.

"Eve döndüğümüzde beni deli gibi becereceğine söz vermiştin. Ve şimdi buradayız. Evdeyiz." Ona pis bir sırtış attım. "Şimdi beni anlamsızca becer lütfen, *Noel* Baba."

Çenemi kaldırıp gözlerimin içine bakıyor. "Bütün gün ayaktaydın, mağaraya geldiğimiz andan beri bir yıldız oyuncu gibi yardım ediyorsun. Ye lütfen. Fırtına öncesi sakinliğin tadını çıkar."

Bana yardım etmeye çalışmasına neden bu kadar içerlediğimi bilmiyorum. Beni yıkmak yerine beni büyütüyor. Noel Baba gözleri şefkatle dolu. Gülümsemesi kazanıyor. Niyeti gerçekten çok saf.

Çok saf.

Belki de budur.

Çünkü seks becerilerimin süper gücü olmadan, neye güvenebilirim ki? Beni güvende tutacak neyim var?

"Ne oldu?" Reuben sorar. "İfadelerin her zaman çok şey anlatıyor. Bazen sözlerinizden bile daha yüksek sesle."

Omuz silkiyorum ve ondan uzaklaşıyorum. "Yok bir şey. Ben iyiyim."

Kahvaltı barına oturuyorum ve cebimden telefonumu çıkarıyorum. Bağlantımı koparmaya çalıştığımı hissediyorum, kelebeklerin defolup gitmesini ve başka bir yerde çırpınmasını istiyorum. Kendi akıl sağlığım için çok fazla tüketildim.

Josh'tan birkaç cevapsız çağrı aldım. Yakında buluşmamız gerektiğini söyleyen bir mesaj daha, ki bunu onaylıyorum. Sonra sosyal medyaya giriyorum. Amaçsızca geziniyorum.

"Tiffany," diyor Reuben. "Sana neler oluyor? Neden aniden sıcaktan soğuğa geçiyorsun?"

Creamgirl'ün havasını çağırıyorum.

"Aslında düğmeyi sığa ayarlamaya çalışıyordum ama sen buzdolabıyla daha çok ilgileniyordun. Sorun değil. Ben beklerken amım kuruyabilir."

"Firenzo menüsünden üç yemeklik bir fantezi önermiyordum, makarna düşünüyordum."

"Makarna güzel, teşekkürler. Nefis."

Huysuz bir çocuk gibi göründüğümü biliyorum ama Reuben Noel Baba modundayken bu çok kolay. O böyle bir *baba* figürü. Çok nazik, cömert ve çok sevimli. Ama ben *kendim* için bir baba istemiyorum. Ben bir baba istiyorum -

Kaydırma parmağım beni hazırlıksız yakaladı.

Josh ve Ella'nın etiketlendiği bir gönderi ortaya çıkana kadar sosyal medya akışıma neredeyse hiç dikkat etmiyordum. Caroline her zaman dünyadaki herkesi etiketlemeyi sever, ilgi arayan inek. Josh'ın ailesinin geri kalanıyla birlikte onları da etiketlemiş.

Bebek yumrusu gururla sergileniyor ve bulanık bir tarama görüntüsü tutuyor.

Küçük fasulyemizin ailesiyle tanışması için sabırsızlanıyorum! Onu çok seveceksiniz, çocuklar!

Paylaşımının yorumlarında devasa bir kalp ve mutluluk emoji zinciri var. Bu beni çok etkiledi.

Caroline'ın bebeğini görmek istemiyorum. Ne kadar mutlu olduğunu ve yakında kendisine *anne diyecek* böyle tatlı bir küçük ruhla ne kadar kutsanmış olduğunu duymak istemiyorum.

Çocukların etrafındaki günün anıları safra ile birlikte yükseliyor. Gülümseyen mutlu aileler. Kahkahalar. Şarkılar. Onları çok seven ebeveynleri olan masum küçük şirinler. Ve sonra ben.

Patronumun bana aşık olması için dua eden elf taytlı bir fahişe.

Benden bir çocuk yapacak kadar bana aşık. Ne kadar saçma.

İyi ki kahvaltı taburesindeyim, yoksa başım dönebilirdi.

"Tiffany!" Reuben havlıyor ve ben de onu görmezden geldiğimi fark ediyorum. "Akşam yemeği için makarna öneriyorum, suç işlemeyi değil. Biraz saygı gösterir misin lütfen?"

Ses tonu beni savuran bir başka yumruk oluyor ve geri çekilmek zorunda kalıyorum. Creamgirl olmaya, güvenli bölgeme geri dönmeye ihtiyacım var. Zihnimin başka hiçbir şeyle değil, seksin eğlencesiyle boşalmasını istiyorum.

"Amcığıma önce biraz saygı gösterilse iyi olur, sence de öyle değil mi? Eğer fark etmediysen, ben azgın bir kaltağım."

Kıkırdayarak gülmek zorunda kalıyorum ve kendimi aptal bir sürtük gibi hissediyorum. Telefonumu kenara bırakıyorum ve çenemi ellerime dayıyorum.

"Hadi, Reuben. Bana Noel Baba'nın neleri olduğunu göster, ben de sana makarna pişirmende yardım edeyim. Anlaştık mı?"

Cevap vermiyor, sadece bakıyor. Beni okumaya

çalışıyor. Bu hoşuma gitmiyor.

"Adil bir anlaşma, değil mi?" İtiyorum ve o da başını yana eğiyor. Bakışlarının ne kadar iyi kazdığını görünce huzursuz oluyorum. Araştırıyor.

"Beni kışkırtmaya çalışıyorsun," diyor sonunda ve buzdolabına geri dönüyor. "Unutma, sabır bir erdemdir ve ben bir azizin sabrına sahibim. Önce yemeğini ye, sonra sikimi sırtına aldığında özür dilersin."

Domatesleri çıkardı ve raftan birkaç baharat kavanozu aldı. Amımı gerçekten boşaltacak. Sanki sikini ıslatmaktan çok akşam yemeğine ihtiyacı varmış gibi beni asılı tutacak.

Ama onun sabırlı, mantıklı ya da nazık olmasını istemiyorum. İçim çalkalanırken ve beni yiyip bitirirken olmaz. Çünkü ona bu kadar muhtaç ve çaresizsem... bu kadar yatırım yapmışsam ve hiçbir zaman gerçekleşmeyecek aptal hayallere kapılmışsam... her şey ters giderse ben nerede olacağım?

Yaralandım.

İşte orada olacağım. Terk edilmiş
ve incinmiş. Kırılmış.

Ev, kalbin olduğu yerdir ve ben şu anda Reuben'in *evinde* olmaktan
korkuyorum. Çok derine düşmekten korkuyorum.

Bana aşık olduğunu bilmediğim sürece.

Bunu görmem gerek.

Kelimelerim koca ağzımdan hiç düşünmeden çıkıyor.

"Sabır, doğru. Beni beceren başka erkekler söz konusu olduğunda bir azizin
sabrına sahip olacak mısınız?"

Domates doğramayı bırakıp arkasını döndü. Bu kez benimkilerle
buluştuğunda gözlerinde tatlı bir Noel Baba yok. Bakışları tüylerimi diken diken
ediyor.

"Ne?"

"Beni duydu." Tuzağa düşmüş bir cadaloz gibi sırtıyorum. "Söyle bana,
Reuben. Başka erkeklerin amımı sikmesi hakkında ne hissedeceksin? Sıranı
beklemek zorunda kaldığında bir azizin sabrına sahip olacak mısınız?"
Dudaklarımı yaladım. "Belki de fırsatın varken bundan yararlanmalısın, ha?"

Onun bakışları beni heyecanlandırıyor. *Kıskançlık*.

"Ağzını topla," diyor. "Bu makarnayla ilgili, amınla değil."

"Her zaman amımla ilgili." Gülüyorum. "Eleştirileri okudunuz. Gelen
kutumda kaç tane teklif talebi olduğunu biliyorsun, bu yüzden bana pis bir zaman
vermek istemiyorsan..."

Telefonumu elime alıyorum ama o kadar hızlı hareket ediyor ki ekran
kilidini açmaya bile zamanım olmuyor. Saniyeler içinde kahvaltı taburesinden
iniyorum, eli kapüşonumu yumruklayıp sıkıca tutarken koridorda
sürükleniyorum.

"Benim kim olduğumu sakın unutma," diyor beni oturma odasına iterken.
"Benimle nasıl tanıştığını asla unutma, *Creamgirl*. Şimdi STRIP!"

Sesinin gürültüsüyle irkiliyorum, kalbim küt küt atıyor. Ben şaşkın şaşkın
ona bakarken o kravatını çekiştiriyor ve gömleğini çıkarıyor.

Kemerini çözerken gözleri tekrar benimkilere kilitleniyor ve mutlak bir
ateşle doluyorlar.

"SOYUN DEDİM!"

Kapüşonumu ve altındaki büyük boy tişörtü çekiştirerek çıkarıyorum.
Reuben'in joggers'ını kalçalarımın altına itiyorum, bana ödünç verdiği boxer
şortu aşağı kaydırırken nefeslerim sığılıyor. O pantolonunu çıkarırken ben de
bir kenara atıyorum ve aleti gururla kalkıyor.

"Gel lan buraya," diyor ve kolunu tutuyor.

Beni öne doğru ittiğinde çığlık atıyorum ve kanepenin koluna yuvarlanıyorum. Yüzüm mindere çarpıyor ve kıcıma bir, iki, üç kez, gerçekten sert bir şekilde tokat atıyor ve kık yanaklarım açıldığında ve horozu amıma çarptığında tekrar çığlık atıyorum, taşaklara kadar, o kadar derin ki nefesimi kesiyor.

Aman Tanrım.

Beni kıcı yanan bir iblis gibi sikiyor, kalçalarını şimşek hızıyla çarparken tüm ağırlığını sırtıma veriyor. İnlerken kendimi güçsüz hissediyorum, çünkü beni kısırmış ve tam olarak doğru noktaya vuruyor. Her hamlesinde öfkesini hissediyorum ve bu amımın yanmasına ve gerilmesine neden oluyor. Yüzümü kanepenin minderine o kadar sert bastırıyor ki çığlıklarım boğuluyor ve tüm gücüyle vurarak gücünü artırıyor. Burada hiç kontrolüm yok. İçimdeki hisler arttıkça bacaklarım titriyor, yükseldikçe, yükseldikçe, yükseldikçe ve sonra patladıkça kaslarım onun sikini bir mengene gibi kavırıyor.

Amımdan büyük bir sağanak halinde fişkırdığını ve bacaklarımdan aşağı aktığını hissediyorum. Doruğa ulaştığımda kanepeye doğru inliyorum ama o bana bir saniye bile zaman tanımadan azgın sikini içimden çıkarıp doğruca kıcıma saplıyor. Yanaklarımı ayırıp derinlere girerken farklı bir çılgın melodiyle haykırıyorum.

İstilaya karşı eğilmeye çalışıyorum ama nafile. Beni tekrar eziyor. Beni çiğ çiğ sikerken amımdan hala küçük fişkirmalar akıyor - kıcım yanıyor. Kızgın bir maşayla sikiliyormuşum gibi hissediyorum ama umurumda değil.

Umurumda *değil*.

Ona karşılık veriyorum, sıkmaya çalışıyorum, aletini sağlamaya çalışıyorum. Onun da benim kadar sert boşalmasını istiyorum. Kıcımı dölleriyle doldurmasını istiyorum. Ama işe yaramıyor.

"Bunu sen istedin," diyor bana vururken. "Ben her zaman bir aziz değilim Tiffany ve bunu sen de biliyorsun. Bunu şakaya vurma ve beni de asla şakaya vurma."

Konuşamıyorum. Düşünemiyorum. O kıcımı bir piston gibi sikerken, ruhum mutluluk dolu bir altuzaya yükselirken sadece dayanmaya çalışabiliyorum.

Güçlü eller kalçalarımı kavrarken, göt deliğim vahşileşiyor. Reuben o kadar büyük bir güçle girip çıkıyor ki içim dışıma çıkıyor gibi hissediyorum ama bu onun için yeterli değil. Parmaklarını da sikiyle birlikte teker teker içeri sokuyor.

Tek yapabildiğim inlemek ve kabullenmek.

Buraya daha önce de gelmişim. Daha önce böyle sikilmişim. Sadece genelde kafamda bir başlık olurdu.

"Al şunu, seni pis sürtüğ," diyor içime girerek. "İstedğin bu, değil mi? Pis bir sürtüğ olmak. Eğer istediğin buysa, alabilirsin."

Aletinin bağırsaklarıma vurduğunu hissedebiliyorum.

Küçük fişkırımların amımdan pompalandığını hissedebiliyorum.

Çılgınlığın arasında kendimi sıkımaya çalışıyorum ama orada hiçbir şey yok. Baş döndürücü bir mutluluktan başka bir şey yok.

Güçsüzüm.

Küfretmeme neden olan bir anahtarla kıcımdan çekip çıkarıyor ve tokadının sert olduğunu beni sarsmasından anlıyorum ama hissetmiyorum.

Kanepede önümde diz çöküp saçlarımı yumruğuna dolayarak yüzümü yukarı çekerken minder alçalıyor.

Hiç dengem yok. Ben sadece pis bir ereksiyonla efendisine bakan etli bir fahişeyim.

"Aç şu lanet ağzını," diyor ve ben bunu yaparken gözlerim onun üzerinde.

Noel Baba için ağzımı açtım ve o pis aletini tam boğazımın arkasına soktu. Kıcımlı pompaladığı gibi yüzümü de pompalıyor, derin ve vahşi bir şekilde, ben vaklayıp öğürürken. Kendimi kışkırttığım adama teslim ederken gözlerimden sulu yaşlar akıyor.

Amımı alabilir, kıcımlı alabilir, boğazımı alabilir. *Beni* alabilir.

Sadece karşılığında beni sevmesini istiyorum.

Bakışlarındaki öfkeyi gördüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor, çünkü öfke onun derinliklerinden geliyor - tıpkı onaylanma ihtiyacının benim derinliklerimden gelmesi gibi.

Boğulurken ve salyalarım akarken kendimi tamamen bırakıyorum. Artık tüm kontrol onda ve bunu kullanıyor, saçlarımı o kadar güçlü kaldırıyor ki kafa derim yanıyor. Kirli aleti tükürükle kayganlaşıyor ve boğazıma öyle bir gömülüyor ki kulaklarım çınlıyor, burnum karnına çarpıyor.

Sonunda içimden çıktığında hayatımın nefesini içime çekiyorum ve işte o zaman fişkırıyor. Yüzüme doğru uzun, sıcak akıntılar, dilimi, dudaklarımı, yanaklarımı sıratıyor ve bir yükü doğrudan lanet gözümüne fişkırıyor. O yüzünü benimkine yaklaştırırken ben göz kırparak boşalıyorum - nefeslerim hâlâ düzensiz.

"Bundan sonra gerçekten başka bir adamın sikini istiyor musun?" diye soruyor bana. "Şimdi söyle bana, ve bunu gerçekten istiyor olsan iyi edersin."

Sesi kaynıyor. Kıskançlıktan çatlıyor.

"Hayır," diyorum ona. "Başka bir sik istemiyorum, yemin ederim. Söz veriyorum."

Saçımı bırakıyor.

"Güzel."

O kalkıp giderken ben hâlâ kanepesinin kolunda salya sümük bir haldeyim.

"Yemek vakti!" diye sesleniyor mutfaktan. "O zavallı kıçını buraya geri getir."

Elimin tersiyle yüzümdeki döllerini siliyorum, görüşüm bulanıklaşıyor ve döl gözüm yanıyor. Kahretsin, beni iyi yakaladı. Kendimi koltuktan kaldırıp, çırlıçıplak ve titreyerek mutfığa doğru ilerliyorum.

Ona yaklaşıırken çok gerginim.

"Yardım ister misin?" Domates doğramaya devam ederken soruyorum, benim gibi çırlıçıplak.

"Hayır, teşekkür ederim," diyor ve beni yapış yapış yapan taze bir gülümseme gösteriyor. Düşmanlık unutuldu. "Kıçını şu tabureye koy ve telefonunu da gözümün önünden çek."

"Elbette, patron."

Yanından geçerken kıçımı tokatlıyor, ben de dilimi dışarı çıkarıyorum. yol.

Kıskançlık patlaması kara büyü yaptı, kutsallığın derinliklerinde Kalbim. Bize akşam yemeği hazırlarken çıplak bedenine bakarken bittim. Midemdeki kelebekler çıldırıyor ve ruhumdaki korku daha da kötüleşiyor.

Doğruyu söylüyordum. Başka bir penis istemiyorum. Başka *bir şey* istemiyorum, sadece onu istiyorum.

Aleti, öpücükleri, kalbi, evi... ve çocukları. Caroline gibi bir bebek istiyorum, her şeyden çok.

Ve Reuben'in bunu bana veren adam olmasını istiyorum.

23
TIFFANY

Alarm çaldığında, yüzleşmeye bile cesaret edemiyorum. Reuben'in lüks yatağında, onun muhteşem iriliği yanımda yatarken çok rahatım. Bip sesini kapatıyor ve ben de rüyalar alemine geri dönebileceğimi ve onun da benimle oraya geleceğini umarak daha da sokuluyorum, ama tabii ki hayır.

Mağarada bir gün daha. İkimiz için de. Ama henüz değil.

Reuben beni sarsarak uyandırmıyor ve bir horoz gibi sabahın doğuşunu müjdelemiyor. Eğilip alnıma nazik bir öpücük konduruyor, kulağıma doğru bir çizgi çiziyor ve nefesi içimi ürpertiyor.

"Günaydın, Tiffany."

Esniyorum. "Günaydın. Bu kadar geç saate kadar ayakta kaldığımıza inanamıyorum." "İnanabilirim."

Vücudum dokunulduğunda içgüdüsel olarak hareket ediyor. Reuben onları açmaya ikna ederken dizlerimi aralıyorum. Yatağa girdiğimizde saat ikiyi geçmiş olmasına rağmen, onun azgın sikini kalçamda hissettiğim için Larry kadar mutluyum.

Kıyafetlerimin bir kısmı şu anda Reuben'in gardırobunda asılı duruyor, gece vakti bir hırsız gibi daireme koşup bazılarını bavula atmıştım. Josh ve Ella'nın Notting Hill'de çifte evlenme teklifi üzerinde çalıştıklarını biliyordum. Beni görüp soru sorma şansları yoktu. Reuben'i yanımda görme şansım da yoktu.

Şımarık Noel Baba'mın üzerime çıkarken ne kadar güçlü olduğunu seviyorum. Kollarım omuzlarına uzanıyor.

"Selam Noel Baba. Benim için bir hediyen var mı?"

"Evet, aynen öyle. Noel Baba'nın çuvalının mağaradan önce biraz ilgiye ihtiyacı var." Kıkırdıyorum. "Elf amcığının *her zaman* ilgiye ihtiyacı vardır. Mağara olsun ya da olmasın."

"Bu sabah fazla *grotto* yapmak yok. Güzel ve nazik olalım, olur mu?"

"Bir kez olsun nazik olmak kulağa hoş geliyor."

Reuben ve ben kıyafet yarışından sonra o kadar pis eğlendik ki, hala hırpalanmış ve morarmış durumdayım. Kıçım kürek yüzünden moraracak.

darbeler ve göğüslerim o kadar sıkı bağlanmıştı ki sicim olukları hala acıyor. Reuben'in kurucu tarafı kesinlikle tüm ihtişamıyla kendini gösterdi ve ben buna bayıldım.

Ben de onun sabah zaferini seviyorum.

Aslında, onun her bir pis ve tatlı yönünü seviyorum. Benim güzel gümüş tilki Noel Baba'm. Noel Baba, patron, kurucu, sevgili. Kıskanç, sahiplenici ve özverili. Hepsi tek bir pakette. Beni göklere çıkarabilecek bir pakette.

Aleti sonuna kadar giriyor, onun için çok ıslağım. Kalçalarını çevirip klitorisimi ararken başparmağını kabarık am dudaklarımın arasında kaydırıyor. Hedefini bulması uzun sürmüyor ve tam bir profesyonel - his noktalarında çifte vuruş yapıyor. İçeride olduğu kadar dışarıda da. Ama o kadar yavaş hareket ediyor ki. Çok nazikçe alay ediyor.

Başını eğiyor ve dilini meme ucumda gezdiriyor. Kelepçelendiği için hâlâ çok acıyor. Sadece bir dokunuşla emerkenki hassasiyet ilahi.

"Dün gece çok iyi bir kızdın. İnanılmazdın," diyor ve ben onun övgüsü karşısında tavana doğru gülümsüyorum.

Beş yıldızlı eleştirilerim bana her zaman büyük bir başarı parıltısı vermiştir ve müşterilerimden gelen sürekli akış olmadan bunu özleyeceğimi düşündüm - ama Reuben'in sözleri bir ton beş yıldız değerinde.

"Seni çok fena becerdim," diyor, sikini derinlere sokup klitorisime bastırarak. "Ve sen oyunu tam bir rüya gibi oynadın."

Göğüslerimi okşarken sırtımı kamburlaştırıyorum, amımı kullanma şeklinden dolayı nefeslerim zaten kesik kesik.

"Bu bir oyun değildi," diyorum. "Hepsi gerçektir. Seninle her şey gerçek. Artık burada Creamgirl diye biri yok. Sadece ben varım."

Yüzünü benimkine yaklaştırıyor ve dudaklarımı kendi dudaklarına değdiriyor.

"Buna sevindim, çünkü Tiffany benim istediğim kişi prenses. İhtiyacım olan o."

Onun içindeki zıtlık yin ve yang gibi. Ben ağlayıp çığlık atarken bana bir sürtük gibi davranan dün geceki acımasız Reuben ve bu sabah yatakta benimle birlikte olan sevgi dolu, şefkatli Reuben.

Tüm aromalarına aşığım. Her birine.

"Alay ederek beni çıldırtacaksın," diyorum ona, biraz çekilip başparmağını klitorisimin üzerinde gezdirirken.

"Güzel. Bana o kadar ihtiyaç duymanı istiyorum ki, bu seni delirtecek."

"Çılgınlık noktasını çoktan geçtik," diyorum ve onu öpmek için kendime çekiyorum.

Dilim onunkine öyle yumuşak bir şekilde değiyor ki, sanki ıslak kadifeden bir fırça gibi. Öpüşmemiz narin ama çaresiz, ikisi de aynı anda. Bizi aleve tutulmuş pervaneler gibi yakalayan bir cazibe.

"Yap şunu, Reuben," diye fısıldıyorum dudaklarına. "Morarmış amımı güzelce ve sertçe sik."

"Hayır," diyor. "Morarmış amını o kadar yavaş sikeceğim ki boşalmak için yalvaracaksın."

Sözüne sadık kalıyor, her esnemedede ve her dalmada kontrolü tamamen elinde tutuyor. O çelik gibi bir adam.

Ancak dün gece eve ilk geldiğimizde o kadar sakın ve hesaplı değildi ve beni oturma odasına sürükledi. Başka erkeklerin siklerini almaktan bahsettikten sonra huysuz suratıma boşalırken hiç sakın değildi.

Kıskançlık.

Daha fazlasını istemekten kendimi alamıyorum. Gözlerindeki o ateşi düşündükçe inliyorum.

Reuben Sinclair gibi bir adamdan gelen övgü ve kıskançlık dünyayı aydınlatmaya yeter.

"Bana ne düşündüğünü söyle prenses," diyor, sikini daha fazlası için inlememe yetecek kadar yavaşça sokarken. "Berbat bir poker oyuncusu olurdun. Yüzün çok güzel ifade ediyor."

Onun muhteşem kara gözlerine bakıyorum.

"Sikinin ne kadar sinir bozucu derecede iyi hissettirdiğini düşünüyorum."

Bakışlarını ayırmıyor.

"Bana yalan söyleme. Bundan daha fazlasını düşünüyorsun."

"Ben değilim." Kalçalarımı sallıyorum. "Sinir bozucu derecede iyi ve bunu sen de biliyorsun."

Beni delirtmeyi seviyorsun, değil mi?"

"Bence ikimiz de deliyiz. Bunu kendin söyledin. Bunu görmek çok açık."

Bacaklarımı ona dolayarak onu teşvik etmeye çalışıyorum. Yavaş yavaş yapılanlar her zaman en güçlüsüdür, ancak bir vuruşta boşalmak isteyen öğren bir orospu olduğunuzda çok çileden çıkarıcıdır.

"Gerçekten ne düşünüyorsun?" diye tekrar soruyor.

Keşke ona söyleyebilseydim. Anlatmak isterdim.

En derinlerimi onunla paylaşmak istiyorum ama yine de bu kadar savunmasız olmaktan çok korkuyorum. Ona acılarımı anlatmak istiyorum ve

Kian'la ilişkim paramparça olduğunda yaşadığım yıkımı ve ardından gelen düşükten sonra aklımı nasıl kaybettiğimi. Bir daha ciddi bir şey istemediğime nasıl yemin ettiğimi. Risk yok, derinlik yok, sadece kirli, pis bir sikiş. Cinsel zevk ve sağlıklı bir banka hesabı.

Stres yok.

Ruh yok.

Beni şefkatle beceren adama bakıyorum ve bir yanım stresin yüzünü tekrar göstermesinden nefret ediyor, tıpkı ölü topraktan çıkan kökler gibi.

Reuben Sinclair bana zarar verebilirdi. Beni yok edebilir. Dünyayı ayaklarımın altından çekip alabilir.

Çünkü onu seviyorum.

"Ne düşünüyorsun, Tiffany?" diye tekrarlıyor ve kalçalarının ritmi aynı hızda kalsa da sesinde daha fazla ısıruk var.

"Bizi düşünüyorum," diyorum. "Gerçekten ne kadar deli olduğumuzu." Gülümsüyorum. "Hayır, onu geç. Ne kadar deli olduğumu düşünüyorum. Bu kadar deli olmama izin verdiğim için."

"Devam et."

Diğer meme ucumu emiyor, klitorisime kıvılcımlar gönderiyor.

"Birbirimizi gördüğümüzden beri sanki kafalarımızı kaybetmiş gibiyiz, değil mi? Ve mesele şu ki, ben benimkini geri istemiyorum. Henüz değil." İnledim. "Tüm tekliflerimin takvimimden kaymasıyla iyi olacağımı hiç düşünmemiştim. Tek bir adamla bu kadar meşgul olacağımı hiç düşünmemiştim."

"Tek eşlilik mi? Bundan mı bahsediyorsun?"

Kalçalarımla onu teşvik ediyorum, siki tam yerinde. "Evet, sanırım öyle. Bir fahişe için zor bir şey, değil mi?"

"Bu artık fahişe olmak isteyip istemediğine bağlı."

Gözleri benimkilere bakarken göğüs ucumu kucaklıyor. Bu açıdan çok çirkin görünüyor olmalıyım ama hayranlığı yüzünden okunuyor. Bu, amımın kıvılcımlarını daha da kötüleştiriyor - ya da daha iyi.

"Artık fahişe olmak istiyor musun, Tiffany?"

Bu soru karşısında kalbim hızla çarpıyor ve tüm gücüyle aklımla savaşıyor. Parçalandım. Bölündüm. Bölündüm.

İşimi seviyorum. Müşterilerimin anonimliğini ve ağacın tepesinde olmayı seviyorum. Gelirimi seviyorum. Sonuçları olmadan pis bir kaltak olmayı seviyorum. Daha fazlasını ummak zorunda kalmadan.

Ama Reuben'i seviyorum.

Onunla bir hayat kurma fikrini arzuluyorum.

Eğer bana bir tane verirse...

"Bilmiyorum," diyorum ona ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum.

"Artık bir fahişe olmamı istiyor musun?"

"İyi bir seksen."

Sırıttıyorum. Şapşal ve aptal.

"Karar vermek için biraz zamanımız var, değil mi? Kurucuların konseri dışında henüz başka bir teklif almadım. Bunu aradan çıkarabilir ve neşeli bir Noel geçirebiliriz. Yeni yılda iyice düşünürüz."

Gerginleşiyor, siki tamamen içimdeyken duraklıyor.

"Ne?" Yüzü bana çok yakinken soruyorum. Gözlerinde, beni kanepeye sürüklerkenki ateşin aynısı var.

Midemde kelekler uçuşuyor.

"Devam et," dedim. "Dürüst ol. Fahişe olmayı bırakmamı mı istiyorsun?"

Tırnaklarımı sırtında gezdiriyorum. Bir yanım itiraf etmesini istiyor, bir yanım etmiyor.

"Karar verene kadar yılbaşına kadar beklemeyi boş ver. Bu arada kurucuların teklifini iptal etmeni istiyorum."

Gözlerim şok içinde açıldı, çünkü gerçek olamazdı. Onun benim rezervasyonlarımla oynaması ve benim Orla'ya kişisel bir sorunum olduğunu söylemem bir şey... ama kurucuları, onların itibarını, statüsünü ve işin içine giren büyük miktarda parayı iptal etmek. Bu tamamen başka bir oyun. Ciddi bir iş.

Altında kaskatı kesildim.

"Ciddi misin sen?"

"Ölümcül."

"Ama bu-"

"Delice, evet. Biliyorum. Bu onları memnun etmeyecek. Ama insanlar grip olur, Tiffany.

İnsanlar rahatsızlanıyor."

Gülmek zorundayım. "Bir kurucu konserini iptal etmek için oldukça hasta olmam gerekir. Ajans özgeçmişimde pek de altın bir yıldız sayılmaz."

Reuben beni derinden çarptı. Daha sert.

"Diğer erkeklerin sana altın yıldız vermesini istemiyorum, Tiff. Başka erkeklerin sana *hiçbir* şey vermesini istemiyorum, özellikle de ben onlarla aynı odadayken."

Yavaş ve şehvetli için çok fazla. Aletini bana o kadar keskin bir şekilde sokuyor ki, beni çalıştırırken kıpırdanıyorum, bir orospu gibi inliyorum.

"Kurucuların teklifini iptal etmeni istiyorum," diyor. "Bunu senin için yapamam. Şüphe uyandırmadan olmaz, bu yüzden senin yapman gerekiyor. Hasta numarası yapan ve iptal düğmesine basan kişi sen olmalısın."

Henüz ona cevap vermek istemiyorum, çünkü kurucuları iptal etme fikri beni ciddi şekilde ürpertiyor. Böyle bir şey yapacağımı hiç düşünmemiştim. Sıkı şovmen ekibinin çoğu bu değerinde bir gece için her şeyini verirdi. Ajans tarafından tanınmak için. Bunu bir statü sembolü gibi her seferinde severek yaptım.

Şu anda istediğim şey Reuben'in beni boşaltması ve bugün mağaraya gitmeden önce içime boşalması. Bir homurtu çıkardım ve onu teşvik ettim.

"Beni boşalt, lütfen. Boşalmam lazım, Reuben. Deliliğimi al ve kullan. Beni çılgına çeviriyorsun."

Öpücükler geri geliyor, derin ve her şeyi tüketiyor. Bastırdığı arzuyu açığa çıkarırken terli bir et ve şehvet karmaşası içindeyiz. Boşalıp altımızdaki çarşafları ıslatmam umurumda bile değil. Aletini bastırmaya devam ediyorum, dudaklarıma küfredip içime boşalana kadar bir hortum gibi püskürtüyorum. İçimin derinliklerine. Kaya gibi sert sikinin her kasılmasında sertçe itiyor.

Seks tanrım Noel Baba.

Benimkini.

Birkaç günlüğüne bile olsa ona sahip olan herkes şanslı sayılır. Noel bir kez olsun bana iyi davrandı, ama iyi talihim sürecektir mi?

Sanki sonsuza dek sürecektir gibi geliyor, o beni tutarken nefes alışverişlerimiz bir, aleti hâlâ içimde.

"Bu harikaydı," diyorum ona.

Burnuma bir öpücük konduruyor ve sikini serbest bırakıyor.

"Harekete geçmeliyiz," diyor. "Geç kalmak istemem," der ve tuvalete gider.

Birlikte duş alırken kendimi çok garip hissediyorum. Birbirimizi sabunlamak yok. Durgun öpücükler yok. Noel Baba'nın acelesi var, bu çok açık. Noel Baba'nın Noel dileğini yerine getirmediğim için üzgün olduğu da çok açık.

Sikeyim.

"Reçel? Marmelat? Tereyağı?" diye soruyor mutfığa girdiğimizde.

"Kahvaltıda ne sevdiğinden hâlâ emin değilim."

"Sadece tereyağı, teşekkürler."

Tostumu yaparken onu izliyorum, kahvaltı barına oturuyorum ve topuğumu taburenin ayağına vuruyorum.

Benden istediğini yapabilir miyim? Gerçekten mi? Ajansı kızdırma, karnemde kara bir leke bırakma ve yaklaşık yüz bin doları kaçırma riskine değer mi?

Birkaç saatlik uykudan sonra sabah 7.30'da bu kararı vermek çok zor.

Bugün bir elf gibi davranmam gerekiyordu, kafadan çatlak gibi değil. O yüzden bırakmalıyım. Noel Baba hisleriyle kafam güzel değilken ve tost makinesinden tostun çıkmasını beklerken bir şeyler düşünmeliyim.

Dürtüsel kelimesinin göbek adım olması ne yazık. Kimsenin olmadığı yerde asılı kalmaktan nefret ediyorum.

Cebimden telefonumu çıkarıyorum ve Reuben tereyağına uzandığında elimdeki telefonu görünce iki kez bakıyor. Hangi uygulamada gezindiğimi biliyor. Aramızdaki bakış her şeyi anlatıyor.

"Özür dilerim," diyor. "Yukarıda kıskandım ve sahiplendim ve bu sana karşı adil değil. Söz konusu olan senin kariyerin ve başarıların, benim değil. Kendimi dizginlemem gerekiyor."

"Hayır, yok," diyorum ve ekranı ters çeviriyorum. Burnumu çekerek kolumdaki sahte sümüşü ovuşturuyorum. "Orla'ya mesaj atıp haberi vermek zorunda kaldım. Görünüşe göre grip oluyorum."

24
REUBEN

Mağarayı her zaman sevmişimdir - bu bir sır değil - şenliklerinin tadını çıkaran ailelerin Noel ruhunun tadını çıkarıyorum, ancak Tiffany'yi bir elf olarak izlemek, kuyruktaki çocuklarla birlikte şarkı söylemek her geçen an işleri yepyeni bir seviyeye yükseltiyor. Bu aynı zamanda bana yıllardır maskeleydiğim gerçek ihtiyaçlarımı da hatırlatıyor.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuk babasıyla birlikte odaya girdiğinde saat henüz onu geçmiştir. Henüz zar zor yürüyebiliyor, babasının parmağını tutarak ilerliyor. Parlak bir gülümsemesi ve gözlerinde bir pırıltı var, babası da öyle. Kız onu bırakıp bana doğru yürürken babasının gurur duyduğu çok açık. Onu bir *ho*, *ho*, *ho* ile kucağıma alıyorum ve o da kabarık sakalımı çekiştirirken kıkırdıyor.

Onun mizahı ve coşkusu bugün bana neşe verdiği kadar acı da veriyor. Keşke onun babası olsaydım, minik eli parmaklarımı kavrasaydı.

"Bu Noel Baba," diyor babası ona, sonra da sırtarak bana bakıyor. "Bu yıl dış çıkarırken bile tam bir hazine oldu."

"Eminim öyledir." Ufaklığı kucağımda zıplatıyorum, bir *ho*, *ho*, *ho daha* ve sanki bir panayıra binmiş gibi kıkırdıyor. Gözlerinde Tiffany'yi görüyorum. Neşeyi ve eğlenceyi görüyorum. Hayatı ve ruhu.

Dışarıdaki kuyrukta şeker dağıtan kadının doğurduğu bu çocuk gibi ben de bir çocuk istiyorum.

Tiffany'nin kurucuların teklifini iptal etmesi, bu sabah kendime asla izin vermemem gereken fevri bir kıskançlık hareketinden kaynaklanan büyük bir açıklamaydı. Bunun için kendimden öğreniyorum.

Tiffany etkileyici bir kariyere sahip, dört yıl boyunca ününü artırmış bir kadın. Çizgili taytları ve bobble şapkasıyla şu anda bir alışveriş merkezi mağarasında gönüllü olarak çalışan bir elf olabilir, ancak o bir seks tanrıçası. Bir hardcorer. Ajansın en iyilerinden biri.

İki farklı yöne savrulmuş durumdayım. İlk defa, görünürde net bir rota yok.

Kucağımdaki minik tatlım, fotoğrafı çekildikten sonra kollarını bir *dada* ile uzatıyor. Babası onu kucağına aldı ve ben de ona bir hediye çantası verdim.

minyatür bir ren geyiği ve birkaç penguen çıkartması.

"Harika bir Noel geçirin," diyorum. "Ho, ho, ho!"

"Sana da, Noel Baba."

Sadece umut edebilirim, çünkü *harika* bir *Noel* genellikle beni kutsamaz. Bu yıl tatilimi Tiff gibi bir kadınla geçirme potansiyeli bana ufukta hiç hayal etmediğim bir ışık verdi, ama bu korkunç bir düşüşten önceki bir yükseliş olabilir.

Tiff ajansı bırakabilir mi? Kariyerinden?

Gerçekten? Bunu ister miydi?

Seks işçilerinin birbirleriyle ilişki kurduklarını biliyorum. Özel hayatları ile profesyonel kariyerlerini hiçbir kıskançlık ya da şüphe duymadan birbirinden ayırabildiklerinin de farkındayım.

Ama ben Tiffany gibi bir şovmen değilim ve kıskançlığıma kolayca katlanabilecek bir adam da değilim. Tiffany ile tek eşlilik istiyorum, evimde ve yanımda.

Kıskançlığıma dayanabilsem bile, ilişkilerimiz kesinlikle yasak. Ajansla ve orada başardıklarıyla derin bağları olan yalnızca Tiff değil. Ben de yıllardır gururlu bir paydaşım, hem şovmenler hem de müşteriler için güvenli bir alan yaratıyor ve bunun karşılığında para kazanıyorum. Bu benim hayatımın büyük bir parçası. Portföyümün vazgeçilmezi.

Ben ve Tiffany, sıcak bir Noel ocağından çok daha güçlü bir ateşle oynuyoruz. Dünyamızı paramparça etme potansiyeline sahip.

Siktir et. Akıl sağlığım için bu düşünceleri bir kenara bırakmalıyım.

Sıradaki küçük çocuk sekiz yaşlarında. Elinde bir Noel Baba ile içeri dalıyor ve bu yılki inanılmaz başarılarını parmaklarıyla sayarak sıralarken hayran kalıyorum.

Yatak odamı düzenli tutardım.

Lily'nin hamster kafesini her gün temizlerdim.

Her hafta sonu futbol takımında oynadım VE altı gol attım.

Heceleme sınavında sınıf ikincisi oldum.

Ağabeyimin bir filmin ortasında televizyon izlemesine izin verdim, çünkü nazik olmak istedim.

Liste uzayıp gidiyor ve annesi de onun paylaştığı her başarıda gururla başını sallayan bir başka gülümseyen.

"İyi bir çocuk oldun," diyorum ona. "Çok iyi."

"O zaman yeni bir bisiklet alabilir miyim?" diye sorar. "Her zaman ona bineceğim, söz veriyorum."

Annesine bakıyorum ve o da başını hafifçe sallıyor.

"Göreceğiz, genç adam. İyi çocuklara dağıttığım bir sürü bisikletim var. Bakalım Noel arifesinde sana ne teslim edeceğim."

Fotoğraf için bir kolunu omzuma doluyor ve *sonra görüşmek üzere* diyerek ve çak bir beşlikle çıkıp gidiyor.

Her zaman bir kızım olmasını hayal etmişimdir ama onun gibi bir oğlum olmasını çok isterdim, çok.

Hayal kurmayı bırakmalı ve elimdeki göreve odaklanmalıyım. ama Tiffany sıranın önüne o kadar yakın ki sürekli onu görüyorum. Ziyaretçiler arasında kapı açıkken gülüşünü ve şakalaşmasını duyabiliyorum. Bağımlılık yapıyor.

Yeni yıla girmemize sadece birkaç hafta kaldı ve bundan sonra ne olacağı sorusu yüzleşmek istemediğim bir kılıç gibi asılı duruyor. Ben güçlü bir adamım ama Tiffany'nin bana sırtını döneceği düşüncesi ayaklarımı yerden keser.

Yine de onun ihtiyaçlarını kendiminkilerin önüne koyardım. Her zaman.

Mağara geç öğle yemeği için kapandığında yorgunluktan bitap düşmüştüm. Şimdiye kadar kapıdan giren elli kadar çocuk görmüş olmalıyım ama Tiffany'nin neşe dolu yüzü beni karşılayan en güzel şeydi. Evelyn ve Jen kuyruğu kapattılar ve Toby fotoğrafa ara vermek için mağaradan çıktı, *birazdan görüşürüz* diyerek ayrıldığında telefonuna yapışmıştı bile.

"Hey, Noel Baba." Tiffany kapıyı arkasından kapattı. "Lynn ve Jen sandviç almaya ve biraz Noel alışverişi yapmaya gittiler. Ben de biraz takılayım, öğle yemeğini daha geç yerim diye düşündüm."

İlk kez göz göze geldiğimizde yaptığı gibi kucağıma oturuyor, ama bu kez tatmin edilmeden duran, kaynayan bir kimya yok. Sakalımı aşağı çekip ona doğru ilerliyorum ve o da beni öpmek için dönüyor, ben elf elbisesinin üzerinden göğüslerini okşarken ikimiz de çılgına dönüyoruz.

"Öğle yemeği için istediğim tek bir şey var," diyor ve koca kıcını kasıklarına sürüyor.

Alışveriş merkezinin gürültüsü hâlâ etrafımızda. İnce, sahte kapıların kilidi açılıyor ve o bana sarılmak için kendini döndürüyor. Yastık karnım onun gerçek karnıyla buluşuyor ve o gülüyor.

"Sence başarabilecek miyiz?"

Boynundan öperim. "Bundan eminim." Kızak koltuğumda öne doğru eğiliyorum. "Noel Baba için sessiz bir kız olabilir misin?"

"Denerim."

Elf taytını aşağı çekmek için çabalıyor ve parmaklarım doğrudan sıcak amına gidiyor, am dudaklarının arasından kayıyor. O kadar ıslak ki sikim zonkluyor.

"Bütün sabah bunu düşündüm," diyor bana. "Çok fazla Noel Baba'nın kucağında *iyi küçük kızlar*. Çok kıskandım."

Ona, onu dölle doldurmayı ve kendimize ait *iyi bir küçük kız* yapmayı düşündüğümü söylemek istiyorum. Tiffany'nin sırtısına sahip küçük bir tatlım. Gözleri. Dalgalı saçları. Onu büyük bir bebek karnıyla sikmeyi ne kadar çok istediğimi paylaşmak istiyorum. Bebeğimiz amını açarken onun kasılmalarla gerildiğini görmeyi ne kadar çok istiyorum, ikimiz de çocuğumuzla tanışmak için çaresiziz.

Tiffany'nin etli amcığını yumruğumla birçok kez gerdim, ama büyüsünü asla kaybetmiyor. Ondan tüm gücüyle bastırmasını istedim, beni içinden çıkarmaya çalışırken inlemesini sevdim. Doğum sırasında nasıl görüneceğini hayal ettim. Onu yumruklayarak siktim ve o kadar sert yaptım ki feryat etti. Bacaklarını açarak başını arkaya yatırdı, sanki suları patlamış gibi orgazmını fişkırttı.

Sikimi Noel Baba pantolonumdan çıkarmayı başarıyorum ve o da sırtarak kendini aşağıya indiriyor. Pelvik taban şampiyonu olabilir, çünkü amcığı sikimi sanki bir bakireymiş gibi kavıyor ve beni kurutmak için sıkıyor.

Ben de bunu istiyorum. Tiffany'nin amcığının beni sağmasını istiyorum. Onu her seferinde dölle doldurmak ve bebeğimi içine koymak istiyorum. Şişmiş karnında büyümesini izlemek ve sütünü sağmak için emziren göğüslerini emmek istiyorum. Sütünü ağzıma almayı çok isterdim. Bebeğimiz uyurken onun büyük göğüslerini sıkmayı ve meme uçlarının karnından aşağı süt damlatmasını izlemeyi seviyorum.

Mağarada sessiz kalmak için dişlerimi sıkıyorum, ellerim o yükselip alçalırken kıcıda.

Burada yakalanma riski beni her zamankinden daha sert yapıyor ve Tiffany'nin kalçalarının her hareketinde bunu hissedebileceğini biliyorum. Hızlanıyor ve kıvrımlı güzelliğim zıplarken kendimi koltuğuma geri bırakıyorum. Göğüsler ve göbek. Yastık karnıma dayanıyor ve görevdeki bir fahişe gibi üzerine gidiyor, onu boşaltmak için sikimi kullanırken küfürler fisıldıyor.

Bu onun için sessiz bir "O". Gözlerini kapatıp dalgalara binerken yüzü o kadar güzel ki, sonra sessizlikte yüzünü buruşturuyor. Ve şükürler olsun ki bitti.

çok hızlı bir şekilde fişkırdı.

Benim için de çabucak bitti, kapının açılması ve kızlardan birinin içeri girmesi düşüncesi beni teşvik ediyor. Noel Baba'nın yükünü onun sıcak elf amına boşaltırken kalçalarını kavıyorum, derinlere, lanet olası rahmine doğru fişkırdığını hayal ediyorum.

Nefes almaya çalışırken hâlâ kucağımda. Sakinleşirken onu nazikçe öpüyorum, keşke mağara molası daha uzun olsaydı, böylece yer değiştirebilir ve yüzü kızak koltuğunun minderlerine gömülmüşken onu arkadan becerebilirdim. Ama bunu yapamam. Bugün olmaz. Jen ve Evelyn her an dönebilir, Toby de öyle.

Tiffany kucağımdan kalkıp çömelirken göz kırpmıyor. Ellerini bacaklarının arasında gezdiriyor ve amından damlayan döllerini topluyor, sonra ben onu izlerken parmaklarını emerek temizliyor.

"Öğle yemeği için tam da bunu istiyordum," diyor ve taytını yukarı çekiyor. O salyalı amcığın gözlerden saklandığını görmek ne büyük bir rezalet.

"Peki ya sen, Noel Baba? Boş bir çuvalla daha iyi hissediyor musun?" "Keşke bilseydin," diyorum, sikimi bir kenara koyarak.

"Neyi biliyordun?"

"Sadece burada bulunarak bile kendimi ne kadar iyi hissetmemi sağlıyorsun, o muhteşem amcığınla beni sağman bir yana."

"Ayy," diyor elf şapkasını düzelterek, "şu haline bak, ne kadar da duygusal davranıyorsun." "Sadece dürüst oluyorum," diyorum.

"O zaman Noel Baba'nın çuvalını boşaltmayı bir alışkanlık haline getirmeliyiz. Eve ve Jen her zaman erken çıkabilir. Ben de vicdanlı davranıp mağaranın her şeyiyle hazır olduğundan ve kuyruğun yeniden başlaması için hazır olduğundan emin olacağım. Ne de olsa Noel Baba'nın yanında her zaman iyi bir elfe ihtiyacımız var."

"Belki Noel Baba gerçekten de sana her gün bir hediye getirir, Tiffany. Eğer iyi bir kız olursan."

"İyi bir kız olmaya alışık değilim," diyor. "Normalde yaramazlar listesindeyim. Kelimenin tam anlamıyla."

Bunun üzerine ayaklarımın etrafındaki sahte hediyeleri yeniden düzenlemeye başladı ve ben de karnıma bir yumruk yedim. Bizi nelerin beklediğine dair taze bir hatırlatma.

Yaramazlar Listesi her geçen dakika Tiffany'yi arıyor olacak. Gelen kutusu tekliflerle dolup taşıyor. Kontrol ettim, tıpkı benim kurucuların başlığını görmezden geldiğim gibi o da onları görmezden geliyor. Ama ikimiz için de orada. Sonsuza dek görmezden gelemeyiz.

Jen içeri girdiğinde kirli elfim elbisesinin yerine oturduğundan emin olmaya çalışıyordu. Yakalanmaya ne kadar yakın olduğumuzu fark ettiğimde kalbim küt küt atıyor. En fazla bir dakika. Eğer bu iğrenç oyunu her gün oynayacaksak, riskli olacak. Gerçekten riskli.

Ama Tiff çıkarken göz kırptığında, karşı koyamayacağımı biliyorum. Asla karşı koyamayacağım. Elf prensesimi asla geri çeviremem.

"İyi misin, Reuben?" Jen sorar ve çantasından bir sandviç çıkarır. "Sana ton balıklı mayonezli baget aldım."

Tiff hala kapıda duruyor ve bana gülümsüyor.

"Bagetinin tadını çıkar, Reuben," diyor. "Eğer şimdi döndüysen Jen, gidip kendime öğle yemeği alacağım. Biraz alışveriş de yapabilirim."

"Devam et," diyor Jen. "En üst kattaki Janie's Bakes'e git. Yorgun kıcını yere koy ve cappuccino'larından ve havuçlu keklerinden ye. Çok lezzetlidir."

"Bunu yapabilirim," diyor Tiff.

"Sakin kaçırmayın. Güven bana, müdavimi olacaksınız!"

Tiffany'nin daha önce alışveriş merkezinin en üst katına çıktığını sanmıyorum. Onu kendim götürmüyor olmam çok yazık, çünkü ona bir kapuçino ve havuçlu kek ısmarlamak isterdim. O yerken aç ağzına odaklanırdım. Tadını beğendiği için inlemesine.

Ton balıklı bagetimi çabucak yemeli ve mağara sırası tekrar açılmadan önce yıldırım gibi tualete gitmeliyim. Yoğun bir öğleden sonra olacak.

Çocukların benim için yazdıkları Noel listelerini ve kartlarını dağa ekleyerek ve Rudolph'u gökyüzünde görmeyi ne kadar çok istediklerini duyarak hiç durmadan *ho, ho, ho* yapıyorum.

Evelyn mağaraya geldiğinde genç bir ikiz çiftin Noel ağacının altında birbirinin eşi yavru kediler istediğini duymayı henüz bitirmiştım. Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi vardı. Kaşları kırıışmış ve omzunun üzerinden mağaranın kapısını işaret ediyor.

"Burada sizi görmek isteyen bazı insanlar var. Acil olduğunu söylüyorlar." "Acil mi? Hangi insanlar?"

Başını sallıyor. "Biri adının Bry olduğunu söyledi ve diğer adam... Sanırım onu daha önce gördüm. İnsanlar onunla konuşuyor. Bir yerin belediye başkanı."

Kızak koltuğumda dimdik oturuyorum ve aptal sakalımı yüzümden çekiyorum, kalbim deli gibi çarpıyor.

"Ne söyleyeyim?" Evelyn sorar. "Kuyruk çok büyük. Onlara daha sonra gelmelerini söyleyeyim mi?"

Lanet olsun, bu olamaz. Lütfen, Tanrım, hayır. Düşünecek, harekete geçecek, kendimi toparlayacak zamanım yok. Bryson ve Charles dışarıdayken olmaz.

"Mağarayı kapatın," diyorum Evelyn'e. "Şu andan itibaren kapalı." "Mağarayı kapatmak mı? Gerçekten mi?!"

"Evet. Mağarayı kapatın. Kuyruğu dağıtın. Şimdi git Toby, gün bitti." Herkes harekete geçerken nefesimi içime çekiyorum ve sohbet başlığını görmezden geldiğim için kendime lanet ediyorum. Bunun olacağını tahmin etmeliydim.

Bry birkaç saniye sonra mağara kapısından kafasını uzatıyor. Bayram neşesiyle zor gülümsüyor.

"Gooday, Santa. Bir merhaba demek için uğrayalım dedik."
Siktir!

25
TIFFANY

Alışveriş merkezinde dolaşırken yüzümdeki sırıtmayı engelleyemiyorum ve bu kadar çok insanın, özellikle de küçük çocukların bana sırtarak karşılık verdiğini görmek aklımı başımdan alıyor - bobble şapkalı mutlu elfe el sallıyorlar. Buna alışabilirim. Gerçekten.

Şimdi hayır işi olayını ve Reuben'in neden diğer insanlar için hayırsever olarak bu kadar çok zaman harcadığını anlıyorum. İnsanları en çılgın fantezilerine ulaştırarak insanlığa hizmet etmeye alışkınım, bu harika, ama kendi kalbinin iyiliğinden hayır için çaba sarf etmek bana farklı bir parıltı veriyor. Elf kıyafetlerimi sevmeye başladım. Alışveriş merkezini de seviyorum. Burası muhteşem bir yer.

Tüm bu kompleksin Reuben'e ait olduğunu düşünmek etkileyici olmanın ötesinde. Tüm bu lanet alışveriş merkezi kalbimin sahibi olan adama ait. Vızıldıyorum, canlıyım. *Ben*. Ve hepsi onun sayesinde.

Noel Baba'nın mağarasına ilk girdiğimde onu kızağında gördüğüm anı ruhuma kazındı - Reuben'in büyüleyici gri gözleri anında beni tanıyarak bakıyordu. Ve şimdi, işte buradayım, onu aynı kızakta becerdim. Ne çılgın bir yolculuktu ama.

Janie's Bakes'te oturup dinleniyorum ve Jen'in tavsiyesi tam isabet. Cappuccino'ları ve havuçlu kekleri çok lezzetliydi. Düzenli müşterisi olacağım, orası kesin. Menülerindeki her şeyi deneyeceğim.

Etrafı inceliyorum, genç aileleriyle atıştırmalıklarını paylaşan insanların gözlerindeki sevgi artık gözümü korkutmuyor. Normalde telefonuma yapışmış, sosyal medyayla meşgul olur ya da tekliflerime göz atardım ama ilgilenmiyorum. Josh'tan gelen bir başka mesaja daha cevap verdim, biraz zaman ayırmakla ilgili uyduruk bahaneler sundum. *Arkadaşlarımla meşgulüm*.

Yakında benimle uğraşacak, bunu biliyorum. Eğer tam tersi olsaydı, onun nesi var diye duvarlara tırmanıyor olurdum. Ama gerçeği bildiğinden şüpheleniyorum.

Biriyle tanıştım. Nihayet. O da böyle düşünüyor olacak.

Haberi vermem ve detayları paylaşmam için sabırsızlanıyor olmalı. O ve Ella beni mutlu ve havalı biriyle birlikte görmekten çok mutlu olurlardı. Ama o havalı kişinin patronlarımızdan biri olduğunu bilselerdi o kadar da sevinmezlerdi. Tebrik edici gülümsemeleri dehşete dönüşür ve ciddi bir şekilde *delirdin mi sen?!*

Cevabım evet. Delirmiş durumdayım.

Ama bu beni mutlu ediyor.

Yarrağı *seviyorum çünkü ben pis bir kaltağım* türünden bir mutluluk değil. Ya da *dünyanın en iyi kankalarına sahip olduğum* için mutlu *değilim*. Ya da *Belgravia'daki dairemin manzarasının ne kadar güzel olduğuna bakın. Aslında mutluyum.*

Gerçekten *mutluyum*.

Aşık *mutlu*.

Bu terim hâlâ tüylerimi diken diken ediyor ama havuçlu kekin geri kalanını yine de yiyorum. Çok lezzetli.

Umarım Reuben daha sonrası için bir pislik festivali planlamıştır, her ne kadar dün gecedен dolayı hala hırpalanmış olsam da. Noel Baba beni çok acıktırdı ve bu havuçlu kek için değil. Onun kurucu tarafının ön plana çıktığı ve beni bir gülümsemeyle alt uzaya gönderdiği bir başka geç seans istiyorum. Mağaradaki seanstan sonra biraz riskli teşhirciliğe varım. Belki bir gece beni çöp kutusuna geri götürür ve beynimi müşterimin yaptığından çok daha iyi becerir. Bu hoşuma giderdi.

Sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor, sanki Reuben hayatımda sadece birkaç hafta değil de yıllardır varmış gibi.

Müşterimle seansım için dışarı çıktığımda onun kulüpte dikildiğini hatırladıkça ürperiyorum...

Sadece anıları canlandırmak için teklifi aramak istiyorum, bu yüzden kapuçinomu bitirirken telefonumu çıkarıp üstünkörü bir göz atıyorum. Bir dakikamı ayırıp gelen yeni teklifleri de kontrol edebilirim. Müşteri 2906 - çöp kutularındaki adam - bana yeni bir teklif gönderdi. Düzenli müşterilerimden birçoğu da öyle. Müşterilerimden hiçbiri Reuben'in benden habersiz gönderdiği teklifleri geri çevirmedi ve tanımadığım bir sürü müşteri daha var. Takvimimi en azından Mart ayına kadar bir dizi başparmak tıklamasıyla doldurabilirim... ama burada olmamın tek nedeni bu değil. Kendime karşı dürüst olursam değil.

Ayrıca Orla'dan kurucularımın ertelenmesiyle ilgili herhangi bir yazışma veya soru var mı diye kontrol ediyorum. Neyse ki, ondan gelen bir şey yok. Mesaj gelen kutum güncel.

Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Grip yalanım yokluğumu açıklamak için yeterli olmalı.

Noel'den sonra bu tekliflerle ne halt edeceğim hakkında hiçbir fikrim yok. Josh ve Ells birbirlerinin şovmen olmalarını sorun etmiyorlar, birbirlerinin müşterilerini sorunsuzca becermelerinden memnunar - ama Reuben'in o tür bir adam olmadığı çok açık.

Garip olan şu ki, öyle olmasını istediğimden emin değilim.

Kapuçinomunu bitiriyorum ve telefonumu çantama geri koyuyorum. Birkaç hafta içinde ne olacağını kim bilir, ama şu anda umurumda değil. Bu Noel'in tadını bir kez olsun doğru düzgün çıkaracağım. Caroline, Josh'un aile masasında ihtişamını yaşayabilir ve benim umurumda bile olmaz. Ben kendi eğlencemi yaşayacağım.

Alışveriş merkezinin bu kısmına hiç gitmemiştim, en tepeye. Yürüyen merdivenlerden en uzaktayken *Seduction* adında bir iç çamaşırı ve seks oyuncağı mağazasının tabelasını görüyorum. Vitrindeki mankenlerin üzerinde kırmızı dantelli ve beyaz boa süslemeli, şenlikli görünümlü sütyen ve külotlar var. Çok şirin. Üzerinde *Noel Baba'nın Bebeği* yazan bir çift külot ve kırmızı ve altın rengi bir korse var. Etkileyici ve bu sadece vitrinde. İçerideki hazinelere bakmadan duramadığım için mağaranın bensiz birkaç dakika daha idare edeceğinden eminim. Reuben daha sonrası için birkaç Noel sürprizi alabilir.

Buranın büyük beden de sattığını görmek harika. İyi bir Noel sütyeni seçkisi var. Hatta bir tanesi ışıltı ışıltı parlıyor, yani bu bir kazanç. *Noel Baba'nın Bebeği* külotlarından, kırmızı ve altın çoraplardan ve boa süslemeli gösterişli kırmızı sütyen setlerinden alıyorum. Bir sürü Noel geceliği de var. Önünde *Bayan Claus* yazan saten bir slip ve ona uygun şirin terlikler.

Mağazanın arka tarafına ulaşım oyuncak bölümünü bulduğumda yüksek sesle gülüyorum. Noel Baba'nın çuvalından aşk yumurtaları, Rudolph'un kırmızı burunlu vibratörü ve sepetime atılacak bir sürü başka ürün var.

Kasaya doğru giderken Noel hediyelikleri seçkisini görüyorum. Sundukları hediyelerden birine iki kez bakıyorum, çünkü bu mümkün değil! Şok içinde kar küresini elime alıyorum. Kızak sandalyesinde Noel Baba'ya binen bir kadın. Kadın çıplak, kocaman göğüsleri var, adam ise Noel Baba kıyafeti içinde,

eldivenli elleri onun koca kıcını kavlıyor. İfadeleri o kadar komik ki kasadaki görevliye verirken kahkahalarla gülüyorum.

Keşke ona söyleyebilseydim. *Alt kattaki bendim! Lanet olası mağarada Noel Baba'ya biniyordum!* Yüzündeki ifadeyi görmeyi çok isterdim.

Aslında *birinin* yüzündeki ifadeyi görmeyi çok isterdim. Çatılardan haykırmak ve tüm alışveriş merkezine daha önce mükemmel Noel Baba Reuben Sinclair'i mağarada gezdiren pis elf olduğumu haykırmak isterdim. Kar küresini sallar ve sevinçten kahkahalarla gülerdim.

Ama yapamam. Koca çenemi kapalı tutmak zorundayım.

Eşyalarımı gizli *Seduction* alışveriş poşetlerinden birine koyduktan sonra yürüyen merdivenden aşağı iniyorum ve Josh ile Ella'ya karşı en azından geveze bir inek olamadığım için şansıma lanet ediyorum. Keşke yasak olmasaydı ve keşke onlar da bana akıl vermeye çalışmasaydı.

Bunu paylaşabileceğim tek kişi Noel Baba'nın kendisi.

Reuben'a kar küresini göstermek için akşama kadar bekleyemem. Hiç şansın yok. Kıkırdayarak yüzüne doğru sallamak ve onun da benimle birlikte güldüğünü duymak istiyorum. Kadının koca memelerini, kıcını ve Noel Baba'nın kırmızı yanaklarını görene kadar bekleyemem. Mükemmel.

Diğer sürprizler sonraya kalabilir, ama bu değil. Yürüyen merdivenden mağaranın arkasına doğru koşuyorum, çünkü bir iki saniyeliğine gizlice girsem bir zararı olmaz. Kucağındaki çocuklara selam verip gitmelerini bekleyebilirim ve sonra fırsatımı çalabilirim. Jen ya da Evelyn'in bile bilmesine gerek yok ve Toby'nin görüşünü gayet iyi engelleyebileceğim. Zaten telefonuyla çok meşgul olacak.

Çıkış kapısından içeri giriyorum, böylece Jen ve Evelyn'i ya da kuyruğu geçmeme gerek kalmıyor. Mağaranın kapısına yaklaşıp kapıyı açtığımda, kucağında kimse olmadan kızak koltuğunda oturan yakışıklı Noel Baba'mı görünce kendimi pis bir sinsi gibi hissediyorum. Ne lanet bir bonus.

"Reuben!" Kıkırdayarak gülüyorum. "Sana gösterecek bir şeyim var-"

Biri Toby'nin sandalyesinde, diğeri onun karşısında oturan iki adamı gördüğümde kar küresi çoktan elimdeydi. İkisi de profesyonel, şık takımlar giymişler ve kesinlikle hediye çantası için orada değiller. İçgüdüsel olarak ensemdeki tüyler diken diken oluyor ve sadece parfümlerinin kokusundan bile midem bulanıyor.

Bu adamları tanıyorum.

Onları daha önce hiç görmemiş olsam da tanıyorum.

Onları *tanı*.

Gözleri benimkilere kilitlendiğinde, dünyam olduğu yerde duruyor. İçlerinden birinin -çiftin daha tıknaz olanının- karnında özel bir göbek var. Hafızamda, beni sikerken kıcıma çarptığını hissedebiliyorum. Etin ete vuruşunu ezbere hatırlayabiliyorum.

Ellerine bakarken zaman yavaşlıyor. Parmakları. Ben zaten ağlarken içime daldıklarını bilmek ve diğer adama gelince...

Onu kurucuların toplantılarından daha çok tanıyorum. Hay sikeyim. Westminster'dan. Ünlü milletvekillerinden biri.

Kar küresi elimden yuvarlanırken anılarım beni tüketiyor, bedenim yanıyor. Parıltılı bir su birikintisi halinde mağaranın zeminine çarpıyor ve ağzım bir karış açık, bir adım geri çekiliyorum.

"Creamgirl," diyor milletvekili. "Bu ne sürpriz." Duraksıyor. "Ama o kadar da sürpriz değil, değil mi?"

Reuben'e bakıyorum, bir hayalet kadar solgun, eli alnında ve gözleri korku dolu.

"Gripten kurtulduğuna sevindim," diyor diğer adam. "Bizi iptal etmek zorunda kalman çok yazık oldu." Reuben'e ters ters bakıyor. "Ama şimdi nedenini biliyoruz. Bizi embesil mi sandınız? Saçmalıklarını görmezden geliyormuşuz gibi bizimle dalga mı geçiyorsun?"

Buraya daldığım için kendimden nefret ediyorum ve Reuben'in yüzündeki dehşetten nefret ediyorum. *Utançtan.*

Dizlerimin üzerine çökmek ve hem ondan hem de onlardan af dilemek istiyorum. Her şeyi düzeltmek için tüm suçu üstlenmek, onlara tapınmak ve duymak istedikleri her şeyi söylemek istiyorum, sadece sevdiğim adam için her şeyi düzeltme şansı için.

Benimle birlikte delirten adam. Çünkü benim yaptığım bu.

Katliam yaratıyorum. Aşık oluyorum, boka dönüyor ve sonra beni tekrar tükürüyor.

"Özür dilerim," diyorum ve sesim o kadar acınası çıkıyor ki utanıyorum. "Ben, şey, mağarada gönüllü olarak çalışmaya başladım çünkü Reuben'e karşı bir şeyler hissediyorum ve ben-"

Reuben bir elini kaldırıyor. Gözleri acı doludur. "Dur, Tiff. Sorun yok."

Ama bu iyi değil. İyi olmaktan başka bir şey değil. Bu bir felaket. Bir trajedi. Lanet bir kabus.

"Bizi yalnız bırak," diyor Reuben. "Mağara kapalı, Tiff."

"Ama ben-"

"Git," dedi bana ve bunda ciddi idi. Gerçekten gitmemi istiyor.

Bu tek kelime kalbime saplanan bir bıçak gibi. Gücsüzüm. Açık, savunmasız ve tam bir aptalım. Başından beri bunun gözyaşlarıyla biteceğini bilmeliydim.

Gözyaşlarım beni vurmadan önce geri çekilmeyi başarıyorum. Çantamdan telefonumu çıkarmaya çalışırken alışveriş merkezindeki insanlar bulanık bir karmaşa içinde.

Kişi listeme tıkladığımda parmaklarım titriyor.

Lütfen.

Lütfen cevap verin.

Lütfen, lütfen, lütfen cevap ver!

Josh'un sesini duyduğumda, hıçkırıklar beni canlı canlı yemekle tehdit ediyor. Yürümeye devam ediyorum, nefes almaya odaklandığım için her şeyi unutuyorum. Kış soğukunda sokağa çıkıyorum ama hissetmiyorum. Uyuşmuştum.

Uyuşmuş ve dehşete düşmüş.

"Tiff?" Josh'un sesi çok uzaklardan geliyor. "Tiff? İyi misin? Tiff?!"

"Hayır," diye sızlanıyorum, kendimi dünyanın en büyük aptalı gibi hissediyorum. I

kendimden nefret ediyorum.

Aptal hayallerimin ayaklarımın altındaki zemini söküp atmasından nefret ediyorum.

"Ne oldu?! Yardıma ihtiyacın var mı? Hemen geliyorum. Sadece nerede olduğunu söyle, orada olacağım."

Yoldan geçen bir taksiyi durdurmayı başardım ve kendimi arka koltuğa attım. "Taksiye bindim. Gelmene gerek yok," diyorum en iyi arkadaşıma.

"Tamam, ama hemen şimdi buraya *gelmen* gerek, anladın mı beni? Doğruca Belgravia'ya ve bizimkine. Artık bahane yok, Tiff. Hemen buraya gel."

"Yoldayım," demeyi başarıyorum ve sonra gözyaşlarımın akmasına izin veriyorum.

26
TIFFANY

Kapıyı açar açmaz Josh'un kollarına atıldım, beni sıkıca kavradığında ve göğsüne yaslanıp ağlamama izin verdiğinde rahatladım.

"Her şeyi berbat ettim," diye hıçkırıyorum. "Çok kötü sıçtım."

Beni kelimelerle zorlamıyor, sadece gözyaşlarım gömleğine akarken beni nazıkçe sallıyor, en son böyle bir acı hissettiğimde yaptığı gibi beni rahatlatıyor. Kian son kez veda ettiğinde ve ben onun gidişini izlediğimde.

Gözyaşlarımı silmeye çalışmıyorum, sadece düşmelerine izin veriyorum, Josh'a tüm gücümle tutunuyorum, çünkü o benim gerçek değişmezim. İyi günde kötü günde yanımda olan kişi. Deliliğe sürüklenmeye başladığım anda sırlarım konusunda güvenmem gereken kişi.

Yine sıçıp batırdığım bir şey daha.

Hâlâ bir elf gibi giyiniyorum ama Noel Baba'nın yardımcısı olma sırtışımlı kül oldu.

Git!

Zihnimde duyduğum kelime bu. Tek görebildiğim Reuben'in beni gönderirkenki mahcup yüzü.

Hıçkırıklarım yatıştığında Josh, "Gel buraya, seni yerleştirelim," diyor. Elimden tutup beni kanepeye götürüyor ve Ella orada, göğsüne bir yastık koymuş, gözlerinde sevgiden başka bir şey olmadan bana bakıyor. O da gözyaşlarının eşiğinde, benim için üzülüyor, her ne kadar ikisinin de benim neden üzüldüğüm hakkında en ufak bir fikri olmasa da.

Kanepede her zamanki yerime çöküyorum, Josh da hemen yanımda. Elini dizime koyuyor ve bana nefes almamı söylüyor. Sakin ol. Al ve ver, al ve ver. Onu dinliyorum, burnumdan hava emip ağzımdan üflüyorum, kelimeleri yeniden kullanmaya çalışıyorum.

Hem Ella hem de Josh sabırla bana bakıyor ve konuşmamı bekliyorlar. Denerken neredeyse boğuluyordum.

"Noel Baba'ya aşık oldum. Alışveriş merkezinde." Ells'e işaret ediyorum. "O gün sen ve ben gittiğimizde, onun kucağına oturmuştum."

"Hatırlıyorum," diyor. "Rezervasyonu olmayan müşteri. Sen onun ilki miydin? Alışveriş merkezinin sahibi?" Duraksıyor. "Kahretsin, bir müşteriye aşık mı oldun, Tiff? Orla falan mı öğrendi?"

Başımı sallıyorum, göğsümden yeni bir hıçkırık yükseliyor.

"O sadece bir müşteri değil... alışveriş merkezinin sahibi bir... o bir..."

Bunu söylemek, yaptığım şeyi kabul etmek çok zor geliyor.

"O bir kurucu. Reuben Sinclair. O bir kurucu ve ben mağaraya geri döndüm ve ona aşık oldum. Ve şimdi her şey bitti. Her şey boka sardı."

İkisi de Reuben'in onu bıraktığımda olduğu gibi solgunlaşıyor. Josh parmaklarını serseri saçlarında gezdiriyor ve kimden bahsettiğimi çok iyi bilen gotik güzel Ella'ya bakıyor.

"Alışveriş merkezi mi?" diye soruyor.

"Evet, alışverişe gittik. Ben, Tiff ve Eb. Mağaraya girmenin eğlenceli olacağını düşündük. Sadece aptalca bir oyun."

"Aptal bir oyun, saçmalık." Bana dönüp baktı. "Ve o pislik şimdi iptal mi etti? Doydu ve seni kovdu mu? Bu tür takıntıların olduğunu biliyorum Tiff, ama seni sikip attıysa çizgiyi aşan o."

Başımı salladım. "Hayır. Beni sikip atmadı. Tam tersi oldu." Konuşurken dudağım titriyor. "Beni sevdi."

"Seni sevdim mi?" Josh kaşlarını kaldırır. "Alışveriş merkezinde Noel Baba kılığına girmiş bir kurucu seni aradı, becerdi ve seni sevdiğini mi söyledi? Sonra ne oldu? Loverboy seni kaldırıma mı attı?"

"Hayır. Öyle değildi!"

"Tabii ki değildi. Ne salak herif."

Bu kadar korumacı olmasına bayılıyorum. İntikamımı almak için gidip bir aslanla kavga etmeye hazırmış gibi çenesini sıkmasına gülümsemek zorundayım.

Ells ona yaklaşıyor ve bir elini koluna koyuyor. "Noel

Baba öyle biri değildir Josh. O gerçekten iyi bir

adam." Sanki o da benim kadar deliymiş gibi ona

bakıyor.

"Sen de mi bu Noel Baba saçmalığına inandın? Cidden mi? O lanet olası bir kurucu." Gözleri tekrar benimkilere kilitlendi. "Onu becerdiğinde kurucu olduğunu biliyor muydun?"

"Evet. Onunla mağarada tanıştığım anda kurucu olduğunu anlamıştım."

"Ama yüzünü hiç görmedin. Hep bir kukuletanın altındaydın."

"Yüzünü görmeme gerek yoktu. Sadece biliyordum. Üzerine oturduğumda nasıl hissettiğini biliyordum. Onu tanıdım." Şakaklarımı ovuşturup açıklamaya çalışıyorum. "Sadece biliyordum, tamam mı? Sonra ben onun gözlerini gördüm, o da benimkileri gördü ve gerisi dedikleri gibi tarih oldu. Ya da benim durumumda tam bir kabus."

Ella yastığı göğsüne daha sıkı tutarken, Josh kafasını sallayarak olanları anlamaya çalışıyor.

"Bok, Tiff," diyor ve bu her şeyi özetliyor. Bok gibi.

Ve bu onların bildiğinden çok daha boktan bir şey. "Daha da kötüleşiyor," diyorum.

"Daha kötüsü mü? Tanrım, Tiff, sadece yukarıdan al, olur mu? Lanet olsun." En tepeden alıyorum. En tepeden.

Onlara Reuben'e en başından beri nasıl aşık olduğumu anlatıyorum, her ne kadar Josh bu kısmı duymak istemese de, çünkü daha önce pek çok aşk maceramı duymuştu. Bunun beni parçalayan çok çılgınca bir şey olduğunu düşünüyor, çünkü milyon yıl geçse de asla dokunmamam gereken biriyle yattım ve onun tarafından tükürüldüm. Bunun olacağını tahmin etmeliydim. Ama yanılıyor.

Hikâyem devam ederken yüz ifadesinin değiştiğini görüyorum. Ben ağlarken beni kendine çekiyor, Reuben'le paylaştığımız özel zamanları yeniden yaşıyorum. Birlikte nasıl saklandığımızı, bütün gece nasıl öpüştüğümüzü ve birbirimize nasıl *ihtiyaç* duyduğumuzu. Elf taytımı göstererek gülümsemeyi başarıyorum ve ona ve Ells'e çocuklarla birlikte olmanın benim için nasıl eğlenceli hale geldiğini, mağaraya yardım ettiğimi anlatıyorum. Josh bu sözlerim karşısında tıkanmış görünüyor, çünkü Kian'ın bebeğini büyük bir kavga sırasında düşürdükten sonra çocuklarla birlikte olmanın benim için ne kadar zor olduğunu biliyor... Kian çekip gitmeden ve beni yas tutarken bırakmadan önce.

Ama ben yas tutmadım. Parti yaptım, seviştim ve umurumda değilmiş gibi davrandım, çünkü zaten anne olmak istemiyordum. Ben pis bir kaltaktım, *anne* değil. Her şeyi halının altına süpürdüm ve kendimi başıboş bıraktım.

"Demek bunca zamandır oradaydın?" Josh bana soruyor. "Evlenme teklifini bu yüzden mi erteledin? Bir kurucunun yanına kapanıp ona aşık mı oldun?"

Ells bana gülümsüyor ve gözlerinde bir bilmişlik var. Josh'tan daha iyi anlıyor. Noel Baba'yla - Reuben'le - geçen Noel'de sahte bir evlenme teklifi için onu ayarladığında tanışmış. Birilerinin onu hayırseverlik adına destekleyip desteklemeyeceğini görmek için çaresizlik numarası yapıyordu.

Ella bunu yaptı ve Ella da onu ödüllendirdi. Ella da onun bu cömertliği karşısında diğer herkesi ödüllendirdi - çılgın miktardaki parayı evsizler ve zor durumdaki ailelerle paylaştı.

"Peki neden iptal etti?" Josh bana soruyor. "Madem birbirinize bu kadar ihtiyacınız vardı, neden ara verdi?"

Bir derin nefes daha alma zamanı. İtiraf etmeye hazırlanırken titriyorum.

"Çünkü kurucuların rezervasyonunu iptal ettim. Orla'ya mesaj attım ve grip olduğumu ve katılamayacak kadar hasta olduğumu söyledim."

"Vay anasını!" Ella diyor ki.

"Ne yaptın lan sen?!" Josh diyor ki.

Bunun üzerine ikisi de dimdik oturur. Josh'un elleri yanaklarına gider ve Ella'nın ağzı açık kalır.

Şimdi yüksek sesle söyleyince kulağa çok aptalca geliyor. Kurucuların rezervasyonunu iptal ettim. Ajanstaki en güçlü adamlar. Her şeyin arkasındaki gizli efendiler. Böyle bir işi asla iptal edemezsin. Asla. Saçmalığın da ötesinde.

Nasıl olur da hiçbir sonuç beklemezdim? Nasıl bu kadar aptal olabildim?

"İptal ettiğinde Orla seni ikna etti mi?" Ella bana soruyor. "Reuben bu konuda çıldırdı mı? Yani o da onlara hesap vermek zorunda, değil mi?"

İşi biliyor. Bir kurucunun teklifinin elli mil yarıçapına giren her şovmen gizliliği en üst düzeyde korumakla yükümlüdür. Biz bile genellikle onlar hakkında konuşmayız - ben, Josh ve Ells. İşte bu kadar kutsal.

"Orla beni bu konuda zorlamadı ve Reuben de çıldırmadı. Benden bunu yapmamı isteyen Reuben'di. Hastayım diye arayıp onları atlatmamı."

En iyi arkadaşlarımdan kafası çok karışık görünüyor ve onları suçlamıyorum.

"O zaman neden bir eyalettesin?" Josh soruyor. "Kimse korkmadıysa, sorun nedir?"

Gözlerimi kapatıyorum.

"Çünkü diğer kurucuların kendileri de bir şeyler döndüğünden şüphelenmiş olmalı. Onlardan ikisi Reuben'i mağarada görmeye geldiler ve ben de elimde seksi bir kar küresiyle lanet bir elf kostümü giymiş bir halde kahkahalar atarak onları bastım. Orada olduklarını bilmiyordum ama onları görür görmez tanıdım.

Aslında onları gördüm. Reuben ile olduğu gibi başka bir çılgın deneyim. Çok çılgıncaydı. Ve korkunçtu."

"Kahretsin," diyor Ells. "Şey. Sanırım seni de tanıdılar. Şapkanla bile oldukça tanınırsın."

"Evet. *Kahretsin*, şimdi ikimiz de boka *battık*. Hem ben hem de Reuben. Harika. Çok zekice. Bana gitmemi söylemesine şaşmamalı. Koca kırım beni taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde oradan çıkmalıydım. Kurucuların ne kadar acımasız olabileceğini biliyorsun. Onu da benim gibi kurtların önüne atabilirler."

Ella başını sallayınca ben de tekrar doğruluyorum.

Ella gerçekten de kurucuların nasıl olduğunu biliyor. Bir daire kiralayacağı dangalak bir emlakçı onun bir fahişe olduğunu öğrenip referanslarını *araştırmaya* kalkınca, kurucular onu bir anda alaşağı etmişler. Anında işinden uzaklaştırıldı ve bir daha burada görülmemek üzere şehir dışına atıldı.

Kurucular esir almazlar.

Josh ve Ella'ya adamlardan birinin Westminster'dan olduğunu söylemedim. Bu hem beni hem de onları daha çok korkuturdu ama artık çok açık. Eminim grubun içinde yüksek profilli başkaları da vardır. Bir kukuleta ve *her ne pahasına* olursa olsun anonimlik gerektiren türden bir yüksek profil.

Ne kadar aptal bir salağım.

Reuben'e ne olduğunu merak ediyorum. Kendisi de taş kesilmiş gibiydi.

"Seni iptal ettiler o zaman?" Josh soruyor ve sözleri göğüs kafesime bir çekiç gibi iniyor.

Kendimi Reuben'i kaybetmeye o kadar kaptırmıştım ki bunu düşünmemiştim bile. Josh'un koridoruna bıraktığım çantaya koştum ve telefonumu aramaya koyuldum. Uygulamayı aramaya çalıştığımda kanepeye geri döndüm, ama bana görünmüyor. Gizli mod olsun ya da olmasın, görünmüyor.

Josh telefonundan uygulamayı arıyor ve ben de giriş bilgilerimi deniyorum ama olmuyor.

Profil tanınmıyor.

Panik, vücudumun her hücresinde bir yangın gibi yayılıyor. Titriyorum. Titriyorum. Dehşete kapılıyorum. Ella kendi versiyonunda oturum açtığında profil sayfamı arıyor, ancak hiçbir iz yok ve tüm forum gönderilerim kayboldu.

Teşkilattan atıldım.

Benim profilim yok. Teklifim yok. Gelir yok. Creamgirl yok.

Ve Reuben yok.

Oh, kahretsin, nasıl da çığlık atıyorum. Çığlık atıyorum, sallanıyorum ve aklımı kaybediyorum, Kian sonrası enkazda olduğum gibi. Yapayalnız, hiçbir şeyim kalmadan.

Aklımdan kariyerimin dört yılı geçiyor - pek çok övgü, ikramiye ve düzenli ödül. Pek çok eleştiri. Benim için tahmin ettiğimden çok daha fazla şey ifade eden o kadar çok müşterim var ki, şimdi elimden alındılar.

Kullanıcı 706 - inek çiftliğinde beni taciz ediyor, saçlarımdan çekerken sıyrılan dizlerim inek gübresinde sürükleniyordu. *Baba* - Kullanıcı 762 - okul kitabımda yaramaz notlar bulduktan sonra bana şaplak atıyor ve beni küvette fırçalayarak temizliyor. Ella'nın en sevdiklerinden biri.

Kullanıcı 6978 - bir damla bile dökmeden çişinin tamamını içmemi sağladı ve bunu her başardığımda beni orgazmla ödüllendirdi. Kullanıcı 1029 ve erkek arkadaş - ve şimdiye kadar tanıdığım en ateşli DVP'lerden bazıları.

Sert oyun, baba oyunu, su sporları, rol yapma, grup seks, esneme, el yordamı, kovalama... hatta lanet radyatör kıvrımları ve kedicik babam.

Hepsi gitti.

Canım o kadar çok yanıyor ki Josh'un banyosuna koşup daha önce yediğim havuçlu keki kusmak zorunda kalıyorum ve sonra cenin pozisyonunda yere uzanıyorum. Ruhum kaybedilen her şey için çığlık atıyor.

Ama esas olarak Reuben için çığlık atıyor.

Beni bir daha asla göremeyecek. Hayatta olmaz.

Ona asla izin vermezler. Beni şehirden, onun hayatından ve kimliklerini riske atabilecek her şeyden uzaklaştıracaklar.

Josh, Ella'yla birlikte bana katılırken, "Sakin ol, Tiff," diyor ama ben yapamıyorum. Hareket etmek, düşünmek ya da hissetmek istemiyorum. Tek yapabildiğim nefes almaya çalışmak.

"Belki yardım etmek için bir şeyler yapabilirim?" Ella diyor ki. "Orla'ya bir mesaj bırakabilir ya da..."

Sesi kesiliyor. Bunun anlamsız olduğunu o da benim kadar iyi biliyor.

"Sen karışma," diyorum ona. "Bu sadece senin de başını belaya sokacak."

Bu istediğim son şey - onları bu çamurlu lağım çukuruna sürüklemek

Ben

Kendimden nefret ediyorum.

İnanmaya cesaret ettiğim için vücudumdaki her aptal kemikten nefret ediyorum.

"Bu gece burada kalıyorsun," diyor Josh ve beni ayağa kaldırıyor. "Seninle ilgileneceğiz, Tiff. Senin evine gidip bir çanta hazırlayacağız ve seni misafir odasına yerleştireceğiz."

Ella başını sallar. "Evet, burada kal. Bizimle kal."

Gözlerinde Josh'un ki kadar endişe yok. Bakışları daha delici, çünkü Kian ve bebeği kaybettiğim için ne kadar berbat durumda olduğumu biliyor. Acımı hafifletmek için aklımdan neler geçtiğini biliyordu. Her şeyi bitirmeye ne kadar yakın olduğumu da.

Keşke mağaraya hiç girmeseydim demek istiyorum ama yalan söylemiş olurum. Tıpkı Kian'la hiç tanışmamış olmayı dilediğimi söylersem yalan söylemiş olacağım gibi. Çünkü acı çekerken bile bana çok fazla hayat verdiler.

O zamandan beri yaptığım her şey yüzeyseldi. Eğlenceli ama anlamsız. Mutlu ama boş.

"Hadi," diyor Josh. "Hadi gidelim."

Telefonum bir mesajla çaldığında çantamı omzuma atıyorum.

Kalbim güm güm atıyor, çünkü Orla'dan gelmiş olmalı, işleri resmileştiriyor... nasıl kaçmam gerektiğine dair talimatlarla birlikte.

"Bununla yüzleşmem," diyorum ve ona telefonumu uzatıyorum. "Bakabilir misin lütfen?"

Çok korkuyorum."

En kötüsüne hazırlanırken nefesimi içime çekiyorum, çünkü bu gece Josh'larda kalmayabilirim. Çok çok uzakta kalabilirim.

"Tabii, bakarım," diyor.

Kendimi destekliyorum. Bana ne yapacaklar? Şimdi ne olacak?

Mesajı kontrol ettiğinde Josh'un gözleri fincan tabağı gibiydi.

"Orla değil," diyor Josh ve telefonu bana geri veriyor. "Ben Reuben."

27
REUBEN

Belgravia'nın Batı Kulesi'nin kapısında Tiffany'nin göz alıcı kıvılcık saçlarını gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Bobble şapkası gitmişti ama hâlâ elf kıyafetini giyiyordu.

Yastıkları ve takma sakalı olmayan hüznü Noel Baba kostümünün içinde yığılıp kalırken arabanın camından ona bakıyorum. Hem fiziksel hem de zihinsel olarak bitkin hissediyorum, duygusal ağırlığım midemin çukurunda yatıyor. Bry ve Castian'la uzun bir öğleden sonra geçirdim. Alışveriş merkezinin mağarasında böylesine ciddi bir hesaplaşmanın yaşanacağını hiç düşünmemiştim - ama kıvrımlı, mutlu elfin üzerimize atlaması anlaşılmayı mühürledi. Ve kaderimizi de onunla birlikte mühürledi.

Gerçek, Tiffany'nin kar küresi yere çarptığında çıkardığı ses kadar gürültülü bir şekilde çarptı.

Arabadan inmek üzereydim ki, onun ardından kuleden çıkan diğer iki figürü gördüm, açıkça karşı çıkıyorlardı. İkisini de tanıyorum, Holly ve Weston ya da Ella ve Josh. Ajansın sıkı listesindeki diğer iki şovmen ve Tiff'in en iyi arkadaşları. Ella'nın hayırsever ruhunu zaten biliyorum ve Tiffany bana *inanılmaz* Josh hakkında çok şey anlattı. Ve Josh'un onun kaldırdığı eliyle tartışırken kuleyi işaret etmesine bakılırsa, onlara da benim hakkımda çok şey anlattığından neredeyse eminim.

Nefes alıyorum ve kendimi koltuğumda kalmaya zorluyorum. Ajans personeliyle kişisel ilişkiye girmenin yasak olduğu bir alana girmek zaten bir kez işlediğim bir suç. İsteyeceğim son şey Tiff ve benimle birlikte başkalarını da dibe çekmek.

Bunu hak etmiyorlar. O da hak etmedi.

"D&S olduğumda sana haber veririm, tamam mı?" Yaklaştıklarında Josh'a söylediğini duyuyorum. "Beni sevdiğini, beni korumak istediğini ve onun suratına yumruk atmak istediğini biliyorum, yerinde olsam ben de aynısını yapardım."

"O zaman ne halt etmeye gidiyorsun?!" Omuz silkiyor, kız arkadaşı koluna girip onu sakinleştirmeye çalışırken açıkça sinirlenmiş.

"Çünkü roller tersine dönseydi SEN de BENİM yaptığının aynısını yapardın. Ben de senin gitmeni engelleyemezdim."

Yüzündeki ifadeye bakıp, sözlerinin aklımda yer etmesini izliyorum. Onu yakaladı.

Kadın kollarını kavuşturuyor ve adam yine omuz silkiyor.

Hiçbir zaman dramaya bulaşacak bir adam olmadım, bundan nefret ederim. Okul bahçesinde her zaman sakın bir çocuktum. Ama burada oturup Tiff'in Josh'ın direnişiyle tek başına savaştığını izlemek beni bir korkaktan başka bir şey yapmazdı.

Ben sürücü koltuğundan inerken üçü de bana doğru bakıyor.

Onlara yaklaşırken bir enkaz gibi görünüyorum olmalıyım, Belgravia avlusunda bekledikleri multimilyoner kurucu gibi görünmüyorum.

"Ella," diyorum ve başımı eğiyorum. Bana gülümsüyor - en azından kötü niyet yok.

Ama Josh'a gelince, gözleriyle karşılaştığımda yüzü nefretin resmiydi.

"Neden onu bu boka bulaştırdın?" diye soruyor bana. "Şimdi ona bak."

Gözyaşlarından yanakları şişmiş, ağlamaktan gözleri kızarmış zavallı Tiffany'yi işaret ediyor. Onun acısını görmek kalbimi acıtıyor.

"Beni bu boka o bulaştırmadı," diyor ona. "Mağaraya gelen bendim, Josh. Bu benim hatam."

Bunun üzerine başımı salladım.

"Hayır, Tiffany, bu senin hatan değil. Benim suçum." Josh'a baktım. "Özür dilerim ve yaptıklarımın tüm sorumluluğunu üstleniyorum. Sizi temin ederim, işleri çözdüğümüzde Tiffany'den bir şey olmayacak *ve güvende* olacak. Ona hiçbir zarar gelmeyecek."

Gözleri gözlerime takılıyor ve onun neden bu iş için bu kadar değerli olduğunu anlıyorum. Adam, üzerinde mor bir çizgi bulunan, mükemmel dağınıklıkta siyah saçlarıyla göz kamaştırıcı. İnsanların onun için neden binlerce dolar ödediği açık. Tıpkı gotik tanrıça Ella'ya yaptıkları gibi.

"Onu buraya geri getireceksin, değil mi?" diyor. "Onu evinden zorla çıkarıp şehirden uzak bir yere götürmeyeceksin. Ne kadar güçlü olduğunu biliyorum, lanet bir Noel Baba kıyafeti içinde bile."

"Kes şunu, Josh!" Tiff tersledi. "Eğer onun ne kadar güçlü olduğunu biliyorsan, o zaman çeneni kapalı tut ve hem Ella'nın hem de kendi iyiliğin için yukarı çık!"

Ella'nın adını söylediğinde irkiliyor ve ben bu çatışmanın acısını görüyorum. En iyi arkadaşını korumak istiyor ve bunu kendisi pahasına yapıyor ama kız arkadaşına gelince.

"İyi olacağım," diyor Tiff. "Sonra görüşürüz, tamam mı? İşim bittiğinde D&S'e gideceğim. Ben de sana geleceğim."

Ella'nın kolundan çekiştirmesine kulak verip uzaklaşmadan önce bana bir kez daha ters ters bakıyor.

"Ona zaten yaptığından daha fazlasını yapma," diyor. "Kurucu gücünüzü onu evinden atmak için kullanmayın. O buraya ait. Bizimle birlikte."

"*Kurucu gücümü* Tiffany'yi istismar etmek için kullanmayacağım, Josh. Ne zaman isterse sana mesaj gönderebilir."

Yürüyüp gitmeden önce *tamam* demiyor. Tatlı Ella bana bir el sallıyor ve ben de karşılığında bir el kaldırıyorum, erkek arkadaşını kuleye geri götürürken, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kırgın görünen Tiffany'yi önümde bırakıyor.

"Arabaya bin," dedim. "Hadi gidelim." "Nereye?"

"Konuşmak için nereye gitmemiz gerekiyorsa. Ben kendi evimi düşünüyordum."

Alt dudağı titriyor. "Senin evin mi? Oraya gitmek güvenli mi?"

Ona gülümsüyorum, kırılganlığı içinde çok güzel bir prenses. Elimi uzattım.

"Güvendesin, Tiffany. En iyi arkadaşın tekrar dışarı çıkmadan önce gel lütfen. Bir dahaki sefere yanında bir pala getirebilir."

Gülümsüyor. "Evet, o... koruyucu. Sorun değil. Genellikle."

"Evet, öyle."

Arabayı avludan çıkarırken onu yolcu koltuğuna oturtmak içimi rahatlatmış. Alışveriş merkezinden doğruca buraya geldim, onu burada bulacağımı umuyordum.

"Özür dilerim," diyor. "Hiçbir fikrim yoktu, Reuben. Mağaraya girmeden önce fark etmeli ya da kontrol etmeli ve daha dikkatli olmalıydım. Kendimi bir elf olarak etrafta asla göstermemeliydim. Gözlerden uzak durmalı, kurucuların teklifini iptal etmemeli ve biraz sağduyulu davranmalıydım."

"Ben de öyle yapmalıyım. Suç senin omuzlarında değil. Hepsi benim omuzlarımda."

"Hayır, değil." Başını sallıyor. "Hayır, hayır, hayır. Bir kar küresi yüzünden aptallık eden bendim. Lanet olası bir kar küresi."

"Bu zaten aptalcaydı, Tiff. Alışveriş merkezinde olmalarının bir sebebi vardı."

"Muhtemelen o piç evlenme teklifini iptal ettiğim içindir!"

"Çünkü senden *ben* istedim ve diğerlerini erteleyen ve kurucuların başlığını görmezden gelen bendim. Otorite konumunda olan bendim, sen değil."

Londra'ya doğru ilerlerken nefesini içine çekip camdan dışarı bakmasından nefret ediyorum.

"Ajans hesabımı elimden aldılar." "Evet, biliyorum. Özür dilerim."

"Bu benim hatam."

Bu konuşma dönüp dolaşıp kimin ne için suçlanacağı etrafında dönebilir, bu yüzden birkaç dakika sessiz kalıp bizi evime geri götürmeye odaklanıyorum. Burası kimin, neyin ve nedenin derinlerine inilecek bir yer değil. Tiffany'nin bu yükü bir yıkım topu gibi sırtlanmasından nefret ediyorum. Tek yapmak istediğim ona sıkıca sarılmak ama ona dokunmaya cesaret edemiyorum. Bu öğleden sonra yaptıklarımın sonrasından sonra olmaz.

Bu adil olmaz.

Evimin önüne geldiğimizde hâlâ sessiz sessiz hıçkırıyordu. Sanki gözetim altındaymışız gibi başı eğik kapıya doğru koşuyor. Bry ve Cas benim sözlerimle yatıştırılmasaydı belki de öyle olacaktık.

Kapı arkamızdan kapandığında, "Artık rahatlayabilirsin," diyorum. Aptal Noel Baba montumu çıkarıp asıyorum.

"Rahatlamak mı? Evet, doğru." Ayakkabılarını tekmeliyor. "Yoga ve tütsü için pek de uygun bir zaman değil."

Şimdi bile onun kara mizahına bayılıyorum.

Mutfağa doğru yürüyor ve her zamanki kahvaltı taburesine oturuyor. Bu çok tuhaf. Bu sabah buraya geldiğimizde mutluluktan parlıyorduk. Sevgi doluyduk ve önümüzdeki gün için heyecanlıydık. Bu anı şimdi çok uzakta, sanki bir ömür geçmiş gibi geliyor. Ve bir bakıma, sanırım öyle.

"Kahve? Meyve suyu?"

"Sadece su, lütfen. Başka bir şey içersem kusabilirim." Gözyaşlarını silerken yeni bir dehşet duygusuna kapılıyorum. "Hadi Reuben, bitir şu işi. Şimdi ne yapmam gerekiyor? Belgravia'dan mı taşınayım? Tanık koruma programındaymışım gibi deniz kenarında bir kulübeye mi siktir olup gideyim?"

"Bu biraz dramatik."

Hüzünlü bir sırıtış attı. "Evet, beni bilirsin. Biraz dramatik biriyimdir. Ama yine de sizin bu tür saçmalıkları hafife almadığınızı biliyorum. Westminster'daki adamı tanıdım. Çıkıp gitmemi istiyor olmalılar."

Ona bir bardak su veriyorum ve ben otururken o da taburesini benden uzaklaştırıyor. Mesafe korkunç hissettiriyor.

"Başa çıkabilirim," diyor. "Sadece acıma son ver. Bana ne olacağını söyle. Ajans'ta işim bitti, bunu biliyorum ve seninle de işim bitti, çünkü bunun için sana iyi bir tekme atmış olmalılar, ama başka? Başka ne yapmamı istiyorlar?"

Konuşmadan önce gözleri benimkilerle buluşana kadar bekliyorum.

"Profiliniz kaldırıldığı için üzgünüm," diyorum. "Bunun senin için yıkıcı olduğunu biliyorum."

"Evet, birazcık. O piç kar küresinden bile daha kötü parçalanmış durumdayım." Dudakları titriyor ve anlıyorum.

Kaç tane müşteri aldığını ve performanslarının ne kadar iyi olduğunu gördüm. Ne kadar çok çalıştığını, ne kadar çok kazandığını ve bundan ne kadar keyif aldığını. Hayatınızı dört yıl boyunca bunun üzerine kurmuşken, dünyanın altınızdan çekilip alınmasının bıçak gibi kesmesi gerektiğini biliyorum.

Taze gözyaşlarını siler. "Ah, siktir et. Artık bitti."

"Hayır," diyorum ona. "Öyle değil. Profilini geri alabilirsin ama sıkı bir denetim altında. Orla durumun farkında ve tam olarak hangi teklifleri ne zaman aldığınız konusunda tetikte olacak." Duraksıyorum. "Kurucularla artık teklif almayacaksınız, ancak çok ağır bir gizlilik anlaşmasını kabul ettiğiniz sürece mevcut müşterilerinizle çalışabilirsiniz."

Gözleri açılıyor.

"Ne dedin? Hala Creamgirl olabilir miyim?"

Başımı salladım. "Evet. Diğerlerine senin kötü niyetli ya da kötü niyetli olmadığına dair güvence verdim. Senin değerli bir varlık olduğunu biliyorlar."

Geriliyor, emin değil.

"Bana biraz garip geldi. Ne olmuş yani? Bir tokatla içeri girmeme izin mi verdiler?"

Boğazımı temizliyorum. "Tam olarak değil, hayır. Beni bir daha asla görmemen şartıyla. Ajans, iş ya da alışveriş merkezi aracılığıyla iletişim kurmak yok. Buradan ve diğer mülklerimden en az bir mil uzakta durmanız beklenecek ve hiçbir müsamaha gösterilmeyecek."

Kendini kahvaltı barına yaslarken rahatlama ve dehşet duygularının eşzamanlı çatışmasını izliyorum.

"Bu, um, güzel, sanırım. Teşekkür ederim. Kariyerimi kurtardığın için."

Keşke bunun için ne kadar çok mücadele ettiğimi bilseydi. Bunun için yalvarmak. Tüm suçu omuzlarıma alsaydım.

"Sorun yok, değil mi?"

"Evet. Gerçekten minnettarım. Creamgirl'le işimizin bittiğini sanıyordum. Tanrım." Bir elini göğsüne vurdu. "Lanet olsun Reuben, sana dünyaları borçluyum. Gerçekten Cream'in gidici olduğunu düşünmüştüm. Bir bok parçası gibi tükürüleceğimi düşünmüştüm."

"O zaman Creamgirl olmaya geri dönmek ister misin?" Telefonumu çıkarıp aramızdaki tezgâhın üzerine koyuyorum. "Orla'ya haber verebilirim, o da düğmeye basar."

Gözleri benimkilere daldı.

"Başka ne seçeneğim var ki? Seni kaybettim, en azından o bende kalacak. Teşekkür ederim. Gerçekten." Bir dudak titremesi daha. "Eminim benim yiyeceğimden çok daha fazla dayak yemiştir. Aptal bir kar küresi yüzünden her şey yerle bir oldu ama bir noktada olacaktı. Kuralları çiğnedim ve şimdi bunun bedelini ödemek zorundayım. İkimiz de ödüyoruz."

Hâlâ kendini suçluyor. Küstah dış görünüşünün altındaki yaraları görüyorum, çok çığ.

"Bir seçenek var," diyorum. "Ya Ajanstaki görevine geri döner ve beni bir daha görmezsin ya da görevinden istifa edersin."

"Görevimden istifa edersem ne olacak? Uzaklara mı taşınayım?" Alay ediyor. "Benimle bir sahil kulübesinde yaşamak ister misin? Birlikte kaçabiliriz."

"Seçim senin, Tiff. Koşullara bağlı olarak Creamgirl ya da istifa."

"Peki ya sen? Ne olursa olsun Teşkilat'la çalışmaya devam mı edeceksin? Merak etme, kışları kaldırmasa bile her zaman kaputun altında ben varmışım gibi davranabilirsin."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Küstahlığı her şeyi bastırmaya çalışıyor.

"Ella'nın kaputun altında olmasını istemiyorum, Harlot'un da kaputun altında olmasını istemiyorum. Aslında hiçbir şovmenin kaputun altında olmasını istemiyorum. Artık istemiyorum. Tek istediğim sensin." Gözlerim onunkileri delip geçiyor. "Eğer istemeseydim, bu durumda olmazdık ve sen de şu anda böyle bir seçim yapmak zorunda kalmazdın. Ama bu seçim uzun sürmeyecek Tiffany. Orla bir saat içinde evet ya da hayır cevabını bekliyor."

Tiff'in kafası karışmış görünüyor. "Senin de şartların var sanırım. Beni görmene izin yok mu?"

"Kurucuların şovmenlerle kişisel olarak ilişki kurmasına izin verilmiyor, hayır.

Bu temel bir kuraldır."

"Evet, benimle *ilişki* kurmana izin verilmiyorsa zaten sıçtık demektir. Ben de Creamgirl olabilirim."

"Olabilir mi, yoksa olmak mı istiyorsun?" "Fark eder mi?"

Bakışlarım kırılmıyor. "Evet, öyle. Çünkü ikimizden biri Ajans'ta kalırsa, karşılaşmalarımız yasaklanacak. Bu yüzden sana soruyorum, Creamgirl olmaya devam etmek istiyor musun?"

Gözleri kısıldı.

"Dur bir dakika. Kariyerimle senin aranda seçim mi yapmalıyım? Bunu mu demek istiyorsun?"

"Evet, öyle."

Taburesinde dönüyor. "Peki sana ne olacak? Teşkilat ve benim aramda seçim yapmak zorunda mı kalacaksın?"

"Gerçekten."

Bir kez daha alay ediyor. "Lanet olsun, Reuben. Anlaştık o zaman. Bu milyonlar değerinde olmalı. MİLYONLAR. Ve dernekler. Ve onunla birlikte her şey. Merak etme, uzak duracağım ve Creamgirl olmaya devam edeceğim. Bu konuda kendini suçlu hissetmene gerek yok."

Duygularım göğsümden dışarı fırlamak istiyor ve bu yıllardır olduğum adamla çok çelişiyor. Ben gücü severim. Kendime hakim olmayı. Kontrollü olmanın güvenliğini. Ama karşımdaki bu kadın bunların çoğunu benden aldı. Kalbimi ve akıl sağlığımı çaldı.

"Bunun suçluluk duygusuyla bir ilgisi yok," diyorum. "Creamgirl olmaya devam etmek mi istiyorsun, yoksa gitmesine izin vermek mi?"

Sanki bir poker masasındaymışız ve bahisleri riske atıyormuşuz gibi geliyor.

"Bunu bilerek garip bir şekilde ifade ediyorsun," diyor ve ışıltılı gözleriyle bana kilitleniyor. "Asıl sorduğun şey, Creamgirl olmayı seninle olmaktan daha çok isteyip istemediğim. Hepsi bu, değil mi? Sorduğun şey bu mu?"

Sözleri tüylerimi ürpertiyor. Başımın üzerindeki kılıç güvenilmez hissettiriyor.

Jeanette'in gidişini hatırlıyorum. Kendime bir daha asla kalp acısına bu kadar maruz kalmayacağımı söylediğimi hatırlıyorum. Ta ki karşımdaki kıvrımlı tanrıça hayatıma girene kadar.

"Gerçekten ne istiyorsun?" Ona sordum. "Sadece Creamgirl ile değil, hayatla ilgili."

Sertleşiyor. "Gelecek gibi mi, gelecek? Evli ve çocuklu bir kıza mı benziyorum?"

Sesinde bir bıçak sırtı var. Savunmacı.

"Olabilecek gibi görünüyorsun. Çünkü benim istediğim de bu, Tiff. Geçmişin kapısını kapatmak ve bir kez olsun kendim için yaşamak istiyorum. Güç, başarı ya da hayırseverlik için değil, kendim için. Yeniden evlenmek istiyorum, *evli ve çocuklu* bir kadınla." İtiraf etmeden önce bir nefes alıyorum. "Ve o kadının sen olmasını istiyorum."

Kaşlarını kaldırıyor. Gobsnacked. "Sen gerçek misin?!"

"Hayatımda hiç bu kadar gerçekçi olmamıştım."

"Ciddi misin? Seninle evli ve çocuklu bir kız olmamı mı istiyorsun?"

"Ben de tam olarak bunu söylüyorum, evet. Siz mağaraya girene kadar risk alma konusunda çok dikkatliydim ama o zamandan beri işler değişti. *Ben değiştim*. O kaderli sözleri hatırlıyor musun? Sana *ihtiyacım var*?" İçim içimi yiyor. "Yalan söylemiyordum, Tiff."

"Vay, lanet olsun. Sadece whoa."

Sanki sandalyesinden düşecekmiş gibi bakıyor, sanki bu fikir saçmaymış gibi.

"Ama Creamgirl ve Ajans için ne kadar tutkulu olduğunu da takdir ediyorum. Kariyeriniz konusunda ne kadar tutkulu olduğunuzu anlıyorum ve buna saygı duyacağım."

Tanrıçam bir nefes veriyor ve sanki sadece onun omuzlarından değil, benim omuzlarımdan da büyük bir yük kalkmış gibi oluyor. Bana gülümsediğinde bunu hissediyorum.

"O zaman pek de soru sayılmaz, değil mi?" Tezgahın üzerindeki telefonuma uzanıyor ve onu bana doğru itiyor. "Güle güle, Creamgirl, sürdüğü sürece eğlendim."

Dünyam kendi ekseninde dönmeye başladı. "Bu evet mi demek? İstifa etmek mi istiyorsun?"

"Evet, tabii ki biliyorum, ama sen biliyor musun? Gerçekten mi? Sadece birkaç hafta önce tanıştığın kıvrımlı bir fahişe için milyonlardan, bir ton prestijden, arkadan iş çevirmelerden ve iş ortaklarından vazgeçecek misin?"

Telefonumu elime alırken ona gülümsedim. "Çoktan aldım."

"Ne yaptın?! Teşkilattan istifa mı ettin?"

Başımı salladım. "Evet. Teşkilat'tan istifa ettim."

Yüzündeki saf inançsızlık ifadesi uzun süre aklımdan çıkmayacak.

Hiç.

"Bu delilik, Reuben! Bu delilik! Ne oluyor lan?!"

Bununla birlikte tabureden sıçradı ve kendini bana doğru attı. Kollarını boynuma sarılıyor, ben elf kızımı sıkıca tutarken göğüsleri göğsüme sıkıca bastırıyor.

"Sana söylemedim çünkü kararın sana ait olmasını istedim," diyorum.

"Senin de aynı şekilde hissettiğini bilmek istedim."

Tiffany beni bir kahramanmışım gibi öpüyor, sanki Tanrı'dan gelen bir kurtarıcıymışım gibi yüzümü tutuyor.

"Krem kız şimdi siktirip gidebilir, umurumda değil," diyor. "Sadece Noel Baba'nın bebeği olmak istemiyorum. Noel Baba'nın bebeğine *sahip olmak* istiyorum. Kemerini bağla baba, bu çok zorlu bir yolculuk olacak."

Telefonum masada bırakılmadan önce Orla'ya basit bir *hayır* cevabı gönderiyorum. Ajansa, politikaya ya da Tiffany'nin resmi kararının inceliklerine ayıracak vaktim kalmadı. Bebeğimle bir bebek yapmakla fazlasıyla ilgileniyorum.

Sonunda geçmişimi arkamda bıraktım ve Tiffany'nin mucizesini içime çektim.

Sadece Tiffany. Görünürde Creamgirl yok.

"Son bir şey daha..." Ceketimin cebine uzanıp kar küresinden geriye kalanları çıkarıyorum, sadece Noel Baba, kızak koltuğunda, çıplak tombul kız kucağında zıplıyor. "Bu gerçekten biz olabiliriz," diyorum, "bildiğimiz dünyalarımız paramparça oldu, yine de buradayız, hala birlikteyiz."

"Vay canına," diyor Tiff onu benden alırken. "Sanırım mükemmel bir ağaç süsümüz var."

Kıkırdıyorum. "İyi fikir. Ama önce bir ağaca ihtiyacımız var."

"Hadi Reuben," diyor elimi tutarak. "Hadi yukarı çıkalım ve koca göbeğimi biraz daha büyütelim, mümkün olduğunca çabuk. Ağaç bekleyebilir."

28
TIFFANY

Reuben'in yatak odasına gitmek için sabırsızlanıyorum. Bu bir tamamlanma gibi. Neredeyse kutsal hissettiren bir şey.

Onunla sevişmek istiyorum.

Sevdiğim adamla gerçekten sevişmek.

Bizi yukarı çıkarırken elini kendi elimle kavriyorum. Bugünden itibaren çılgın bir yolculuk olacak, hem de en iyi şekilde - bundan emin olacağım.

Kian'ın önemsiz kalacağı bir konumda olacağımı hiç düşünmemiştim ama muhteşem Reuben Sinclair ruhumu yepyeni bir seviyeye yükseltti. *Bu* adam aşkın ne olduğunu bilen biri. Bunu gözlerinde görüyorum, gülümsemesinden anlıyorum ve eşiği geçtiğimizde beni kendine çekerken dokunuşunda hissediyorum.

Kahretsin, başparmağını yanağımda gezdirirken duygusal kalbim nasıl da hızlı atıyor.

"Seni bulana kadar hangi rüyaları kaçırdığımı bilmiyordum."

Benim gibi bir kız için böyle bir hazineyi terk ederek Teşkilat'tan istifa ettiğine hâlâ inanamıyorum. Bende Kian'ın gördüğünden daha fazlasını görüyor ve bu artık çok açık. Ruh eşim olduğunu sandığım adam ruhumu hiç tanıımıyormuş. Reuben gibi değil.

"Sanırım bu tek eşlilik, o zaman?" Eski patronuma gülümsüyorum. "Çılgınca, değil mi? İşlerin nasıl sonuçlandığı."

"Olağanüstü. Tıpkı senin gibi." Omzumdaki saçlarımı tarıyor ve boynuma nazık bir öpücük konduruyor. "Sana ihtiyacım var, Tiff. Geleceğimize ihtiyacım var."

"Ben de öyle." Gözlerinin içine bakıyorum. "Bu arada çocuklu bir anne olmadığım konusunda yalan söyledim. Bu fikirden uzun zaman önce vazgeçtim."

"Creamgirl'ün hatırı için mi?"

Başımı sallıyorum. "Hayır. Creamgirl beni ayakta tutan şeydi. Kendimi bağlar olmadan seksin mutlu yerine atmak acıyı uzak tuttu."

"Hangi acıdan kaçıyordun?"

Yeni aşkım için o kadar ateşli ve azmış durumdayım ki, geçmişimdeki acıları ortaya dökmek için tuhaf bir zaman gibi görünüyor, ama bu çok doğal geliyor. İlk defa kendimi tamamen güvende hissediyorum. *Bitti ve güvende* olmanın yepyeni bir anlamı var. Sadece Kian'la ilgili olarak değil, hayatımın geri kalanıyla ilgili olarak da. Kendi ailemin pek umurunda değildi. Annem ilk günden beri benden nefret eden üvey babamla sürekli tartışıyordu. Ağabeyim benimle hiç ilgilenmedi, ne zaman yollarımız kesişse bana tuhaf bir sürtük dedi ve beni bir kenara itti.

Sonra Josh benim ailem oldu. Koşulsuz bir şeyin ilk tadına baktım.

Ta ki Kian'la tanışıp aradığım kişiyi bulduğumu anlayana kadar.

"Birkaç yıl önce ciddi bir partnerim vardı," diyorum Reuben'e. "Çalkantılıydı ama onu seviyordum. Bunun benim tek şansım olduğunu düşündüm. Onu kaybettiğimi düşündüm."

"Bunu anlıyorum. Alyansımı çıkarmak sanki kaderin beni pisliğin içinde bırakması gibi hissettirdi." Şakağıma bir öpücük kondurdu. "Geleceğinizi kafanızda planlamış mıydınız? Jeanette'in önünde diz çöktüğümde öyle olduğunu biliyorum."

"Evet. En ince ayrıntısına kadar. Hayalimdeki evin oturma odasında hangi renk duvarlar istediğimi bile biliyordum." Elf elbisemden ve taytımdan sıyrılıyorum ve o da sütyenimin klipslerini açıyor. "Hangi arabayı istediğimi biliyordum. Ne tarz bir gelinlik giyeceğimi biliyordum. Çocuklarımıza ne isim vereceğimizi biliyordum."

İlk kez, anılar o kadar da kötü hissettirmiyor.

"Çocuklarınızın adını ne koyacaktınız?" "Raven ve Rose. İki kızım olsun istedim."

"Hala iki kız istiyor musun?"

Gömleğinin düğmelerini açıyorum, bedeninin benimkine değmesini istiyorum. "Bana verebileceğin her şeyi istiyorum."

"O zaman bir sürü isme ihtiyacın olacak," diye kıkırdıyor. "Doğurmaya dayanabileceğin kadarını alacağım."

Onun mağarada çocuklar için harika bir kahraman olduğu anılar gözümün önüne geliyor. Olabilecek en iyi baba olacak.

Onunla birlikte bu güzel evde, kendi çocuklarımızla yaşayacağımız bir hayatı hayal etmeye cesaret ediyorum. Reuben alışveriş merkezinden eve döndüğünde onu karşılamak için koşan minik ayakların pıtırıtısı. Deniz kenarında, kova ve küreklerle kumdan kaleler inşa ettiğimiz aile hafta sonları.

Kian'la hayal ettiğimden çok daha büyük bir aile istiyorum.

"Artık bana doğum kontrol hapı yok," diyorum. "Hapları çöpe atsam iyi olur. çöp

kutu "Gerçekten hemen başlamak istiyor musun?"

su." Başımı salladım. "Evet." Sonra gerçeği ağzımdan kaçırdım. "Benim bir çocuğum olurdu

Eğer kader bana bir pislik gibi davranmasaydı, altı yaşına çoktan girmiştım, ama sanırım evrenin kendi sebepleri var ve benim yolumun seninle olması gerekiyordu."

"Bir bebeğin mi olacaktı? Kian'dan mı?"

"Hamileydim, evet. Kian sonunda siktir olup beni terk etmeden hemen önce düşük yaptım."

Geçmişimi paylaşırken kalbim hızlanıyor ama ağlamıyorum. Ağlamama gerek yok. Artık ağlamıyorum. Reuben sadece kendisi olarak acımı hafifletiyor. İfşaat karşısında irkilmiyor ya da geri çekilmiyor. Tam tersini yapıyor. Beni daha yakına çekiyor ve ağzını kulağıma bastırıyor.

"Bunu yaşamak zorunda kalmak korkunç bir şey."

"Bu sadece o boktan şeylerden biri. Aramız iyiydi. Bu olay bardağı taşıran son damla oldu ve o da çekip gitti."

"Ona en çok ihtiyaç duyduğunuz anda çekip gitti mi?"

Başımdan savmaya çalışıyorum. "Bu bir noktada hep olacaktı. O zamana kadar birbirimizden daha çok uzaklaşmıştık, sadece bunu göremeyecek kadar aptaldım. Bu sadece o şeylerden biriydi, anlıyor musun?"

Omuzlarımı tutuyor ve gözlerimin içine bakıyor.

"Hayır, bilmiyorum. İşin içinde böyle bir acı varken bu asla *o tür şeylerden biri* olmayacak. Ona en çok ihtiyaç duyduğun anda seni terk etti ve birini sevip ona saygı duyuyorsan bu asla kabul edilemez." Reuben'in açık kalbimin içine bakmasına bayılıyorum. "Güven bana Tiffany, bunu sana asla yapmayacağım. Bin yıl geçse bile. Yirmi çocuğumuz da olsa, hiç çocuğumuz da olmasa. Bize neşeli bir meltem gibi gelirse ya da yol boyunca mücadele edersek, öyle olsun. Asla çekip gitmeyeceğim ve seni acı içinde bırakmayacağım. Onun yaptığı gibi değil."

Duvarlarım yıkılıyor ve bir kez olsun savunmasız olduğum için mutluyum. Hayatta ve aşkta, sadece sekste değil. Reuben bana güçsüz olma gücünü verdi. Beni savundu ve bugün beni diğer seçeneklere tercih etti. Ona milyonlara mal oldum ama yine de benim ihtiyaçlarımı ilk sıraya koydu. Onun önceliği bendim. Ben onun her şeyden önce seçtiği kadını.

"Asla çekip gitmeyeceğim ve seni acı içinde bırakmayacağım," diyor tekrar.

"Asla çekip gitmeyeceğim, nokta."

"Aynısı geçerli," diye cevap veriyorum ve onu vahşice yakan bir aciliyetle öpüyorum. Bu adam tarafından alınma ve sevilme ihtiyacı. Benim erkeğim

rüyalar.

"Bebeğini istiyorum," diyorum. "Seni baba yapmak ve baba oluşunu izlemek istiyorum."

"Bu olabilecek en iyi hediye olurdu."

Pantolonunu indiriyor, bir kenara fırlatıyor ve birlikte çıplak yatağına yuvarlanıyoruz, ellerimiz çılgınca dolaşüyor. Ona doyamıyorum. Her santimi beni büyülüyor ve bu karşılıklı. Ellerini karnımda aşağı yukarı gezdiriyor, kıvrımlarıma hayranlıkla bakıyor. Bebeğini içimde taşıdığım da çok daha büyük olacaklar. Şişmiş bebek yumrularımı hayal ediyorum. Üçüncü trimesterde, yeni doğacak çocuğumuzla tanışmayı beklerken ağırlaşmanın nasıl bir his olacağını.

Bunun benim için asla gerçekleşmeyeceğine dair korkularım yok oldu. İnancım var.

Benim aşkım var.

Hayallerime yeniden inanıyorum. *Bize* inanıyorum.

Reuben parmaklarıyla bir usta, klitorisimi kızdırmak için onları kedi dudaklarımın arasında kaydırıyor.

"Seni hamile bırakmak bir onur olacak. Yumurtlama takvimini unut, her fırsatta o tatlı amına boşalacağım."

"Sözler, sözler."

"Noel Baba her zaman teslim eder."

Hararetle öpüşüyoruz. Dili sıcak ve ıslak, benimkiyle savaşıyor.

"O zaman bana bir söz ver," diyorum, parmakları titreyen klitorisimi okşarken nefes nefese kalıyorum.

"Ne istersen, tatlım."

"İğrençliğini kaybetmeyeceğine söz ver. Asla. Creamgirl'ü terk etmiş olabilirim ama kendi cinselliğimi asla terk etmeyeceğim. Anne ayı olsam da olmasam da hala sapık bir sürtük olacağım."

"Seni bu konuda rahatlıkla temin edebilirim." Alt dudağıımı ısıırıyor. "Teşkilattan uzaklaşmış olabilirim ama iğrenç zevklerden uzaklaşmadım. Sadece hepsini senden istiyorum."

Reuben'in sikinin hayatım boyunca alacağım tek sık olabileceğini fark ettiğimde bu tuhaf bir his. Kolay kolay paylaşmayacak ve ben de onu paylaşmak istemeyeceğimden eminim. Başka biriyle birlikte olma fikri bile midemi bulandırıyor, o kadar bağılıyım.

Bacaklarımı daha geniş açtım. "Güzel, çünkü verecek bir sürü pisliğim var ve hepsi senin."

Dokunuşundan heyecan duymak için kalçalarımı eğiyorum ama yetenekli usta beni asılı bırakıyor. Beni bir çello gibi çalıyor, emiyor, oynatıyor, tadıyor, parmaklıyor - ve ben yüzümde bir gülümsemeyle onun için kıvranıyorum. Üç parmağını içeri kaydırıp klitorisimden meme uçlarıma doğru sıcak bir iz yaladığında baş dönmesi artıyor.

Ağzını mememin etrafına sıkıştırıyor ve sertçe emiyor, aynı anda başparmağıyla klitorisimi yakalıyor ve bu beni ilk orgazmıma sokmaya yetiyor, parmakları ıslak amımı pompalarken muhteşem zevk dalgaları içimde yuvarlanıyor.

Aleti için inliyorum, içime girmesini, beni doldurmasını istiyorum ama usta acele etmiyor. Karnımı okşarken gözlerinin içi kaynıyor.

"Ver onu bana, Reuben," diyorum, "babanın dölünü içime boşalt."

Sırıtsı paha biçilemez.

"Onu alacaksın *bebeğim*, ama her zaman söylediklerimi hatırla.

Sabır bir erdemdir."

Islak memelerimi okşuyorum. "Sabrın canı cehenneme. Sabır benim yetenek listemde yok.

Döl almak."

"Sabrının giderek artacağından eminim. Bakmamız gereken çocuklarımız olduğunda buna çok ihtiyacın olacak."

Bu oyunu iki kişi oynayabilir. Sadece onu kendim için çaresiz bırakmam gerekecek. "Haklısın, bir ton sabra ihtiyacım olacak. Şimdi tam zamanı.

"Yapabiliyorken bunun eksikliğinin tadını çıkarmaya çalışıyorum." Kendimi yataktan kaldırıyorum, kıkırdayarak ona bir yastık fırlatıyorum ve hızla uzaklaşıyorum.

"Ne oluyor be? Tiffany! Buraya gel ve benimkini test etmeyi bırak."

Merdivenlerden aşağı koşarken memelerim neredeyse gözlerimi morartırken arkamdan ayaklarını yere vurduğunu duyuyorum.

"Biraz şampanya zamanı. Hadi kutlayalım!" Omzumun üzerinden ona sırtıyıyorum. "Beni hamile bıraktığında, uzun süre perhiz modunda olacağım. Bebeğini taşıırken benim için içmek yok."

Bana mutfakta ulaşıyor ve beni kahvaltı barının üzerine iterken ciyaklıyorum. Mermer üst kısım göğüslerime karşı çok soğuk, güçlü elleri

beni bileklerimden sıkıca tutuyor. Kıçımı kirli bir kız gibi kasıklarına sürtüyorum, horozunun direğine tapıyorum. Damlıyor, patlamaya hazır. Bunu hissedebiliyorum. "Seni hamile mi bıraktı?" diyor, "Bu kulağa hoş geliyor mu

emin değilim. Biraz

kaba, öyle değil mi?"

"Nakavt et beni, evet. Ya da beni kıcıma sok ya da fırınıma bir çörek koy. Umurumda değil, sadece döllerini içime boşalt Reubs." Kıcıımı tekrar oynatıyorum. "Reubs? Bunu sen istedin," diyor.

"Evet, öyleyim. Öyleyse, ver onu bana. Cezanın yanı sıra şampanya da lütfen," diye kıkırdıyorum.

Bileklerimi bırakıyor, bir elini sırtımın dibine koyuyor ve kendimi destekliyorum, bana ciddi bir darbe indirirken çığlık atıyorum - buzdolabına doğru yürümeden önce her bir kış yanağıma iki sert tokat atıyor. Yanmayı seviyorum. Bardaklarımızı doldurmadan önce mantarı havaya kaldırmasına da bayılıyorum.

"Bize," diyor kadeh kaldırırken.

"Bize ve gelecekteki bebeklerimize."

Çıplak bedenime dikkatle bakıyor. Poz verme ya da göğüslerimi dışarı çıkarma ihtiyacı hissetmiyorum, sadece kendim olarak kalıyorum - Tiffany - Krem performansı olmadan.

"Dört ayak üzerinde kapüşon taktığında seni gergin bir bebek karnıyla hayal ettim, biliyor musun? Bir keresinde, çömelip yumrukla sikişmek zorunda kaldığında, doğum yaptığını hayal ediyordum, özellikle de ağladığında. Göğüslerinin süt gibi olmasını diledim. Senden içmek istedim."

"Vay canına, bu çok ateşli," diyorum ve yemin ederim klitorisim tek bir dokunuşla boşalabilir, çok azgınım.

Meme uçlarıma bakıyorum. Süt sızdırmanın nasıl bir his olduğunu merak ediyorum. Reuben'in süt akışını sürdürmek için bebek beslemeleri arasında bana yapışması ve beni kuru kuru içmesi ne kadar harika bir his olurdu.

"Hiç anne sütü içmeyi denedin mi?" diye sordum.

"Evet ama memelerinden içtiğim kadına hiç aşık olmadım."

Biraz şampanya yudumluyorum, sevgilimi bir başka kirli gölgede hayranlıkla seyrediyorum. "Bahse girerim sütlü sakalla harika görünüyorsunuzdur."

Sakalını ovuşturuyor. "Öğrenmek için sabırsızlanıyorum," diyor.

"Amımı yumruklarken başka ne hayal ettin?" O şampanyasını yudumluyor, ben de aynısını yapıyorum.

"Canlı bir anı," diyor bardaklarımızı doldururken. "Amcığa yumruk atmak biraz beceri ve ustalık ister. Saldırı ne kadar acımasız görünürse görünsün, kişi her zaman alıcının o anla olan bağlantısını göz önünde bulundurmalıdır. Ritim, sıcaklık, orgazm yakıtı. Sizi yukarıya, o yüksekliğe çıkarmak, şişmiş amcığınız gevşerken saldırının hızını yavaşça artırmak ve..."

Şampanyamı boynuma diktim. "Ve?"

"Bu bir hayaldi, Tiffany. Mutlak bir hayal, yumruğumun senin tarafından yutulması. Çünkü sen çılgın atıp titrerken o çılgın bulanıklıkta öyle görünüyordu. Yumruğumu çok güzel doğuruyormuşsun gibi görünüyordu."

"Bana bunu yaptığını hatırlıyorum. Çok acımişti ama çok iyi hissettirmişti. Sen de önce beni yağlamadın."

İçkisinden bir yudum alırken siki damarlı ve dolgun. "Parmak eklemlerimin sana girip çıktığını görmek hoşuma gitti."

"Peki ya şimdi? Sen bunu yaparken bana da izleme şansı ver."

"Sanırım bu sefer sana biraz kayganlaştırıcı vereceğim." Şampanyasının geri kalanını devirdi. "Kaldır kışını tezgâhın üstüne."

"Biraz yardıma ihtiyacım olacak, Noel Baba."

Bardağını yere bırakıp beni tezgâhın üzerine kaldırmasına yardım ediyor ve ben de kendimi geriye doğru bırakıyorum, bacaklarım kenarda sarkıyor, o da bir bacağına omzunun üzerinden kaldırıp beni makaslıyor. Sert, damarlı aleti doğrudan içeri dalıyor ve kalçalarını eğerek tatlı noktama bastırıyor.

"Döllerimden çok fazla alacaksın bebeğim," diyor. "Elime geçen her fırsatta seni dolduracağım."

"Artık daha çok şansın olacak, değil mi?" Ona gülümsüyorum. "Artık başka erkeklerin sikleriyle dolu bir takvimim olmadığına göre."

"Bunun için şükürler olsun, çünkü bu beni delirtebilirdi." İçime girdi. "Başka erkeklerin seni becerdiğini bilmek beni çıldırtırdı."

"Ben de öyle. Çünkü hiçbirini istemezdim, Reuben. Tek istediğim sensin. Kirli. Sevgi dolu. Acımasız. Nazik. Hepsini. Artık *sizin* şovmeninizim."

"Sen benim ortağımın, şovmenim değil ve benim çocuğumu doğuracak kadınsın."

Lanet olsun, beni bir canavar gibi beceriyor. O bana vurdukça memelerim çeneme çarpıyor ve sert mermer tezgâha karşı kendimi jöle gibi hissediyorum. Boşalırken dişlerini gıcırdatıyor ve sonra iki bacağımı da göğsüme doğru sıkıştırarak hiçbirinin akmadığından emin oluyor.

"Bu artık standart bir uygulama, Tiff. Benim dölüm senin amında kalacak."

Başımı salladım. "Ait olduğu yer orası." Sonra sırtıyorum. "En azından işini bitirene kadar. O zaman kışım ve ağzım da faydalanabilir."

Daha yakına eğiliyor ve gözlerimin önünde elini yumruk yapıyor. Parmak eklemlerini açtığında çok büyüktü.

"Yine de şimdilik bir istisna yapacağız."

Onu kullanılmış amıma doğru hizalarken nefes alıyorum, nazik olmayacağını çok iyi biliyorum. Geçen seferki acıyı hatırlıyorum, kapüşonumun altında bir ölüm perisi gibi haykırıyordum. Bu sefer bunu yaparken onun şaşırtıcı derecede pis yüzünü göreceğim.

"Hazır mısın?" diye sorar.

Gülüyorum. "Hayır. Ama amaç da bu, değil mi? Fahişe amımı gererken beni zorlanırken ve çırpınırken görmek istiyorsun. O zaman ver onu bana."

"Hayır," diyor.

"Hayır mı?"

"Hayır. Fahişe amını germek istemiyorum Tiffany. Artık bir *fahişe* değilsin, hatırladın mı? Senin *güzel* amını germek istiyorum."

Bununla birlikte ayaklarımı tezgâha indiriyor ve bacaklarımı açıyor, bir eli karnımda bana yumruğunu gösteriyor.

Parmaklarını kabarık amımda aşağı yukarı kaydırırken onun için inliyorum. Dudaklar.

Ve küçük bir dönüşle baskı uyguladığında biraz daha inliyorum.

Bileğimi aynı anda sıkıyorum ve amım ihtiyaçtan sıcak bir şekilde parlıyor. "Yap şunu," diyorum, "içeri it."

Yumruğu beni ittiğinde neredeyse sözlerime pişman oluyorum. Parmak eklemleri acıyor ve amım ona karşı koyuyor.

"Sakin ol," diyor ama ben başımı sallıyorum.

"Hayır. Bana yaptır. Bebeğini dışarı iterken amımın nasıl acı çekeceğini göster bana. Ne yaparsan yap buna asla yetişemezsin."

Kendini tezgâha yaslıyor ve daha sert itiyor. Gözlerimi onunkilerden ayırmıyor, bu mucizeyi içime çekiyorum. Bu adamı seviyorum. Onun her şeyini içimde istiyorum.

"Sıkıyorsun amına koyayım," diyor.

"Tabii ki sıkıyorum." "Bırak gireyim, Tiff."

"Hayır."

"Eğer rahatlamazsan, bu seni yıpratır."

"Çocuğunu doğurmak da öyle." "Seni incitmek istemiyorum."

"Neden olmasın?" Gözlerimi deviriyorum. "Bana zarar vermeni istiyorum," diyorum ona. "Tanık olduğun o canlı görüntüyü görmek istiyorum. Ve bunu sana vermeyi sevmek istiyorum. Şimdi, tatlı Reubs, güzel amımı yumrukla ve beni çığlık attır."

Cevap vermiyor, sadece gözlerimin içine bakıyor, bir elini karnıma bastırıyor. Baskı uyguladığında ve amım sonunda kırıldığında nasıl çığlık attığımı sikeyim.

"İçeri," diyor ve bir itişiyile amım bileğinin etrafını sararken tekrar inliyorum.

Yumruğu karnımdaymış gibi hissediyorum ve o kadar çok acıyor ki inilti çıkarıyorum.

Boştaki elini boynumun arkasına doluyor ve daha iyi görebilmem için beni yukarı çekiyor ve bileğini geçtiğini görüyorum. Evet, çok derinde.

"Şimdi izle," diyor bana ve yumruğunu yanan amımdan çekiyor. Döl damlıyor ve kırmızıya boyanmış. Evet, kanıyor.

"Bir daha yap," diyorum ve beni tek yumrukta sikerken haykırıyorum. Kukum onu almak için savaşırken parmak eklemleri gıcırıyor.

"İkın," diyor ve ben de söyleneni yapıyorum. Elini amımdan çıkarmaya çalışıyorum, her şeyimle aşağı doğru itiyorum, ama hareket etmiyor, sadece zorlamama izin veriyor.

Acı o kadar kirli hissettiriyor ki, çok güzel.

"Hadi Tiff, ıkın," diyor ve bir tur daha atıyoruz. Yavaşça, parmak eklemlerinin en dolu olduğu noktada, tam amımın girişinde gezinerek yumruğunu doğurmama izin veriyor.

Daha fazla döl ve kan. Daha fazla ter ve gözyaşı.

Ve Reuben'e olan sevgim artıyor, çünkü o beni daha çok çabalamam için ikna ediyor. Daha fazla alıyorum.

Küskün bir canavar olmasına rağmen ses tonu nazik. Gerçek doğum yaptığımda da aynı ses tonunu kullanacağını hayal ediyorum ve bu çok güzel olacak.

Bitkin düştüğümde onu öne doğru çekiyorum, ağzımı onunkine bastırırken hâlâ yumruğunu tutuyorum. Onu sahibim, kurtarıcım ve bebeğimin babasıymış gibi öpüyorum. Ortağım. Arkadaşım. Her şeyim.

Ne güzel bir kombinasyon.

Acının yanı sıra zevk de vermek için başparmağını klitorisime bastırdığında bana bir prenses gibi davranıyor.

"Yumruğum derindeyken bana gel," diyor. "Gel ve benim tarafımdan ne kadar doldurulmak istediğini söyle."

Sözcüklerin bir gerçekler karmaşası içinde ortaya çıkmasına izin verdim.

"Doymak istiyorum, Reuben. Spermlerinin içimi ıslatmasını istiyorum ve karnımın bebeklerinle büyümesini izlemek istiyorum, o kadar büyük olana kadar zorlukla

Hareket et. Sıcak, şişmiş memeler istiyorum, süt sızsın. Ufaklığımız gibi meme uçlarıma da yapışmanı istiyorum. Lütfen, beni sikmeyi ve içimi doldurmayı asla bırakma. Amım artık sana ait. Her zaman."

"Ve aletim sana ait. Dölüm de öyle."

İşimiz bitmeden önce bana bir tur daha attırıyor, ben izlerken yumrukluyor, tarif ettiği canlı görüntüye hayran kalıyorum. Çılgınca itişlerin bulanıklığı var ve ben uçuyorum, bir piç gibi boşalıyorum, yumruğunun etrafında fişkırıyorum.

"Vay canına," diyorum o çekilip kurtulduğunda ve ben tezgâhı sular altında bıraktığımda.

"Son zamanlarda bunu çok sık söylüyorsun galiba," diyor sırttan Noel Babam. "Çünkü beni şaşırtıyorsun, Reubs." Omuz silkiyorum.

"Ve sen de Reub'ları bırakmalısın, *Tiff*."

"Neden? Sana yakışıyor, Reubs Baba."

Buzdolabına gidip bir şişe daha şampanya çıkarıyor. "Bunun görüntüsü hoşuma gitti," diyorum ona.

"Ve sikim senin harap olmuş amının görüntüsünü seviyor." Boş bardaklarımızı aldı. "Tatlı kışını yukarı çıkar."

Eskiden misyonerlikten nefret ederdim. Yani sıkıcı. Ama şimdi değil. Kurtarıcım beni nazikçe sikerken ve dudaklarıma öpücükler kondururken değil, pis eğlencemizle inanılmaz bir tezat oluşturuyor.

Bu tam da her zaman istediğim şeydi.

Kendim için sevilmek, her yönümlü sevilmek ve birini sevmek. Ve gerçekten *sevişmek*.

Hızını artırdığında "Doldur beni Noel Baba," diyorum.

"Benim için zevk olacak bebeğim," diyor, boşaltırken bacaklarımı yukarı kaldırıyor.

Sonunda Josh'a *işimin bittiğini ve güvende* olduğumu bildirmek için bir mesaj gönderdiğimde geç oluyor, ama bu sefer mesaja bir kelime daha ekliyorum.

D&S, sonsuza dek. xx

Çünkü ben öyleyim.

EPILOG

Reuben
On iki ay sonra.

Jen elinde bir telefonla mağaraya daldığında, elindeki hediye çantasıyla sevimli bir çocuğa el sallıyordum.

"REUBEN! Buna bakmalısın. Bayan Santa hatta."

Elini uzatırken yüz ifadesi her şeyi anlatıyor. Lanet olsun, bugün burada olmamam gerektiğini biliyordum ama Tiff ısrar etti. Doğum tarihinden yedi gün sonrasının uygun olduğunu söyledi.

Tam bir aptalım.

"Reubs!" Sesi kulağımda neredeyse bir feryat gibi. "Erken geldi. Hemen buraya gel, lütfen. ÇABUK!"

"Yola çıkıyorum. Ben oraya varmadan onu dışarı çıkarma!" "Fazla seçeneğim olmayabilir!"

FUCKKKKKKKK diye bağırdığını duyuyorum ve yerimden fırlayıp deli gibi koşmaya başlıyorum.

Ben koşarken lojistik işlerini Jen'e bırakıyorum. *Grotto kapandı.* Yastıklar sakalla birlikte bir kenara atılıyor ama Jaguar'a binip Alexandria Natal Süiti'ne doğru yola çıkmadan önce üzerimi değiştirecek vaktim yok. Noel Baba kıyafeti yeterli olacak.

Otoparktan çıkarken lastikler gıcırıyor. Tiff ve ben bunu kaç kez konuştuk, detayları hayal ettik ama hiçbir şey değişmedi. Resmen altıma sıcıyorum.

Muhteşem kızım, bebeğimi doğuruyor. Ve yapmak istediğim son şey bunu kaçırmak.

Arabayı sürerken hoparlörü açtım. "İyi misin? Nasıl hissediyorsun?"

"BOK GİBİ!" diye bağıyor, Tiff tarzı. "Lanet olsun, Reubs, çok acıtıyor! Buna hazırlıklı olduğumuzu sanıyordum ama Tanrım, yumrukla sikilmek gibisi yok. Sadece amım değil, tüm vücudum çığlık atıyor."

Arka planda doğumhane hemşirelerinin seslerini duyuyorum ve kahkahalarımı bastırmak zorunda kalıyorum. Ne karakter ama. Hatırlanacak biri olacak - iki numaralı bebek doğduğunda kötü şöhretli bir Bayan Sinclair olacağına şüphe yok.

Ama önce bir numaralı bebekle tanışma şerefine nail olduk.

Çok hızlı yavaşlayan ve yeşil ışığı kaçırın bir pisliğe korna çalıyorum. Her saniye önemli.

"Ella seninle mi?" Karıma sordum.

"Evet, buradayım," diyor Ella'nın sesi. "Josh da burada."

"Hey, *Reubs*," diye güler Josh. "Merak etme, onu güvene aldık. Görünüşe bakılırsa küçük olanın işi henüz bitmedi, yani gösterinin tadını çıkarmaya devam edeceksiniz."

"Teşekkürler çocuklar. Minnettarım."

Jaguar'dan inip özel koğuşa doğru koşarken hangi noktaya park ettiğim umurumda bile değil. Asansörle uğraşmıyorum, insanlar bana bakarken basamakları ikişer ikişer çıkıyorum.

Çünkü lanet olsun. Evet. Hâlâ lanet Noel Baba gibi giyiniyorum.

"Bayan Sinclair?" Resepsiyondaki hemşireye soruyorum ve o da beni yönlendiriyor.

Tiff'in adını bu şekilde duyduğumda hala yüzümde bir gülümseme beliriyor. Hamilelik testinde artı işaretini gördüğümüz anda tek dizimin üzerine çöktüm ama yüzük haftalardır cebimdeydi.

"Onu tamamen hazırladık ve gitmeye hazır. Durumu çok iyi. Epidural istemedi, sadece gaz ve hava."

Hemşire bana kapıyı açtığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ve kızıl saçlı tanrıçamı yatakta bacaklarını açmış bir şekilde görüyorum. Yüzü kıpkırmızı, başka bir kasılma onu vururken yüzünü buruşturuyor.

"REUBEN!" diye bağıyor ve ben de onun yanına koşarak uzattığı elini tutuyorum.

"Sorun yok, Tiff, artık buradayım. Buradayım."

"Bize ihtiyacın olursa dışarıda olacağız," diyor Ella.

"Keyfini çıkar, *Reubs*," diye sırtıyor Josh çıkarken sırtımı sıvazlarken.

Tiffany'nin bugün onlarla takılmasına sevindim. Josh, yollarımız ilk kesiştiğinde bana bir pislik gözüyle bakmış olabilir, ama kesinlikle bana yaklaştı. Mart ayında Tiff'in hamilelik testi pozitif çıktığında sevinçten havalara uçmuştu.

Karım bana "Bu senin hatan" dedi. "Daha önceki Noel ağacı kaçamakları olmasaydı, muhtemelen birkaç gün daha yerinde kalırdı."

Tiff'in kirli bakışları acısına rağmen benimkilere kilitleniyor. Noel ağacı kaçamaklarımız bu sabah harikaydı - Tiff'in amcığını derinlemesine sikerken ben de onun ıslak meme uçlarını emiyordum. Şişmiş karnı beni çılgına çevirdi. İri güzelliğimin daha da büyüdüğü, karnının çocuğumuzla birlikte gerildiği andan beri sürekli ereksiyon halindeyim.

Tiff'in meme uçları kasılmalarla birlikte sızıntı yapıyor. Sütün aşağıya damlamasına bayılıyorum.

Eğer tıp uzmanlarına bu kadar bağlı olmasaydım, ebenin buradan defolup gitmesini ve bizi rahat bırakmasını isterdim. Elimi karımın kanayan amının içine sokmak ve küçük kızımın başının kendime giriş yaptığını hissetmek isterdim.

Ebe bir sonraki kasılma sırasında "İşte başlıyoruz, on santimetre genişledi" diyor ve ben daha iyi görebilmek için pozisyon değiştiriyorum. "İkınma zamanı! İkın, Tiffany! İkın!"

Yumruk sokmanın bununla hiçbir ilgisi yok. Bebeğimin kafası karımın amından çıkmaya başladığında tamamen kendimden geçmiştim. O kadar büyük ki. Çok güzel. Parlaklığı içinde çok ilkel.

Tiff'in çığlıkları son aşamaya girerken vahşileşiyor. Forumlarda bebeğin kafasının greyfurt büyüklüğünde olacağı söylenirken yalan söylenmiyordu. Ben onu teşvik ederken Tiff elimi bir mengene gibi kavıyor, dalgalar arasında ağlıyor ve daha fazla dayanamayacağını söylüyor.

Yapamam, Reuben, yapamam. Eğer bu bir evlenme teklifi olsaydı zamanın dolmasını isterdim!

Ama kendini hafife alıyor. Tiffany Sinclair'in ruhen olduğu kadar beden de çok çalışkan olmasının bir sebebi var. Her şeyi kaldırabilir.

Küçük kızımız nihayet serbest kaldığında ve çığlıklar havayı doldurduğunda acısı unutuluyor. Ebe onu Tiffany'nin göğsüne yerleştirirken gözlerim doluyor.

"Küçük Rose'umuz," diyor Tiff dünyayı aydınlatan bir sırıtışla.

Şok içinde kızıma, çocuğuma bakıyorum. Şu anda dünyamda yaşamam gereken iki tanrıça var ve tatlı Rose'umuzu görmek sadece ne yaptığımı pekiştiriyor

zaten biliyordum.

Tiff'in bana doğuracağı kadar çok çocuk istiyorum.

Kordonu kesen benim, kızımızı sonsuza dek dünyamıza getiriyorum. Tiff ve bana da bu anı birlikte paylaşmak kalıyor. Küçük bebeğimiz annesinin göğsüne yerleşirken öpüşüyoruz ve eşime onunla ne kadar gurur duyduğumu söylüyorum. Ne kadar minnettar olduğumu. Yaratılışımızın minik mucizesini görmek, şimdiye kadar bildiğim tüm başarıları aşıyor.

"Aynısı geçerli," diye karşılık veriyor. "Ve üstüne bir teşekkür daha alıyorsun. Ben çığlık çığlığa bağırırken yumruk eğitimin o kadar da fark yaratmamış gibi görünüyordu ama eminim yaratmıştır. Eğer iyi bir ısınma yapmadan dışarı çıksaydı, muhtemelen amımı ve götümü tek bir delik olarak sikebilirdin."

"Hmm, bir dahaki sefere bunu aklımda tutacağım." Sırıtiyorum. "Kıçını ve amımı tek bir kirli delik olarak kullanmak kulağa oldukça cazip geliyor."

"Sen pis bir piçsin, bunu biliyor musun?"

"Evet, biliyorum. Hatırladığım kadarıyla benimle evlenme nedenlerinden biri de buydu."

Rose bir inilti çıkarıyor ve ikimizin de dikkati bir anda ona yöneliyor. O duyduğunda kirli ağızlarımızı temiz tutmayı öğrenmemiz gerekecek.

"Sanırım babasını istiyor," diyor Tiff ve onu nazıkçe kaldırıp

Ben

Küçüğümü şefkatli kollarıma alıyor, onu tüm kalbimle selamlıyorum.

"Merhaba, sevgilim. Sen çok güzel bir kızsın, tıpkı annen gibi.

Sen olabilecek en büyük Noel hediyesisin."

"Sen ve Rose bu konuda ikiniz de kazandınız," diyor Tiff ve başını koluma yaslıyor. "Sen Noel Baba'nın bebeğine sahip oldun Reuben, o da dünyanın en harika babasına."

SON

YARAMAZLAR LİSTESİNE BAKTINIZ MI?

Noel Baba'nın Bebeği'ni beğendiniz mi?

Eğer öyleyse, Yaramazlar Listesi ve Daha Yaramazlar Listesi adlı romanlarıma göz attınız mı?

Eğer yoksa hemen Amazon'a koşun.

Holly ve Weston seni bekliyor... ve bir sürü iğrenç teklif de öyle.

Onları üstlenenler kadar sertler. Sakın kaçırmayın!

TEŞEKKÜRLER

Her zamanki gibi harika editörüm John Hudspith'e teşekkür ederim. Bunu sensiz yapamazdım. Ciddiyim. Senin tatile çıkman bile olay örgümü hizaya sokma becerimi zorluyor!

RBA Designs'daki inanılmaz Letitia Hasser'e böylesine harika bir kapak için bir kez daha teşekkür ederim - her zaman bu dünyanın dışındasınız.

Sam - bir dizi grafik ve iç formatlama yeteneklerin için teşekkür ederim. Çok takdir ediliyorsunuz!

Nicole - vay canına, tüm harika geri bildirimleriniz ve yardımlarınız için de teşekkür ederim. Sen olmadan yapamayacağım bir Noel Baba Elf'i oldun!

Asistanım Emily - ki kendisi aynı zamanda üvey oğlumun nişanlısı ve bu konuda da çok iyi iş çıkarıyor - harika bir iş çıkardı. Seninle birlikte ekibimizdeki ilk yayınıma! Jade West çarkının bir diğer harika dişlisi olduğu için Misha'ya da. Ve üvey oğluma. Çifte kazanç.

Bu teşekkür aynı zamanda 11 Aralık 2006'da, 24 yaşındayken bir motosiklet kazasında hayatını kaybeden ilk erkek arkadaşım Malcolm içindir.

Bunu yazarken 11 Aralık 2024'teyiz, aramızdan ayrılışının üzerinden 18 yıl geçti.

Malcolm hayatımda sahip olduğum en önemli insanlardan biriydi. Neredeyse on yıl boyunca ortak, arkadaş ve menfaatleri olan arkadaşlardık. Bugün olduğum kadının büyük bir kısmından o sorumluydu - özellikle de Jade West söz konusu olduğunda.

O olmasaydı, hala siyah kadifeye tapan bir gotik olamazdım. Sohbet hattı operatörü olamazdım, çünkü onun ölümünden sonra hayatım tamamen farklı bir yön aldı.

Kendi türümde sahip olduğum ilgi alanlarının çoğuna sahip olamazdım. Ne dersiniz deyin.

Matrix hakkında bu kadar çok şey bilmezdim ya da Alien filmleri etrafında felsefî tartışmalar yapmazdım.

Yazar olamazdım.

Ve en önemlisi, ben ben olamazdım.

Her zaman olduğu gibi, aileme, arkadaşlarıma ve yazar dostlarıma. Teşekkür ederim.

Ve kitap camiasındaki herkese. Cidden, desteęiniz ve cořkunuz dűnyalara bedel.

JADE WEST HAKKINDA

Her Şeyden önce, kitaplarımın önerdiği kadar pisim. İŞte - bunu aradan çıkardık.

İngiltere kırsalında yaşayan, harika bir ailesi ve harika arkadaşları olan tam bir fantezistim.

Epileptik hastasıyım ve bu oldukça zorlu bir yolculuk oldu, hala da devam ediyor. Bağımsız olmaya alışmışken engellilikle yaşamayı öğrenmek... zor. Destek aÇım inanılmaz ama nöbetlerden nefret ediyorum ve arabamı zlyorum. Hem de çok. Demek istediğim, özgürlüğü zlyorum. Yine de birçok epileptik hastadan daha kolay bir hayatım var. Çok yüksek sesle feryat edecek durumda değilim.

Peki, başka ne var... On yedi yaŐımdan beri gotik olmaktan vazgeemedim. Siyah kadife benim arkadaşım, simler, uzun postişler ve Carl Jung ile birlikte.

ay ya da kahve sevmem ama keşke sevseydim.

G baladlarını severim. Hem de çok. Saplantılı bir şekilde şarkı őkzleri üzerine kafa yorar, geçmişin anıları içinde yüzer ve geleceğe dair öngörülerde bulunurum. 'Anı yaşamak' için çok fazla, çünkü bunu pek yapmıyorum.

Kitapları da çok severim. Onları yazmayı, okumayı, hayali gerçekliklerde kendimi kaybetmeyi. Doyamıyorum.

En ok Sugar Daddies, Bait, Call Me Daddy ve The Naughty List adlı romanlarımla tanınıyorum.

Bu kitabı beğendiyseniz lütfen onlara da göz atın - ÖZELLİKLE Yaramazlar Listesi'ne. Oldukça alakalı.

SOSYAL MEDYADA JADE'E KATILIN

www.facebook.com/jadewestauthor

www.facebook.com/groups/dirtyreaders

www.instagram.com/jadewestauthor Tiktok -

@jadewestauthor

Haber bültenime www.jadewestauthor.co.uk/newsletter.html

www.jadewestauthor.co.uk adresinden kaydolun.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

